

سُورَةُ لقمان

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ٲهوپهړی میهره بان و به به زه یی (ناوٲکی پړوژی خُودایه)

الرَّحِيمِ ٲهوپهړی به خشنده (ناوٲکی پړوژی خُودایه)

الم ٲه لف لام میم (١) ٲلک ٲهوی ٲایات و به لکه گه وره کانی الْکِتَابِ کیتابی الْحَکِیمِ ٲهواو دانا و مو حکه مه (٢)

هُدًی رٲنیشاندرو هیدایه ٲ وَرَحْمَةً و ٲه حمه ٲه لِلْمُحْسِنِينَ بٲ چاکه کاران (٣) الَّذِينَ ٲهوانه ی یُقِیْمُونَ رٲک و دامه زراوی ده که ن

الصَّلَاةَ نوٲزه کان وَیُؤْتُونَ و ده به خشن و دٲنن الزَّکَاةَ زکات و ٲاکگردنه وه وَهُمْ و ٲهوان بِالْآخِرَةِ به ٲوژی دواپی هُمْ ٲهوان

یُوقِنُونَ به ٲاسٲی یه قینیان هه یه و دٲنیان (٤) أُولَئِکَ ٲهوان عَلَی له سهر هُدًی هیدائه ٲٲکن مِّن له رَّیِّهِمْ ٲهروه ردگاریه نه وه

وَأُولَئِکَ ٲهوان هُمْ و ههر ٲهوان الْمُفْلِحُونَ سه رکه و ٲوو و سه رفرازه کان (٥) وَمِنَ النَّاسِ خه لک (هه یه)

مِّن ٲهوه ی (که سانٲک) یَشْتَرِی ده کٲٲ هُوَ بٲ ناگکه ر و فه رامٲشکه ری الْحَدِیْثِ قسان لِيُضِلَّ ٲاله رٲ ده ربکا و گومرا بکا عَنْ له

سَبِيلٍ رٲگای اللَّه خُودا بَغَیْرَ به بٲ عِلْمٍ زانست وَیَتَّخِذَهَا وده ٲکات به هَزُوا گالته (ٲٲکراو) أُولَئِکَ ٲهوانه هُمْ بٲیان هه یه

عَذَابٌ عه زاب و ٲه شکه نهجه یه کی مُهِنٌ رٲسواکه ر و ٲاٲروبه ر (٦) وَإِذَا وَ کاتٲک ٲُلَّی ٲه خوٲندرٲٲه وه عَلَیْهِ به سه ریدا

آیَاتُ ٲایاته که نمان وَلَی ٲشت هه ٲده کات مُسْتَكْبِرًا به خٲ زل زانیه وه کَانَ ههروه ک لَّمْ یَسْمَعْهَا نه بیسٲبٲت

کَانَ ههروه ک ٲهوه ی فِی (هه بٲت) له أَذُنَیْهِ گوٲکانی وَقَرَأَ گوٲگرانی و که ری فَبَشَّرَهُ جا مرگٲنی بدی

بِعَذَابٍ به عه زاب و ٲه شکه نهجه یه کی أَلِیمٌ زور به ٲازار (٧) إِنَّ به دٲنیایِ الَّذِينَ ٲهوانه ی آمَنُوا ٲروایان هٲناوه وَعَمِلُوا و کردویانه

الصَّالِحَاتِ کاره چاکه کان لَهْمُ ئهوه بۆیان جَنَاتُ بههشت و باخه کانی النِّعَمِ ناز و نعيمه ته کان (۸) خَالِدِينَ هه تاهه تا

فِيهَا تيايدان وَعَدَ به ئينى اللهِ خودا يه حَقًّا حهق و چه سپاوه وَهُوَ هه ر ئهوه الْعَزِيزُ دهسه لاتدارى الْحَكِيمُ تهواو داناو و کار به جی

(۹) خَلَقَ خولقاندوو يه تى السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان بَغَيْرِ به بى عَمَدٍ کۆله گه گه لىک تَرَوْنَهَا که ييبينن وَالْقَى وخستويه تيه

فِي نَوا الْأَرْضِ زهوى رَوَاسِيْ چهندين لهنگه رداکوتاو (کيو) أَنْ تَمِيدَ تا (زهوى) نه له زرى بِكُمْ پیتان وَبَثَّ وبلأوى کردو ته وه

فِيهَا تيايدا مِنْ لَه كُلِّ هه موو دَابَّةٍ رهوونده يه ک وَأَنْزَلْنَا ودامانه زاندووهِ مِنْ لَه السَّمَاءِ ئاسمانه وه مَاءٍ ئاويک (چون ئاويک)

فَأَنْبَتْنَا جا رواندمان فِيهَا تيايدا مِنْ لَه كُلِّ هه موو زَوْجٍ جوتىکى كَرِيمٍ به خشنده و به سود (۱۰) هَذَا ئه مه

خَلَقُ دروستکرده ي اللهِ خودا يه فَأَرْوِيْ دهى نيشام بدهن مَآذَا چيان خَلَقَ خولقاندوه الدِّينِ تهوانه ي

مِنْ دُونِهِ (جگه له خودان) بَلْ به لکوو الظَّالِمُونَ سته مکاره کان فِي لَه ضَلَالٍ گوکړاييه کى مُبِينٍ ديار و ئاشران (۱۱)

وَلَقَدْ (سویند به خودا) و به د نيايى آتَيْنَا ئيمه به خشيما و دامانه لُقْمَانَ لوقمان الْحِكْمَةَ دانايى و حيكمه ت أَنْ ئه وه ي که

أَشْكُرُ سوپاسگوزارى بکه لِلَّهِ بۆ خودا ي پهروه رديگار وَمَنْ و هه ر که سيک يَشْكُرُ سوپاسگوزارى بکات فَإِنَّمَا ئه وه هه ر

يَشْكُرُ سوپاسگوزارى ده کات لِنَفْسِهِ بۆ خوى وَمَنْ و هه ر که سيکيش (وانه کات) كَفَرَ کوفرى کرد فَإِنَّ ئه وه به د نيايى

اللهِ خودا ي پهروه رديگار غَنِيٌّ دهوله مهنه د و بى نيازى كى حَمِيدٌ سوپاس کراوه (۱۲) وَإِذْ (باسى ئه وه بکه) کاتىک قَالَ -

لُقْمَانَ لوقمان - گوئى لِابْنِهِ به کوربه که ي وَهُوَ له و کاته ي ئه و يَعِظُهُ ئاموزگارى ده کرد يَا بُنَيَّ ئه ي کورپوکهم (کورى شيرينم)

لَا تُشْرِكْ هاوهل و شهريک دامه نى بِاللَّهِ بۆ خودا إِنَّ به راستى الشِّرْكَ هاوهل و شهريک دانان لَظُلْمٌ هه ر سته ميکى

عَظِيمٌ زۆر مه زنه (١٣) وَوَصَّيْنَا - الْإِنْسَانَ و مرقفمان - وه سیه تکرد بوالدیه به ههردوو باوانی حَمَلَتْهُ - أُمُّهُ دایکی-

(له سکی) هه لیگرت وَهْنًا به بێ هیزی و لاوازی عَلَن له سهه (سه ره یایی) وَهْنٍ بێ هیزی و لاوازیه ک

وَفَصَّالَةٌ و جیا بوونه وه و دابرا نی (له شیرپانی) فِي له عَامِينَ دووسالان أَنْ (وه سیه تمان کرد) ئه وه ی که اشکُر سوپاس گوزاری بکه

لِي بۆم وَلِوَالِدَيْكَ و بۆ ههردوو باوانت إِلَيَّ ههه بۆلای منه الْمَصِيرُ مه صیر و گه رانه وه (١٤) وَإِنْ و ئه گه ر

جَاهِدَاكَ ئه وان ئه وه پیری هه ول و کوششیان له گه ل دای عَلَيَّ هه تا أَنْ که تَشْرِكَ هاوێل و شه ریکی بکه ی بِي پیم مَا شَتِيكَ

لَيْسَ لَكَ (که) بۆت نییه بِه يِي عِلْمٌ هه یج زانست و زانیاریه ک فَلَا تُطْعِمَاهُ ئه وه به گوێیان مه که وَصَاحِبُهُمَا هاوړی یه تیان بکه

فِي له الدُّنْيَا دونیا مَعْرُوفًا (به چاکیه ک) وَاتَّبِعْ و بکه وه دوی سَبِيلَ رینگ و ریتیازی مَنْ ئه و که سه ی

أَنْتَابَ به دلسۆزی گه راوه ته وه إِلَيَّ بۆم ثُمَّ باشان إِلَيَّ ههه بۆلای خۆمه مَرْجِعُكُمْ گه رانه وه تان

فَأَنْبِئْهُمْ جا هه والی راست و دروستان پێ ده ده م بِمَا به وه ی كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ده تان کرد (١٥) يَا بُنَيَّ ئه ی کورۆکه م

إِنَّهَا بِيْغُومَانِ ئه وه إِنْ ئه گه ر تَكُ - مِثْقَالَ به کیشی حَبَّةٍ دنکیک - بَيْتٍ مِّنْ له خَرْدَلٍ خه رته لیک فَتَكُنْ - فِيْ جا له ناو

صَخْرَةٍ گاشه به ردیک - بَيْتٍ أَوْ يَا فِيْ له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان أَوْ يَانِ فِيْ له الْأَرْضِ زهوی يَأْتِ بِهَا -

اللَّهُ (ئه وه) خودا - ده یه ی نیت إِنْ به دننایي اللَّهُ خودا لَطِيفٌ وردی بی خَبِيرٌ ته وا وشاره زایه له نه ی نی شته کان (١٦) يَا ئه ی

بُنَيَّ کورۆکه م أَقِمِ رێک و دامه زراو بکه الصَّلَاةَ نوێژ وَأْمُرْ و فه رمان بکه بِالْمَعْرُوفِ به چا که و کاری خوازاو وَأَنَّهُ قه ده غه ی بکه

عَنِ له الْمُنْكَرِ خراپه و کاری نه خوازاو وَأَصْبِرْ وه ئارام بگه ر عَلَن له سهه مَا ههه شتیک أَصَابَكَ توشته بووه إِنْ بِيْغُومَانِ

ذَلِكَ تَهْوَانَهُ مِنْ لَهُ عِزُّهُمْ أَيَّامَ الْوَيْسِ وَكَهْوَرَهُ الْأُمُورِ كَارِهِ كَانَنْ (١٧) وَلَا تُصْعِرْ وَهَرْمَهُ كَيْفَهُ خَدَّكَ رُومَهُ تَت (رُومَت)

لِلنَّاسِ لَهُ خَلَكٌ وَلَا تَمُشِ وَ مَهْرُؤٌ فِي لَهُ الْأَرْضِ زَهْوِيدَا مَرَحًا بِهِ كَيْفَكَرْدَنْ كَهْ شَخْه لَيْدَانَهُوهُ إِنَّ بَهْرَاسَتِي اللَّهُ خُودَا

لَا يُحِبُّ خَوْشِي نَاوَيْتِ كُلِّ هَمَمُو مَحْتَالِ خَوْبَه زَلْزَانِيكِي (كِه لَه رُؤِشْتَنْدَا خُوبَادَهْدَا) نَغُورِ شَانَا زِيكَه (١٨)

وَأَقْصِدْ مَام نَاوَهَنْدَ بِهِ فِي لَه مَشِيكَ رُؤِشْتَنْدَا وَاعْضُضْ وَ كَزَكِه مِنْ لَه صَوْتِكَ دَهَنْگَتِ إِنَّ بَهْرَاسَتِي

أَنْكَرَ نَامُوتَرِينَ وَنَاخُوشْتَرِينَ الْأَصْوَاتِ دَهَنْگَه كَان لَصَوْتُ هَهَر دَهَنْگِي الْحَمِيرِ كَهْرَه كَانَه (١٩)

أَلَمْ تَرَوْا تَهْدِي نَهْوِيْنِيُوهُ (وَسَهْرَنْجَتَان نَهْدَاوَه) أَنَّ كِه اللَّهُ خُودَا سَخَّرَ رَامِي هَيْنَاوَه وَرُوخْسَانْدِيكِي لَكُمْ بُوْتَان مَّا تَهْوَهِي فِي لَه

السَّمَاوَاتِ نَاسْمَانَه كَانَه وَمَا وَتَهْوَهِي فِي لَه الْأَرْضِ زَهْوِيدَايَه وَأَسْبَغَ وَتَيَّرَوْتَه وَآوِي كَرْدَوَه عَلَيكُمْ بَهْ سَهْرَتَانْدَا

نِعْمَهُ نَاز وَ نِيْعَمَه تَه كَانِي ظَاهِرَةً دِيَارِ وَبَاطِنَةً نَادِيَارِي وَمِنْ وَ (هَهِيَه) لَه النَّاسِ خَه لَكِ مَنْ تَه وَ كَه سَهِي

يُجَادِلُ دَهْمَه قَالَه دَه كَاتِ فِي دَهْرَبَارَهِي اللَّهُ خُودَا بَغَيْرِ بَه بِنِ عِلْمِ (هِيْج) زَانَسْتِ وَ زَانِيْنِيْكَ وَلَا وَهِيْجِ هُدًى رِي نِيْشَانْدَه رِيْكَ

وَلَا وَهِيْجِ كِتَابِ كِتَابِيْكَ مُنِيرٍ رُوشْنَكَهْرَهْوَه (٢٠) وَإِذَا وَه كَاتِيْكَ قِيلَ (دَهْوَتْرِي) لَهُمْ يَبْيَانِ اتَّبِعُوا بَكَهْوَنَه شُوْنِ مَّا تَهْوَهِي

أَنْزَلَ - اللَّهُ خُودَا - دَايِبَه زَانْدُوَوَه قَالُوا (دَهْلِيْن) بَلْ بَه لَكُوُو تَتَّبِعْ دَه كَهْوِيْنَه شُوْنِ مَّا تَهْوَهِي وَجَدْنَا بِيْنِيُوْمَانَه عَلَيْهِ -

أَبَاءَنَا بَابُو بَايِرَانْمَان - لَه سَهْرِيْنَه (شُوْنِي كَهْوَتِيْنَه) أُولُو تَهْدِي تَهْگَهْرَ كَانَ وَابُو الشَّيْطَانِ شَهِيْتَانِ يَدْعُوهُمْ بَانْگِي دَه كَرْدَنْ

إِلَى بُوْلَايِ عَذَابِ عَهْ زَاب وَتَهْ شَكَه نَجَهِي السَّعِيرِ نَاْگَرِي هَه لَگِيْرَسَاوِي دُوْزَهْخِ (٢١) وَمَنْ وَهَهْرَ كَه سِيْكَ يُسْلِمُ -

وَجْهَهُ رُوُو وَثَارِاسْتَهِي خُوِي - بَه تَه وَآوِي بَسِيْزِي إِلَى بَه اللَّهُ خُودَا وَهُوَ لَهْگَهْل تَهْوَهِي كِه تَهْوَه مُحْسِنٌ چَاكَه كَارَه فَقَدْ تَهْوَه بَه دَلْنِيَايِي

اسْتَمْسَكَ زُورِبَه توندى دەستى گرتووه وپابه‌ند بووه بِالْعُرْوَةِ به‌دهسته‌گیره‌وهی الْوُثْقَى هه‌ره توند و تۆل ودلنیا وَإِلَى وه(هه‌ر) بۆلای

اللّٰهُ خودایه عَاقِبَةُ سه‌رئه‌نجام ودوایی الْأُمُور (گشت) کاره‌کان (۲۲) وَمَنْ وهه‌ره که‌سیک

كَفَرَ کوفری کرد (ویه‌کخواپه‌رستی نه‌کرد) فَلَا يَحْزَنُكَ باخه‌مبارت نه‌کات كُفْرُهُ کوفرکردنه‌کی إِلَيْنَا هه‌ر بۆلای خو‌مانه

مَرْجِعُهُمْ گه‌رانه‌وه‌یان فَنَنْبِئُهُمْ ئه‌وسا هه‌والی راست و دروستیان پێ ده‌ده‌ین بِمَا ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی عَمِلُوا کردیان إِنَّ بَیْگومان

اللّٰهُ خُودا عَلِيمٌ زانایه بِذَاتِ به‌ناو‌خودی الصُّدُور سینگ و دلّه‌کان (۲۳) نَمَتِهِمْ خو‌شگوزه‌رانیان پیده‌که‌ین قَلِيلًا که‌میک

ثُمَّ پاشان نَضَطَرُّهُمْ ناچار و په‌لکیشیان ده‌که‌ین إِلَى بۆلای عَذَابٍ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی غَلِيظٍ دروره‌ق و سه‌خت (۲۴)

وَلَئِنْ و ئه‌گه‌ر بێت و سَأَلْتَهُمْ (پرسیاریان لێ بکه‌ی) مَنْ كَى خَلَقَ خولقاندووێه‌تی السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ وزه‌وی؟

لَيَقُولَنَّ ئه‌و به‌دنیایی هه‌رده‌ئێن: اللّٰهُ خُودا قُلْ بَلَى الْحَمْدُ هه‌رچی سوپاس و ستایشه لِلّٰهِ هه‌ر بۆ خودایه بَلْ به‌لام

أَكْثَرُهُمْ زُورِبَه‌یان لَا يَعْلَمُونَ نازانن (۲۵) لِلّٰهِ هه‌ر بۆخودایه مَا هه‌رچی فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان

وَالْأَرْضِ وزه‌ویدایه إِنَّ به‌راستی اللّٰهُ خُودا هُوَ هه‌رخۆی الْغَنِيُّ ته‌واوده‌وله‌مه‌ندی الْحَمِيدُ ته‌واو سوپاس و ستایش‌کراوه (۲۶)

وَلَوْ ئه‌گه‌ر هاتوو أَمَّا ئه‌وه‌ی هه‌یه فِي له الْأَرْضِ زه‌وی مِنْ له شَجَرَةٍ دره‌خت أَقْلَامٌ چه‌نده‌ها قه‌له‌م بوا

وَالْبَحْرِ وه‌ ئه‌وه‌ی ده‌ریایه يُمْدُهُ (هه‌ر) پێی بدات مِنْ له بَعْدِهِ دواى ئه‌ویشا سَبْعَةُ حه‌وت أَبْجُرٍ (ده‌ریا)

مَا نَفِدَتْ دواى ناییت و نابڕیته‌وه كَلِمَاتُ وته‌کانی اللّٰهِ خُودا إِنَّ به‌راستی اللّٰهُ خُودا عَزِيزٌ ده‌سه‌لاتداری بالاده‌ستی

حَكِيمٌ دانایه (۲۷) مَا خَلَقْتُمْ خولقاندنتان (-شتیک) نیه وَلَا بَعَثْتُمْ و زیندوکردنه‌وه‌شتان (-شتیک) نیه إِلَّا ته‌نها

كَفَنَسِيَّ وَهَكَ (خولقاندن و زیندوکردنه‌وهی) نه‌فسیك (نه‌بیت) **وَاحِدَةً** یه‌ك نه‌فس **إِنَّ** به‌پاستی **اللَّهُ** خودا **سَمِيعٌ** ته‌واو بیسه‌ری

بَصِيرٌ ته‌واو بینره **أَلَمْ تَرَ** ته‌دی نه‌تدیووه **أَنَّ** كه‌وا **اللَّهُ** خودا **يُوجِبُ** - **الَّيْلُ** شه‌و - ده‌خاته **فِي** ناو **النَّهَارِ** رۆژ **وَيُوجِبُ** -

النَّهَارِ وړۆژیش - ده‌خاته **فِي** ناو **الَّيْلِ** شه‌و **وَسَخَّرَ** وړامی هیناوه و روخساندووویه‌تی **الشَّمْسِ** خۆر **وَالْقَمَرِ** ومانگ **كُلُّ** گشتی

يَجْرِي ریی ده‌کات **إِلَى** تا‌کو **أَجَلٍ** ماوه و کاتی‌ک ی **مُسَمًّى** پیشت‌ر دیاری‌کړاو **وَأَنَّ** وبه‌پاستی **اللَّهُ** خودا **بِمَا** به‌وه‌ی

تَعْمَلُونَ ده‌یکه‌ن **خَيْرٌ** ته‌واو‌شاره‌زایه **(۲۹)** **ذَلِكَ** ته‌وه **بِأَنَّ** به‌وه‌ی که به‌پاستی **اللَّهُ** خودا **هُوَ** هه‌رخۆی **الْحَقُّ** حه‌ق‌قه

وَأَنَّ وه‌بی‌گومان **مَا** هه‌ر‌جی **يَدْعُونَ** ته‌وان هاواری لی‌ده‌که‌ن و بان‌گی ده‌که‌ن (ده‌پی‌ه‌رستن) **مِنْ** له **دُونِهِ** غه‌یری ته‌و

الْبَاطِلُ به‌تال و پو‌چه **وَأَنَّ** وبه‌پاستی **اللَّهُ** خودا **هُوَ** هه‌رخۆی **الْعَلِيِّ** به‌رزی **الْكَبِيرِ** گه‌وره‌یه **(۳۰)** **أَلَمْ تَرَ** سه‌رنج‌ت نه‌داوه

أَنَّ كه‌وا **الْفَلَكَ** كه‌شتی **تَجْرِي** ریی ده‌کات و ده‌روات **فِي** له ناو **الْبَحْرِ** ده‌ریا **يَنْعَمَتِ** به‌ناز و نیعمه‌تی **اللَّهُ** خودا

لِيُرِيَكُمْ تا‌کونی‌شان‌تان بدات **مِنْ** هه‌ندی‌ک له **آيَاتِهِ** به‌ل‌گه‌دیاری‌و‌گه‌وره‌کانی خۆی **إِنَّ** به‌پاستی **فِي** **ذَلِكَ** له مانه‌دا (هه‌یه)

لَا يَأْتِ چه‌نده‌ها به‌ل‌گه‌ی گه‌وره و دیار **لِكُلِّ** بۆ‌گشت **صَبَّارٍ** كه‌سی‌ک زۆر ئارام‌گری‌ت **شَكُورٍ** (كه‌سی‌ک) زۆرسوپاس‌گوزار بی‌ت

(۳۱) **وَإِذَا** و کاتی‌ک **غَشِيَهُمْ** دای‌پۆشین **مَوْجٌ** شه‌پۆلی‌ک **كَالظَّلَلِ** وه‌ک هه‌وره‌کان **دَعَا** (ته‌وه) هاواری - **اللَّهُ** خودا - ده‌که‌ن

مُخْلِصِينَ د‌ل‌سۆزانه **لَهُ** بۆی **الدِّينِ** مل‌که‌چ ن **فَلَبَّ** جا هه‌ر‌که **نَجَّاهُمْ** نه‌جاتی دان وړ‌زگاری کردن **إِلَى** بۆ **الْبَرِّ** وش‌کانی

فَنَهَّمْ ته‌وه له‌وان (هه‌یه) **مُقْتَصِدٌ** مام ناوه‌ندی‌یه **وَمَا يَجْحَدُ** و نکۆلی‌ ناکات **بِآيَاتِنَا** له به‌ل‌گه‌گه‌وره‌کانمان **إِلَّا** ته‌نها

كُلِّ هه‌موو ته‌وانه‌ی **خَتَّارٍ** زۆر‌په‌یمان‌ه‌ش‌کی‌نی **كَفُورٍ** زۆر سپ‌له‌ی ناشو‌کرن **(۳۲)** **يَا أَيُّهَا** هو ته‌ی **النَّاسُ** خه‌ل‌ک ی‌نه

اتَّقُوا بترسن و خو بپارژن له رَبِّكُمْ پهروهردیگارتان وَاخْشَوْا وبترسن له یَوْمًا رږڅیک لَا یَجْزِي پاداشت ناداتهوه

وَالِدٌ (هیچ) باوکیک عَنْ لهجیان وَلَدِهِ رږلهکهی وَلَا مَوْلُودٌ و (نه هیچ) له دایکبوئیکیش هُوَ خوی جَارِ پاداشدهروهیه

عَنْ لهجیات وَالِدِهِ باوکی شَيْئًا بهیچ شتئِ إِنَّ بېگومان وَعَدَ به لئینی اللَّهُ خودا حَقٌّ حهق و راست و دروسته

فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ جا با هه لټان نه خه له تئیی و مه غورتان نه کات الْحَيَاةُ ژیا نی الدُّنْيَا دونیا و نزم

وَلَا يَغُرَّتْكُمْ و فربوتان نه دات و مه غورتان نه کات بِاللَّهِ به خودا الْغُرُورُ هه رچی فربودهر و مه غرورکه ریکه (۳۳) إِنَّ به راستی

اللَّهُ خودا عِنْدَهُ لای خوویه تی عِلْمٌ زانین و زانستی السَّاعَةِ (رږڅی قیامهت) وَنِزْلٌ وداده به زینتِ الْغَيْثِ به هانا چوو (بارانیکه)

وَيَعْلَمُ وده زانیت مَا چی فِي (ههیه) له ناو الْأَرْحَامِ مندالډانه کانه کان وَمَا تَدْرِي - نَفْسٌ و (هیچ) نه فسئیک - نازانیت مَاذَا چی

تَكْسِبُ به ده سته هئیی غَدًا سبهی وَمَا تَدْرِي - نَفْسٌ و (هیچ) نه فسئیک - نازانیت بِأَيِّ له کام أَرْضٍ خاك تَمُوتُ ده مریت

إِنَّ به راستی اللَّهُ هه رخودا عَلِيمٌ ته واو زانا ی خَبِيرٌ ته واو شاره زایه (۳۴)

سُورَةُ لَقْمَانَ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنُ ته و په ری میهره بان وبه به زه یی (ناوئیکي پیروزی خودایه)

الم تهلف لام میم (۱) تِلْكَ تهوئی آيَاتُ ثایات وبه‌لگه‌گه‌وره‌کانی الْكِتَابِ کیتابی الْحَكِيمُ ته‌واو دانا وموحکمه (۲)

هُدًى رَئِيشانده‌رو هیدایه‌ت وَرَحْمَةً و ره‌حمه‌ته لِلْمُحْسِنِينَ بۆ چاکه‌کاران (۳) الَّذِينَ ته‌وانه‌ی يُقِيمُونَ ریک ودامه‌زراوی ده‌که‌ن

الصَّلَاةَ نوژه‌کان وَيُؤْتُونَ و ده‌به‌خشن و دینن الزَّكَاةَ زکات و پاک‌کردنه‌وه وَهُمْ و ته‌وان بِالْآخِرَةِ به‌ رۆژی دواپی هُمْ ته‌وان

يُوقِنُونَ به‌راستی یه‌قینیان هه‌یه‌و دلنیان (۴) أُولَئِكَ ته‌وان عَلَى له‌سه‌ر هُدًى هیدائه‌تیکن مِّنْ له‌ رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریه‌نه‌وه

وَأُولَئِكَ ته‌وان هُمْ و هه‌ر ته‌وانن الْمُفْلِحُونَ سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفرازه‌کان (۵) وَمِنْ و له‌ النَّاسِ خه‌لک (هه‌یه)

مَنْ ته‌وه‌ی (که‌سانیک) يَشْتَرِي ده‌کړیت لَهْوً بِيْ ئاگاکه‌ر و فه‌رامۆشکه‌ری الْحَدِيثِ قسان لِيُضِلَّ تاله‌ ریی ده‌ربکا و گومرا بکا عَنْ له‌

سَبِيلٍ رِیگی اللّهِ خودا بِغَيْرٍ به‌ بِيْ عِلْمٍ زانست وَيَخَذُهَا وده‌یکات به‌ هَزُؤًا گالته (پیکراو) أُولَئِكَ ته‌وانه هُمْ بۆیان هه‌یه

عَذَابٌ عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی مُهِنٌ ریسواکه‌ر و ئابروبه‌ر (۶) وَإِذَا و کاتیک تُتْلَى ته‌خویند ریتته‌وه عَلَيْهِ به‌سه‌ریدا

آيَاتُ ثایاته‌که‌نمان وَلَى پشت هه‌لده‌کات مُسْتَكْبِرًا به‌ خۆ زل زانییه‌وه كَأَن هه‌روه‌ک لَّمْ يَسْمَعْهَا نه‌بیستبیت

كَأَن هه‌روه‌ک ته‌وه‌ی فِي (هه‌بیت) له‌ أَذُنِهِ گوینکائی وَقَرَأَ گوینگرانی و که‌ری فَبَشِّرْهُ جا مرگینی بدی

بِعَذَابٍ به‌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی أَلِيمٍ زۆر به‌ ئازار (۷) إِنَّ به‌دلنیایی الَّذِينَ ته‌وانه‌ی آمَنُوا بروایان هیناوه وَعَمِلُوا و کردویانه

الصَّالِحَاتِ کاره‌چاکه‌کان هُمْ ته‌وه‌ بۆیان جَنَّاتٍ به‌هه‌شت و باخه‌کانی النَّعِيمِ ناز و نیعمه‌ته‌کان (۸) خَالِدِينَ هه‌تاهه‌تا

فِيهَا تیایدان وَعَدَ به‌ئینی اللّهِ خودا یه‌ حَقًّا حه‌ق و چه‌سپاوه وَهُوَ و هه‌ر ته‌وه الْعَزِيزُ ده‌سه‌لاتداری الْحَكِيمُ ته‌واو داناو وکاربه‌جی

(۹) خَلَقَ خولقاندوويه تي السَّمَاوَاتِ ئاسمانه كان بَغَيْرِ بَهْ بِعَمْدٍ كۆله گه گه ليك تَرَوْنَهَا كه ييبينن وَالْقَىٰ وخستويه تيه

فِي نَاوِ الْأَرْضِ زهوى رَوَاسِيْ چەندین لەنگەردا کوتاو (کێو) أَنْ تَمِيدَ تا (زهوى) نه له زرى بَكْرٍ پیتان وَبَثَّ وېلاوى کردۆته وه

فِيهَا تيايدا مِنْ لَه كُلِّ هه موو دَابَّةٍ رەوونده يەك وَأَنْزَلْنَا ودامانبەزاندوو هە مِنْ لَه السَّمَاءِ ئاسمانه وه مَاءٍ ئاوێك (چۆن ئاوێك)

فَأَنْبَتْنَا جا رواندمان فِيهَا تيايدا مِنْ لَه كُلِّ هه موو زَوْجٍ جۆتێك كَرِيمٍ به خشنده و به سود (۱۰) هَذَا ئەمه

خَلَقَ دروستكردهى اللّٰه خودا يه فَأَرْوِيْ دهى نيشام بدهن مَادَا چيان خَلَقَ خولقاندوه الدّٰينِ ئەوانه ي

مِنْ دُونِهِ (جگه له خودان) بَلْ به لكوو الظَّالِمُونَ سته مكاره كان فِي لَه ضَالّٰلٍ گوكرایيه كى مُبِينٍ ديار و ئاشكران (۱۱)

وَلَقَدْ (سویند به خودا) وبه دُنْيَايِ آتَيْنَا ئێمه به خشیمان و دامانه لَقْمَانٍ لوقمان الْحِكْمَةَ دانایی و حیکمهت أَنْ ئەوه ی که

اشْكُرْ سوپاسگوزاری بکه لِلّٰهِ بۆ خودای پهروهردیگار وَمَنْ و هه ر که سێک يَشْكُرْ سوپاسگوزاری بکات فَإِنَّمَا ئەوه هه ر

يَشْكُرْ سوپاسگوزاری ده کات لِنَفْسِهِ بۆ خۆى وَمَنْ و هه ر که سێکیش (وانه کات) كَفَرَ کوفری کرد فَإِنَّ ئەوه به دُنْيَايِ

اللّٰه خودای پهروهردیگار غَنِيٌّ دهوله مه ند و بێ نیازێک حَمِيدٌ سوپاس کراوه (۱۲) وَإِذْ (باسی ئەوه بکه) کاتێک قَالَ -

لَقْمَانٍ لوقمان - گوێ لَابَنِهِ به کۆره که ی وَهُوَ له و کاته ی ئەو يَعِظُهُ ئامۆزگاری ده کرد يَا بُنَيَّ ئە ی کورۆکه م (کورێ شیرینم)

لَا تُشْرِكْ هاوهل وشه ریک دامه نى بِاللّٰهِ بۆ خودا إِنَّ به راستی الشِّرْكَ هاوهل وشه ریک دانان لَظُلْمٌ هه ر سته مێک

عَظِيمٌ زۆر مه زنه (۱۳) وَوَصَّيْنَا - الْإِنْسَانَ و مروفمان - وه سیه تکرد بِوَالِدَيْهِ به هه ردوو باوانی حَمَلَتْهُ - أُمُّهُ دایکى -

(له سکی) هه لیگرت وَهَنَّا به بێ هێزی ولاوازی عَلَيَّ له سه ر (سه ره رای) وَهْنٍ بێ هێزی ولاوازیه ک

وَفَصَّالَةٌ و جیابوونه وه ودابراڼی (له شیرپاڼی) فِي له عَامِينَ دوو سالان اَن (وه سپه تمان کرد) نه وهی که اشكر سوپاس گوزاری بکه

لِي بۆم وَلِوَالِدَيْكَ و بۆ ههردوو باوانت اِلَيَّ هههه بۆلای منه الْمَصِيرُ مه صیر وگه رانه وه (۱۴) وَاِنْ و نه گهر

جَاهِدَاكَ نه وان نه وه پری ههول و کوششیان له گه ل دای عَلَيَّ هه تا اَن که تَشْرِكَ هاوهل و شه ریکی بکه یِي پیم مَا شَتِيكَ

لَيْسَ لَكَ (که) بۆت نییه بِه يِي عِلْمٌ ههچ زانست و زانیاریه ک فَلَا تُطْعِمُهُمَا نه وه به گوځیان مه که وَصَاحِبُهُمَا هاوړی په تیان بکه

فِي له الدُّنْيَا دونیا مَعْرُوفًا (به چاکیه ک) وَاتَّبِعْ و بکه وه دوی سَبِيلَ رینگ و رڼیازی مَن نه وه که سه ی

أَنَابَ به دلسوزی گه راوه ته وه اِلَيَّ بۆم ثُمَّ باشان اِلَيَّ هههه بۆلای خو مه مَرْجِعُكُمْ گه رانه وه تان

فَأَنْبِئْكُمْ جا ههوالی راست و دروستان پ ددهم بِمَا به وهی كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ده تان کرد (۱۵) يَا بُنَيَّ نه ی کور و که م

إِنِّهَا بېگومان نه وه اِنْ نه گهر تَكْ - مِثْقَالَ به کیشی حَبَّةٍ دنکیک - يَتِّ مِنْ له خَرْدَلٍ خه رته لیک فَتَكُنْ - فِي جا له ناو

صَخْرَةٍ گاشه به ردیک - يَتِّ اَوْ يا فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان اَوْ يان فِي له الْأَرْضِ زهوی يَأْتِ بِهَا -

اللَّهُ (نه وه) خودا - ده یه یتین اِنَّ به دنیایي اللَّهُ خودا لَطِيفٌ وردبیی خَبِيرٌ ته واوشاره زا یه له نه یی شته کان (۱۶) يَا نه ی

بُنَيَّ کور و که م اَقِم ریک و دامه زراو بکه الصَّلَاةَ نوڅرْ وَاْمُرْ وفه رمان بکه بِالْمَعْرُوفِ به چا که و کاری خوازراو وَاَنَّهُ قه ده غه ی بکه

عَنِ له الْمُنْكَرِ خراپه و کاری نه خوازراو وَاَصْبِرْ وه ئارام بگره عَلَيَّ له سهه ر مَا هههه شتیک اَصَابَكَ توست بووه اِنَّ بېگومان

ذَلِكَ نه وانه مِنْ له عَزَمَ پتویست وگه وره الْأُمُورِ کاره کان (۱۷) وَلَا تُصَعِّرْ وه رمه گڼره خَذَّكَ رومه تت (رووت)

لِلنَّاسِ له خه لک وَلَا تَمْسِ و مهړو فِي له الْأَرْضِ زهویدا مَرَحًا به که یفکردن که شخه لیدانه وه اِنَّ به راستی اللَّهُ خودا

لَا يُحِبُّ خَوْشَى نَاقَتٍ كُلِّ هَمَمُو مَحْتَالٍ خَوْبَهُ زَلْزَانِيكِي (كه له رُويشتندا خُوبادهدا) نَغُورِ شانازيكهر (١٨)

وَأَقْصِدْ مَام نَوهَنْد به فِي له مَشِيكَ رُويشتندا وَأَغْضُضْ وَ كَزْكه مِنْ له صَوْتِكَ دَهْنِگَت إِنَّ به رَاسْتِي

أَنْكَرَ نَامُوتَرِين وَ نَاخُوشْتَرِينِي الْأَصْوَاتِ دَهْنِگَه كَان لَصَوْتُ هَهَر دَهْنِگِي الْحَمِيرِ كَهْرَه كَانَه (١٩)

أَلَمْ تَرَوْا ئَهْدِي نَهْوِيْنِيُوَه (وسه رَنْجَتَان نَهْدَاوَه) أَنَّ كَه اللَّهُ خُودَا سَخَّرَ رَامِي هَيْنَاوَه وَرُوخْسَانْدِيْتِي لَكُمْ بُوْتَان مَّا ئَهْوَهِي فِي له

السَّمَاوَاتِ نَاسْمَانَه كَانَه وَمَا وَئَهْوَهِي فِي له الْأَرْضِ زَهْوِيْدَايَه وَأَسْبَغَ وَتَيَّرَوْتَهْوَاوِي كَهْرَدَوَه عَلَيْكُمْ به سه رَتَانْدَا

نِعْمَهُ نَاز وَ نِيْعَمَه تَه كَانِي ظَاهِرَةً دِيَار وَبَاطِنَةً نَادِيَارِي وَمِنْ وَ (هَهِيَه) له النَّاسِ خَه لَك مَنْ ئَهْوَه كَه سَهِي

يُجَادِلُ دَهْمَه قَالَه دَه كَات فِي دَهْرَبَارَهِي اللَّهُ خُودَا بَغَيْرِ به بَنِي عِلْمِ (هِيْج) زَانَسْت وَ زَانِيْنِيْكَ وَلَا وَهِيْج هُدًى رِي نِيْشَانْدَه رِيْكَ

وَلَا وَهِيْج كِتَابِ كِيْتَابِيْكَ مُنِيرٍ رُوشْنَكَهْرَهْوَه (٢٠) وَإِذَا وَه كَاتِيْكَ قِيلَ (دَهْوَتَرِي) لَّهُمْ يَبْيَانِ اتَّبِعُوا بَكَهْوَنَه شُوْئِيْن مَّا ئَهْوَهِي

أَنْزَلَ - اللَّهُ خُودَا - دَايِيْبه زَانْدُوَوَه قَالُوا (دَهْلِيْن) بَلْ به لَكُوو نَتَّبِعْ دَه كَهْوِيْنَه شُوْئِيْن مَّا ئَهْوَهِي وَجَدْنَا بِيْنِيَوْمَانَه عَلَيْهِ -

أَبَاءَنَا بَابُوْبَايِرَانْمَان - له سه رِيْنَه (شُوْئِيْنِي كَهْوَتِيْنَه) أَوْلَوْ ئَهْدِي ئَهْ گَهْر كَانَ وَابُو الشَّيْطَانُ شَهِيْتَان يَذْعُوْهُمْ بَانْگِي دَه كَرْدَن

إِلَى بُوْلَايِ عَذَابٍ عَهْ زَاب وَئَه شَكَه نَجَهِي السَّعِيرِ نَاْگَرِي هَه لَگِيْرَسَاوِي دُوْزَهْخ (٢١) وَمَنْ وَهْهَر كَه سَيِّكَ يُسْلِمُ -

وَجْهَهُ رُوو وَئَا رَاسْتَهِي خُوِي - به تَهْوَاوِي بَسِيْئَرِي إِلَى به اللَّهُ خُودَا وَهُوَ له گَهْل ئَهْوَهِي كَه ئَهْوَه مُحْسِنٌ چَاكَه كَارَه فَقَدْ ئَهْوَه به دَلْنِيَايِي

اسْتَمْسَكَ زُوْرَبَه تَوْنْدِي دَه سَتِي گَرْتُوَوَه وَبَاهَنْد بُوَوَه بِالْعُرْوَةِ به دَه سَتَه گِيْرَهْوَهِي الْوُثْقَى هَهْرَه تَوْنْد وَ تَوَّلْ وَدَلْنِيَا وَإِلَى وَه (هَهْر) بُوْلَايِ

اللَّهُ خُودَايَه عَاقِبَةُ سَهْرُئَه نَجَام وَدَوَايِي الْأُمُورِ (گَسْت) كَارَه كَان (٢٢) وَمَنْ وَهْهَر كَه سَيِّكَ

كَفَرَ كوفری كرد (ویه‌کخواپه‌رستی نه‌كرد) فَلَا يَحْزَنُكَ باخه‌مبارت نه‌كات كُفْرُهُ كوفركردنه‌كى إِلَيْنَا هه‌ر بۆلاى خوڤمانه

مَرْجِعُهُمْ گه‌پانه‌وه‌يان فَنَنْبِئُهُمْ ئه‌وسا هه‌والى راست و دروستيان پێ ده‌ده‌ين بِمَا دهرباره‌ى ئه‌وه‌ى عَمِلُوا كرديان إِنَّ بَيِّگومان

اللَّهُ خُودا عَلِيمٌ زانايه بِذَاتِ به‌ناوخودى الصُّدُورِ سینگ و دلّه‌كان (٢٣) نَمَتُهُمْ خوشگوزهرانيان پیده‌كه‌ين قَلِيلًا كه‌ميك

ثُمَّ پاشان نَضَطَرُّهُمْ ناچار و په‌لكيشيان ده‌كه‌ين إِلَى بۆلاى عَذَابٍ عه‌زاب و ئه‌شكه‌نجه‌يه‌كى غَلِيظٍ دروپه‌ق وسه‌خت (٢٤)

وَلَئِنْ و ئه‌گه‌ر بێت و سَأَلْتَهُمْ (پرسیاریان لى بکه‌ى) مَنْ كى خَلَقَ خولقاندووويه‌تى السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌كان وَالْأَرْضِ وزه‌وى؟

لَيَقُولَنَّ ئه‌و به‌دنيايى هه‌رده‌ئێن: اللَّهُ خُودا قُلْ بلى اَلْحَمْدُ هه‌رچى سوپاس و ستايشه لِلَّهِ هه‌ر بۆ خُودايه بَلْ به‌لام

أَكْثَرُهُمْ زۆربه‌يان لَا يَعْلَمُونَ نازانن (٢٥) لِلَّهِ هه‌ر بۆخُودايه مَا هه‌رچى فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌كان

وَالْأَرْضِ وزه‌ويدايه إِنَّ به‌راستى اللَّهُ خُودا هُوَ هه‌رخۆى الْغَنِيِّ ته‌واوده‌وه‌له‌مه‌ندى اَلْحَمْدُ ته‌واو سوپاس و ستايشكراوه (٢٦)

وَلَوْ ئه‌گه‌ر هاتوو أَمَّا ئه‌وه‌ى هه‌يه فِي له الْأَرْضِ زه‌وى مِنْ له شَجَرَةٍ دره‌خت أَقْلَامٌ چه‌نده‌ها قه‌له‌م بوا

وَالْبَحْرِ وه‌ ئه‌وه‌ى ده‌ريايه يَمْدُهُ (هه‌ر) يێى بدات مِنْ له بَعْدِهِ دواى ئه‌ويشا سَبْعَةُ حه‌وت أَبْجُرٍ (ده‌ريا)

مَا نَفَدَتْ دواى ناييت و نابريته‌وه كَلِمَاتُ وته‌كانى اللَّهِ خُودا إِنَّ به‌راستى اللَّهُ خُودا عَزِيزٌ ده‌سه‌لاتدارى بالاده‌ستى

حَكِيمٌ دانايه (٢٧) مَا خَلَقْتُمْ خولقاندنتان (-شتيک) نيه وَلَا بَعَثْتُمْ و زيندوکردنه‌وه‌شتان (-شتيک) نيه إِلَّا ته‌نها

كَنَفْسٍ وه‌ك (خولقاندن و زيندوکردنه‌وه‌ى) نه‌فسيك (نه‌بييت) وَاحِدَةٍ يه‌ك نه‌فس إِنَّ به‌راستى اللَّهُ خُودا سَمِيعٌ ته‌واو بيسه‌رى

بَصِيرٌ ته‌واو بينه‌ره أَلَمْ تَرَ ئه‌دى نه‌تديووه أَنَّ كه‌وا اللَّهُ خُودا يُوجِبُ - اللَّيْلُ شه‌و - ده‌خاته فِي ناو النَّهَارِ رَوْژ وَيُوجِبُ -

النَّهَارَ وَرِوْثِيش-دهخاته فِي ناو اللَّيْلِ شَهو وَسَخَّرَ وِإِى هِتِناوه وِ رُوخساندوويه تى الشَّمْسِ خَوَّرَ وَالْقَمَرَ وِمانگ كُلُّ گِشتى

يَجْرِى رِئِ دهكات إِلى تَاكو أَجَلِ ماوه وِ كاتِىك ي مَسْمِى بِيشتَر دِيارى كِراو وَأَنَّ وِبه رِاستى اللّٰهَ خُودا بِمَا به وهى

تَعْمَلُونَ دهيكهن خَيْرٌ تَهواوشاره زايه (٢٩) ذَلِكَ تَهوه بِأَنَّ به وهى كه به رِاستى اللّٰهَ خُودا هُوَ هه رِخْوَى الْحَقُّ حه ققه

وَأَنَّ وه بِيگومان مَا هه رِجى يَدْعُونَ تَهوان هاوارى لِيده كهن وِبانگى ده كهن (ده بيه رِستن) مِنْ له دُونِه غه يرى تَهو

الْبَاطِلُ به تال وِ پوچه وَأَنَّ وِبه رِاستى اللّٰهَ خُودا هُوَ هه رِخْوَى الْعَلِيِّ به رِزى الْكَبِيرُ گه ورهيه (٣٠) أَلَمْ تَرَ سه رنجت نه داوه

أَنَّ كهوا الْفَلَكَ كه شتى تَجْرِى رِئِ دهكات وِ ده رِوات فِي له ناو الْبَحْرِ ده رِيا يَنْعَمَتِ به ناز وِ نيعمه تى اللّٰهَ خُودا

لِيُرِيَكُمْ تاكونيشانتان بدات مِّنْ هه نديك له آيَاتِه به لگه دياروگه وره كانى خوى إِنَّ به رِاستى فِي ذَلِكَ له ماندها (ههيه)

لَا يَاتِ چه نندها به لگه ي گه وره وديار لِكُلِّ بُوگِشت صَبَّارِ كه سيك زوَر ئارامگريِت شَكُورِ (كه سيك) زوَر سوپاسگوزار بِيَتِ

(٣١) وَإِذَا وِ كاتِىك غَشِيَهُمْ دايپوشين مَوْجٌ شه پُولِيك كَالظَّلَلِ وهك هه وره كان دَعَا (تَهوه) هاوارى- اللّٰهَ خُودا- ده كهن

مُخْلِصِينَ دَسْوزانه لَهُ بُوَى الدِّينِ ملكه چ ن فَلَبَّا جا هه ركه نَجَّاهُمْ نه جاتى دان وِ رِزگارى كردن إِلَى بُو الْبَرِّ وشكانى

فَنَهَمُ تَهوه لهوان (ههيه) مُقْتَصِدٌ مام ناوه ندييه وَمَا يَجْحَدُ وِ نكُولِ ناكات بِآيَاتِنَا له به لگه گه وره كانمان إِلَّا تَهنها

كُلُّ هه موو تَهوانه ي خَتَّارِ زوَر به يمانه شكِيَنى كَفُورِ زوَر سپله ي ناشوكرن (٣٢) يَا أَيُّهَا هُوَ تَهى النَّاسِ خه لك ينه

اتَّقُوا بترسن وِ خُو بپارِيزن له رَبِّكُمْ په روه رديگار تان وَاخْشَوْا وِ بترسن له يَوْمًا رِوْژِيك لَا يَجْزِي پاداشت ناداته وه

وَالِدٌ (هيج) باوكِيك عَنْ له جيان وَلَدِه رُوْلَه كه ي وَلَا مَوْلُودٌ وِ (نه هيج) له دايكبوِيكيش هُوَ خوى جَاَزِ پاداشده روهيه

عَنْ لَهْجِيَّاتِ وَالِدِهِ بَاوَكِي شَيْئًا بِهِيْجِ شَيْءٌ إِنَّ بِيْگُومَانِ وَعَدَ بِهِ لَيِّنِي اللّٰهُ خُودَا حَتَّى حَقٌّ وَ رَاسْتِ وَ دُرُوسْتَه

فَلَا تُغْنِيَنَّكُمْ جَا بَا هَهْ لَتَانِ نَهْ خَهْ لَهْ تَيِّنِي وَ مَهْ غُرُورْتَانِ نَهْ كَاتِ الْحَيَاةُ زَيَانِي الدُّنْيَا دُونِيَا وَ نَزَمِ

وَلَا يُغْنِيَنَّكُمْ وَفَرِيوْتَانِ نَهْ دَاتِ وَ مَهْ غُرُورْتَانِ نَهْ كَاتِ بِاللّٰهِ بِهِ خُودَا الْغُرُورُ هَهْ رَجِي فَرِيوْدَهَرِ وَ مَهْ غُرُورْ كَهْ رِيْكَهْ (٣٣) إِنَّ بَهْ رَاسْتِي

اللّٰهُ خُودَا عِنْدَهُ لَآيِ خُويَهْ قِي عَلِمُ زَانِيْنِ وَ زَانَسْتِي السَّاعَةِ (رُؤْزِي قِيَامَهْ ت) وَيُنْزِلُ وَ دَادَهْ بَهْ زَيْنِيَّتِ الْغَيْثِ بَهْ هَانَا چُوو (بَارَانِيْكَهْ)

وَيَعْلَمُ وَ دَهْ زَانِيَّتِ مَا چِي فِي (هَهِيَهْ) لَهْ نَاوِ الْأَرْحَامِ مَنْدَالْدَانَهْ كَانَهْ كَانِ وَمَا تَدْرِي - نَفْسُ وَ (هِيْجِ) نَهْ فُسَيْكِ - نَا زَانِيَّتِ مَاذَا چِي

تَكْسِبُ بَهْ دَهْ سَتَدَهْ هِيْنِي غَدًا سَبَهِي وَمَا تَدْرِي - نَفْسُ وَ (هِيْجِ) نَهْ فُسَيْكِ - نَا زَانِيَّتِ بِأَيِّ لَهْ كَامِ أَرْضِ خَاكِ تَمُوتُ دَهْ مَرِيَّتِ

إِنَّ بَهْ رَاسْتِي اللّٰهُ هَهْ رَخُودَا عَلِيمُ تَهْ وَاوِ زَانَا يَ خَيْرُ تَهْ وَاوِ شَارَهْ زَايَهْ (٣٤)

سُورَةُ السَّجْدَةِ

بِسْمِ بَهْ نَاوِي اللّٰهُ خُودَا الرَّحْمَنِ تَهْ وِپَهْ رِي مِيْهَرَهْ بَانِ وَبَهْ بَهْ زَهِي (نَاوِيْ كِي پِيْرُوزِي خُودَايَهْ)

الرَّحِيمِ تَهْ وِپَهْ رِي بَهْ خَشْنَدَهْ (نَاوِيْ كِي پِيْرُوزِي خُودَايَهْ)

الْمِ تَهْ لَفِ لَامِ مِيْمِ (١) تَنْزِيلُ دَابَهْ زَانَدَنِي الْكِتَابِ تَهْ وِ كِيْتَابَهْ (قُورْثَانِ) لَا رَيْبَ فِيْهِ گُومَانِي تِيْدَانِيَهْ مِنْ لَهْ

رَبِّ په‌روه‌ردگاری الْعَالَمِينَ جیهانیانه (۲) اَمَّ یان (به‌لکو) يَقُولُونَ ده‌لین اقترأه هه‌لی به‌ستوه بَلْ به‌لکوو هُوَ نه‌و

الحقْ حه‌ق راستییِه مِنْ له رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت لِتُنْذِرَ تا‌ئاگادار بکه‌یت و بترسیځی قَوْمًا قه‌ومی‌ک مَا أَتَاهُمْ بۆیان نه‌هاتوه

مِّنْ نَّذِيرٍ هیچ ترسینه‌ریک مِّنْ له قَبْلِكَ پېش تو لَعَلَّهُمْ به‌لکوو يَهْتَدُونَ رِبِّ حه‌ق ده‌گرنه‌به‌ر (۳)

اللَّهُ (په‌روه‌ردیگارت) الله الَّذِي نه‌وه‌ی خولقاندوویه‌تی السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی وَمَا و نه‌وی

يَيْنَهُمَا له‌نیوانیان دایه فِي له سِتَّةٍ شه‌ش أَيَّامٍ رږژان ثُمَّ پاشان اسْتَوَى به‌رزبوو عَلَى له سهر العرش عهرشی‌خو‌ی

لَكُمْ نیتانه مِّنْ دُونِهِ جگه‌له‌و مِنْ هیچ وَلِيٍّ یار ویاوهر وسه‌رخه‌ریک وَلَا و نه (هیچ) شَفِيعٍ تککاریک

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ جا بیرناکه‌نه‌وه و په‌ندوه‌رناگرن (۴) يُدَبِّرْ ته‌دبیرده‌کات و به‌رڼوه‌ ده‌بات الْأَمْرِ هه‌رچی فه‌رمان و کاروباره مِّنْ له

السَّمَاءِ ئاسمان إِلَى بۆ الْأَرْضِ زه‌وی ثُمَّ پاشان يَعْرِجْ به‌رز ده‌بیته‌وه إِلَيْهِ لَوِی فِي له یَوْمٍ رږژیک

كَانَ مِقْدَارُهُ بره‌که‌ی أَلْفَ هه‌زار سَنَةٍ سأل بوو مِمَّا له‌وه‌ی تَعْدُونَ ئیوه‌ دیژمېرن (۵) ذَلِكَ نه‌و(زاته) عَالَمٌ زانای

الْغَيْبِ په‌نهان و نادیار وَالشَّهَادَةِ و بینراوه الْعَزِيزُ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و بالآ ده‌ستی الرَّحِيمُ (میهره‌بانی) به‌خشنده‌یه (۶)

الَّذِي نه‌وه‌ی أَحْسَنَ چاکی‌کرده كُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شتیک خَلَقَهُ که‌ خولقاندوویه‌تی وَبَدَأَ و ده‌ستی پیکرد سه‌ره‌تای

خَلَقَ خه‌لقی الْإِنْسَانَ ئینسان مِّنْ له طِينٍ قورپه‌وه (۷) ثُمَّ پاشان جَعَلَ دروستی‌کرد نَسَلَهُ نه‌وه‌کانی مِّنْ له

سَلَالَةٍ پالوته‌و پوخته‌یه‌ک مِّنْ له مَاءٍ ئاوئیکي مَّهِينَ بِنِ نرځ و بایه‌خ (۸) ثُمَّ پاشان سَوَّاهُ رڼکی‌کرد وَنَفَخَ و فووی‌کرد

فِيهِ تیایدا مِّنْ له رُوحِهِ گیان و رو‌حه‌که‌ی (که‌ خو‌ی خاوه‌نیه‌تی هه‌ر خو‌ی ده‌زانی‌چی‌یه) (واته‌ گیانی‌ فو‌کرد به‌ به‌ریا)

وَجَعَلَ داینا (دروستی کرد) لَكُمْ بۆتان السَّمْعَ بیستن وَالْأَبْصَارَ بیناییه‌کان وَالْأَفْئِدَةَ و عه‌قل و هو‌شه‌کان

قَلِيلًا که‌م و ده‌گمه‌ن ه مَا تَشْكُرُونَ (ئه‌وه‌ی) شوکرانه‌بژیری ده‌که‌ن (٩) وَقَالُوا و گوتیان إِذَا ئه‌ری ئه‌گه‌ر

ضَلَلْنَا گووم بووین فـ ی له ناو الْأَرْضِ زه‌وی إِنَّا ئه‌ری ئیمه لَفِي دیسان له خَلْقِ خولقانیکی جَدِيدٍ تازه (داده‌بین)

بَلْ به‌ئکو هُم ئه‌وان یَلْقَاءُ به دیداری رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان (له قیامه‌ت) کَافِرُونَ دان نانین و بی باوه‌رن (١٠) قُلْ بلی

يَتَوَفَّاهُمْ (گیانتان ئه‌کیشتی) مَلَكٌ فریشته‌ی الْمَوْتِ مردن الَّذِي ئه‌وه‌ی وَكُلَّ بِكُمْ ئیوه‌ی بی سپێردراوه ثُمَّ پاشان

إِلَى بۆلای رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان تُرْجَعُونَ ده‌گیردرینه‌وه (١١) وَلَوْ جا ئه‌گه‌ر تَرَى ده‌بینی إِذْ که

الْمُجْرِمُونَ تاوه‌نباره‌کان نَاكِسُوا شو‌ریان‌کردو‌ته‌وه/ا رُؤُوسِهِمْ سه‌ریان عِنْدَ لای رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان رَبَّنَا په‌روه‌ردیگاره

أَبْصَرْنَا بینیمان (به چاوی خو‌مان) وَسَمِعْنَا و (به گو‌یی خو‌مان) بیستمان فَارْجِعْنَا جا بمانگێره‌وه نَعْمَلْ ده‌که‌ین صَالِحًا چاکه

إِنَّا ئیمه بی گو‌مان (ئیس‌تا) مُوقِنُونَ دل‌نیا‌ین (یه‌قین‌مان بۆ په‌یدابوو) (١٢) وَلَوْ جا ئه‌گه‌ر شِئْنَا بمان ویستبا

لَا تَيْنَا (هه‌ر ده‌مانه‌ینا بۆ) كُلَّ هه‌موو نَفْسٍ نه‌فسیک هُدَاهَا هیدایه‌ته‌که‌ی (په‌یره‌وی ڕێی حه‌ق) وَلَكِنْ به‌لام

حَقَّ چه‌سپا و جیگیر بوو الْقَوْلُ ئه‌و وته‌یه مَنِيْ له منه‌وه : لَا مَلَأَنَّ هه‌ر پر ده‌که‌م جَهَنَّمَ دۆزه‌خ مِّنْ له الْجَنَّةِ جنۆکه

وَالنَّاسِ و خه‌لک أَجْمَعِينَ گشتیان (١٣) فَذُوقُوا جا بجێژن بِمَا به‌وه‌ی نَسِيتُمْ له‌بیرتان‌کردبوو لِقَاءِ دیداری

يَوْمَكُمْ هَذَا ئا ئه‌و ڕۆژه‌تان إِنَّا ئیمه نَسِينَاكُمْ به‌جیمان هێشتن (وه‌ک له‌بیر‌کراو) وَذُوقُوا و بجێژن عَذَابَ عه‌زاب ی

الْخُلْدِ هه‌تا‌هه‌تایی بِمَا به‌وه‌ی كُنْتُمْ له‌پا‌ردوو تَعْمَلُونَ ده‌تان‌کرد (١٤) إِنَّمَا هه‌ر ئه‌وان يُؤْمِنُ باوه‌رده‌هێنن

بَيَاتِنَا به ئایاته که نمان **الَّذِينَ** ئەوانه‌ی **إِذَا** که **ذُكِّرُوا** یادکرانه‌وه **بِهَا** پێی **خَرُوا** که‌وتن به‌پوودا (که‌وتنێکی به‌ ده‌نگ)

سُجَّدًا به‌سوژده‌بردن **وَسَبَّحُوا** و ته‌سبیحیان کرد (به‌رزی و پاکی و پیرۆزی یان راگرت) **بِحَمْدٍ** به (وێرای) ستایش کردنی

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان {به‌ پاکی و پیرۆزی ستایشی په‌وه‌ردیگاریان کرد} **وَهُمْ** و ئەوان

لَا يَسْتَكْبِرُونَ خۆ به‌گه‌وره ناگرن (هه‌رده‌م خۆ به‌بجووک ده‌بین له ئاست ئایاته‌کان) ﴿١٥﴾

تَتَجَافَى هه‌ر دورده‌که‌وتیه‌وه و وه‌لاده‌چێ **جُنُوبَهُمْ** ته‌نیشه‌کانیان **عَنِ** له **الْمُضَاجِعِ** پێخه‌فان **يَذْعُونَ** ده‌پارێنه‌وه له

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان **خَوْفًا** به‌ترسه‌وه **وَطَمَعًا** وه‌به ئاره‌زووخوازیه‌وه **وَمِمَّا** و له‌وه‌ی **رَزَقْنَاهُمْ** پێمانداون (پرزق)

يُنْفِقُونَ ده‌به‌خشنه‌وه (١٦) **فَلَا تَعْلَمُ** جا نازانیت **نَفْسٌ** هه‌یج نه‌فسێک **مَا** چی یه (ئه‌وه‌ی)

أَخْفَى نادیار کراوه و شاراوه‌یه **لَهُمْ** بۆیان **مِّنْ** له **قُرَّةٍ** ئۆقره‌گره‌ی **أَعْيُنٍ** جاوان **جَزَاءً** (وه‌ک) پادا‌شت **بِمَا** به‌وه‌ی

كَانُوا يَعْمَلُونَ ده‌یانکرد (١٧) **أَفَن** ده‌ی ئایا که‌سێ **كَانَ مُؤْمِنًا** ئیمانداربووی **كَمَن** وه‌ک ئەوه‌یه **كَانَ** --

فَاسِقًا ده‌رچوو -بێ- له ئیمان (فاسق بووی) **لَّا يَسْتَوُونَ** چوون یه‌ک نابن (١٨) **أَمَّا الَّذِينَ** جا هه‌رچی ئەوانه‌ی

آمَنُوا باوه‌ریان هه‌یناوه **وَعَمِلُوا** و کردوویانه **الصَّالِحَاتِ** کرده‌وه چاکه‌کان **فَلَهُمْ** ئەوه بۆیان هه‌یه **جَنَّاتٍ** باخه‌کانی

الْمَأْوَى ئەوجیه‌ی بۆی ده‌چن بۆ حه‌سانه‌وه و ژیان (ماله‌کانیان له به‌هه‌شت) **تَزُلَّ** جێگا و مه‌نزلگایانه **بِمَا** به‌هۆی ئەوه‌ی

كَانُوا جَارَانِ ده‌یانکرد (١٩) **وَأَمَّا الَّذِينَ** و هه‌رچی ئەوانه‌ش **فَسَقُوا** یاخی و فاسق بوون **فَأَوَّاهُمْ** ئەوه جیگیان

النَّارُ ئاگره **كُلَّمَا** هه‌ر جاره‌ی **أَرَادُوا** ویستیان **أَنْ** که **يَخْرُجُوا** ده‌رچن **مِنْهَا** لێی **أُعِيدُوا** گه‌راندرانه‌وه **فِيهَا** بۆناوی

وَقِيلَ وَگوترا لَهُمْ پېيان دُوقُوا بچېژن عَذَابَ عذاب وئەشکەنجەى النَّارِ ناکر (ی دۆزەخ) الَّذِي ئەوہى

کُنتُمْ ئیوہ جاران بِهِ -- تُکَذِّبُونَ بروتان -پى- نەدەکرد و بەدرۆتان دادەنا (۲۰) وَلَنْذِيقَهُمْ و بەدنیایى ھەر پېيان دەچېژن

مِّنَ لَهُ الْعَذَابِ ناخۆشى وئەشکەنجەى الْأَذْنَى (کە) نزمتر و کەمترە (عەزائى دونیا) دُونَ جگە لە

الْعَذَابِ ناخۆشى و ئەشکەنجەى الْأَكْبَرِ ھەرەگەورە لَعَلَّهُمْ بەلکوو يَرْجِعُونَ دەگەرینەوہ (۲۱) وَمَنْ وکى

أَظْلَمُ ستەمکارتەرە مِّنَ لَهُوکیسەى ذِكْرٍ یادکراوہ (و ئامۆزگارى کرا) بِآيَاتِ بە ئایات رَبِّهِ پەرورەدگارى ثُمَّ پاشان

أَعْرَضَ روى وەرگێرا عَنْهَا لِي إِنَّا ئیمە بیگومان مِّنَ لَهُ الْمُجْرِمِينَ تاوانکارەکان مُتَقِمُونَ تۆلەسینین (۲۲)

وَلَقَدْ بەدنیایى آتَيْنَا ئیمە ھینامان بۆ مُوسَى موسا (سەلامى خواى لىي) الْكِتَابِ فَلَا تُكِنِّ جا وامەبە: فِي له

مَرْيَةَ دوودلى (مەبە) مِّنَ لَهُ لِقَائِهِ روبروو بوونەوہى ئەو وَجَعَلْنَاهُ و ئەومان کرد بە هُدًى رى نیشانەدر لِّبْنِي بۆ نەوہکانى

إِسْرَآئِيلَ (يعقوب) (۲۳) وَجَعَلْنَا و داماننا مِنْهُمْ لەوان أُمَّةً چەندین پيشەوا يَهْدُونَ رينمونى دەکەن

بِأَمْرِنَا بە فەرمانى ئیمە لَمَّا کاتیک صَبَرُوا دانیان بەخۆداگرت وَكَانُوا -- بِآيَاتِنَا بە (ھۆى تىگەيشتنیان لە) ئایاتەکانمان

يُوقِنُونَ یەقینیان دە-بوو- (۲۴) إِنَّ بِيْگومان رَبِّكَ پەرورەدیگارت هُوَ خَوًى يَفْصِلُ بربار دەدات و حوکم دەکات لە

بَيْنَهُمْ نىوانیان يَوْمَ رۆژى الْقِيَامَةِ قیامەت فِيمَا لەو شتانەى كَانُوا وابوون فِيهِ كە تیايدا

يَخْتَلِفُونَ جیاواز بوون و رێک نەدەکەوتن (۲۵) أَوْلَمْ يَهْدِ ئایا رينمايى نەکردوہ هُمْ بۆيان كَمْ چەند مان

أَهْلَكْنَا لەناوېرد و خاپورمان کرد مِّنَ لَهُ قَبْلِهِمْ پيش ئەوان مِّنَ لَهُ الْقُرُونِ نەتەوہکان يَمْشُونَ دەرۆن (و ھاتوچۆ دەکەن)

فِي لَهْناو مَسَاكِينَهُمْ ماله كانيان وشوئين نيشته جي بوونيان إِنَّ به دُنْيَايِي فِي له ذَلِكَ تَهوهدا

لَايَاتِ بِيگومان (هه يه) چه ندين به لگه ي گه وره و ديار أَفَلَا يَسْمَعُونَ تاهي نابيستن ؟ (٢٦) أَوَلَمْ يَرَوْا تايان نه يان بينيوه

أَنَا تَيْمَهُ نَسُوقُ وهري ده خه ين الْمَاءِ تاو إِلَى بَوِ الْأَرْضِ تَهو زهويه ي الْجُرُزِ ووشك وبِ روه كه فَتُخْرِجُ جا ده رده كه ين

بِهِ يِي زَرْعًا روه كيک تَأْكُلُ ده خوات مِنْهُ لِي أَنْعَامُهُمْ تاهه له كانيان وَأَنْفُسُهُمْ و خوشيان أَفَلَا يَبْصُرُونَ ده ي نابين ؟

(٢٧) وَ كه چي يَقُولُونَ ده لين مَتَى كه يه هَذَا تهم الْفَتْحُ (ليک) کرده وه (سه ركه وتنه) إِنَّ تَه گهر كُنْتُمْ تيوه-

صَادِقِينَ راستگو-بوو بن (٢٨) قُلْ بَلَى يَوْمَ رُؤْيِ الْفَتْحِ (ليک) کرده وه لَا يَنْفَعُ سوود نابه خشيته الَّذِينَ تَه وانهي

كَفَرُوا برويان نه هيناوه إِيْمَانُهُمْ تيمان و باوه رهي تانيان وَلَا و نه هُمْ تَه وانيش يَنْظُرُونَ چاوه پروان ده كرين (مؤلهت ده درين)

(٢٩) فَأَعْرِضْ تير روو وه رگيره عَنْهُمْ لِيان (پشتيان تي بكه) وَاتَّظِرْ و چاوه پروان به إِنَّهُمْ تَه وان به دُنْيَايِي

مُنْتَظِرُونَ چاوه پروان (٣٠)

سُورَةُ الْأَحْزَابِ سوره قى الْأَحْزَابِ

بِسْمِ به ناوي اللَّهُ خودا الرَّحْمَنُ تَهوپه ريبه به زه ي و ميهره بان (ناويکي پيروزي خودايه) الرَّحِيمُ تَهوپه ري به خشنده (ناويکي پيروزي خودايه)

يَا أَيُّهَا هُوَ ٱلنَّبِيُّ ٱتَّبِعْهُم بِرَأْسِهِمْ أَتَىٰ ٱرْزَاقِي بَكَ وَبَتْرَسَ لَهُ ٱللَّهُ خُودَا وَلَا تَطْعُ وَبِهْ گَوِي. ٱلْكَافِرِينَ كَافِرَهْ كَان

وَالْمُنْفِقِينَ وَدُو ٱرْوَهْ كَان (-مه كه) إِنَّ ٱللهَ خُودَا كَانَ هَميشه عَلِيمًا تَهْوَوَ زَانَا وَ نَٱگَادَارِي حَكِيمًا تَهْوَوَ كَارِبَهْ جِي (يه)

(۱) وَٱتَّبِعْ وَبَكه وه دَوَايَ مَا يُوحَىٰ تَهْوَهِ سِرُوش (وه جِي) دَهْ كَرِي إِلَيْكَ بُوْتَقُو مِن لَه رَبِّكَ ٱرِهْ وَهْ رَدِي گَارَتِ إِنَّ ٱللهَ خُودَا

ٱللَّهُ خُودَا كَانَ هَميشه بِمَا به وهى تَعْمَلُونَ ئِيْوه دَهِي كَهَن خَيْرًا تَهْوَوَ نَٱگَادَارِي وَرْد وَ دَرشْتَه (۲)

وَتَوَكَّلْ وَ پَشْت بَهْ سَتَه وَ تَهْوَهِ كَكُول بَكَه عَلَىٰ لَهْ سَهْ ٱللَّهُ خُودَا وَكَفَىٰ وَ - بِٱللَّهُ هَهْ خُودَا (-بَهْ سَهْ)

وَكَٱلَا كَارُوبَارَتِ يِيْ بَسِيْطَرِي وَ پَشْتِي پِيْ بَهْ بَهْ سَتِي (۳) مَا - جَعَلَ دَاي (-نه) نَاوَه ٱللَّهُ خُودَا لِرَجُلٍ بُو (هِيْج) پِيَاوِيك مِن لَه

قَلْبَيْنِ دُوودَلَانِ فِي لَه جَوْفِهْ نَاو بُو شَايِي نَاوَه وهى بِيْت وَمَا (وَاي) نَه جَعَلَ كَرْدَه - أَزْوَجَ هَاوَسَه رَانْتَانِ ٱلَّتِي تَهْوَانَهى

تُظْهِرُونَ ظِيْهَار دَهْ كَهَن مِنْنِ لَهْ گَهْ لِيَانِ أُمِّتِكُمْ دَايْكَانْتَانِ (-بن) وَمَا (هَهْ روهَا وَاي) نَه جَعَلَ كَرْدَه

أَدْعِيَائِكُمْ بَهْ نَاوِئِيْوه بَانْگَرَاوَهْ كَان وَ بَه ئِيْوه لَكَانْدَرَاوَهْ كَانْتَانِ أَبْنََاءِكُمْ كُورَانْتَانِ (-بن) ذَلِكُمْ نَاْهْ وه قَوْلُكُمْ هَهْ قَسَهى ئِيْوه يَه

بِأَفْوَهِكُمْ بَهْ دَهْمِي خُوْتَانِ وَٱللَّهُ وَ خُودَا (هَهْ) يَقُولُ - ٱلْحَقُّ هَهْ ق وَ رَٱسْتِي (-دَهْ لِيْت) وَهُوَ وَهَهْ ر تَهْوَ رِيْئِمُوْنِي دَهْ كَاتِ بُو

ٱلسَّبِيْلَ رَٱسْتَهْ رِيْگَا (۴) أَدْعُوْهُمْ تَهْوَانِ بَانْگ بَكَهَن لِأَبَائِهِمْ بَهْ نَاوِي بَاوَكَهْ كَانِي خُوْيَانِ هُوَ تَهْوَهِ أَقْسَطُ دَادَهْ ٱرِهْ وَرْتَرَهْ عِنْدَ لَآي

ٱللَّهُ خُودَا فَإِنْ جَا تَهْ گَهْ رَ لَمْ نَه تَعْلَمُوْا (نه) تَانْزَانِي (كِيْيه) ءَابَآءُهُمْ بَاب وَ بَايِرَانِيَانِ فَإِخْوَانُكُمْ تَهْوَهِ (تَهْوَان) بَرَاتَانِ فِي لَه

ٱلْدِيْنِ ثَايِنِ وَمَوْلِيْكُمْ وَ خَزْمَهْ تَكَارِنْتَانِ وَ لِيْسَ وَ نِيَهْ عَلَيْكُمْ لَهْ سَهْ رَتَانِ جُنَاحٌ (هِيْج) گُونا هِيْكَ فِيمَا لَهْ وهى أَخْطَاكُمْ هَهْ لَهْ تَانْكَرْد

بِهْ لِيْ وَلَكِنْ جَهْ لَهْ مَا تَهْ وهى تَعَمَّدَتْ - قُلُوبُكُمْ دَهْ لَهْ كَانْتَانِ (مهْ بَهْ سَت وَ قَهْ سَدِيَانِ بُووِيْت) وَكَانَ وَ هَميشه ٱللَّهُ خُودَا

غُفُورًا زور لیبووردهی رَحِيمًا زۆربه بهزهیه (۵) اَلنَّبِيِّ پیغمبهەر اَوَّلَى له پێشتره بِالْمُؤْمِنِينَ بۆ پرواداره کان مِنْ له

أَنْفُسِهِمْ خۆیان وَأَزْوَاجُهُ و خێزانه کانی اُمَمَتِهِم دایکانیان وَأَوَّلُوا و خاوهن الْأَرْحَامِ (په یوهندی) خزمایه تی بَعْضُهُمْ هه ندىکیان

اَوَّلَى له پێشتره بَعْضُ بۆ هه ندىک فِي له ، له ناو کِتَابِ کیتابی اَللّهِ خودا مِنْ له الْمُؤْمِنِينَ پرواداره کان

وَالْمُهَاجِرِينَ و کۆچکهره کان إِلَّا مه گهر أَنْ ئه وهی که تَفْعَلُوا - إِلَى به اَوَّلِيائِكُمْ کهس و کاره کانتان مَعْرُوفًا چاکه یه ک (-بکه ن)

كَانَ - ذَلِكَ ئه و یان فِي له اَلْكِتَابِ کیتاب مَسْطُورًا نوسراوه (۶) وَإِذْ و کاتی أَخَذْنَا وه مانگرت مِنْ له

النَّبِيِّنَ پیغمبهه ران مِيتَهُمْ په یمان و به ئینیان وَمِنْکَ و له تۆش وَمِنْ و له نُوحٍ نوح وَإِبْرَاهِيمَ و ئیبراهیم وَمُوسَى و موسا

وَعِيسَى و عیسی ابْنِ کوری مَرْيَمَ مه ریه وَأَخَذْنَا و وه مانگرت مِنْهُمْ له وان مِيتًا په یمان و به ئینىکى غَلِيظًا زور (توند)

(۷) لَيْسَلْ تا برسیار بکات له اَلصّٰدِقِیْنَ راستگۆکان عَنْ له صِدْقِهِمْ راستی و راستگۆیه که یان وَأَعَدَّ و ئاماده یکردوه

لِلْكَافِرِينَ بۆ بیپروا و کافره کان عَذَابًا عه زاب و ئه شکه نجه یه کى اَلِیْمًا زور به ئازار (۸) يٰٓأَيُّهَا هُوَ ئه ی اَلَّذِينَ ئه وانه ی

ءَامَنُوا پرواتان هیناوه اَذْكُرُوا یادبکه نه وه نِعْمَةً نازو نيعمه تی اَللّهِ خودا عَلَيْكُمْ به سهرتان ، بۆ سهرتان ، له سهرتان إِذْ که

جَاءَتْكُمْ بۆتان هات جُنُودٌ سه ربازه کانیک فَأَرْسَلْنَا جا ناردمان عَلَيْهِمْ به سه ریان ، بۆ سه ریان رِيحًا (ره شه) بايىک

وَجُنُودًا و سه ربازانىک لَمْ هه رگیز نه تَرَوَهَا تان بینى وَكَانَ و هه میشه اَللّهِ خودا بِمَا به وه ی تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن

بَصِيرًا ته واو ته واو بینایه (۹) إِذْ کاتی که جَاءَتْكُمْ ئه وان بۆتان هاتن مِّنْ له فَوْقَكُمْ سه ره سهرتان وَمِنْ و له اَسْفَلَ ژیره وه

مِنْكُمْ له نگۆ وَإِذْ و کاتی که زَاغَتْ به لاداجوو اَلْأَبْصُرُ بیناییه کان وَبَلَغَتْ و - اَلْقُلُوبُ دله کان (-گه یشتنه)

الْحَنَاجِرَ گهرو و قورگان وَتَظُنُّونَ و گومانده بهن بِاللَّهِ به خودا اَلْظُّنُّونَا (جورهه) گومانان (۱۰) هُنَالِكَ ئَا لهوئ

اَبْتَلِي تاقیکرانه وه اَلْمُؤْمِنُونَ بر واداره کان وَزَلْزَلُوا و راهه ژئیران زَلْزَلَا راهه ژانیکی شَدِيدًا زور تووند (۱۱)

وَإِذْ و (یادکه نه وه) کاتئ که يَقُولُ - اَلْمُنْفِقُونَ مونا فیق و دووړه کان وَالَّذِينَ و نه وانه ی فِي له ناو قُلُوبِهِمْ دلّه کانیان (هه بوو)

مَرَضٌ نه خوشییک (-ده یانگوت) مَا - وَعَدْنَا واده و به ئینیان پئ (-نه) داوین اَللَّهُ خودا وَرَسُولُهُ و پیغه مبه ره که ی

إِلَّا (به شئی) جگه له غُرُورًا فریوودان و هه لّخه له تاندن (۱۲) وَإِذْ و (یادکه نه وه) کاتئ که قَالَتْ - طَائِفَةٌ کومه ل و ده سته یه کیان

مِنْهُمْ له وان (-گو تیان) يَٰأَهْلَ هُو ئه ی خه لکی يَثْرِبَ یه ثریب (مه دینه) لَا مَقَامَ مانه وه نیه لَكُمْ بۆتان فَارْجِعُوا ده ی بگه رپینه وه

وَيَسْتَدِينُ و - فَرِيقٌ کومه ئی مِنْهُمْ له وان (-ئیزن ده خوازن له) اَلَّذِي پیغه مبه ر يَقُولُونَ ئه وان ده ئین اِنَّ به راستی یُوتَا ماله کانمان

عَوْرَةً که لّین و عه یبداره وَمَا و- هِي له راستی (ماله کانیان) بِعَوْرَةٍ هیچ عه یب و کیشه و که لّینیکی (-نیه) اِنْ -

يُرِيدُونَ شتیکیان (-نا) ویت اِلَّا جگه له فِرَارًا راکردن و هه لاتن (له مه یدانی جهنگ) (۱۳) وَلَوْ و نه گهر دَخِلَتْ به ژوورکه وتری

عَلَيْهِمْ به سه ریاندا مِّنْ له اَقْطَارَهَا چواردهوریان ثُمَّ پاشان سُئِلُوا داوای- اَلْفِتْنَةَ فیتنه و کوفریان (-لیبکری)

لَا تُؤْثَرَا ئه وه به دلنیا یی ده یانکرد وَمَا و- تَلَبَّثُوا نه ده مانه وه بِهَا تیایدا اِلَّا ئیلا - یَسِيرًا ماوه یه کی که م (-نه پئ) (۱۴)

وَلَقَدْ و به دلنیا یی کَانُوا له رابردوو دا عَهْدُوا واده و به ئینیان دابوه اَللَّهُ خودا مِّنْ له قَبْلَ پېش ئه وه لَا يُؤْلَوْنَ وه رناگېرن

اَلْأَدْبُرَ دوواوه یان (و پشت هه لّناکه ن) وَكَانَ و هه می شه عَهْدَ عه د و په یمانی اَللَّهُ خودا مَسْئُولًا جئې پرسیار لیکرانه (۱۵)

قُل بَلَى لَّن هه رگیز- يَنْفَعُكُمْ سودتان پئ (-نا) به خشئ اَلْفِرَارَ فیرار و راکردن اِنْ ئه گهر فَرَرْتُمْ رابکه ن و فیرار بکه ن مِّنْ له

اَلْمَوْتُ مەرگ و مردن اَو يان اَلْقَتْل (له) كوشتن وَاِذَا و كهوايَ لَا - مُتَمَتِّعُونَ رابوئري (-نا) كهن اِلَّا مهگهر قَلِيْلًا كهمنيك

(١٦) قُلْ بَلَىٰ مَن تَهَوَّهَ كُنَّ يَه ذَا الَّذِي تَهَوَّى يَعْصِمُكُمْ دهنانپاريژي مِّنْ له راسټ اَللّٰهُ خُودا اِنْ تَهگهر اَرَاد تَهو-

بِكُمْ بۆ ئيوه (-بوئيت) سُوْءًا خراپه يهك اَو يان اَرَاد بيهوئيت بِكُمْ بۆتان رَحْمَةً بهزه ي و ميهره بانيهك

وَلَا يَجِدُوْنَ وهه رگيز نادۆزنه وه هُم بۆيان مِّنْ له دُون غهيري اَللّٰهُ خُودا وَلِيًّا دۆست و پشتيوانيک

وَلَا نَصِيْرًا و نه سه رخهر و يارمه تدهري (١٧) قَدْ به دنياي يَعْلَم - اَللّٰهُ خُودا (-ده زاني و دهناس)

اَلْمُعْرِقِيْنَ كۆسپدانهر و ساردكه ره وه كان مِّنْكُمْ لهنگۆ وَالْقَائِلِيْنَ و تهوانه ي ده شلّين لِاخْوَانِهِمْ به براكانيان هَلُمَّ ده ي ئاماده بن و وهرن

إِلَيْنَا بۆلامان وَلَا يَأْتُوْنَ و تهوانيش نايه نه اَلْبَاس ناخۆشي (جهنگ) اِلَّا تهنه - قَلِيْلًا كهمنيك (-نه ي) (١٨)

أَشِحَّة رَهزِيل و قرچۆكن عَلَيَّكُمْ بۆ سه رتان فَاِذَا جاكاتيْ جَاء - اَنْخَوْفُ ترس (-هات) رَأَيْتُمْ تهوان ده بيئي يَنْظُرُوْنَ ده روان

إِلَيْكَ بۆلاي تو تَدُوْر - اَعْيَنَهُمْ چاوه كانيان (-ده سوړي) كَالَّذِي وهك تهوه ي يَغْشَى داده پۆشريته عَلَيْهِ سه ري (له هۆشخۆده چي)

مِّنْ له اَلْمَوْتُ مەرگ و مردن فَاِذَا جاكاتيْ ذَهَب - اَنْخَوْفُ ترس و بيم (-رؤيشت) سَلَقُوْكُمْ ده تانده نه به ري بِالسِّنَةِ به زمانانيكي

حَدَادِ تِيژ (دریژ) أَشِحَّة رَهزِيل و قرچۆكن عَلَى له سه ر اَخْيَر خيّر و چاك اَوَّلِكَ تهوان لَمْ يُوْمِنُوْا بروايان نه هينا

فَأَحْبَطَ ئيتير پوچيكرده وه اَللّٰهُ خُودا اَعْمَلَهُمْ كار و كرده وه كانيان وَكَان و هه ميشه ذَلِكَ تهويان عَلَى بۆ اَللّٰهُ خُودا

يَسِيْرًا زۆرئاسانه (١٩) يَحْسَبُوْنَ تهوان وا حساب ده كهن اَلْأَحْزَاب ده سته و گرووپه كان لَمْ يَذْهَبُوا نه رۆشتوون وَاِنْ و تهگهر

يَأْت - اَلْأَحْزَاب ده سته و گرووپه كان (-بين) يَوَدُّوا تهوان زۆر چه زده كهن لَوْ تهگهر - اَنَّهُمْ تهوان

بَادُون دەرچووی دهشت و سارا (-بوان) فِي له ناو الْأَعْرَاب عاره به دهشته کیه کانا یَسْئَلُونَ پرسیاریان بکردبا عَنْ له

أَنْبَاءُكُمْ هه واله کانتان وَلَوْ وئه گهر کَانُوا بهاتایه - فِیکُمْ له ناوئیه (-بوان) مَا نه قَتَلُوا (دهجهنگان) إِلَّا تهنها

قَلِيلًا کهمیک (-نه بی) (۲۰) لَقَدْ به دنیایی کَانَ - لَكُمْ بۆتان هه (بوو) فِي له رَسُول پئیغه مبهری اللَّهِ خودا

أُسْوَةٌ نمونه و سه رمه شقیکی حَسَنَةً چاک لَمْ بۆ ئه وهی کَانَ - يَرْجُوا ئاوات و هیوای هه (-بوو) ه به اللَّهِ خودا وَالْيَوْم و رۆزی

الْآخِر دوابی وَذَكَر و یادى - اللَّهُ خودا ی کَثِيرًا زۆر (-کرده وه) (۲۱) وَلَمَّا جا کاتی رَاءَ - الْمُؤْمِنُونَ بروداره کان

الْأَحْزَاب دهسته و گروپه کانیا (-بینی) قَالُوا گوتهیان هَذَا ئه وهیه مَا وَعَدْنَا ئه وهی به ئینی پیدابووین اللَّهُ خودا

وَرَسُولُهُ و پئیغه مبه ره که ی وَصَدَق و راستیان کرد اللَّهُ خودا وَرَسُولُهُ و پئیغه مبه ره که ی وَمَا و- زَادَهُمْ بۆیانی زیاد (-نه) کرد

إِلَّا شَتَّى جگه له إِيْمَانًا باوهِرِ وَسَلِّيمًا و ملکه چی و ته سلیم بوون (۲۲) مِّن هه یه له الْمُؤْمِنِينَ بروداره کان رِجَالٌ پیاوانیک

صَدَقُوا راستیان کرد مَا عٰهَدُوا لهو به ئینه ی دابویانه اللَّهُ خودا عَلَيْهِ فِئْتُهُم هه یه لهوان مِّن که سانیک قَضَى جیبه جیتی کردوه

نَجَبُهُ به ئین و نه زره که ی وَمِنْهُمْ و هه شه لهوان مِّن که سانیک يَنْتَظِر چاوه پروانی ده کا وَمَا ونه بَدَلُوا گۆراون

تَبْدِيلًا (هیچ) گۆرانیک (۲۳) لِيَجْزِيَ تا پاداشت بداته وه اللَّهُ خودا الصّٰدِقِیْنَ راستگۆکان بِصِدْقِهِمْ به راستگۆییان

وَيُعَذِّب و عه زاب و ئه شکه نهجه بداته الْمُتَنَفِّعِينَ دوو پرووه کان إِنْ ئه گهر شَاءَ بیهوی أَوْ یان يُتُوب تۆبه بکات و خوش بیّت

عَلَيْهِمْ لییان إِنْ به دنیایی اللَّهُ خودا کَانَ هه میشه- غَفُورًا ئه وپه ری لیبوورده ی رَحِيمًا ئه وپه ریبه به زه یی (-بووه) (۲۴)

وَرَد و گۆپایه وه اللَّهُ خودا الَّذِينَ ئه وانه ی كَفَرُوا کوفریان کرد و بى پروابوون بِغِيظِهِمْ به دئساردی خۆیانه وه

لَمْ يَنَالُوا دَهْسِيَان نِه گه يشته خَيْرًا (هيچ) چاكه و خير (يك) وَكَفَى و - اللَّهُ خُودَا الْمُؤْمِنِينَ پرواداره كانی (-پاراست له)

الْفِتَال جه ننگ و كوشتار وَكَان و هه ميشه - اللَّهُ خُودَا قَوِيًّا به هيزی عَزِيْزًا بالآدهست (-بووه) (٢٥)

وَأَنْزَلَ و (خودا) دايبه زاندا الَّذِينَ ئهوانه يَظْهَرُوهُمْ پشتيانگرتن مِّنْ لَهُ أَهْلٌ خاوهنی اَلْكِتَابَ كيتابه كان (جوله كه كان) مِّنْ لَهُ

صِيَاصِيْهِمْ كُوشَك و قه لاكانيان وَقَذَف و فرپيدايه فِي نَاو قُلُوْبِهِمْ دله كانيان اَلرُّعْبَ ترس و بيم فَرِيْقًا كومه ليك

تَقْتُلُوْنَ ده كوژن وَتَأْسِرُوْنَ و به دليل ده گرن فَرِيْقًا كومه ليك (٢٦) وَأَوْرَثَكُمْ و بو ئيوه ي به جته يشت اَرْضَهُمْ خاكي ئهوان

وَدِيْرَهُمْ و زنده كه يان وَأَمْوَالُهُمْ و مال و سامانيان وَأَرْضًا و خاك يَك لَمْ - تَطَّوْهَا بيتان (-نه) نابووه سه ري وَكَان و هه ميشه

اللَّهُ خُودَا عَلَى لِه سه ر كُلِّ هه موو شَيْءٍ شَتِيَك قَدِيْرًا ته واو تواناداره (٢٧) يَأْتِيْهَا هُوَ ئه ي اَلْنَّبِيِّ پيغه مبه ر قُل بَلَى

لَا زَوْجَكَ به خيزانه كانت إِنْ ئه گه ر كُنْتُمْ ئيوه وابى تُرْدَن بتانه وى اَلْحَيَاةُ زيان ي اَلدُّنْيَا دُنيا وَزَيْنَتَهَا و جوانى و رازاوه ي

فَتَعَالَيْنَ ده وهرن أَمْتَعَكُنَّ پارهى موعهى طه لاقتان بده مى وَأَسْرَحَكُنَّ و سه ربه ستان بكه م سَرَاْحًا سه ربه ستيه كى

جَمِيْلًا رِيَك و جوانى (بى كيشه) (٢٨) وَإِنْ و ئه گه ر كُنْتُمْ ئيوه وابى تُرْدَن - اللَّهُ خُودَا وَرَسُولُهُ و پيغه مبه ره كه ي

وَالْأَدَار و مال و مه نزلگا اَلْآخِرَةِ زيانى دوواييتان (-بويت) فَإِنَّ ئه ووه به دنيايى اللَّهُ خُودَا أَعَدَّ ئاماده يكردوه لِلْمُحْسِنَاتِ بو چاكه كاران

مِنْكُمْ لِه نگو اَجْرًا پاداشت و ده ستحه قيه كى عَظِيْمًا گه وره (٢٩) يَنْسَاءُ ئه ي ژنه كانى اَلْنَّبِيِّ پيغه مبه ر مِّنْ ئه و كه سه ي

يَأْت - مِنْكُمْ لِه نگو (-بينى و بكات) بِفُحْشَةٍ تاوانيكى گه وره مُبِيْنَةً ديار و ئاشكرا يُضَعِفُ دووجاره ده كرى لَهَا لَو وى

اَلْعَذَاب سزا و ئه شكه نجه ضَعْفَيْنِ دووهه نده وَكَان و هه ميشه ذَلِكَ ئه ويان عَلَى بُو اللَّهُ خُودَا يَسِيْرًا زورثاسانه (٣٠)

وَمَنْ وَهَرَكَ سَیَّ یَقْنُتْ گونپایه‌لی و بلکه‌چی بکات مِنْکَنْ له‌نگو ِلله بؤ خودا وَرَسُولَه و پیغه‌مبهره‌که‌ی وَتَعْمَلْ و بکات

صَلَحًا کاری چاک و به‌چاکی تَوْتَهَا پَیْیان ده‌ده‌ین أَجْرَهَا پاداشت و ده‌سحه‌قی خوی مَرَّتَین دووجار وَأَعْتَدْنَا و ئاماده‌مان‌کردوه

لَهَا لَو وی رِزْقًا رِزق و رِزیه‌کی کَرِیمًا زور‌کراوه (۳۱) یَنْسَاءَ نه‌ی ژنه‌کانی اَلْنَبِیِّ پیغه‌مبهر لَسْتُنَّ ئِیوه-

کَأَحَدٍ وه‌ک (هیچ) که‌سیک (-نینه) مِّنْ له اَلنِّسَاءَ ژنان اِنْ ئه‌گهر اَتَقِیْتَنَّ له‌خودا ترسان و خَوْتان پاراست فَلَا تَخْضَعْنَ -

بِالْقَوْلِ به‌گوفتار و قسان (ده‌نگی خَوْتان ناسک مه‌که‌نه‌وه) فِیْطَمَعْ ئِیتر- اَلَّذِیْ ئه‌وه‌ی فِیْ له‌ناو قَلْبِهْ دَلِیدَا هه‌یه

مَرَضٌ نه‌خۆشیه‌ک (-ته‌ماع ده‌یگرئ) وَقُلْنَ و - قَوْلًا قسه و گوتاریکی مَعْرُوفًا چاک و دروست (-بَلَّیْن) (۳۲)

وَقَرْنَ و جیگیر بن و ئوقره‌بگرن فِیْ له‌ناو یُوتُکُنَّ ماله‌کانتان وَلَا تَبَرَّجْنَ و خۆ مه‌پازینه‌وه و خۆده‌رمه‌خه‌ن

تَبَرَّجْ خۆپازاندنه‌وه و خۆده‌رخستنی اَلْجَهْلِیَّةَ (سه‌رده‌می) نه‌زانی و نه‌فامی اَلْأُولَى یه‌که‌مین وَأَقْنِ و رِیک و دامه‌زراو بکه‌ن

اَلصَّلَاةَ نوێژان وَاِتِین و بینن اَلزَّكَاةَ زه‌کات (پاککاری و بره‌ودان) وَأَطِئْنَ و گوینگر بن بؤ اَلله خودا وَرَسُولَه و پیغه‌مبهره‌که‌ی

إِنَّمَا له‌پاستیدا - یُرِید -- اَلله خودا (-ته‌نها--ده‌یه‌وئیت) لِيَذْهَبْ تا لا ببات عَنْكُمْ لیتان اَلرَّجْسِ پیسی و ناپاکی

أَهْلٌ ئه‌ی که‌س و کار و ئال اَلْبَيْتِ و به‌یت و مال (ی پیغه‌مبهر) وَيُطَهَّرُکُمْ و پاک و خاوینتانه‌وه

تَطْهِیرًا (ته‌واوی) پاک‌کردنه‌وه و خاوین‌کردنه‌وه (۳۳) وَأَذْکُرْنَ و یاد بکه‌نه‌وه مَا یَتْلَى ئه‌وه‌ی ده‌خویندریته‌وه فِیْ له‌ناو

یُوتُکُنَّ ماله‌کانتان مِّنْ له اٰیٰتْ ئایه‌ته‌کانی (قورئانی) اَلله خودا

وَالْحِکْمَةَ له‌گهل حیکمه‌ت و لێزانی و کاربه‌جیپی (هه‌ئس و که‌وتی پیغه‌مبهر) اِنْ به‌دُنْیایی اَلله خودا کَانَ هه‌میشه

لَطِيفًا مِهره‌بان و به‌سۆزو ره‌حمی خَيْرًا ته‌واو شاره‌زای ورد و درشته (۳۴) اِنَّ به‌دُنْیایی الْمُسْلِمِينَ موسلمانان (له‌پیاوان)

وَالْمُسْلِمَاتِ و موسلمانان (له‌ئافره‌تان) وَالْمُؤْمِنِينَ و برواداره‌کان (له‌پیاوان) وَالْمُؤْمِنَاتِ و برواداره‌کان (له‌ئافره‌تان))

وَالْقَنَاتِینَ و گوئی‌ایه‌ل و ملکه‌چه‌کان (ی پیاوان) وَالْقَنَاتِ و گوئی‌ایه‌ل و ملکه‌چه‌کان (ی ئافره‌ته‌کان) وَالصَّادِقِینَ و راستگوکان (پیاوان)

وَالصَّادِقَاتِ و راستگوکانی (ی ئافره‌تان) وَالصَّابِرِینَ و ئارامگره‌کان (ی پیاوان) وَالصَّابِرَاتِ و ئارامگره‌کان (ی ئافره‌ته‌کان)

وَالْحَشِیْعِینَ و داماو‌ه‌کان بۆ خودا (له‌پیاوان) وَالْحَشِیْعَةُ و داماو‌ه‌کان بۆ خودا (له‌ئافره‌تان) وَالْمُتَصَدِّقِینَ و خیرکه‌ره‌کان (له‌پیاوان)

وَالْمُتَصَدِّقَاتِ و خیرکه‌ره‌کان (له‌ئافره‌تان) وَالصَّامِیْنِ و به‌رۆژوو‌بو‌ه‌کان (له‌پیاوان) وَالصَّامَاتِ و به‌رۆژوو‌بو‌ه‌کان (له‌ئافره‌تان)

وَالْحَفِیْظِینَ و پاریزکاره‌کان (له‌پیاوان) بۆ فُرُوجِهِمْ داوینیان وَالْحَفِیْظَةُ و پاریزکاره‌کان (له‌ئافره‌تان) وَالذَّکْرِینَ و یادکه‌ره‌وه‌کان بۆ

الله خودا کَثِیرًا به‌زۆری وَالذَّکْرُتِ و یادکه‌ره‌وه‌کان (له‌ئافره‌تان) اَعَدَّ - الله خودا (-ئاماده‌یکردوه) هُمْ بۆیان ، بۆئ‌ه‌وان

مَغْفِرَةً لیخۆش بوونیک وَاَجْرًا و پاداشتیکی عَظِیمًا زۆر گه‌وره و مه‌زن (۳۵) وَمَا و نه کَانَ بوو ه

لِلْمُؤْمِنِ بۆ هیچ برواداریکی (پیاو) وَلَا مُؤْمِنَةٍ و نه هیچ برواداریکی ئافره‌تیش اِذَا ته‌گه‌ر قَضَى - الله خودا وَرَسُولُهُ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی

اَمْرًا فه‌رمانیک و ئه‌مرئیکیان (-ب‌یاردا و براندیانه‌وه) اَنْ که یَكُون - هُمْ لۆیان (-ه‌ه‌ب‌یت) اَخِیْرَةً هه‌ل‌ب‌ژارده مِنْ له

اَمْرِهِمْ له‌کاره‌که‌یان وَمَنْ و هه‌رکه‌سئ یَعَصِ سه‌ره‌پ‌چی- الله خودا وَرَسُولُهُ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (-ب‌کات) فَقَدْ ئه‌وه به‌دُنْیایی

ضَلَّ و ئێل و گومرا بوو ضَلَّ و ئێل و گومراییه‌کی مُبِینًا دیار و ئاشکرا (۳۶) وَاِذْ و کاتی که تَقُول ده‌نگوت لِلَّذِی به‌وه‌ی

اَنْعَم - الله خودا (-فه‌زل چاکه‌ی کردوه) عَلَیْه له‌سه‌ری وَاَنْعَمْتَ و تۆش فه‌زل و چاکه‌ت کردوه عَلَیْه له‌سه‌ری اَمْسِكَ ده‌راگره

عَلَيْكَ له سهر خۆت (دهست بهرمه ده له) زَوْجَكَ خیزانه کهت وَاَتَى و پارێزکاری بکه و بترسه له اَللّٰهُ خودا وَتَخْفِي و تۆ دهشارییه وه

فِي له ناو نَفْسِكَ نه فسی خۆت مَا اَللّٰهُ شتێ خودا مُبْدِيَه به ده ری دڤڤی وَتَخْشَى و ده ترسی له النَّاسِ خه لک وَاَللّٰهُ و خودا

أَحَقَّ هه قتره اَنْ که تَخْشَهُ لڤی بترسی فَلَمَّا جا کاتێ قَضَى به جڤی گه یاند زَيْدٌ زهید مِّنْهَا لڤی وَطَرًا ئامانجی (خۆی)

زَوْجَنُكُمَا ئیمه ئه ومان کرده خیزانی تۆ لَکَي هه تاکو لَا یُکُون - عَلٰی له سهر الْمُؤْمِنِین بڕواداره کان

حَرْج ناره حه تی و ئیجراجی (-دروست نه بێ) فِی له اَزْوَج هه و سه رانی اَدْعِیَّائِهِمْ به ناو کراوه کانی ئه وان إِذَا کاتێ

قَضَوْا به ناو کراوه کانیا - مِنْهُمْ له (هه و سه ره کان) یان (-گه یشتنه) وَطَرًا ئامانج وَكَانَ و هه می شه اَمْرَ فه رمان و کاری اَللّٰهُ خودا

مَفْعُولًا هه تۆ ته جی و کراوه (٣٧) مَا نه كَانَ بووه عَلٰی له سهر اَلنَّبِيِّ پڤغه مبه ر مِنْ (هیچ) حَرْج ناره حه تی و ئیجراجی یک

فِيمَا له وهی فَرَض - اَللّٰهُ خودا (-نووسیویه تی) لَهُم بۆی سُنَّة (ئه وه) یاسا و سونه تی هه می شه یی اَللّٰهُ خودا یه فِی ده رباره ی

اَلَّذِین ئه وانه ی خَلَوْا به سه رچوون مِنْ له قَبْل پڤشا وَكَانَ و هه می شه اَمْرَ فه رمان و کار اَللّٰهُ خودا قَدَرًا بڕ و ئه ندازه یه کی

مَقْدُورًا ئه ندازکرا و دیاریکراوه (٣٨) اَلَّذِین ئه وانه ی یَبْلُغُون ده گه یه نن رِسَلَتْ په یامه کانی اَللّٰهُ خودا وَیَخْشَوْنَهُ و لڤی ده ترسن

وَلَا یَخْشَوْنَ و ناترسن له اَحَدًا (هیچ) که سڤک إِلَّا جگه له اَللّٰهُ خودا وَكَفَى و به سه سه بِاللّٰهِ که خودا حَسِبًا لڤڤچه ره وه (بیت)

(٣٩) مَا نه كَانَ بووه مُحَمَّدٌ موحه ممه د اَبَا باوکی اَحَدٍ (هیچ) یه کڤک مِنْ له رِّجَالِكُمْ پیاوه کانتان وَلٰكِنْ به لکو ته نها

رَّسُولٌ پڤغه مبه ری اَللّٰهُ خودا وَخَاتَمَ و کو تایی اَلنَّبِیِّین پڤغه مبه ران (-بووه) وَكَانَ و هه می شه اَللّٰهُ خودا بِكُلِّ به هه موو

شَیْءٍ شتێ عَلَیْمًا ته واو زانا و ئاگادار (٤٠) یَاٰیَهَا هُوَ ئه ی اَلَّذِین ئه وانه ی ءَامَنُوا بڕواتان هڤناوه اَذْكُرُوا یادبکه نه وه اَللّٰهُ خودا

ذِكْرًا يادکردنه وهیه کی کَثِيرًا زور (٤١) وَسَبِّحُوْهُ و پاکی راگرن و ته سبب حاتی بکهن بَرَکَةً به یانیان وَأَصِيْلًا و ئیواران (٤٢)

هُوَ هەر ئه وه الَّذِي ئه وهی یُصَلِّي درود و رهمهت ده ئیرته عَلَیْکُمْ سه رتان وَمَلَائِکَتُهُ و فریشته کانیشی لِيُخْرِجَکُمْ تا ده رتان بکات

مِّنْ لَهُ الظُّلُمَاتُ تاریکایه کان إِلَى بُوْ اَنْوَرِ روونای وَکَانَ و ههمیشه بِالْمُؤْمِنِيْنَ بُو پرواداره کان رَحِيْمًا زور میهره بان وبه به زه ییه

(٤٣) نَحِيْمَتُهُم سه لاوی ئه وان یَوْمَ ئه ورپوژهی یَلْقَوْنَهُ یی ده گهن سَلَام و پاریزراویه وَأَعَدَّ و ئاماده یکردوه لَهُمْ بُوْیان

أَجْرًا پاداشتیکی کَرِيْمًا زورکراوه (٤٤) يٰٓأَيُّهَا هُوَ ئه ی النَّبِيِّ پیغه مبه ر إِنَّا به راستی ئَیْمَه أَرْسَلْنَاکَ تۆمان ناردوه وه

شَهِدًا شایهت وَمُبَشِّرًا و موزده به خش وَنَذِيرًا و بیدار کهر و ترسینهر (بیت) (٤٥) وَدَاعِيًّا و بانگخواز بیت إِلَى بُو ، بُوْلی

اللَّهُ خودا بِإِذْنِهِ به ئیزن و رپییدانی ئه و وَسِرَاجًا و چرایه کی مُنِيرًا پرووناگکهر وه (بیت) (٤٦) وَبَشِّرْ و مزگینی بده

الْمُؤْمِنِيْنَ پرواداره کان بِأَنَّ به ئه وهی لَهُمْ بُوْیان ، بُوْئه وان (هه یه) مِّنْ لَهُ اللَّهُ خودا (وه) فَضْلًا زیده چاکه یه کی کَبِيرًا زورگه وره

(٤٧) وَلَا تُطِيعْ و به گوئی- الْكَافِرِيْنَ کافره کان وَالْمُنْفِقِيْنَ و دوو پرووه کان (-مه که) وَدَعْ و وازیینه (گوئی مه ده)

أَذْنَهُمْ ئازاردانی ئه وان وَتَوَكَّلْ و پشت به سه ته و ته وه ککول بکه عَلٰی له سه ر اللَّهُ خودا وَكَفَى و به سه سه بِاللَّهِ خودا

وَيَلَا متمانه پیکراو پشت پیبه سترای (تۆ بیت) (٤٨) يٰٓأَيُّهَا هُوَ ئه ی الَّذِينَ ئه وان ی ءَامِنُوا پرواتان هیناوه إِذَا ئه گهر

نَكَحْتُمْ (خواستنان) الْمُؤْمِنَاتُ ئافره تانی پروادار ثُمَّ پاشان طَلَقْتُمُوهُنَّ ته لاقتان دان مِّنْ لَهُ قَبْلَ پيش ئه وهی أَنَّ که

تَمْسُوْنَهُنَّ (تخونیان بکه ون) فَمَا ئه وه- لَكُمْ بۆتان (-نیه) عَلَیْهِنَّ له سه ریان مِّنْ (هیچ) عِدَّةٌ حساب و عیدده یه ک

تَعْتَدُوْنَهَا حسابی راگرن فَتَعُوْهُنَّ (دوا مارهییان بده نی) وَسَرَّحُوْهُنَّ و سه ره ستیان بکهن سَرَّاحًا سه ره سته یه کی جَمِيْلًا رنیک و جوان

(٤٩) يٰٓاَيُّهَا هُوَ ٱلنَّبِيُّ پيغمبەر اِنَّا بَيِّغُومَان نِّيمَه اَحَلَّلْنَا حَه لَآئِمَان كِرْدَوَه لَكَ بُوْتُو اَزُوْجَكَ هاوسه رانت اَللّٰهُ تَه وانهى

ءَاَتَيْتَ پَيْتداون اُجُوْرهُنَّ ههقى مارهى خويان وَمَا و تَه وانهى مَلَكْتُ دهستكهوتهى يَمِيْنُكَ راستهت بووه (له كه نيزه كه كان)

مِمَّا لَه وهى اَفَاء - اَللّٰهُ خودا (-گيرايه وه) عَلَيْكَ بُو سه رتُو وَبَنَات و كچانى عَمَّكَ مامت وَبَنَات و كچانى

عَمَّتِكَ پلكت (خوشكى باوك) وَبَنَات و كچانى خَالِكَ خالت وَبَنَات و كچانى خَلَّتِكَ پلكت (خوشكى دايك) اَللّٰهُ تَه وانهى

هَاجِرَن كُوچيان كِرْدَوَه مَعَكَ له گه لَت وَاَمْرَاَةٌ وئا فره تتيكى مُؤْمِنَةٌ بروادار اِنْ تَه گهر وَهَبْتُ - نَفْسَهَا خُوَى (-به خشى)

لِلنَّبِيِّ لُو پيغمبەر اِنْ تَه گهر اَرَاد - اَلنَّبِيُّ پيغمبەر يش (-ويستى) اَنْ كه يَسْتَنْكِحَهَا مارهى بكات خَالِصَةً (تَه مه) تايبه ته

لَكَ بُو تُو مِنْ - دُون به دهر (-له) الْمُؤْمِنِينَ برواداره كان قَدْ به دننيايى عَلَيْنَا زانيومانه مَا فَرَضْنَا تَه وهى واجب و پيويستمان كِرْدَوَه

عَلَيْهِمْ له سهريان فِي له اَزُوْجِهِمْ هاوسه رانيان وَمَا و تَه وهى مَلَكْتُ خاوه ندارى- اَيْمَنُهم راستهيان (كه نيزه كه كانيان) (-بووه)

لِكَيْلَا يَكُوْنَ هه تاكو- عَلَيْكَ له سه رت (-نه بيته) حَرَجْ ناره حه قى و ئيچراجى وَكَان و هه ميشه اَللّٰهُ خودا غَفُورًا تَه وپه رى لي بووردهى

رَحِيْمًا تَه وپه ريبه به زه ييه (٥٠) تُرْجِي دواى ده خهى مِنْ تَه وهى تَشَاء تُو ده ته وهى مِنْ تَه وهى وَثُوِي و گلدده يته وه

إِلَيْكَ بُوخُوْت مِنْ تَه وهى تَشَاء تُو ده ته وهى وَمَنْ وهه ركه سى اَبْتَعَيْت وَيَسْت مِنْ تَه وهى عَزَلْتُ دابراى (ليني)

فَلَا جُنَاحَ تَه وهه گوناح نيه عَلَيْكَ له سه رت ذَلِكَ تَه ويان اَدْنَى نزيكتره له وهى اَنْ كه تَقَرَّرْ ئوقره بگرى اَعْيُنُ چاوانيان

وَلَا يَحْزَنَنَّ و دلگران نه بن وَيَرْضَيْنَّ و رازى بن بِمَا به وهى ءَاَتَيْتَن پنيانت داوه كُلُّهن هه موويان وَاللّٰهُ و خودا يَعْلَمَ ده زانى

مَا فِي (چى هه يه) له ناو قُلُوْبِكُمْ دلّه كانتان وَكَان و هه ميشه اَللّٰهُ خودا عَلِيْمًا تَه واو زانا و ئاگادارى

حَلِيمًا (زور هټمن و له سه رخویه) (۵۱) لَا - يَحِلُّ حَلَال نيه لَكَ بَوْتُو النِّسَاءَ ژنان مِنْ له بَعْد پاش ټهوه وَلَا أَنْ و نه

تَبَدَّل (نه) گوري بېن بېيان مِنْ له اَزْوَاجِ هاوسه رانيک وَلَوْ هه رچه ند اَعْجَبَكَ - حُسْنُ رِيک و پيکيان (-سه رسامت بکات)

إِلَّا مه گهر مَا مَلَكَتْ ټهوه ی مولک و خاوه نی يَمِينُک راسته ت (که نيزه ک بېټ) وَكَانَ و هه ميشه اَللَّهُ خدا عَلَي له سر

كُلَّ هه موو شَيْءٍ شتيک رَقِيْبًا چاوډيره (۵۲) يَأْيُهَا هُو ټه ی اَلَّذِينَ ټه وانه ی ءَامَنُوا برواتان هيټاوه لَا تَدْخُلُوا مه چوونه ناو

يُوت مالانی النَّبِيِّ پيغه مبه ر اِلَّا ټيلا اَنْ ټهوه ی که يُؤْذَن مؤلّه ت بدرئ لَكُمْ بَوْتان اِلَى بُو طَعَام خواردنيک غَيْر -

نَظَرِينَ چاوه رپروانی اِنَّه پيگه يشتنی (-نه بن) وَلَكِنْ و به لَام اِذَا کاتِي دُعِيْمٌ بانگړان فَادْخُلُوا برڼه ژووري فَاِذَا جاکاتِي

طَعِمْتُمْ خواردنتان خوار فَاَنْتَشِرُوا ټهوه بلاوه ی ليکهن وَلَا مُسْتَسِيْن و (خوتان) خوش مه که ن حَدِيْثِ لَوْ قسه و باسيک

اِنْ به دڼياي دَلِكُمْ ټاهوه کَانَ بوو يُؤْذِي ټه زيه تي- النَّبِيِّ پيغه مبه ر (-ده دا) فَيَسْتَحِي ټيتر ټه و شهرمی ده کرد مِنْكُمْ ليتان

وَاللَّهُ و خدا لَا يَسْتَحِي شهرم ناکات مِنْ له اَلْحَقَّ حق وَاِذَا وټه گهر سَأَلْتُمُوْهُنَّ داواتان کرد ليتان مَتَاعًا که ل و په ليک

فَسَلُّوْهُنَّ ټهوه ليتان داوا بکه ن مِنْ له وِرَاء پشت ی حِجَاب په رده و حيجاييک دَلِكُمْ ټاهوه اَطْهَر پاکتر ه

لِقُلُوْبِكُمْ بُو دلی خوتان وَقُلُوْبِهِنَّ و دلی ټه وانش وَمَا ونه کَانَ بوو ه لَكُمْ بَوْتان اَنْ که تُؤْذُوا ټه زيه ت بده نه

رَسُول په يامبه ری اَللَّهُ خدا وَلَا اَنْ و نه (بووه بوتان) که تَتَكَبَّرُوا ماره بکه ن اَزْوَاجِ هاوسه رانی مِنْ له بَعْدِهِ دواي ټه و

أَبَدًا هه رگيز اِنْ به دڼياي دَلِكُمْ ټهوه کَانَ - عِنْد لای اَللَّهُ خدا عَظِيْمًا (هه ر) زور گه وره و مه زن (-بووه) (۵۳)

اِنْ ټه گهر تَبَدُّوا ټاشکرا بکه ن شَيْءًا شتِي اَوْ يان تُخْفُوْهُ بيشارنه وه فَاِنْ ټهوه به دڼياي اَللَّهُ خدا کَانَ (هه ميشه)

بُكِّلَ به هه موو شَيء شَيء عَلِيمًا تهواو زانا و ئاگدار ه (٥٤) لَا - جُنَاحَ نيه (ههچ) گونا ههچك عَلَيْنَّ له سهريان

فِي له (پاست) ءَابَائِهِنَّ باوكانيان وَلَا أَبْنَاءَهُنَّ و نه(له پاست) كورانيان وَلَا إِخْوَنَهُنَّ و نه برايانيان وَلَا أَبْنَاءَ و نه كوراني

إِخْوَنَهُنَّ برايانيان وَلَا أَبْنَاءَ و نه كوراني أَخَوَتَهُنَّ خوشكانيان وَلَا نِسَائَهُنَّ و نه ژنهكانيان وَلَا مَا و نه تهوهي

مَلَكَتْ دهسته كه وتهي اَيْمَنَهُنَّ راستهيان (كه نيزه كهكانيان) وَآتَقِينَ و بترسن و پاريزكار بن له اَللّٰهُ خدا اِنَّ به دنيايي اَللّٰهُ خدا

كَانَ هه ر عَلَى له سه ر كُلَّ هه موو شَيء شَيء شَتِيكَ شَهِيْدًا شايهت و ئاگه داره (٥٥) اِنَّ به راستي اَللّٰهُ خدا

وَمَلَئِكَتُهُ و فريشته كاني يَصَلُّونَ درود و رحمهت و تهنا ده كه ن عَلَى له سه ر اَلنَّبِيِّ پيغه مبه ر يٰأَيُّهَا هُوَ ئه ي اَلَّذِينَ ئه وانه ي

ءَامَنُوا بروتان هيناوه صَلُّوا درود و تهنا بكه ن و سهلاوات بننر عَلَيْهِ بۆ سه ر ، له سه ر وَسَلُّوا و سهلام بكه ن

تَسْلِيمًا سهلاميك (ي زور) (٥٦) اِنَّ به دنيايي اَلَّذِينَ ئه وانه ي يُؤْذُونَ - اَللّٰهُ خدا

وَرَسُولُهُ و پيغه مبه ره كه ي (-تهزيهت و ئازار ده ده ن) لَعَنَهُم له عنه تي ليكر دوون و بيبه شي كردوون له ره حمه تي خوي اَللّٰهُ خدا فِي له

اَلدُّنْيَا دنيا وَالْآخِرَةِ و دواړوژ وَاَعَدَّ و ئاماده يكر دوه لَهُمْ بۆيان عَذَابًا عه زاب و ئه شكه نجه يه كي مُهِينًا ريسواكه ر (٥٧)

وَالَّذِينَ ئه وانه ي يُؤْذُونَ تهزيهت ده ده نه الْمُؤْمِنِينَ بروتاده كان وَالْمُؤْمِنَاتِ و بروتاداراني (مئ) بَغِيرَ به بئ

مَا اَكْتَسَبُوا شَيء به ده ستيا ن هينابيت (به بئ خه تايه ك) فَقَدْ ئه وه به دنيايي اَحْتَمَلُوا له خويان باركر دوه مُهِينًا بوختان وَاِنَّمَا و تاوانيكي

مُهِينًا ديار و ئاشكرا (٥٨) يٰأَيُّهَا هُوَ ئه ي اَلنَّبِيِّ پيغه مبه ر قُل بئ لَا زَوْجَكَ به خيژانه كانت وَبَنَاتِكَ و كچانت

وَنِسَاءَ و ئافره تاني الْمُؤْمِنِينَ بروتاده كان يُدْنِينَ نزيك و شوړكه نه وه عَلَيْنَّ به سه رخويان مِنْ له

جَلِيلِينَ جيلبابه كانيان (له چهك و كراسى ئافرهت) ذَلِكَ ئهويان اَدْنَىٰ نزيكتره اَنْ كه يَعْرِفَنَّ بناسرين

فَلَا يُؤْذِنَنَّ ئيتير ئهزيهت نه درين و كان و ههميشه الله خودا غَفُورًا ئهوپهري ليبووردهى رَحِيْمًا ئهوپهريبه بهزيهيه (٥٩)

لَئِنْ ئهگهر بِيْتُو لَمْ - يَنْتَه كُوتايي پي(نه) هينن الْمُنْفِقُونَ مونافيق و دووروه كان وَالَّذِينَ و ئهوانهى فِي له ، له ناو

قُلُوبِهِمْ دله كانيان (ههيه) مَرَضٌ دهغه ئى و نه خوشى وَالْمُرْجِفُونَ و دل له رزۇكه كان فِي له الْمَدِينَةِ شارهكه لَنْغَرِيكَ ئهوه-

بِهِمْ ئهوان (-دهكهينه پاروى تو) ثُمَّ پاشان لَا يُجَاوِرُونَكَ له گهل تو هاوسى نابن و كُونا بنهوه فِيهَا تاييدا اِلَّا مهگهر قَلِيْلًا كه ميگ

(٦٠) مَلْعُونِينَ نه فرهتليكراو و دوور له رهمهت اَيْنَمَا له هه رشوتى ثَقِفُوا گه يشترا پييان اُخِذُوا گيران وَقْتَلُوا و كوژران

تَقْتِيلًا (چون) كوشتى (٦١) سُنَّةٌ ياساو وسونهتى ههميشه يي الله خودايه فِي له (بارهى) الَّذِينَ ئهوانهى خَلَوْا به سه رچوون

مِنْ له قَبْلَ پيشا وَلَنْ وهه رگيز - نَجِدَ (-نا) دُوزيتهوه لِسُنَّةٍ بُو ياساى ههميشه يي الله خودا تَبْدِيلًا گُورانيك (٦٢)

يَسْأَلُكَ پرسيارت ليدكههك نَاسِ خه لك عَن ده بارهى السَّاعَةِ رُوزى قيامهت قُلْ بَلَىٰ اِنَّمَا له راستيدا -

عَلَيْهَا زانستيهكهى (-تهنها) عِنْدَ لاي الله خودا يه وَمَا و چون يُدْرِيكَ تو بزاني لَعَلَّ به لكه السَّاعَةِ رُوزى قيامهت تَكُونُ -

قَرِيْبًا نزيك (-بيت) (٦٣) اِنَّ به دلنيابي الله خودا لَعَن نه فرهتى كردوه له الْكَافِرِينَ كافره كان وَاَعَدَّ و ئاماده يكردوه لَهُمْ بۇيان

سَعِيرًا ئاگرىكى ئهوپهري جوشدراو (٦٤) خَالِدِينَ هه تاهه تايى ماوهن فِيهَا تاييدا اَبَدًا به نه براوهي لَا - يَجِدُونَ (-نا) دُوزنهوه

وَلِيًّا دُوست و پشتيوانى وَلَا نَصِيرًا و نه سه رخهر و يارمه تدهريك يش (٦٥) يَوْمَ ئه ورُوزهى ثَقَلَبٌ سه روبن ده كرى

وَجُوهَهُمْ روهه كانيان فِي له ، له ناو النَّارِ ئاگر يَقُولُونَ ئهوان ده لَين يَلِيْتَنَّا ئاى خُوزگه اَطَعْنَا گوپرايه ليمانكردبا بُو الله خودا

وَأَطَعْنَا و گوږاڼه ليمانكردبا بۆ **الرَّسُولَ** پيغه مېهر (٦٦) **وَقَالُوا** وگوتيان **رَبَّنَا** پېروه رديگار **إِنَّا** بېگومان ئيمه

أَطَعْنَا گوږاڼه ليمان کرد بۆ **سَادَتَنَا** پياو ماقوله کانمان **وَكِبْرَاءَنَا** و گه وره کانمان **فَأَضَلُّونَا** ئيتر ته وان گومرايانكردين و ويښيانكردين له

السَّبِيلَ بڼی (٦٧) **رَبَّنَا** پېروه رديگار **عَائِهِمْ** بياندي **ضَعْفَيْنِ** دووهه نده **مِنْ** له **الْعَذَابِ** عذاب و نه شكه نجه

وَالْعَنَهُمُ و به نه فره تيان بکه **لَعْنًا** نه فره تيه کی **كَبِيرًا** زور گه وره و مه زن (٦٨) **يَا أَيُّهَا** هو ئه ی **الَّذِينَ** ته وانه ی

ءَامَنُوا پرواتان هيناوه **لَا تَكُونُوا** - **كَالَّذِينَ** وهك ته وانه (-مه بن) **ءَاذُوا** ته زيه ت و ئازاريان داڼه **مُوسَى** موسا **فَبَرَأَهُ** ته وه بوو-

اللَّهُ خدا (-پاکي ته وی دهرخست) **بِمَا** له وهی **قَالُوا** ته وان گوتيان **وَكَانَ** و ته و- **عِنْدَ** لای **اللَّهُ** خدا

وَجِيهًا (-ههر) بهرچاوی ناسراو (-بوو) (٦٩) **يَا أَيُّهَا** هو ئه ی **الَّذِينَ** ته وانه ی **ءَامَنُوا** پرواتان هيناوه **اتَّقُوا** بترسن و پارتيژکاربن له

اللَّهُ خدا **وَقُولُوا** و - **قَوْلًا** قسه و وتاريکی **سَدِيدًا** راست و دروست (-بلين) (٧٠) **يُصْلِحْ** چاک ده کات **لَكُمْ** بۆتان

أَعْمَلَكُمْ کار و کرده وه کاننان **وَيَغْفِرَ** و نه به خشي و ده بووری **لَكُمْ** بۆتان له **ذُنُوبَكُمْ** گونا هه کاننان **وَمَنْ** و هه رکه سي

يُطِيعَ - گوږاڼه ی **اللَّهُ** خدا **وَرَسُولَهُ** و پيغه مېهره که ی (-بکات) **فَقَدْ** ته وه به دلنیا ی **فَازَ** برديتیه وه و ده ستیکه وتووه

فَوْزًا ده ستکه وتنيکی **عَظِيمًا** زور گه وره و مه زن (٧١) **إِنَّا** به راستی ئيمه **عَرَضْنَا** - **الْأَمَانَةَ** ته مانه ت و پاسپارده که مان (-پيشاندا)

عَلَى سهر **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی **وَالْجِبَالِ** و چياکان **فَأَيُّنَ** جا ته وان قبوليان نه کرد **أَنْ** که

يَحْمِلْنَهَا هه لی بگرن **وَأَشْفَقْنِ** و زور ترسان **مِنْهَا** لي **وَحَمَلَهَا** و - **الْإِنْسُ** مروّف (-هه ليگرت) **إِنَّهُ** به دلنیا ی ته و **كَانَ** -

ظَلُمًا زور سته مکاری **جَهْلًا** زور نه زان (-بوو) (٧٢) **لِيُعَذِّبَ** تا- **اللَّهُ** خدا (-عه زاب و نه شكه نجه بدات)

الْمُنْفِقِينَ (بیاوه) دووړووه کان وَالْمُنْفِقَاتِ و (تافره ته) دووړووه کان وَالْمُشْرِكِينَ وموشریک و هاوبه شدانه ران (نږینه کان)

وَالْمُشْرِكُ موشریک و هاوبه شدانه ران (له مښنه کان) وَيَتُوبُ و - اللَّهُ خدا (-توبه وهگرئ) عَلَى له الْمُؤْمِنِينَ بږواداره کان

وَالْمُؤْمِنَاتِ و بږوادارانی (مئ) وَكَانَ و هه میشه - اللَّهُ خدا غَفُورًا زور لیبووردهی رَحِيمًا زوریه به زه یی و میهره بان (-بووه) (۷۳)

سُورَةُ سَبَا سوره تی سبأ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خدا الرَّحْمَنِ تهوپه ربیه به زه یی و میهره بان (ناوئیکي پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ تهوپه ری به خشنده (ناوئیکي پیروزی خودایه)

الْحَمْدُ هه رچی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ بؤ خودای الَّذِي تهوهی لَهُ هی ویه مَا فِي تهوهی له السَّمَوَاتِ ئاسمانه کانه وَمَا و تهوهی

فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی دایه وَلَهُ و بؤ تهوه الْحَمْدُ هه رچی سوپاس و ستایشه فِي له الْآخِرَةِ دواړوژ یش وَهُوَ و هه ر تهوه

الْحَكِيمِ دانا و تهواو کاربه جیي أَخْلَبِير تهواو شاره زای ورد و درشت (۱) يَعْلَمُ تهو ئاگاداره و ده زانی مَا يَلْجُ تهوهی دپته فِي ناو

الْأَرْضِ زهوی وَمَا و تهوهی يَخْرِجُ دهرده چی مِنْهَا لئى وَمَا و تهوهی يَنْزِلُ داده به زئى مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان وَمَا و تهوهی

يَعْرِجُ به رز ده بیته وه فَيَأْتِيَا تیایدا وَهُوَ و هه رخوی الرَّحِيمِ تهوپه ربیه به زه یی و به خشندهی الْغَفُورِ تهوپه ری لیبوورده یه (۲)

وَقَالَ و گوئیان الَّذِينَ تهوانه ی كَفَرُوا کوفریانکرد و بئ بږوابوون لَا تَأْتِينَا بؤمان ناییت السَّاعَةِ رۆژی قیامت قُلْ بلى بلى به لئى

وَرَبِّي و سویند به پروهردیگرم **لَتَأْتِيَنَّكُمْ** هەر بۆتان دیت **عِلْمَ** زانی **الْغَيْبِ** نادیار و پنهانهکان **لَا يَعْزُبُ** ناشاردیتهوه **عَنْهُ** لێ

مِثْقَالِ تۆسقالی **ذَرَّةٍ** گهردیك **فِي** له ، لهناو **السَّمَوَاتِ** ئاسمانهكان **وَلَا فِي** و نهله **الْأَرْضِ** زهوی یش

وَلَا أَصْغَرَ ونه بچووكریش **مِنْ** له **ذَلِكَ** ئهویان **وَلَا أَكْبَرَ** و نهگهورهتر **إِلَّا** ئیلا **فِي** له ، لهناو- **كِتَابٍ** کیتاب و نوسراوێکی

مُبِينٍ روون و دیار (-دایه) (٣) **لِيَجْزِيَ** تا پاداشتداتهوه **الَّذِينَ** ئهو(کهس) انه ی **ءَامَنُوا** بروایان هیئا **وَعَمِلُوا** و کردوویانه

الْصَّلَاتِ کارو کردهوه چاکهکان **أُولَئِكَ** ئهوان **لَهُمْ** بۆیان ههیه **مَغْفِرَةً** ئیخۆش بوونیک **وَرِزْقٍ** و رزق و رۆزیهکی

كَرِيمٍ زۆر بهریز و بهرفرهوان (٤) **وَالَّذِينَ** و ئهوانه ی **سَعَوْا** ههول و کۆششیان کردوه **فِي** بۆ (بهتاکردنهوهی)

ءَايَاتِنَا ئایهتهکانمان (بهلگه و نیشانه و موعجزات) **مُعْجِزِينَ** بۆ دهسهوهسانکهری **أُولَئِكَ** ئهوان **لَهُمْ** بۆیان (ههیه)

عَذَابٍ عهزاب و ئهشکهنجهییکی **مِنْ** له **رَجْزٍ** عهزابی پیسی **أَلِيمٍ** زۆر به ئازار (٥) **وَيَرَى** و - **الَّذِينَ** ئهوانه ی **أُوتُوا** پێیاندراوه

الْعِلْمِ زانین و زانستی **الَّذِي** (-دهبین) ئهوه ی **أُنْزِلَ** دابهزێترووه **إِلَيْكَ** بۆتۆ **مِنْ** له **رَبِّكَ** پروهردیگارت هوه **هُوَ** ههر ئهوه

الْحَقِّ ههق و راستی **وَيَهْدِي** و رێنموونی دهکات **إِلَى** بۆ ، بۆلای **صِرَاطٍ** شارێگای **الْعَزِيزِ** خودای تهواو بالادهست

الْحَمِيدِ و سوپاسکراو و ناسراو بهسیفات و کاری بهرز ی پیرۆز (٦) **وَقَالَ** و- **الَّذِينَ** ئهوانه ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بۆ بروابوون (-گوتیان) **هَلْ** ئایا **تَدُلُّكُمْ** پێشانتان دهین **عَلَى** **رَجُلٍ** پیاویک **يُنَبِّئُكُمْ** ههواتنان پێدهدات

إِذَا کاتی که **مُرَقَّتُمْ** لێک و پێک بوونهوه **كُلٌّ** ههمو **مُزَقِّ لِيكَ** و پێک بوونیک **إِنَّكُمْ** ئهوه بهدنیای ی ئیوه **لَفِي** ههر له

خَلَقَ دروستکردن و بهدییهتانی **جَدِيدٍ** نوێ (دهبن) (٧) **أَقْتَرَى** ههڵیبهستوه **عَلَى** لهسهر **اللَّهِ** خودا **كَذَبًا** درۆیهک **أَمْ** یان

بِه تيايدايه جَنَّة شَيْتِيهَك بَلْ به لكو الَّذِينَ تهوانه لَآيُؤْمِنُونَ بِرَوَا نَهْتِن بِالْآخِرَةِ به دواړوژ فِي و له ، له ناو

الْعَذَاب عه زاب و ته شكه نجه وَالضَّلَّ و گومړای الْبَعِيد زور دوور (دان) (۸) أَفَلَمْ يَرَوْا ثايا سهرنجيان نه داوه ته إِلَى لای

مَا بَيْنَ ته وهی نیوان أَيْدِيهِمْ دهسته کانيانه وَمَا و ته وهی خَلَفَهُمْ له دوايانه مِّنْ له السَّمَاء ثاسمان وَالْأَرْض و زهوی

إِنْ ته گهر نَشَأُ بمانه وئِ نَحْسِفَ - بِهِمْ بهوانه وه الْأَرْض زهوی (-رووده چوئين و ده يانکهينه بنی) أَوْ يان نُسْقِطُ بهرده دهينه وه

عَلَيْهِمْ به سهریان ، بؤ سهریان ، له سهریان كَسَفًا پارچه و داپوشه ری سهریان مِّنْ له السَّمَاء ثاسمان إِنَّ به دنيایي فِي له ، له ناو

ذَلِكَ تهويان (داهه يه) لَآيَةً به راستی نيشانه يه كي زور گه وړه و مه زن لِكُلِّ بؤ هه موو عَبْدَ بهنده يه ك

مُنِيب زورتوبه كار و گه راوه بوو بئِت (۹) وَلَقَدْ و به دنيایي ءَاتَيْنَا دامان به دَاوُد داوود مِنَّا له لايه ن خومانه وه

فَضْلًا فه زل و زنده چا كه يُجِبَال تهی كيوه كان اَوْبِي (ته سبيح) بگيرنه وه مَعَهُ له گه ل تهو وَالطَّيْر هه روه ها بالنده كان

وَأَلْنَا و نه رمانكرده وه لَهُ بؤتهو الْحَدِيد ثاسن (۱۰) أَنْ كه اَعْمَلَ (دروست) بكه سُبِغَتْ قه لغانی تهواو وَقَدِّر و ته قدیر بكه

فِي له اَلْسَرْد بزمارة كان وَاَعْمَلُوا و بكه صَالِحًا كرده وهی چاك اِنِّي به دنيایي من بِمَا به وهی تَعْمَلُونَ ئيوه ده يكه ن

بَصِيرٌ تهواو بينه رم (۱۱) وَلَسْلِمْنَ و (دامان) به سوله يمان يش اَلرَّيْح با غُدُوها به يانياني شَهْرٌ مانگيک (رويشتن بوو)

وَرَوَّاحَهَا و ئيوارانيشی شَهْرٌ مانگيک (رويشتن بوو) وَاَسْلَنَّا و سلمان كرده وه لَهْر بؤی عَيْن سهرچاوهی اَلْقَطَر مس وَمِنْ و له

الْجَنّ جنوكان يش مَن تهوانه ی عَمَل كار ده كه ن يِّنْ له بهر يَدِيْه دهسته كانی يَإِذْنْ به ئيزن و پيښدانی رَبِّه په روه ردگاری

وَمَنْ و هه ركه سئ يَزِغْ خواركاته وه و لابتات مِنْهُمْ لهوان عَن له اَمْرِنَا فه رمانی ئيمه نَذِقْه يی ده چيژين مِّنْ له

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ ۱۲ (۱۲) يَعْمَلُونَ (دروست) ده‌کهن لَهُ بُؤى

مَا يَشَاءُ ۝ ۱۳ (۱۳) مَحْرِبٌ شَهْرَانِگَا و میحرابان وَتَمَثَّلٌ و تیمسال و په‌یکه‌ران وَجِفَانٌ و قاپ و ته‌شتی

كَالْجَوَابِ (زۆرگه‌وره‌ی وه‌ک حوشتَر) وَقُدُورٌ و مه‌نجه‌لانیکی (گه‌وره‌ی) رَاسِيتٍ جیگیر و چه‌سپاو اَعْمَلُوا -ده‌ی

۝ ۱۴ (۱۴) دَاوُدَ دَاوود شُكْرًا سوپاسگوزاری (-بکه‌ن) وَقَلِيلٌ و که‌میک- مِّنْ لَهُ عِبَادِي به‌نده‌کانی من

الشُّكْرِ سوپاسگوزار (-ن) (۱۳) فَلَمَّا جَا کَاتٍ قَضَيْنَا بَیْرَمَان دَا عَلَیْهِ به‌سه‌ری ، له‌سه‌ری اَلْمَوْتِ مه‌رگ و مردن

مَا دَلَّهِمْ نِشَانِی نه‌دا عَلَیْ لَه‌سه‌ر مَوْتِهِ مردنه‌که‌ی اِلَّا (شتیک) جگه‌له دَابَّةٌ پیکوته‌ی اَلْاَرْضِ زه‌وی (مُورانه) تَأْكُلُ -

مِنْسَاتُهُر گۆچانه‌که‌ی (-ده‌خوارد) فَلَمَّا جَا کَاتٍ خَرَّ خَرَّی هَات وکه‌وته خواره‌وه تَبَيَّنَتْ بۆیان پۆن بویه‌وه اَلْجَنِّ جنۆکه‌کان اَنَ که

لَوْ نه‌گهر کَانُوا بهاتایه يَعْلَمُونَ بیانزانیبا اَلْغَيْبِ غه‌یب و په‌نهانی و شاراوه‌کان مَا لَبِثُوا نه‌ده‌مانه‌وه فِي لَه ، له‌ناو

اَلْعَذَابِ عَظِيمٌ ۝ ۱۴ (۱۴) اَلْمُهِنِ رِسْوَايِ و سوکی پیکراوی لَقَدْ به‌دلنیايِ کَانَ هه‌بوو لِسَابٍ بؤ سه‌به‌ء

فِي لَه ، له‌ناو مَسْكَنِهِمْ ماله‌کان و جی نیشته‌جی‌بوونه‌کانیان ءَايَةً ئایه‌تیک (نیشانه‌یه‌کی گه‌وره) جَتَّانَ دوو باخ عَنِ لَه

يَمِينٍ لای راست وَشِمَالٍ و لای چه‌پ کُلُوا ده‌بخۆن مِّنْ لَهُ رِزْقٌ رِزق و رۆزی رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان

وَأَشْكُرُوا و سوپاسگوزاری بکه‌ن لَهُ بؤى بَلَدَةٌ شارۆچکه‌یه‌کی طَبِيبَةٌ چاک و پاک وَرَبِّ و په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نیک

غَفُورٌ ۝ ۱۵ (۱۵) فَأَعْرَضُوا جَا ئه‌وان پشتیان هه‌لکرد فَأَرْسَلْنَا ئِثْرَ نَارْدَمَان عَلَیْهِمْ به‌سه‌ریان ، بؤ سه‌ریان

سَيِّلَ لَیژمه و لَیشاوی اَلْعَرِمِ به‌نداوان وَبَدَّلْنَاهُمْ و گۆریمانه‌وه بِجَنَّتِيهِمْ به‌ دوو باغ و به‌هه‌شته‌کانیان جَنَّتَيْنِ دوو باغ و به‌هه‌شتی

ذَوَاتِي خاوَن اُكْلِي خَوْرَاكِي نَحْمَط (تفت و تال) وَاَثَل و دارگهز وَشِيء و شَتِي مِّنْ لَه سِدْر داری سیدری (گیتوژ؟)

قَلِيلَ کهم (۱۶) ذَلِكْ ئَاوَا جَزَيْنَهُمْ سزامندان بِمَا بهوی كَفَرُوا کوفریانکرد و بپروایان نههینا وَهَلْ و ئایا

نَجْزِي سزا ددهیین إِلَّا کەسئ جگهله اَلْكَفُور زور ناشوکی (۱۷) وَجَعَلْنَا و داماننا بَيْنَهُمْ نیتوان نهوان وَبَيْنَ و نیتوان

اَلْقُرَى ئهو دئیهاتانه اَلَّتِي ئهوهی بَرَكًا خیر و بیر و بهره کهتمان دانا فِیْهَا تیایاندا قُرَى گوند و دئیهاتی ظُهْرَةَ دیار و

وَقَدَرْنَا و بر بر مانکرد فِیْهَا تیایدا اَلسَّيْرِ هاتوچوون و رویشتن سَيَرُوا برؤن و بگهین فِیْهَا لَیْ ، تیایدا لِيَالِي شهوانیک

وَاَيَّامًا و رۆژانیک ءَامِنِينَ به ئارامی و بی ترس (۱۸) فَقَالُوا ئیتیر گوتیان رَبَّنَا پهروهردگاریمان بَعْدَ دوورخهروهه بَيْنَ نیتوان

اَسْفَارِنَا (مهودای) سهفه ره کانمان وَظَلَمُوا و زولم و سته میانکرد له اَنْفُسَهُمْ خویان فَعَلْنَهُمْ جا ئهوانمانکرد به

اَحَادِيث قسه و قسه لوک وَمَرَقَتُهُمْ و لیک و پیکمانکردنهوه كُلَّ ههموو مُزَقٍ لَّيْک و پیک کردنی اِنَّ بهدنیایی فِی ههیه له

ذَلِكْ ئهویان لَاَيَاتٍ ئایهت و نیشانهی زور گهوره و مهزن لِكُلِّ بؤ ههموو صَبَّارٍ کەسئکی زورخوڤاگری شُكُور زور سوپاسکاره

(۱۹) وَلَقَدْ و بهدنیایی صَدَق راستی کرد و هاتهجی عَلَیْهِمْ دهبارهیان اِبْلِيسَ - ظَنَّهُ گومانی (-ئیبلیس)

فَاتَّبِعُوهُ جا ئهوان دواى کهوتن إِلَّا جگهله فَرِيقًا کۆمه لیک مِّنْ لَه اَلْمُؤْمِنِينَ پرواداره کان (۲۰) وَمَا و نه کَانَ بوو

لَهُر بؤ ئهو عَلَیْهِمْ بهسه ریاندا مِّنْ (هیچ) سُلْطٰنٍ دهسه لاتی إِلَّا تهنها (بؤئهو نه بی) لِنَعْلَمَ تا بؤمان دهریکهوئ مِّنْ ئهوهی

يَوْمِنَ بروا دئیى بِالْآخِرَةِ بهدواپوژ مِّنْ لهوکهسهی هُو خوی مِّنْهَا لهودا فِی لهناو شَكَّ گومان و ږاږایی (دایه)

وَرَبُّكَ و پهروهردیگارت عَلَى لهسهر كُلَّ ههموو شَيْء شَتِي حَفِیْظ پاریزه ره (۲۱) قُل بلی اَدْعُوا بانگ بکهن

الَّذِينَ تَهَوَّنَهُ زَعَمْتُمْ به قسه‌ی خوتان (سودیکیان هه‌یه) مِّنْ لَهُ دُونَ غه‌یری اَللّٰهُ خُودَا لَا يَمْلِكُونَ به‌ده‌ستیان نییه

مِثْقَالَ تَوْسَقَالِي ذَرَّةٍ گه‌ردیک فِيْ لَهُ ، له‌ناو اَلْاَسْمٰوَتُ ئاسمانه‌کان وَلَا فِيْ وَنَه‌له اَلْاَرْضُ زه‌وی ییش وَمَا وَنِه هُم بۆیان

فِيْهِمَا تیاپاندا مِّنْ هِیچ شِرْكَ به‌ش و هاوه‌لداریک وَمَا وَنِه لَهُ بۆ(خودا) ی مِّنْهُم له‌وان مِّنْ (هه‌یچ)

ظَهِيْر پِشت و یارمه‌تده‌ریک (۲۲) وَلَا تَتَفَعَّ و سود نابه‌خشئ اَلشَّفَعَةُ تککاری عِنْدَهُ لای ئه‌و اِلَّا ئیلا لِمَنْ بۆئوه‌ی

اِذْنِ (خوی) رَبِّيْ دابئیت لَهُ يَتِي حَتَّى هه‌تا اِذَا كاَتَ فَرَّع ترس لا‌برا عَنْ لَهُ قُلُوْبِهِمْ دله‌کانیان قَالُوا گوتیان مَاذَا چی

قَالَ گوت رَبُّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان قَالُوا گوتیان اَلْحَقَّ حه‌ق و په‌وایی وَهُوَ و هه‌ر ئه‌وه اَلْعَلِيَّ به‌رز و بلند ی اَلْكَبِيْر ئه‌وپه‌ری گه‌وره

(۲۳) قُلْ بَلٰی مَن كَي يَرْزُقُكُمْ رِزْق و رۆزیتان ده‌داتئ مِّنْ لَهُ اَلْاَسْمٰوَتُ ئاسمانه‌کان و اَلْاَرْضُ و زه‌وی قُلْ بَلٰی اَللّٰهُ خُودَا

وَإِنَّا وَ به‌دنیایی ئیمه اَوْ يٰن اِيَّاكُمْ ئیوه لَعَلِّي له‌سه‌ر هُدٰی رَبِّيْ راس‌ت یں اَوْ يٰن فِيْ لَهُ ، له‌ناو ضَلَّلْ گومراییه‌کی

مُبِيْن روون و دیار یں (۲۴) قُلْ بَلٰی لَا - تُسَلُّونَ پرسیارتان لی(-نا) کری عَمَّا له‌وهی اَجْرَمْنَا تاوانمانکردبئ

وَلَا نُسَلُّ و پرسیار له‌ ئیمه‌ش ناکرئ عَمَّا له‌وهی تَعْمَلُونَ ئیوه ده‌یکه‌ن (۲۵) قُلْ بَلٰی يَجْمَعُ کۆده‌کاته‌وه يَبْنٰ نِیوان ئیمه و ئیوه

رَبَّنَا په‌روه‌ردیگارمان ثُمَّ پاشان يَفْتَحُ جیا‌ده‌کاته‌وه يَبْنٰ نِیوانمان بِالْحَقِّ به‌ حه‌ق و راس‌تی و په‌وایی وَهُوَ و هه‌ر ئه‌وه

اَلْفَتْحَ جیا‌که‌روه و دادوه‌ری اَلْعَلِيْم ته‌واو زانا و ئا‌گادار به‌هه‌موو شئ (۲۶) قُلْ بَلٰی اُرْوِي نیشانم بده‌ن اَلَّذِينَ تَه‌وانه‌ی

اَلْحَقْمُ خستوتانه پال بِه‌ بۆ(خودا) ی شُرْكَاء (وه‌ک) شه‌ریک و هاوبه‌شانیک کَلَّا نا ، نه‌خیر بَلْ به‌لکو هُو هه‌ر ئه‌وه

اَللّٰهُ خُودای اَلْعَزِيْز ئه‌وپه‌ری ده‌سه‌ل‌تداری با‌ل‌ده‌ستی اَلْحَكِيْم دانا و ته‌واو کاربه‌جئ (۲۷) وَمَا وَ - اَرْسَلْنَا تۆمان (-نه) ناردوه

إِلَّا ثِيْلًا كَافَّةً - لِلنَّاسِ بُوْ (-گشت) خه لکی بِشِيرًا موژده به خشه بی وَنَذِيرًا و بیدار کهر و ترسینه ر بی وَلَٰكِنْ به لَام

أَكْثَرُ زُورِبِهِ النَّاسُ خه لک لَا يَعْلَمُونَ نازانن (۲۸) وَيَقُولُونَ و ده لَئِنْ مَتَى که یه؟ هَذَا ئه و اَلْوَعْدُ واده و به ئَينِه اِنْ ئه گهر

كُنْتُمْ ئَیْوه- صٰدِقِیْنَ راسنگو (-بووین) (۲۹) قُلْ بَلَىٰ لَكُمْ بُوْ ئَیْوه هه یه مِيعَادُ مهوعید و به ئَیْیِیْ یَوْمَ رُوْژِی لَا -

تَسْتَخِرُونَ دوا(-نا) خَرِیْنَ عَنْه لَی سَاعَةً سَاتِیْکَ وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ و پِیشِیش ناخری (۳۰) وَقَالَ و - اَلَّذِیْنَ ئه وانه ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بی پروابوون (-گوتیان) لَنْ تُؤْمِنَ هه رگیز پروا ناهینن بِهَذَا به و اَلْقُرْآنُ قورئانه وَلَا بِالَّذِی و نه

بِیْنْ به وه ی له بهر یَدِیْه دهسته کانی (پِیشِی وی هاتوون) وَلَوْ وئه گهر تَرَىٰ بَبِیْنِ اِذْ کَافَى که اَلظَّالِمُونَ سته مکاره کان

مَوْقُوفُونَ رَاگیراون عِنْدَ لَی رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان یَرْجِعْ ده گِیرنه وه بَعْضُهُمْ هه ندیکیان اِلَیْ بُوْ ، بُوْ لَی بَعْضٍ هه ندی

اَلْقَوْلُ قسه ی یَقُول - اَلَّذِیْنَ ئه وانه ی اَسْتَضْعِفُوا ژِیردهسته و لاوازکرابوون (-ده لَئِنْ) لِّلَّذِیْنَ به وانه ی

اَسْتَكْبَرُوا خُوْیان به گه وره داده نا لَوْلَا ئه گهر- اَنْتُمْ ئَیْوه (-نه بان) لَكُمَّا بَیْگومان- مُؤْمِنِیْنَ پرواهین (-ده بووین) (۳۱) قَالَ -

اَلَّذِیْنَ ئه وانه ی اَسْتَكْبَرُوا خُوْیان به گه وره داده نا (-گوتیان) لِّلَّذِیْنَ به ئه وانه ی اَسْتَضْعِفُوا لاواز و ژِیردهسته کرابوون اَنْحَنُ ئه ری ئَیمه

صَدَدْنٰکُمْ پِیشگریمانکرد له ئَیْوه عَنْ له اَلْهُدٰی رِیْی راسن و هیدایهت بَعْدَ له دوا ی ئه وه ی اِذْ که جَاءَکُمْ بُوْتَان هات بَلْ به لکو

كُنْتُمْ خُوْتَا- مُجْرِمِیْنَ تاوانبار (-بوون) (۳۲) وَقَالَ و - اَلَّذِیْنَ ئه وانه ی اَسْتَضْعِفُوا ژِیردهسته و لاوازکرابوون (-گوتیان)

لِّلَّذِیْنَ به ئه وانه ی اَسْتَكْبَرُوا خُوْیان به گه وره داده نا بَلْ به لکو مَكْرَ پیلانگیژی اَلَّیْلُ شه و اَلنَّهَارُ و پُوْژگار (بوون) اِذْ که

تَأْمُرُونَا فه رمانتان پیمان ده کرد اَنْ که نَكْفُر کوفر بکهین و باوهر نه هینین بِاللّٰهِ به خودا وَنَجْعَلْ و دابنئین لَهْ بُوْی

أَنذَادَا هَاوَهْل و شهريكان وَأَسْرُوا و شاردianeوهه النَّدَامَةَ پهشيماني لَمَّا كَاتِي رَأَوْا - الْعَذَاب عهزاب و نهشكهنجه (-يان بيئي)

وَجَعَلْنَا دَامَانَا الْأَغْلَلْ كَوْت و زنجيران فِي له أَعْنَقَ گهردهني الَّذِينَ نهوانهي كَفَرُوا كوفريانکرد و پرويان نههينا هَلْ ثايا

يُجَزَّوْنَ سزادهدرين (بهشتي) إِلَّا ثيللا مَا كَانُوا به نهوهي پيشان يَعْمَلُونَ دهيانکرد (۳۳) وَمَا و - أَرْسَلْنَا نعيمه (-نه) ماننارد

فِي له ، لهناو قَرْيَةٍ گوند و نشينگايهک مِّن (هيچ) نَذِيرٍ ترسينهر و بيدارکهرهويهک إِلَّا ثيللا قَالَ -

مُتَرَفُّوْهَا خوشگوزرهکان وربونيرکارهکاني نهوي (-گوتيان) إِنَّا بهراستي نعيمه بِمَا بهوهي أَرْسَلْنَا نعيمه ناردراون بِهِ يني

كُفِرُوا كافر و پروانهکهر ين (۳۴) وَقَالُوا وگوتيان نَحْنُ نعيمه أَكْثَرُ زُورْتَره أَمْوَالًا ماله و سامان وَأَوْلَادًا و منالهکانمان

وَمَا و- نَحْنُ نعيمه بِمُعَذِّبِينَ (ههرگيز) سزاو نهشكهجه دراو (نابين) (۳۵) قُلْ بَلَىٰ إِنِّ بهدلنيابي رَبِّي پهروهرديگرم

يَبْسُطُ فرهوان و زور دهکات الرِّزْقَ رُوزي و بژيوي لَمَنْ نهوهي يَشَاءُ نهو بيهوي وَيَقْدِرُ و تهنكي دهکات وَلَكِنَّ بهلام

أَكْثَرُ زُوربهي النَّاسِ خهلك لَا يَعْلَمُونَ نازان (۳۶) وَمَا و نه أَمْوَالُكُمْ مال و سامانان وَلَا أَوْلَادُكُمْ و نه کور و منالان

بِأَلَّتِي (نهويه) تُقَرِّبُكُمْ نيمه نزيک بکاتهوه عِنْدَنَا لای نعيمه زُلْفَىٰ نزيکي پلهو پايه إِلَّا مهگهر مِّنْ نهو کهسهي

ءَامِنَ برواي هيناوه وَعَمِلْ و کردويهتي صَالِحًا کاري چاک و بهچاکي فَأُولَٰئِكَ نهوه نهوان لَهُمْ بؤيان ههيه جَزَاءَ پاداشتي

الضَّعْفَ چهندينه بِمَا بهوهي عَمِلُوا کردويانه وَهُمْ و نهوان فِي له ، لهناو الْغُرُفُ ژوور و ئاتاقهکان ءَامِنُونَ بيترس و نارامن

(۳۷) وَالَّذِينَ و نهوانهي يَسْعَوْنَ ههول و کوشش دهکهن فِي لهراست ءَايَتِنَا نايهتهکانمان (بهلگه و نيشانه و موعجزات)

مُعْجِزِينَ بهمهبهستي رهتکردنهوه و دهستهوهسينکهری أُولَٰئِكَ نهوان فِي له ، لهناو الْعَذَاب عهزاب و نهشكهنجه

مُحْضَرُونَ ئاماده کړاون (۳۸) قُلْ بَلَىٰ إِنَّ بِهِ دُنْيَايَ رَبِّيْ پوره رديگارم يَبْسُطُ فَرهوان و زور ده کات اَلرِّزْقُ رۆزى و بږيوى

لَمَنْ ئهوهى يَشَاءُ ئهه بيه ويټ مِنْ له عِبَادِهِ بهنده کاني وَيَقْدِرُ و تهنگى ده کات لَهُ بوى وَمَا و ئهوهى

أَنْفَقْتُمْ سهرفتان کړدې و به خشيبتان (له پيناوى خودا) مِنْ شَيْءٍ ههر شتيکک (بووې) فَهُوَ ئهوه ئهه يُخْلِفُهُ جتيگى پر ده کاته وه

وَهُوَ و ههر ئهوه خَيْرَ چاکترينى اَلرِّزْقِ رزق و رۆزى به خش (۳۹) وَيَوْمَ و ئهه رۆزى

يَحْشُرُهُمْ کويانده کاته وه (له مهيدانى مه حشر) جَمِيعًا هه موويان ثُمَّ پاشان يَقُولُ ده لى لِلْمَلٰئِكَةِ به فريشته کان اَهْوَلًا ئا ئهوانه؟!

إِيَّاكُمْ ئيوه يان کَانُوا پيشان يَعْبُدُونَ ده په رست (۴۰) قَالُوا گوتيان سُبْحٰنَكَ پاى و بيگهردى بو تو اَنْتَ (ههر) تو

وَلِيْنَا دؤست و پشتيوانى ئيمهى مِنْ - دُونِهِمْ بيگه (-له) وان بَلَّ به لکو کَانُوا پيشان يَعْبُدُونَ ده يان په رستن اَلْجَنِّ جنوکه کان

أَكْثَرُهُمْ زوربه يان بِهِمْ - مُؤْمِنُونَ برودار بوون (-پيان) (۴۱) فَالْيَوْمَ جا ئيمړو لَا يَمْلِكُ -

بَعْضُهُمْ هه نديکتان (-به ده ستى نيه) لِبَعْضٍ بو هه نديک نَفْعًا (هيچ) سوديک وَلَا ضَرًّا و نه زيانتيکيش وَنَقُولُ و ده ليين

لِلَّذِينَ به ئهوانهى ظَلَمُوا سته مکاریانکرد (بوو) ذُوقُوا ده بجيژن عَذَابٍ عه زاب و ئه شکه نجه يى اَلنَّارِ ئاگر اَلَّتِي ئهوهى

كُنْتُمْ ئيوه پيشان بِهَا - تُكْذِبُونَ باوه رتان نه ده کرد و کوفرتان ده کرد (-پيى) (۴۲) وَإِذَا و کاتى مُثْلَى ده خویندرتيته وه

عَلَيْهِمْ به سهريان ، بو سهريان ، له سهريان اَيُّنَّا ئايه ته کانمان يَنْتَ هه مووى رڼ و ئا شکران قَالُوا (ده ليين) مَا هَذَا ئهه چ نيه

إِلَّا جگه له رَجُلٍ پياويک يُرِيدُ ده يه ويټ اَنْ که يَصْدَقُ ريتان ليږگرئ عَمَّا لهوهى کَانَ پيشان يَعْبُدُ ده يه په رست

ءَابَاؤُكُمْ باب و باپيرانتان وَقَالُوا وگوتيان مَا هَذَا ئهوه چ نيه اِلَّا جگه له اِفْكٍ (درويه کى) مُفْتَرًى هه لېه ستراوه وَقَالَ و -

الَّذِينَ تَهَوَّنَى كَفَرُوا كوفريانکرد و بى پروابوون (-گوتيان) لِلْحَقِّ به حَق و راستى لَمَّا كَانِ جَاءَهُمْ بۇيان هات

إِنْ هَذَا تَهْوَهُ هِيَج نِيَه إِلَّا جَگَه لَه سِحْرٌ سِيحِر و جادوئىكى مُبِينٌ ديار و ئاشكرا (٤٣) وَمَا و - ءَاتِيَهُمْ و پيمان (-نه) دان

مَنْ (هيَج) لَه كُتِبَ كىتاب و نامهى ئاسمانى يَدْرُسُونَهَا تَهْوَان بىخويننهوه وَمَا و - أَرْسَلْنَا رَهْوَانمان (-نه) كرد بوو

إِلَيْهِمْ بۇيان ، بۇلايان قَبْلَكَ پيش تو مِّن (هيَج) نَذِيرٌ ترسینەر و بیدارکهرهوه يَه ك (٤٤) وَكَذَّبَ و به درويان دانا و پرويان نه هيتا

الَّذِينَ تَهَوَّنَى مِّن لَه قَبْلِهِمْ پيش تَهْوَان وَمَا و (قهومى تو) نه بَلَّغُوا ده گهيشتنه مِعْشَار ده يه كى مَا تَهْوَى

ءَاتِيَهُمْ به و انمان دابوو فَكَذَّبُوا جا به درويان دانا رُسُلِي پيغه مبه رنمان فَكَيْفَ ئيتَر چُون كَان بوو نَكِير ئينكار كردن و سزاي (من)

(٤٥) قُلْ بَلَىٰ إِنَّمَا لَهُ رَاسِتِيْدَا تَهْنَهَا أَعْظَمُكُم ئاموزگاريتان ده كه م بَوْحِدَةٍ به يه ك (ئاموزگارى) أَنْ كَه

تَقَوْمُوا ههستنه وه سه ريپيان لِلّٰهِ بُو خوداى مَتْنِ دوو دوو وَفَرْدِي تَاك تَاك و ثُمَّ پاشان تَتَفَكَّرُوا بير بكه نه وه

مَا بِصَاحِبِكُمْ به هاورييه كه تان نيه مِّن (هيَج) جَنَّةٍ شَتِيْنِيْكِك إِنْ هُوَ تَهْوَشَتِ نِيَه إِلَّا جَگَه لَه نَذِيرٌ ترسینهرئىك لَكُمْ بُو ئيوه

بَيْنَ بَهَر يَدَيَّ دَه م و ده ستى عَذَابٌ عَهْزَاب وئه شكه نجه يه كى شَدِيدٌ زوَر توند (٤٦) قُلْ بَلَىٰ مَا سَأَلْتُكُمْ داوام نه كرده لِيْتَان

مِّنْ هِيَج أَجْرٌ پاداشتى فَهُوَ تَهْوَه ههر لَكُمْ بُوخوتانه إِنْ - أَجْرِي پاداشتَم (-لاى كه س نيه) إِلَّا جَگَه لَه عَلَى لَآى اللّٰهُ خودا

وَهُوَ و ههر تَهْوَه عَلَى له سهر كُلْ هه موو شَيْءٌ شَتِيْك شَايَه تَه (٤٧) قُلْ بَلَىٰ إِنْ به دلنپاي رَّبِّي په روه رديگارم

يَقْذِفُ توند ده هاوئى بِالْحَقِّ حَق و راستى و رهوايى عِلْمٌ تَهْوَه پرى زانا الْغُيُوبُ به په نهان و شارواه و نه نيه كان (٤٨) قُلْ بَلَىٰ

جَاءَ هَات الْحَقِّ هه ق و راستى وَمَا و - يُدِيْ دَه ست پى (-نا) كاته وه اَلْبَطْلُ ناهه قى و پر وپوچى وَمَا ونا يُعِيدُ گيريتَه وه (٤٩)

قُلْ بَلَىٰ إِنَّ نَهِرَ ضَلَلْتُ گومرا بووم و ڀڳام ونکرد فَإِنَّمَا أَتَىٰ هَر أَضِلُّ گومرا ڊهيم عَلَىٰ لَه سَهَر نَفْسِي خودی خوُم

وَإِنْ وَئَهْكَرَ أَهْتَدَيْتَ رِيَّ هَهَقَم دُوزِيهَوَه وَگَرْتَمَهَبَهَر فَبِمَا نَّهَوَه بَه(هَوَى) نَّهَوَى يُوْحِي سَرُوش وَ نِيگَا دَهكَات إِلَيَّ بُوْ مِنْ

رَبِّیْ پەروەردیگارم إِنَّهُ بەدُنْیای هەر ئەوێ سَمِیعٌ زۆر بیسه‌ری قَرِیبٌ زۆرنزیک (٥٠) وَلَوْ وێه‌گەر تَرَى دەبینی إِذْ کاتی که

فَزِعُوا ترس دایگرتن فَلَا فَوْتَ ئیتړ دهر بازبوون نیه وَأُخْذُوا و راپیچکران مِنْ له مَّكَانٍ شوئیځی قَرِيبَ نزیك (۵۱)

وَقَالُوا وَگوتیان **ءَامَنَّا** پرومان هینا **بِهِ** پی **وَأَنَّى** و له کوئ **لَهُم** لویان ههیه **الْتَّائُشُ** دهست بۆ بردن **مِنْ** له **مَّكَانٍ** جینگایه کی

بَعِيدُ زُورِ دَوَر (۵۲) وَقَدْ وَ بَهْ دَنْیایی کَفَرُوا کوفریانکرد و بی پروابوون بَهْ یی مِنْ لَه قَبْلُ پِیْشا

وَيَقْدِفُونَ و پہلار دہاوئینہ بِالْغَيْبِ غہیب و شاراوہ و نہننہ کان مِّنْ لہ مَّكَانٍ جیگاہہ کی بَعِيدٍ زور دور (۵۳)

وَحِيلَ و جیاکرایه وه یَنَّهُمْ نیوانیان وِیْن و نیوان مَایَشْتُون ئه وهی چه زی لیده کهن کَا هه رچوَن فَعِل واکرا

بِأَشْيَاعِهِمْ به‌هاوشیوه و هاوسۆزه‌کانیان مِّنْ لَهُ قَبْلَ يَبْشَا إِنَّهُمْ به‌دُنْیای ئه‌وان کَانُوا پِیْشَان فِیْ لَهُ شَكٌّ گومان و پارایی

مَریب زور گومانای (۵۴)

سُورَةُ فَاطِرٍ سوره تي فاطر

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تِهوپه‌پيه به‌زه‌يي و ميه‌ره‌بان (ناويکي پيرؤزي خودايه) الرَّحِيمِ تِهوپه‌پري به‌خشنده (ناويکي پيرؤزي خودايه)

الْحَمْدُ هه‌چي سوپاس و ستايشه لِلَّهِ بۆ خودايه فَاطِرُ خولقيته‌ري السَّمَوَاتِ تاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وي جَاعِلُ بکه‌ري

الْمَلٰئِكَةِ فريشته‌کانه رُسُلًا (به) نيردراوانيکي اُولٰٓئِیْ خاوهن اُجْنَحَةٍ بالي مَثْنٰی دوويينه وَثُلُث و سئ وَرُبْع و چوارينه

يَزِيد زياد ده‌کات فِي له اَخْلَقَ به‌ديهينان و دروستکراوه‌کان مَا يَشَاءُ تِه‌وه‌ي بيه‌ويت اِنَّ به‌دنيايي اَللّٰهُ خُودَا عَلٰی له‌سه‌ر

كُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شتتيک قَدِيرٌ ته‌واو تواناداره (۱) مَا هه‌چي يَفْتَحُ - اَللّٰهُ خُودَا(-ده‌يکاته‌وه) لِلنَّاسِ بۆ خه‌لک مِنْ له

رَحْمَةً ميه‌ره‌باني و به‌زه‌يي فَلَا تُمْسِكُ تِه‌وه‌ بگريک نيه لَهَا لَوِ وى وَمَا و هه‌چي يُمْسِكُ بگريک فَلَا مَرْسِلَ تِه‌وه‌ هيج ره‌وانکه‌ريک نيه

لَهُ بۆي مِنْ له بَعْدَهُ دواي تِه‌و وَهُوَ و هه‌ر تِه‌وه الْعَزِيزُ تِه‌وپه‌پري ده‌سه‌لاتداری بالاده‌ست (ناويکي خوداي پيرؤزه)

الْحَكِيمُ دانا و ته‌واو کاربه‌جي (۲) يٰٓأَيُّهَا هُوَ تهي النَّاسِ خه‌لکينه اَذْكُرُوا يادبکه‌نه‌وه نِعْمَتِ ناز و نيعمه‌تي اَللّٰهُ خُودَا

عَلَيْكُمْ به‌سه‌رتان ، له‌سه‌رتان هَلْ تايَا مِنْ (هه‌يه‌هيج) خَلَقَ به‌ديهينه‌ريک غَيْرَ جگه‌له اَللّٰهُ خُودَا يَرْزُقُكُمْ رزق و رۆزيتان بداتي

مِنْ له السَّمَاءِ تاسمان وَالْأَرْضِ و زه‌وي لَا نيه اِلٰهُ خوداوپه‌رستراوي اِلَّا جگه‌له هُوَ تِه‌و فَاَنِّيْ جا چۆن

تُفَكِّحُونَ لاده‌درتين و ويئده‌کرتين (۳) وَاِنْ و تِه‌گه‌ر يُكَذِّبُوكَ بروت پينه‌که‌ن و به‌درؤت دابنئين فَقَدْ تِه‌وه‌ به‌دنيايي

كُذِّبَتْ به‌درؤدانرا رُسُلٌ په‌يامبه‌رانيک مِنْ له قَبْلِكَ پيش تو وَاِلٰی و هه‌ر بۆ اَللّٰهُ خُودَا تُرْجَعُ ده‌گيردريته‌وه

الْأُمُور کار و فه‌رمانه‌کان (۴) يٰٓأَيُّهَا هُوَ تهي النَّاسِ خه‌لک اِنَّ به‌دنيايي وَعَدَ به‌ليني اَللّٰهُ خُودَا حَقٌّ هه‌ق و راسته

فَلَا تَغْرِبْكُمْ بَا فَرِيقَتَانِ نَهَدَاتِ الْحَيَاةَ دُنْيَا وَلَا يَغْرِبْكُمْ بَا فَرِيقَتَانِ نَهَدَاتِ بِاللَّهِ بِهِ خُودَا الْغُرُورُ (شه‌یطان)

(۵) إِنَّ بَدَلْنِيَايِ الشَّيْطَانُ شَه‌یْطَانٌ لَكُمْ بُوْتَانِ عَدُوٌّ دُورْمَنَه فَاتَّخِذُوْهُ جَا ئِيُوْهَش بِيَكَه‌نَه عَدُوًّا دُورْمَنِ إِنَّمَا لَه‌رَاسْتِيْدَا تَه‌نَهَا

يَدْعُوا بَانْگِدَه‌کَاتِ حَزْبُهُ کُومَه‌ل و حِزْبَه‌کَه‌ی لِيْکُونُوْا تَا بِيْنَه مِنْ (کَه‌سَانِيْک) لَه‌ أَصْحَبُ (خَه‌لْکِ)

السَّعِيْرُ ئَاگَرِي جُوْشْدِرَاوِي دُوْزَه‌خ (۶) الَّذِينَ تَه‌وَانَه‌ی کَفَرُوْا کُوفَرِيَانْکِرْد و بِيْ بَرَوَابُوون لَّهُمْ بُوْیَان (هَه‌یَه)

عَذَابٌ عَه‌زَاب و تَه‌شْکَه‌نْجَه‌یْتِيْکِي شَدِيْدٌ زُوْر تُوْنَد وَالَّذِيْنَ تَه‌و(کَه‌س) اَنَه‌ی ءَامَنُوْا بَرَوَايَان هِيْنَا وَعَمِلُوْا و کِرْدُووِيَانَه

الصَّالِحَاتِ کَارُو کِرْدَه‌وَه چَاکَه‌کَان لَّهُمْ بُوْیَان ، بُوْئَه‌وَان هَه‌یَه مَغْفِرَةً لِّيْخُوْش بُووْنِيْک (چُوْن لِيْخُوْش بُووْنِيْک!) وَاجْرٌ و پَادَاشْتِيْکِي

کَبِيْر گَه‌وَرَه (۷) أَفْنٌ ثَايَا تَه‌وَه‌ی زِيْنٍ پَارَاَنْدِرَاوَه‌تَه‌وَه لَه‌رُ بُوْی سُوْء خِرَآپَه‌ی عَمَلِيْه‌ه کَارَه‌کَانِي فَرَّآه جَا (کَارَه‌کَانِي خُوْی) بِيْنِي

حَسَنًا چَاک و بَاشَن فَإِنَّ تَه‌وَه‌ بَه‌رَاسْتِيْ اَللّٰهُ خُودَا يُضِلُّ وِیْل و گُومَرَا دَه‌کَات مِنْ تَه‌وَه‌ی يَشَاءُ خُوْی بِيَه‌وِيْت

وَيَهْدِيْ و رِيْئِمُووِي دَه‌کَات مِنْ تَه‌وَه‌ی يَشَاءُ خُوْی بِيَه‌وِيْت فَلَا تَذْهَبْ جَا- نَفْسُک خُوْت عَلِيْهِمْ لَه‌سَه‌رْئَه‌وَان

حَسْرَتٍ بَه‌ خَه‌فَه‌ت و حَه‌سَرَه‌ت (-مَه‌کُوْزَه) إِنَّ بَدَلْنِيَايِ اَللّٰهُ خُودَا عَلِيْمٌ تَه‌وَاو زَانَايَه بِمَا بَه‌وَه‌ی يَصْنَعُوْنَ تَه‌وَان دَه‌يْکَه‌ن (۸)

وَاللّٰهُ و (اللّٰه) يَه‌ الَّذِيْ تَه‌وَه‌ی اَرْسَلَ هَه‌نَا رَدُوِيَه‌تِيْ اَلرَّيْحِ بَايَه‌کَان فُتِيْر جَا تَه‌وَرَزِيْنِيْ سَعَابًا هَه‌وَرَان فَسُقْنَه‌ ئِيْنْجَا بَه‌رِيْئِمَاَنْکِرْد

إِلَى بُوْ بَلَدٍ شَار و خَاکِيْکِي مَيِّتٍ مَرْدُوو فَاَحْيَيْنَا جَا زِيْنْدُووَمَاَنْکِرْدَه‌وَه بِه‌ يِيْ اَلْأَرْضِ زَه‌وِي بَعْد لَه‌دَوَاي مَوْتَهَا مَرْدَنِيَان

كَذَلِكَ ثَاوَا شَه‌ النَّشُوْر زِيْنْدُووْکِرْدَنَه‌وَه‌ی مَرْدُوَه‌کَان (رُوْزِي قِيَاْمَه‌ت) (۹) مَنْ تَه‌وَه‌ی کَانَ پِيْشَان يُرِيْدُ -

الْعِزَّةُ سَه‌رَبَه‌رْزِي و عِيْزَه‌تِي (-دَه‌وِيْسْت) فَلِلّٰهِ تَه‌وَه‌ هَه‌ر بُوْ خُودَايَه‌ الْعِزَّةُ عِيْزَه‌ت و دَه‌سَه‌لَات جَمِيْعًا هَه‌مُووِي إِلَيْه‌ (هَه‌ر بُوْ) لَاي تَه‌و

يَصْعَدُ بهرز ده بېته وه **الْكَلِمِ** وته و گوفتاری **الطَّيِّبِ** چاک و پاک **وَالْعَمَلِ** و کاری **الصَّالِحِ** چاک یش

يَرْفَعُهُ (خودا) به رزی ده کاته وه **وَالَّذِينَ** و نه وانه ی **يَمْكُرُونَ** ده گېرن پیلانی **السيِّئاتِ** خراپه کان **لَهُمْ** نه وه بویان هه یه

عَذَابٍ عه زاب و نه شکه نجه ییکی **شَدِيدٍ** زور توند **وَمَكَرٍ** و نه خشه و پلانی شاره وه و پنهانی **أُولَئِكَ** نه وان **هُوَ** نه وه به دنیای

يُورِ پوجه ل ده بېته وه (۱۰) **وَاللَّهُ** و خودایه **خَلَقَكُمْ** ئیوه ی دروست کرد وه **مِّنْ** له **تُرَابٍ** خوئیک **ثُمَّ** پاشان **مِّنْ** له

نُطْفَةٍ تنوئیک **ثُمَّ** پاشان **جَعَلَكُمْ** ئیوه ی کرد وته **أَزْوَاجٍ** جوت جوتیک (ی ئیر و می) **وَمَا** و- **تَحْمِلُ** هه ل (-نا) گریت

مِّنْ (هیچ یه کییک) له **أُنْثَى** میئیک (له سکی) **وَلَا تَضَعُ** و دانانیت **إِلَّا** ئیلا **بِعِلْمِهِ** به زانین و ئاگداری نه وه **وَمَا** و-

يَعْمَرُ ته مه ندرئ (نا) بیت **مِّنْ** (هیچ یه کییک) له **مُعَمَّرٍ** ته مه ندرئان **وَلَا يَنْقُصُ** و که م نایبته وه **مِّنْ** له **عُمُرِهِ** ته مه نی وی

إِلَّا ئیلا **فِي** له ، له ناو **كِتَابٍ** نوسراویک دایه **إِنَّ** به دنیای **ذَلِكَ** نه وه **عَلَى** له سه ر **اللَّهُ** خودا **يَسِيرٌ** زور ئاسانه (۱۱)

وَمَا و- **يَسْتَوِي** یه کسان (-نا) بیت **الْبَحْرَانِ** دوو ده ریاکه **هَذَا** نه وه یان **عَذَبٍ** سازگاری **فُرَاتٍ** ته واو سازگار ه

سَائِغٍ خوشی شیرینه **شَرَابُهُ** خواردنه وه و شه رابه که ی **وهَذَا** و نه وی **مِلْحٍ** سوئریکی **أُجَاجٍ** تاله **وَمِنْ** و له **كُلِّ** هه مووی

تَأْكُلُونَ ده خون **لَحْمًا** گوشتیکی **طَرِيًّا** ته ر و تازه **وَتَسْتَخْرِجُونَ** و ده رده هینن **حَلِيَّةٍ** خشل و خوانکارییک **تَلْبَسُونَهَا** له به ریان ده که ن

وَتَرَى و ده بیی **أَفْئَكَ** که شتی **فِيهِ** تیا دایه **مَوَآخِرٍ** ئاوده برن و به ناویداده رپون **لِتَبْتَغُوا** و تا بخوازن **مِّنْ** له

فَضْلِهِ زیده به خششی (خودا) **وَلَعَلَّكُمْ** و به لکو ئیوه **تَشْكُرُونَ** سوپاسگوزاری بکه ن (۱۲) **يُوجِ** - **الَّيْلِ** شه و (-ده باته) **فِي** ناو

النَّهَارِ رۆژگار **وَيُوجِ** و- **النَّهَارِ** رۆژگار (-ده باته) **فِي** ناو **الَّيْلِ** شه و **وَسَخَّرَ** و ره خساندوو یه تی و له خزمه تی داناوه **الشمسِ** رۆژ

وَالْقَمَرِ مانگ و کُلَّ هه موو یَجْرِي ده گه یی لِأَجَلِ بۆ کاتیکی مُسْمًی دیارکراو ه ذَلِكُمْ ئەوهیه الله خودا رَبُّكُمْ پهروهردیگارتان

لَه (هه) بۆئوهه الْمَلِكُ مولک و خاوهنداری و پادشایی وَالَّذِينَ و ئەوانهی تَدْعُونَ هاواریان لیدهکهن و دهیانپهرستن مِنْ -

دُونِهِ بیجگه (-له) و مَا يَمْلِكُونَ بهدهستیان نیه مِنْ له قَطْمِيرٍ تهئکهپهلی سهرناوی قهسپ (۱۳) إِنْ ئەگه

تَدْعُوهُمْ بانگیان بکهن لَا يَسْمَعُوا نابیسن دُعَاءُكُمْ دوعا و پارانهوهکهتان وَلَوْ وئگه سَمِعُوا بیستیان

مَا اسْتَجَابُوا نایین بهدهم و وهلامان نادهنهوه لَكُمْ بۆتان وَيَوْمَ و پۆزی

الْقِيَمَةِ قیامهت (ههلسانهوه لهگۆرهکان و بهپاوهستان له مهیدانی مهحشر) يَكْفُرُونَ کوفر دهکهن بِشِرْكِكُمْ به هاوبهش دانانتان

وَلَا يُنَبِّئُكَ و خهبهری راستیت پینادا (کهسیک) مِثْلٍ وهک خَيْرٍ (خودای) تهواو زانا بهورد و درشتهکان ه (۱۴) يَأْتِيهَا هۆ ئەی

النَّاسُ خه لکینه أَنْتُمْ ئیوه الْفُقَرَاءُ فهقیر و نه دارن إِلَى بۆ الله خودا وَالله و خودا هُوَ (بهراستی) هه رخوی

الْغَنِيِّ تهواو دهوله مهندی بی نیازه الْحَمِيد و سوپاسکراو و خاوهنی سیفات و کاری بهرزی پیروژه (۱۵) إِنْ ئەگه ئهو يَشَأْ بیهویتی

يُذْهِبْكُمْ لاتان دهبات وَيَأْت و دینیت بِخَلْقٍ دروستکراوانیکی جَدِيدٍ نوی (۱۶) وَمَا و- ذَلِكْ ئەویان عَلَي لهسه

الله خودا بِعَزِيزٍ هیچ زهحمهت (-نیه) (۱۷) وَلَا تَزِر و هه ئناگری وَازِرَةً تاوانکار و گونا هباریک وَزِر تاوان و گوناھی

أُخْرَى یهکیکی تر وَإِنْ و ئەگه تَدْعُ بانگ بکهی مُثْقَلَةً بارگرانیک إِلَى بۆ حَمِلَهَا هه لگرتنی لَا يَحْمِلُ هه ئناگری مِنْ لهوهی ، لی

شَيْءٍ (هیچ) شتی وَلَوْ هه رچهند كَان - ذَا خاوهن قُرْبَىٰ نزیک و خزمایهتی (-بیت) إِنَّمَا لهراستیدا -

تُنذِر تۆ (هه ره ئەوانه) دهترسینی و بیدارکتهتهوه الَّذِينَ ئەوانهی يَخْشَوْنَ خویان (لهزانیانیانهوه) دهترسن له رَبِّهِمْ پهروهردگاریان

بِالْغَيْبِ له نهی و پنهانی و نادیداری دا **وَأَقَامُوا** و ریک و دامه زراویانکردوه **الصَّلَاةَ** نوێژه کان **وَمَنْ** و هه رکه سی

تَزَكَّى خوی پاککرد و گهشایه وه **فَإِنَّمَا** ئیتر ئه وه هر **يَتَزَكَّى** پاککردنه وه و گهشاندنه وه ده کات **لِنَفْسِهِ** بۆ خوی **وَالِي** وه هر بۆ

اللَّهُ خودا (ده گهریته وه) **الْمَصِيرَ** چاره نووس و سه ره نه نجامه کان (۱۸) **وَمَا** و- **يَسْتَوِي** یه کسان (-نا) بێت **الْأَعْمَى** کوێر

وَالْبَصِيرَ و چاوساغ و بینا (۱۹) **وَلَا الظُّلُمَاتُ** و نه تاریکییه کان **وَلَا النُّورُ** و نه رۆنایی و نوور (۲۰)

وَلَا الظِّلَّ و نه سیبهر و فینکی **وَلَا الْحَرُورُ** و نه هه تاو و هورهی گهرمی (۲۱) **وَمَا** و- **يَسْتَوِي** یه کسان (-نا) بێت

الْأَحْيَاءَ زیندوو هه کان **وَلَا الْأَمْوَاتُ** و نه مردوو هه کان **إِنَّ** به دنیای **اللَّهُ** خودا **يُسْمِعُ** ده خاته بیستن **مَنْ** ئه وهی

يَشَاءُ ئه وه بیهوێت **وَمَا** و- **أَنْتَ** تۆ **بِمُسْمِعٍ** (-نا) خه یته بیستن **مَنْ** ئه وهی **فِي** له ناو **الْقُبُورِ** گۆره کانه (۲۲) **إِنَّ** -

أَنْتَ تۆ (-هه ر) **إِلَّا** ته نها **نَذِيرٍ** ترسینه ریک ی (۲۳) **إِنَّا** بێگومان ئیمه **أَرْسَلْنَاكَ** تۆمان نارد **بِالْحَقِّ** به حه ق و راستی و ره وایی

بَشِيرًا موژده به خه ش **وَنَذِيرًا** و بیدار که ره وه و ترسینه ری **وَأَنْ** و نیه **مِنْ** له **أُمَّةٍ** گهل و ئومه تیک **إِلَّا** ئیلا

خَلَا فِيهَا په یدابوه و به سه رچوه تیایدا **نَذِيرٍ** ترسینه ر و بیدار که ره وه یه ک (۲۴) **وَأَنْ** و ئه گهر

يَكَذِّبُوكَ بروت پینه که ن و به درۆت دابنن **فَقَدْ** ئه وه به دنیایی **كَذَّبَ** به درۆیان داناو بڕوایان پینه هینا **الَّذِينَ** ئه وانه ی **مِنْ** له

قَبْلِهِمْ پێش ئه وان (بوون) **جَاءَتْهُمْ** بۆیان هات **رُسُلُهُمْ** په یامبه رانیان **بِالْبَيِّنَاتِ** به به لگهی روون و ئاشکراو موعجیزات

وَبِالْزُّبُرِ و کیتاب و زه بوور **وَبِالْكِتَابِ** و به نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) **الْمُنِيرِ** رۆناکه کهر و ئاشکراکار (۲۵) **ثُمَّ** پاشان

أَخَذَتْ راپێچمکرد **الَّذِينَ** ئه وانه ی **كَفَرُوا** کوفریانکرد و بڕوایان نه هینا **فَكَيْفَ** جا چۆن **كَانَ** بوو **نَكِيرٍ** ئینکارکردن و سزای (من)

(۲۶) أَلَمْ تَرَ نَهْت بَيْنِيهِ أَنْ كِه هَر ٱللَّهُ خُودَا أَنْزَلَ دَايِبَه زَانْدُوهُ مِنْ لِه ٱلسَّمَآءِ ٱسْمَانِه وَهُ ٱمَّآءٌ ٱثَوَيْكَ

فَأَخْرَجْنَا جَا دِه رِمَا نَكْرَد بِه يِي ثَمَرَتْ بَه رَووبُو مِي جَوْرَاو جَوْرِي مُخْتَلِفًا - أَلَوْنَهَا رَه نَكِه كَانِيَان (-جِيَاوَا زِه) وَمِنْ وَ لِه

ٱلْجِبَالِ چِيَا كَان (يَش) جَدُّ خَه ت وَ نِي شَانِهِي بِيضٌ سِي وَ حُمْرٌ وَ سَوْرٌ مُخْتَلِفٌ جِيَاوَا زِه أَلَوْنَهَا رَه نَكِه كَانِيَان

وَعَرَا يِب وَ زَوْر تَوَخِي سُودٌ رَهش (۲۷) وَمِنْ وَ لِه ٱلنَّاسُ خَه لَكِ وَٱلدَّوَابِّ وَ (چَوَارِي پِيَان)

وَٱلْأَنْعَمُ وَ مَهْرٍ وَ مَالَاتٍ وَ ثَا زِه لَان مُخْتَلِفٌ جِيَاوَا زِه أَلَوْنُهُ رَه نَكِيَان كَذَلِكَ هَر ٱوَاوَ إِنَّمَا لِه رَاسْتِي دَا تَه نَهَا يَخْشَى دِه تَرَسِي لِه

ٱللَّهُ خُودَا مِنْ لِه عِبَادِه بَه نَدِه كَانِي ٱلْعُلَمَآءُ زَانَا يِه كَان إِنَّ بَه دُنْيَا يِي ٱللَّهُ خُودَا عَزِيزٌ زَالِي بَالَه دِه سَتِي غَفُورٌ زَوْر لِي بُوور دِه يِه

(۲۸) إِنَّ بَه دُنْيَا يِي ٱلَّذِينَ تَه وَانِهِي يَتْلُونَ دِه خُونِي نِه وَهُ كِتَبٌ كِي تَابِي ٱللَّهُ خُودَا وَٱقَامُوا وَ رِي كِ وَ دَا مِه زَرَاوِيَا نَكْرَدِه

ٱلصَّلَاةَ نَوِيْثُ وَٱنْفَقُوا وَ بَه خَشِي وَيَانِه مِمَّا لِه وَهِي رَزَقْنَهُمْ پِي مَان دَاوْن لِه رِزْقٍ وَ رَوْزِي سِرًّا بَه نِه هِي تِي وَ عِلَانِيَةً وَ ٱشْكُرَا

يَرْجُونَ هِي وَيَا ن هِه يِه بَه تَجَرَّةٍ بَا زَرَكَانِيَه ك لَّن هَر گِي ز- تَبُور لِه نَاو (-نَا) چِي تِ وَ زِه رِه رِمِه نَد (نَا) بِي تِ (۲۹)

لِيُوفِيَهُمْ تَا بَه تَه وَاَوِي پِي بَا نِدَا تَه وَهُ أَجُورَهُمْ پَا دَا شْتِه كَانِيَان وَيَزِيدَهُمْ وَ بُوِيَان زِيَا دِبَكَاتِ مِنْ لِه فَضْلِه زَيْدِه بَه خَشِي خَوِي

إِنَّهُ بَه دُنْيَا يِي هَر تَه وَهُ غَفُورٌ تَه وَ پِه رِي لِي بُوور دِه شُكُورٌ زَوْر سَوِيَا سَكَا رِه (۳۰) وَٱلَّذِي وَ تَه وَهِي أَوْحَيْنَا سُرُوش وَ نِي گَا مَانَكْرَدِ

إِلَيْكَ بُو تُو مِنْ لِه ٱلْكِتَابِ كِي تَاب هُو تَه وَهُ ٱلْحَقُّ هَه ق وَ رَاسْتِيهِ مُصَدِّقًا پِشْت رَاسْتَكِه رِه وَهِي لِمَّا بُو تَه وَهِي يَنْ لِه نِي وَا ن

يَدِيَه دِه سْتِه كَانِيَه تِي (وَ پِي شِي وَ يِ هَا تُو وَا ن) إِنَّ بَه دُنْيَا يِي ٱللَّهُ خُودَا يِعْبَادِه بَه بَه نَدِه كَانِي نَخِيرٌ تَه وَاَو شَا رِه زَا يِ وَرْدِ وَ دِرْشْتِي

بَصِيرٌ تَه وَاَوِي بِي نَا يِه (۳۱) ثُمَّ پَا شَان أَوْرَثْنَا ئِي مِه مِي رَا نَكْرِه مَانَكْرَدِ ٱلْكِتَابِ كِي تَاب (ه ٱسْمَانِيَه كَان) ٱلَّذِينَ بَه تَه وَانِهِي

أَصْطَفَيْنَا هَٰلُمَا نُبَّارِدَ مِنْ لَهٗ عِبَادِنَا بَهْنَدَه كَانْمَانِ فَمِنْهُمْ ثِيْر لَهْوَانِ هَهِيَه ظَالِمٌ سَتَهْمَكَارَه لِنَفْسِهٖهٗ بُوْخُوْى

وَمِنْهُمْ لَهْوَانِ (يَش هَهِيَه) مُّقْتَصِدٌ مَام نَاوَهْنَدِيَه وَمِنْهُمْ وَ لَهْوَانِيَش (هَهِيَه) سَابِقٌ بِيْشِرَهْوَه بِأَخْيَرَتٍ بَه كَرْدَنِ خَيْرٍ وَ چَاكَه

بِإِذْنٍ بَهٗئِزْنٍ وَ بِيْئِيْدَانِي اَللّٰهُ خُودَا ذٰلِكَ تَهْوِيَانِ هُوَ (بَهٗرَاسَتِي) اَلْفَضْلُ فَهَزَلْ وَ زَيْدَه بَه خَشَشِي اَلْكَبِيْرُ زُوْرْگَهْوَرَه يَه (۳۲)

جَنَّتْ بَاخْ وَ بَه هَهَشَتِي عَدَنَ نَه بَرَاوَهِي هَه تَاهَه تَايِي يَدْخُلُوْنَهَا دَه چَهَنَه نَاوِي يُحْلَوْنَ دَه رَا زِيْنْدِرِيْنَهْوَه فِيْهَا تِيَايْدَا مِنْ لَهٗ

أَسَاوِرَ بَارَزَانَتِيْكَ مِنْ لَهٗ ذَهَبٌ زَيْرٍ وَلَوْْلُوْا وَ مَرَوَارِي وَلِبَاسُهُمْ وَ جَلْ وَ بَه رَغِيَانِ فِيْهَا تِيَايْدَا حَرِيْرٌ ثَاوَرِيْشَمَه (۳۳)

وَقَالُوْا وَگُوْتِيَانِ اَلْحَمْدُ هَه مَوُو سَوَپَاسْ وَ سَتَايِشِ لِلّٰهِ بُوْ خُودَايِ اَلَّذِي تَهْوَهِي اَذْهَبَ لَايِرْدَ عَنَّا لَه سَهْرَمَانِ اَلْخَزَنَ خَهْمَ وَ پَهٗژَا رَهِي

إِنْ بَه دَلْنِيَايِ رَبَّنَا پَه رَوَه رَدْگَارِيْمَانِ لَغُفُوْرٌ هَه رَ زُوْرَ لِيْبُوْرْدَهِي شَكُوْرٌ زُوْرَ سَوَپَاسْكَارَه (۳۴) اَلَّذِي تَهْوَهِي

أَحَلَّنَا نِّيْمَهِي نِيْشَتَه جِيْكَرْدَ لَهٗ دَارَ مَالِي اَلْمُقَامَهٗ مَانَهْوَه (ي هَه تَاهَه تَايِي) مِنْ لَهٗ فَضْلِهٖهٗ زَيْدَه بَه خَشَشِي خُوْيهْوَه

لَايْمَسْنَا بَه رَمَانِ نَاكَهْوِيْتِ فِيْهَا تِيَايْدَا نَصَبٌ مَانْدُووَبُوونِ وَلَايْمَسْنَا وَ بَه رَمَانِ نَاكَهْوِيْتِ فِيْهَا تِيَايْدَا لُغُوْبٌ دَه رَدَه سَهْرِي (۳۵)

وَالَّذِيْنَ تَهْوَانَهِي كَفَرُوْا كُوْفَرِيَانْ كَرْدَوَه وَ بِيْ بَرَوَابُوونِ لَّهُمْ بُوْْيَانِ هَهِيَه نَارٌ نَّاْگَرِي جَهَنَّمَ دُوْزَخَ لَايُقْضٰى كُوْتَايِي نَاهِيْتِرِيْ

عَلَيْهِمْ پِيْْيَانِ فَيَمُوْتُوْا ثِيْر بَمَرْنِ وَلَايُخَفَّفُ وَ سُوْكَيْشِ نَاكِرِيْ عَنْهُمْ لِيْيَانِ مِنْ لَهٗ عَذَابَهَا عَه زَابِ وَ تَه شَكَه نَجَه كَانِيَانِ كَذٰلِكَ ثَاوَا

نَجْرِيْ پَادَا شَت سَزَادَه دَهِيْنِ كُلَّ هَه مَوُو كَفُوْرٌ زُوْرَ نَاشُوْكَرَ وَ بِيْ تَه مَه كِيْكَ (كَه پَه رَوَه رَدْگَارِيَانِ نَا پَه رَسْتَنِ) (۳۶) وَهُمْ وَ تَهْوَانِ

يَصْطَرِخُوْنَ هَاوَا رَهَا وَ رَدَه كَهْنِ فِيْهَا تِيَايْدَا رَبَّنَا پَه رَوَه رَدِيْگَارَه اَخْرَجْنَا دَه رَمَانَكَه نَعْمَلْ دَه كَهِيْنِ كَارِي صٰلِحًا چَاكْ وَ بَاشِ

غِيْرَ غَهِيْرِي اَلَّذِي تَهْوَهِي كُنَّا پِيْشَانِ نِّيْمَه نَعْمَلْ دَه مَانْكَرْدَ اَوْ تَه دِي لَمْ نَعْمَرْكُمْ عُوْمَرُ وَ تَه مَه نِيْكَمَانِ نَه دَا پِيْتَانِ مَا تَهْوَهْنَدَهِي

يَتَذَكَّرُ يير بکاتهوه و په ندوه رگرئ **فِيهِ** تيايدا **مَنْ** ټهو که سهی **تَذَكَّرُ** بیریکرده وه و په نډیوه رگرئ **وَجَاءَكُمْ** و هات بو ټیوه

النَّذِيرِ ترسینه ر و بیدارکهره وه **فَذُوقُوا** ده بچیزن **فَمَا تَئْتَرُ** - **لِلظَّالِمِينَ** بو سته مکاران (-نیه) **مِنْ** (هیچ که سئ) له

نَصِيرٍ پښتیوان و سهرخه ران (۳۷) **إِنَّ** به دنیایي **اللَّهُ** خودا **عَلِمَ** زانای **غَيْبٍ** په نهان و نه پنه کانی **الْأَسْمَوَاتِ** ناسمانه کان

وَالْأَرْضِ و زهویه **إِنَّهُ** به دنیایي ټه وه **عَلِمَ** ته واو زانا **بِذَاتِ** به وهی هه یه له ناو **الْصُّدُورِ** سینگ و دله کان (۳۸)

هُوَ (هر) ټه وه **الَّذِي** ټه وهی **جَعَلَكُمْ** ټیوهی کرد به **خَلِيفٍ** جینشینانی **فِي** له ، له ناو **الْأَرْضِ** زهوی **فَنَ** جا هه رکه سئ

كُفَرٍ کوفریکرد و بی پروا بوو **فَعَلِيْهِ** ټه وه له سهر خوږه تی **كُفْرُهُ** (ټوبال و زهره ری) کوفره که ی **وَلَا يَزِيدُ** و زیاد ناکات بو

الْكُفْرِينَ کافره کان **كُفْرُهُمْ** کوفر و بی پروا بوونیان **عِنْدَ** لای **رَبِّهِمْ** په روه ردگاریان **إِلَّا** شتی جگه له **مَقْتًا** خه شم و تووړه یی

وَلَا يَزِيدُ و زیاد ناکات بو **الْكُفْرِينَ** کافره کان **كُفْرُهُمْ** کوفر و بی پروا بوونیان **إِلَّا** شتی جگه له **خَسَارًا** خه ساره تمه ندی (۳۹)

قُلْ بلی **أَرَأَيْتُمْ** بینو تانه و تیرامون له **شُرَكَاءُكُمْ** هاو بهش شه ریکه کانتان **الَّذِينَ** ټه وانه ی **تَدْعُونَ** هاواریان لیده که ن و ده یان په رستن

مِنْ له **دُونِ** غهیری **اللَّهُ** خودا **أُرُونِي** نیشانم بدهن **مَاذَا** چیان **خَلَقُوا** خولقاندوه **مِنْ** له **الْأَرْضِ** زهوی **أَمْ** یان

لَهُمْ هه یانه **شِرْكٍ** هاو بهش و هاو ه لداریتیک **فِي** له ، له ناو **الْأَسْمَوَاتِ** ناسمانه کان **أَمْ** یان **ءَاتَيْنَهُمْ** پیمان داوون

كِتَابًا نوسراو و کیتابیک **فَهُمْ** جا ټه وان **عَلَى** له سهر **يَنْتَبِ** به رچاوړونی **مِنْهُ** لی **بَلْ** به لکو **إِنْ** - **يَعِدُ** به ټین (-نا) دهن

الظَّالِمُونَ سته مکاره کان **بَعْضُهُمْ** هه نډیکیان **بَعْضًا** (به) هه نډیک **إِلَّا** شتی جگه له **غُرُورًا** فریودان و هه لڅه له تاندن (۴۰)

إِنَّ بیگومان **اللَّهُ** الله یه **يُمَسِّكُ** راده گری و به رده وای ده دات به **الْأَسْمَوَاتِ** ناسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زهوی **أَنْ** که-

تَزُولَا (-نه) چن وله ناو (-نه) چن وَلَتْنِ وَهْ گه ریتوو زَالَتَا لاچوون و نه مان إِن - اَمْسَكُهُمَا رایان (-نا) گریت مِن (هیچ)

أَحَدٍ یه کیك مِن له بَعْدَهُ دواى ئەو إِنَّهُرْ به دنیای ئەو كَان هه میشه حَلِیْمًا زۆر ئارامی له سه ره خوی غَفُورًا زۆر لی بوورده یه

(٤١) وَأَقْسَمُوا و سۆیندیان خوارد بِاللّٰهِ به خودا جَهْد به وپه یری اَيْمُهُمْ سۆیندیان لَتْن به دنیای ئە گهر جَاءَهُمْ بۆیان هات

نَذِيرٌ ترسینه ریک ی لَيَكُونَنَّ - أَهْدَى ریناستر و هیدایه تدارتر (-ده بن) مِن له إِحْدَى یه کیك له الْأُمَمِ گهل و ئوممه ته كان

فَلَمَّا جا کاتى جَاءَهُمْ بۆیان هات نَذِيرٌ ترسینه ریک مَّا زَادَهُمْ بۆی زیاد (-نه) كَرْدن إِلَّا شَتَّى جگه له

نُفُورًا هه زنه كردن و دوور كه وتنه وه (٤٢) اسْتَجَارَا (به هوئى) خو به زلزانى فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوى وَمَكَرَ و پیلان دارپژی

السَّيِّ خراپه وَلَا يَحِيقُ و گیرنا بیت الْمَكَرَ پیلان فیلَى السَّيِّ خراپ إِلَّا (له كه سئ) جگه له بِأَهْلِهِ خاوه نه كه ی فَهَلْ جا ئایا

يَنْظُرُونَ چاوه پروانده كه ن إِلَّا (شتئ) جگه له سُنَّتْ سونهت و یاسای الْأَوَّلِينَ یه كه مینه كان و پيشینه كان فَلَنْ ئەوه هه رگیز -

تَجِدَ (-نا) دۆزیته وه لِسُنَّتْ بۆ سونهت و یاسای اللّٰه خودا تَبْدِيلًا گۆرانیک وَلَنْ وهه رگیز - تَجِدَ (-نا) دۆزیته وه

لِسُنَّتْ بۆ سونهت و یاسای اللّٰه خودا تَحْوِيلًا لاچوونیک (٤٣) أَوْ ئایا لَمْ يَسِيرُوا نه گه راون فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوى

فَيَنْظُرُوا جا سه یر بکه ن و تیرابمینئ كَيْفَ چۆن كَان بوو عَقِبَةَ سه ره نه نجامی الَّذِينَ ئەوانه ی مِن له قَبْلِهِمْ پيش ئەوان بوون

وَكَانُوا و - أَشَدَّ توندتر و زیاتر (-بوو) مِنْهُمْ له وان قُوَّة (له) هیز و توانادا وَمَا وهه كَان بووه اللّٰه خودا

لِيُعْجِزَهُرْ ده سه وه سان بکات مِن (هیچ یه ک) له شَيْءٍ شته كان فِي له السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان وَلَا فِي و نه له الْأَرْضِ زهوى یش

إِنَّهُرْ به دنیای ئەوه كَان هه میشه - عَلِيمًا ته واو زانا و ئاگادار قَدِيرًا ته واو تواناداره (-بووه) (٤٤) وَلَوْ وَهْ گهر يُوَاحِذُ -

اللهُ خُودا اَلنَّاسَ خه لک (-بگري) بِمَا به وهی کَسَبُوا به ده ستیان هیناوه مَا تَرَكَ به جینا هینلی عَلٰی له سهر ظَهَرَهَا له سهر پشتی

مِنْ (هیچ) دَابَّةٌ زینده ورئ له سهر زهوی (بروات) وَلٰكِنْ به لَام یُؤَخِّرُهُمْ دوايان ده خات اِلٰی تا اَجَلَ کاتیکی دیاریکراوی

مُسَمًّى ناونراو فَاِذَا جاکاتی جَاءَ هات اُجِّلُهُمْ ته جهل و کاتی مردنی تهوان فَاِنَّ تهوه به دلنیاپی الله خُودا کَانَ هه میشه

بِعِبَادِهِ به بهنده کانی بَصِيْرًا تهواو بینه ربووه (٤٥)

سُورَةُ یَس

بِسْمِ به ناوی الله خُودا الرَّحْمٰن تهوپه ری میهره بان وبه به زهی (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِیْم تهوپه ری به خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

یَس یا سین (١) وَ سُوِّدَ به الْقُرْآنِ قورئان ی الْحَکِیْم خاوهن تهوپه ری دانای (٢) اِنَّكَ به دلنیاپی تُو لَمِنْ هه رله

الْمُرْسَلِیْنَ نیردراوه کانی (پیغه مبه ره کانی) (٣) عَلٰی له سهر صِرَاطٍ تاکه ریگا و ریبازی مُسْتَقِیْم راسِت و دروست (٤)

تَنْزِیْلَ دابه زاندرای الْعَزِیْز (خودای) تهوپه ری زَال و ده سه لاتدار ی الرَّحِیْم تهوپه ری میهره بان (٥)

لِتُنْذِرَ تاکو به ترس بیدار بکه یته وه قَوْمًا گه لیک مَا اُنْذِرَ بیدار نه کراوه اَبَاؤُهُمْ باوکانیان فَهُمْ جا تهوان غَافِلُونَ بی ناگان (٦)

لَقَدْ سَوَّيْتُمْ بِهِ خُودَا حَقَّ چەسپاوه و هاتۆته جي الْقَوْلُ قسه كه عَلَى به سهر أَكْثَرِهِمْ زۆربه يان فَهَمْ جا ئەوان

لَا يُؤْمِنُونَ باوه رنهي ن (۷) إِنَّا بَيْغُومَانِ ئَيْمِه جَعَلْنَا - فِي له أَعْنَاقِهِمْ گهرده نيان مان - كروه أَغْلَالًا چەندين كۆت و زنجير

فِيهِ جَا ئەو (كۆت) انه إِلَى تاكوو الْأَذْقَانِ چەنگه كانه فَهَمْ ئيتر ئەوان مُقْمَحُونَ مل بهرز راگيراو (۸) وَجَعَلْنَا - مِنْ و له

بَيْنَ نِيَوَانِ أَيَدِيهِمْ دهسته كانيان (له پيشياندا) - دامانناوه سَدًا بهربه ستيك (چۆن بهربه ستيك؟) وَمِنْ و له خَلْفِهِمْ پشتيان يش

سَدًا بهربه ستيك فَأَغْشَيْنَاهُمْ جَا په ررده پۆشمان كردوون فَهَمْ ئيتر ئەوان لَا يَصْرُونَ نابيين! (۹) وَسَوَاءٌ و يه كسانه

عَلَيْهِمْ لا يان أُنْذَرْتَهُمْ بَيْدَارَتِ كَرْدَبَنَه وه أَمْ يان لَمْ تُنْذِرْهُمْ بَيْدَارِيَانَتِ نه كَرْدَبَيْتَه وه لَا يُؤْمِنُونَ (ئەوه) باوه ر نهي ن (۱۰)

إِنَّمَا به راستي ههر ئەوه تُنْذِرُ بَيْدَارَدَه كه يته وه مِنْ ئەوه اتَّبَعَ كه وته شوين الذِّكْرُ يادخه ره وه ي ته واو (قورئان) وَخَشِيَ و ترساوه له

الرَّحْمَنَ خُوداي ئەوه پەري ميه ره بان بِالْغَيْبِ له نادياريه وه فَبَشِّرْهُ جَا مزگيني بدئ بِمَغْفِرَةٍ به ليخوشبوونيك (چۆن ليخوشبوونيك؟)

وَأَجْرٍ و پاداشتيكي كَرِيمٍ زۆر به نرخ (به ههشت) (۱۱) إِنَّا نَحْنُ به دلنياي ئيمه خۇمان نُحْيِي زيندوو ده كه ينه وه

الْمَوْتِ مردووه كان وَنَكْتُبُ و دهنووسين مَا ئەوه ي (كارانه ي) قَدَّمُوا پيشيان خستوه (كردوويانه)

وَأَثَرَهُمْ له گەل شوينه واره كانيشيان وَكُلَّ و هه موو شَيْءٍ شتيك أَحْصَيْنَاهُ سه رزمير و تۆمارمان كردوه فِي له ناو

إِمَامٍ (كي تاييك) ي مُبِينٍ ديار و پۆنكه ره وه (۱۲) وَاضْرِبْ و ليده (به يته وه) هُمْ بۆيان مَثَلًا نمونه يه ك: أَصْحَابَ هاوه لاني

الْقَرْيَةِ ديه كه إِذْ كاتيكَ جَاءَهَا بۆيان هات الْمُرْسَلُونَ ناردراوه كان (۱۳) إِذْ كاتي أَرْسَلْنَا ناردمان إِلَيْهِمْ بۆيان

أَشْيَيْنِ دوويان فَكَذَّبُوهُمَا زوو به درۆزنيان دانان فَعَزَّزْنَا جَا پانيشتمان كردن بِثَلَاثٍ به سئ يه ميان فَقَالُوا ئەوه بوو گوتيان

إِنَّا دَلْنَاهُ نِئْمَهُ إِيَّاكُمْ بُوْ ئِيُوهُ مُرْسَلُونَ نَارِدَاوِين (١٤) قَالُوا گوتیان مَا أَنْتُمْ ئِيُوهُ هِيَج نِين إِلَّا تَهْنَاهَا بَشَرٌ نَادَهُمِزَادِيك ن

مِثْلُنَا وَهَكَ ئِيْمَهُ وَمَا أَنْزَلَ وَ دَايْنَهَبَه زَانْدُوهُ الرَّحْمَنُ خُودَاي مِيَهْرَه بَان مِنْ شَيْءٍ (هِيَج) شَتِيك إِنْ أَنْتُمْ ئِيُوهُ (شَتِيك نَاكَه ن)

إِلَّا تَهْنَاهَا تَكْذِبُونَ دَرُوْ دَه كَه ن (١٥) قَالُوا گوتیان رَبَّنَا پَه رُو هَر دِيْگَارْمَان يَعْلَمُ دَه زَانْتِيَتْ إِنَّا كَه ئِيْمَه يِن إِيَّاكُمْ بُو ئِيُوهُ

لَمُرْسَلُونَ نَارِدَاوِين نَارِدَاو (١٦) وَمَا عَلَيْنَا وَ لَه سَهْرْمَان نِيَه إِلَّا بِيَجْگَه لَه الْبَلَاغُ رَاگَه يَانْدَنِي الْمُبِينُ رُوْ ن وَ ثَاشْكِرَا (١٧)

قَالُوا گوتیان إِنَّا بَه رَاسَتِي ئِيْمَهُ تَطَيَّرْنَا شُومْگَر بُووِين بِكُمْ بَه نْگُو لَنْ تَه گَه ر لَمْ تَنْتَهُوا كُوْتَايِي پِيْنَه هِيْن

لَنَرْجُمَنَّكُمْ بَه رَدْبَارَنْتَان دَه كَه يِن (بِي سِي وَ دُو) وَلَيَمْسَنَكُمْ وَ بَه دَلْنِيَايِي پِيْتَان دَه كَه وَيْت مِّنَّا لَه ئِيْمَه وَهْ عَذَابٌ تَه شَكَه نَجَه دَانِيَكِي

أَلَيْمٌ زُورٌ بَه نَاَزَار (١٨) قَالُوا گوتیان طَائِرُكُمْ شُومْتَان مَعَكُمْ لَه گَه لْ خُوْتَانَه أَئِنْ ثَايَا تَه گَه ر

ذِكْرُكُمْ يَادَه وَهَرِي كِرَانَه وَهْ (بَه شُوْوِي دَاَدَه نِيْن؟!) بَلْ بَه نْكُو أَنْتُمْ ئِيُوهُ قَوْمٌ گَه لِيَك ي مُسْرِفُونَ زِيَادَه رَه وَ ن (١٩) وَجَاءَ وَ هَات

مِنْ لَه أَقْصَى تَه وَپَه رِي (دُووَرْتَرِيْنِي) الْمَدِيْنَةُ شَاْرَه كَه رَجُلٌ پِيَاوِيَك (چُوْن پِيَاوِيَك؟) يَسْعَى كُوْشُشِي دَه كَرْد (خِيْرَا دَه رُوْيشْت)

قَالَ وَتِي يَا تَه ي قَوْمٌ قَه وَمَه كَه مَاتَبِعُوا بَكَه وَنَه دَوَاي الْمُرْسَلِينَ نِيْرَدَاوَه كَان (٢٠) اتَّبِعُوا بَكَه وَنَه دَوَاي مَنْ تَه وَه ي

لَا يَسْأَلُكُمْ لِيْتَان نَاكَات پَرَسِيَا رِي أَجْرًا (هِيَج) پَادَاشْتِيك وَهُمْ لَه گَه لْ تَه وَهْ شِدَا تَه وَان مُهْتَدُونَ پَه يِرَه وَاْنِي رِي پَاسْتَن (٢١)

وَمَا لِيْ وَ دَه بِيْ چِيْم بِيْت لَا أَعْبُدُ (كَه) نَه پَه رَسْتَم الَّذِي تَه وَه ي فَطَرَنِيْ بَه دِيَهِيْنَاوَم وَإِلَيْهِ وَ بُو ي تَرْجَعُونَ دَه گِيْرْدَرِيْنَه وَه

(٢٢) أ تَايَا (چُوْن؟) أَلْخِذْ (هَه لَدَه بَزِيْرَم) مِنْ دُونِهِ بِيَجْگَه لَه وَ آلهَةً چَه نْدِيْن پَه رَسْتَرَاو (چَه نْدِيْن خُودَاي دَرُوْيْن!) إِنْ تَه گَه ر بِيْتُو

يُرْدَن مَنِي مَهَبَه سَت بِيْت الرَّحْمَنُ خُودَاي مِيَهْرَه بَان بِضُرٍّ بَه هَه رْزِيَاْنِيَك لَا تُغْنِيْ سُوْدَم نَادَات وَ دُوْر نَاخَاتَه وَهْ عَنِيْ لِيْم

شَفَاعَتَهُمْ تَكَارِيهَ كَهَيَّانَ شَيْئًا هَيْجَ (زِيَانِيك) وَلَا يَنْقُذُونَ وَهَنَهُ رِزْكَارِيشِم دَهْ كَهَنَ 3 إِنْ يَ بَهْرَاسْتِي ئَهْمَنَ إِذَا (كَهْوَ بَكَهْم)

لَفِي گومان نيه له ناو ضَلَالٍ گومراییه کی مُبِينٍ دیار و ئاشکرام (۲۴) إِنْ يَ ئَهْمَنَ آمَنْتُ باوهرِم هیناوه بَرَبِّکُمْ به پهرهردیگارتان

فَاسْمَعُونَ دهی ببیستن و گویتان لیم بیت (۲۵) قِيلَ گوْترا اَدْخُلْ برؤ ناو الْجَنَّةَ بههشت قَالَ گوْتی يَا لَيْتَ ئهی خوزگه

قَوْمِي قهومه کهم يَعْلَمُونَ دهزانن (۲۶) بِمَا بهوهی غَفَرَ خُوش بوو لِي لَیْم رَّبِّي پهرهردیگارم وَجَعَلَنِي و منی دانا مِنْ لَه

الْمُكْرَمِينَ رِزْلینراوه کان (۲۷) وَمَا أُنْزِلْنَا و دامان نه به زاند عَلَيَّ به سهر قَوْمِهِ نه ته وه کهی مِنْ لَه بَعْدِهِ دَوای ئه و مِنْ (هیج)

جُنْدٍ لَه شکرئیک مِنْ لَه السَّمَاءِ ئاسمانه وه وَمَا كُنَّا - مُنْزِلِينَ و دابه زینه ریش - نه بووین (۲۸) إِنْ كَانَتْ هِیج نه بوو إِلَّا ته نها

صَيْحَةً هاوارئیک (دهنگئیک گهوره) بوو وَاحِدَةً یهک هاوار فَإِذَا هُمْ ئیتر ئه وان خَامِدُونَ کوژاوه بوون (۲۹)

يَا حَسْرَةً (ئای چ هه سهره تیکه دیته) عَلَيَّ سهر الْعِبَادِ بهنده کان مَا يَأْتِيهِمْ بؤیان نا ییت مِنْ (هیج) رَسُولٍ په یامبه رئیک إِلَّا ئیلا

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ وا ده بوو گالته یان پِ ده کردن (۳۰) أَلَمْ يَرَوْا ئایا سهرنجیان نه داوه كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ پِش ئه وان مِنْ لَه

الْقُرُونِ میلله تان أَنَّهُمْ به دنیای ئه وان إِلَيْهِمْ بؤیان لَا يَرْجِعُونَ ناگه رینه وه (۳۱) وَإِنْ كُلُّ و هِیج گشتیک نیه لَمَّا ئیلا

جَمِيعٌ هه موویان لَدَيْهَا لاما ن مُحْضَرُونَ هینراون و ئاماده کراون (۳۲) وَآيَةٌ و به ئگه و نیشان هیه کی گهوره و ئاشکرا لَهُمْ بؤیان:

الْأَرْضُ زهوی الْمَيِّتَةُ مردوو (ه) أَحْيَيْنَاهَا ژیاندمانه وه وَأَخْرَجْنَا و دهرمانکرد مِنْهَا لِي حَبًّا دهنه و ئیله یهک (ی زور)

فَمِنْهُ جا ههر له و يَأْكُلُونَ ده خُون (۳۳) وَجَعَلْنَا دامانناوه فِيهَا تیایدا جَنَّاتٍ باخاتیک (ی زور) مِنْ لَه

تُخِيلُ دارخورما (ی زور) وَأَعْنَابٍ و جورها ترئ وَجَرْنَا و ته قاندو و مانه ته وه و هه ئمان قولاندوه فِيهَا تیایدا مِنْ لَه

الْعُيُونِ چاوی ئاوی (کانیای) زور (۳۴) لَیَّا کُلُوا تا بخون مِن له ثَمَرِهِ بهروبوی وَمَا و له ئهوهی عَمَلَتْهُ کردوویهتی

أَيَدِيهِمْ دهستهکانیان أَفَلَا يَشْكُرُونَ ئایا ئیتر سوپاسگوزاری ناکهن؟ (۳۵) سُبْحَانَ پیرۆزی و گهورهی بُو الَّذِي ئهوهی

خَلَقَ خولقاندوویهتی الْأَزْوَاجَ جۆتهکان کُلَّهَا گشتیان مِمَّا له ئهوهی تَنْبِئُ - الْأَرْضُ زهوی - شینی دهکات وَمِنْ وهله

أَنْفُسِهِمْ نهفس و خودی خویشان وَمِمَّا وهلهوهی لَا يَعْلَمُونَ نایزانن (۳۶) وَآيَةٌ و بهلگهیهکی گهورهی دیار هُم بۆیان

اللَّيْلِ شهو نَسْلَخُ دادهمالینین مِنْهُ لیهوه النَّهَارَ رۆژ فَإِذَا هِر ئهوهنده هُم ئهوان مُظْلِمُونَ کهوته تاریکی (۳۷)

وَالشَّمْسُ و خورش و خورش نَجْرِي خیرا دهروات لِمُسْتَقَرٍّ لوجیگیربونیک (سرهوتنیک) لَهَا بۆی ذَلِكَ ئهوه تَقْدِيرُ دانراو (ئهندازهگیر) ی

الْعَزِيزِ خودای زال ودهسهلاتدار ی الْعَلِيمِ زانایه (۳۸) وَالْقَمَرَ و مانگیش قَدَرْنَاهُ ئهندازمان کردوه مَنَازِلَ به چهند جیگایهک

حَتَّى ههتاکوو عَادَ گهراوه کَالْعُرْجُونِ وهک لقی دارخورمای وشکی پیچ خواردووی الْقَدِيمِ کۆن (۳۹) لَا الشَّمْسُ نه خور

يَنْبَغِي لَهَا بۆی دانراوه و بۆی ههیه أَنْ که تُدْرِكُ بگاته الْقَمَرَ مانگ وَلَا اللَّيْلُ و نه شهویش سَابِقُ پيشکهوتهی النَّهَارِ رۆژه

وَكُلُّ و گشتیش (ههرههمویان) فِي له فَلِكِ خولگهیهک يَسْبَحُونَ مهلهدهکهن (خیرا دهجولین) (۴۰)

وَآيَةٌ و نیشان و بهلگهیهکی دیار هُم بۆیان أَنَا ئهوهیه که ئیمه حَمَلْنَا ههلمانگرت ذُرِّيَّتِهِمْ نهوهکانیان فِي له ناو الْفُلْكِ کهشتی

الْمَشْحُونِ بارکراو (۴۱) وَخَلَقْنَا و دروستمانکرد هُم بۆیان مِّن له مِثْلِهِ وینهی وی مَا ئهوهی که يَرْكَبُونَ سواری دهبن

(۴۲) وَإِنْ و ئهگهر نَسَأُ بمانهویت نَغْرِقَهُمْ نوقمیان دهکهین فَلَا صَرِيحَ جانیه (هیچ) بههاوار چوونیک (فریادهرس) هُم بۆیان

وَلَا هُمْ و نه ئهوانیش يُنْقَذُونَ رزگاردهرکرتین (۴۳) إِلَّا مهگهر رَحْمَةً میهرهبانیهک مِّنَّا له ئیمهوه وَمَتَاعًا و ژیانیکی کهم

إِلَى تَاكُوو حِينَ مَآوِهِه كِي ديار (٤٤) وَإِذَا وَتَهْگەر قِيلَ گوترا هُمُ پښيان اَتَقُوا بترسن و خو بپارښن له مَا تَهوہی بَيْنَ بهر

أَيْدِيكُمْ دهسته کانتانه (له پښتانه) وَمَا وَتَهوہی خَلَفَكُمْ له دواتانه (پاشان دیت) لَعَلَّكُمْ به لکوو تَرْحَمُونَ روحمتان پښده کریت

(٤٥) وَمَا تَأْتِيهِمْ وَ ناییت بویان مِّنْ (هیچ) آيَةٍ نیشان وبه لگه یه کی ديار و ناشکرا مِّنْ له آيَاتٍ به لگه ونیشانه کانی

رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان إِلَّا ثِيْلًا کَانُوا - عَنْهَا لِيْ مُعْرِضِينَ پشت هه لکردوو -دهبون (٤٦) وَإِذَا وَتَهْگەر قِيلَ گوترا

هُمُ پښيان اَنْفَقُوا ببه خشنه وه مِمَّا لهوہی رَزَقَكُمْ پښیداون اللّٰهُ خُودَا قَالَ - الَّذِينَ تَهوانه ی کَفَرُوا کافر بوون -گوتیان

لِلَّذِينَ به تَهوانه ی آمَنُوا ئیمانیان هی نابوو اَنْطَعِمُ تهری خواردن بدهینه مَن تَهو کهسه ی لَوْ يَشَاءُ تَهْگەر بیهویت اللّٰهُ خُودَا

اَطْعَمَهُ خواردنی ددها اِنْ اَنْتُمْ ئیوه (له هیچ) نین إِلَّا تهنه اِیْ له ضَلَالٍ گومراییه کی مُبِینِ ديار و ناشکران (٤٧)

وَيَقُولُونَ وَ ده لپن مَتَى که یه هَذَا تهم الْوَعْدُ به لپنه اِنْ تَهْگەر کُنْتُمْ ئیوه - صَادِقِينَ راستگو -بووبن (٤٨)

مَا يَنْظُرُونَ چاوه پروان (ی هیچ) ناکه ن إِلَّا جگه له صَيْحَةً هاواریک (شریخه یه کی) وَاحِدَةً یه کی شریخه (دهنگیکی یه جگار گه وره)

تَأْخُذُهُمْ دهیانبات (راییچیان دهکات) وَ له باریکا که هُمُ تَهوان يَخْصِمُونَ مشت ومړده کهن (٤٩) فَلَا يَسْتَطِيعُونَ جا ناتوانن

تَوْصِيَةً هیچ وهسیهت کردنیک (بکهن) وَلَا وَ نه اِلَى بُو اَهْلِهِمْ کهس و کاریان يَرْجِعُونَ دهگه رپینه وه (٥٠) وَنُفِخَ وَ فوو کرا

فِي له الصُّورِ شه پیور (که رهنه) فَإِذَا هه ر تَهوهنده و دهس تهجی هُمُ تَهوان مِّنْ له الْأَجْدَاثِ گوره کان اِلَى بُو

رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان يَنْسِلُونَ به په له دینه دهره وه و خیرا ده پرون (٥١) قَالُوا گوتیان يَا وَلَيْنَا تَهی هاوار (هاوار به حالمان)

مَنْ كِی بَعَثْنَا زیندووی کردینه وه وهه ئیسان دین مِّنْ له مَّرْقَدِنَا پالکه و تن و پالکه و ته مان (شوئی پالکه و تنه که مان) هَذَا نا تهمه

مَا تَهْوَاهِ وَعَدَ بَهْ لَنِي دَابُو الرَّحْمَنُ خُودَايَ مِيهَرَهَبَانِ وَصَدَقَ وَرَاسْتِيَانِ كَرْدَ الْمُرْسَلُونَ پَه يامبهره كان (٥٢)

إِنْ كَانَتْ هِيَجَ نَهَبُو إِلَّا تَهَنَّا صَيِّحَةً هَاوَرِيكَ وَاحِدَةً يَهَكْ هَاوَارِ فَإِذَا ثَيَّرَ دَه سَتَبَه جِي هُمْ تَهَوَانِ جَمِيعُ هَهُمُو لَدَيْنَا لَامَانِ

مُحْضَرُونَ تَامَادَه كَرَاوُو بُوون (٥٣) فَالْيَوْمَ جَا ثَيْمِرُو لَا تُظَلِّرُ سَتَه مِي لَيِنَاكَرِيَتِ نَفْسُ هِيَجَ نَه فَسَيِّكْ

شَيْئًا هِيَجَ شَتِيكَ (سَتَه مِيكَ) وَلَا تُجْزَوْنَ وَنَادَرِيْنَه وَه پَادَاشْتِ وَ سَزَايَه كِ إِلَّا تَهَنَّا مَا تَهَوَه (نَه بَيَّت) كَه كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ دَه تَانِ كَرْدَ

(٥٤) إِنَّ بَه دَلْنِيَايِ أَصْحَابَ خَاوَه وَ هَاوَه لَانِي الْجَنَّةَ بَه هَشْتِ الْيَوْمَ ثَيْمِرُو كَه فِي لَه شُغْلٍ سَه رَقَالِي ن

فَاكِهُونَ خَوْشَحَالٌ وَ شَادَن (سَه رَه رَمِي خَوْشَحَالِي وَ شَادِن) (٥٥) هُمْ خَوِيَانِ وَأَزَوَاجُهُمْ وَ هَاوَسَه رَانِيَانِ فِي لَه

ظِلَالٍ سَيِّبَه رَانِيكَ عَلَى لَه سَهَرِ الْأَرَائِكِ قَه نَه فَاانِ مُتَكَيِّنُونَ لَيِنِيَانِ پَالْدَاوَه (٥٦) لَّهُمْ هَه يَانَه فِيهَا تَيَايِدَا

فَاكِهَةً مِيوَه جَاتِيكَ (چُون مِيوَه جَاتِيكَ) وَلَهُمْ وَ بُوِيَانِ هَه يَه مَا هَه رِي جِي تَه وَهِي يَدْعُونَ دَه خَوَازِنِ (٥٧) سَلَامٌ سَه لَامِيكَ

قَوْلًا كَفْتَارِيكَ مِنْ لَه رَبِّ پَه رَوَه رَدِيْكَ رَحِيْمِ مِيهَرَهَبَانِ (٥٨) وَامْتَاَزُوا دَه يِ جِيَا بِيْنَه وَه الْيَوْمَ ثَيْمِرُو أَيُّهَا هُوَ تَه يِ

الْمُجْرِمُونَ تَاوَانِ كَارَه كانِ (٥٩) أَلَمْ أَعْهَدْ تَه دِي رَاسِپَه رَدَه مَ نَه كَرْدَ إِلَيْكُمْ بُوْتَانِ يَا تَه يِ كُورَانِي آدَمَ تَادَه مَ أَنْ كَه

لَا تَعْبُدُوا نَه پَه رَسْتِنِ الشَّيْطَانَ شَه يَتَانِ إِنَّهُ بَه دَلْنِيَايِ تَه وَ (شَه يَتَانِ) لَكُمْ بُوْتَانِ عَدُوٌّ دُورْ مَنِيكَ يِ مُبِينٌ دِيَارِ وَ ثَا شَكْرَايَه (٦٠)

وَأَنْ وَ كَه اَعْبُدُونِي مِنْ بِيَه رَسْتِنِ هَذَا تَه مَه (يَه) صِرَاطُ تَاكَه رِيْگَايَه كِ يِ مُسْتَقِيمٌ رَاسْتِ وَدُرُوسْتِ (ه) (٦١)

وَلَقَدْ وَ بَه دَلْنِيَايِ وَبَه تَه حَقِيْقِ أَضَلَّ گُومَرَايِ كَرْدَ مِنْكُمْ لَه تِيوَه جِبَلًا كُومَه لِيْكَ (خَه لِيْ) كَثِيرًا زُورَ

أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ جَا ثَا يَا تَيِنَه دَه گَه يَشْتِنِ وَ هُوْشْتَانِ نَه بُوُو ؟ (٦٢) هَذِهِ ثَا تَه مَه يَه جَهَنَّمُ دُوزَخِ الَّتِي تَه وَه يِ

كُنْتُمْ تُوعِدُونَ به لښتنان پنده درا (٦٣) اَصْلُوهَا برېونه ناوی (و بچيژن سوتانی) الْيَوْمَ ئيمړوکه بِمَا بهرامبهر و بهووی نهووی

كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ بړواتان نه ده كړد و كوفرتان ده كړد (٦٤) الْيَوْمَ ئيمړوکه نَحْمُ مَوْر دهنيڼه عَلَي سهر اَفْوَهِمُ دهمه كانيان

وَتَكَلَّمْنَا و دهماندوتی اَيِدِيهِمْ دهسته كانيان وَتَشْهَدُ و شايه تی ددهات اَرْجُلُهُمْ پڼيه كانيان بِمَا بهووی

كَانُوا يَكْسِبُونَ پېشان به دهستيان دههينا (٦٥) وَلَوْ نَشَاءُ خوڼه گهر بمانه ویت لَطَمَسْنَا عَلَي ههر سړيومانه وه

أَعْيُنُهُمْ چاوه كانيان فَاسْتَبَقُوا ئيتر پيشبرکتیان ده كړد بهرو الصِّرَاطَ تاكه ريگا (ی حهق) فَأَنَّى جا چُون يَبْصُرُونَ دهبينن (٦٦)

وَلَوْ نَشَاءُ هه روا څه گهر بمانه ویت لَمَسْنَاهُمْ څه وه ههرمه سخمان ده كړدن عَلَي له سهر مَكَانَتِهِمْ پايه ی خوڼان و شوڼه كانيان

فَمَا اسْتَطَاعُوا څه وسا نه يانده توانی مُضِيًّا هيچ چونه پيشيک (بکهن) وَلَا يَرْجِعُونَ و نه ده گه پڼنه وهش (٦٧)

وَمَنْ و ههر كه سيک نَعِمْرَهُ ته مه نی دريژكه ين نَكِسَهُ شكانه وه و نسكوی توش ده كه ين فِي له

الْخَلْقِ دروستيکراوی و پيکهاته ی (يان له ناو خه لک) أَفَلَا يَعْقِلُونَ ئيتر تيناگه ن (ونا سلهمينه وه؟) (٦٨)

وَمَا عَلَّمَاهُ و فيرمان نه كړدوه الشِّعْرَ شيعر وَمَا يَنْبَغِي و نابيت و ناگونجی لَهُ بوی اِنْ هُوَ څو شتيک نيه اِلَّا ته نها ذِكْرُ ياده وهری

وَقُرْآنٌ و قورئانيکی مُبِينٌ ديار و رڼكه ره و هيه (٦٩) لِيُنْذِرَ تا بڼداركاته وه مَنْ ههر كه سيک كَانَ حَيًّا زيندو و بووبيت

وَيَحْيَ و بيته جي و بسه يي الْقَوْلُ گفتاره كه عَلَي به سهر الْكَافِرِينَ بي پړوا و كافره كان (٧٠) اَوَلَمْ يَرَوْا څا نه يان بينيوه

أَنَا كه به د لنيایي ئيمه خَلَقْنَا دروستمان كړدوه هُم بڼيان- بِمَا له و ه ي عَمِلْتَ كړدوويه تی اَيِدِيَا دهسته كانمان- اَنْعَامًا ناژه لی زور

فَهُمْ جا څه وان هَا بوی مَالِكُونَ خاوه ندارن (٧١) وَذَلَّلْنَاهَا و هملکه چيانمان كړدوه هُم بڼيان فَنَهَا جا له وانه وه (يه)

رُكُوبُهُمْ سَوَارِي و سواربوونیان (ه) وَمِنْهَا و لهوانهوش يَأْكُلُونَ دهخون (٧٢) وَلَهُمْ و بۆیان ههیه فِيهَا تِيَانِدا

مَنَافِعُ گهلیک سود وَمَشَارِبُ و چهندين خواردنهوی (زور و جوراوجور) أَفَلَا يَشْكُرُونَ دهی ئایا سوپاس گوزاری ناکهن (٧٣)

وَاتَّخَذُوا و بوخویان دانا مِنْ دُونِ جگه له اللّٰه (خودای حهق) آلِهَةً چهندين خودای (درۆین) لَعَلَّهُمْ بهلکو ئهوان

يُنصِرُونَ یارمهت بدرین و سهبرخړین (٧٤) لَا يَسْتَطِيعُونَ ناتوان نَصْرَهُمْ (یارمهتیان بدهن و سهریان بخهن)

وَهُمْ لهباریکا ئهوان لَهُمْ بۆیان جُنْدٌ سهرباز گهلیکی مُحْضَرُونَ ئامادهکراو و هینراون (٧٥) فَلَا يَحْزُنكَ جا خه مبارت نهکات

قَوْلُهُمْ گوفتاریان إِنَّا به دلنیایی ئیمه نَعْلَمُ دهزانیان مَا ههچی يُسِرُّونَ دهیشارنهوه و په نهانی دهکهن وَمَا و ههچی

يَعْلَنُونَ دهريدهخهن و ئاشکرای دهکهن (٧٦) أَوَلَمْ يَرِ ئایا نهیدیوه الْإِنْسَانَ ئینسان أَنَا که به دلنیایی ئیمه

خَلَقْنَاهُ ئهومان دروست کروه مِنْ له نُطْفَةٍ تنۆکیک فَإِذَا جالهیهکرا هُوَ ئهوَ (بووه به) خَصِيمٌ دهماقالنکاریکی

مُبِينٌ دیار و ئاشکرا (٧٧) وَضَرَبَ لَنَا بۆمانی هینا و لییدا مَثَلًا نمونهیهک وَلَنَبِيٍّ و لهبیری چوو خَلَقَهُ دروستکرانی (خوی)

قَالَ گوئی: مَنْ كَيْ يُحْيِي زیندوو دهکاتهوه الْعِظَامَ ئیسکهکان وَهِيَ لهباریکا ئهوان (ئیسکهکان) رَمِيمٌ رزیو پروکاوان (٧٨)

قُلْ بلی يُحْيِيهَا زیندووی دهکاتهوه الَّذِي ئهوهی أَنشَاهَا دروستی کردوه و پیکی هیناوه أَوَّلَ یهکهَم مَرَّةٍ جار وَهُوَ و ههر ئهوَ

بِكُلِّ به ههموو خَلَقِ دروستکردنیک و دروستکراویک عَلِيمٌ تهواو ئاگادارهو زانایه (٧٩) الَّذِي ئهوهی جَعَلَ بهدییهیناوه

لَكُمْ بۆتان مَنْ له الشَّجَرِ درهخی الْأَخْضَرِ سهوز نَارًا ئاگریک (چون ئاگریک) فَإِذَا ئیتر أَنتُمْ ئیوه مِنْهُ لینیوه

تُوقَدُونَ دادهگیرسینن وگړدهکه نهوه (٨٠) أَوَّلَیْسَ - الَّذِي ئایا ئهوهی خَلَقَ دروستیکردوه السَّمَاوَاتِ گشت ئاسمانهکان

وَالْأَرْضُ وَ زهوی بِقَادِرٍ عَلَىٰ له توانایدا - نیه أَنْ که یَخْلُقُ دروستبکات مِثْلَهُمْ وهک خویان ؟ یَلَىٰ به لئی وَهُوَ و ههر ئه ویشه

الْخَلْقُ ئه وپه پخولقیته ری الْعَلِیمُ ئه وپه زانا (۸۱) إِنَّمَا بیگومان ههر ئه وهنده یه أَمْرُهُ فه رمانی ئه و إِذَا ئه گهر أَرَادَ بیه ویت

شَیْئًا شتیک أَنْ (ههر ئه وهنده) که یَقُولَ بَلِیت لَهُ یی کُن ببه فَيَكُونُ یه کسه ر ده بیت (۸۲)

فَسُبْحَانَ جا پاکي و به رزی و پیروزی بُو الَّذِي ئه وهی یَدِهِ به ده ستیه تی مَلَكُوتُ خاوه نداریه تی و جله وی ته واوی کُلِّ گشت

شَیْءٍ شتیک وَإِلَيْهِ و ههر بُو ئه ویش تُرْجَعُونَ ده گیرد رینه وه (۸۳)

سُورَةُ الصَّافَّاتِ سوره تی الصَّافَّاتِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خِودَا الرَّحْمَنِ ئه وپه ربه به زه یی و میهره بان ناویکی پیروزی خودایه الرَّحِيمِ ئه وپه ری به خشنده ناویکی پیروزی خودایه

وَالصَّفَّاتِ سویند به ریزگرتوه کان صَفًّا ریز ریز (۱) فَالزَّجْرَتِ ئینجا به وانه ی هاوارده کهن و ده خوین زَجْرًا به خوین و هاواریک

(۲) فَالْتَّلِیْتُ ئینجا سویند به خوینه ره کانی ذِكْرًا زیکر و قورئان (۳) إِنَّ به دُنْیَا یی إِلَهُكُمْ خوداتان لَوْحِدَّ ههر یه که (۴)

رَبِّ په روه ردگاری السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی وَمَا و ئه وهی بَيْنَهُمَا له نئیوانیانه وَرَبِّ و په روه ردگاری

الْمَشْرِقِ روزه لاته کان (۵) إِنَّا به دُنْیَا یی ئیمه زینَا رازاندومانه ته ره السَّمَاءِ ئاسمانی الدُّنْیَا دُنْیَا بَرِینَةٍ به جوانکاریه ک

الْكَوَاكِبَ ٢٥ سٽيرھ کان (٦) وَحِفْظًا و پاريزهري مِّنْ لِّهِ كُلِّ هَمُوو شَيْطٰنٍ شھيتانتيكي مَّارِدٍ سھركھشي لھفھرماندھ رچوو

(٧) لَا - يَسْمَعُونَ گوي-ناگرن اِلٰى بُو اَلْمَلَاِ فريشته کاني اَلْاَعْلٰى سھرسھره وه وَيَقْدَفُونَ و تتيان ده گيري مِّنْ لِّهِ كُلِّ هَمُوو

جَانِبٍ لايڪ (٨) دُحُورًا ٻاونرا و دھرکراو وَلَهُمْ و بُوياں هھيه ، هھيانھ عَذَابٌ عھزاب وئھشکھنجھيٽيکي وَاَصِيبُ بھردھوام

(٩) اِلَّا مھگھر مِّنْ ئھوھي خَطِفٍ فرائدي اَنْخَطَفَةً فريندراويڪ فَاَتَّبَعُهُ جادوي کھوت شِهَابٌ پريشکھ و ئھسٽيرھريٽيکي

ثَابِتٌ کونکھر (١٠) فَاسْتَفْتَيْتُمْ جاپرسياريان لئيکھ اَهُمْ ثاياهوان اَشَدُّ توندتر و بھيٽر خَلَقًا لھدروستراوي اُم يان

مِّنْ ئھوھي خَلَقْنَا خولقاندوومانھ اِنَّا بھدنيايي ، بھراستي ئيمھ خَلَقْنَاهُمْ ئھومان دروست کردھ مِّنْ لِّهِ طِينٍ قورپيکي

لَا زِبٌ تووند پيکوهنوساو (١١) بَلْ بھلکو عَجَبٌ تو سھرسام بوويت وَيَسْخَرُونَ و ئھوانيش گالته جاري دھکھن (١٢)

وَإِذَا وکاتي کھ دُكِّرُوا ياد دھخريئھوھ و ئاموژگاري دھکريئ لَا يَذْكُرُونَ يادھوھري وھرناگرن و پھند وھرناگرن (١٣) وَإِذَا وئھگھر

رَأَوْا بينيان اَيَّةٌ ثايھت ونيشانھيھي گھورھو موعجيزھيک يَسْتَسْخَرُونَ زيده گالته پيکردن دھکھن (١٤) وَقَالُوا و گوتيان

إِنْ هَذَا ئھوھھيچ نيھ اِلَّا تھنھا- سِحْرٌ سيجر و جادويکي مُبِينٌ ديار و ئاشکرا-نھبي (١٥) أَوْذَا و ثاياه گھر مِتْنَا ئيمھ مردين

وَكُنَّا و بووينھ تُرَابًا خوئيڪ وَعِظْمًا و ئيسقانتيڪ اَءِنَّا ثاياه ئيمھ لَمَبْعُوثُونَ ھھر زيندوودھ کريئھوھ (١٦) أَوْ ثاياه

ءَابَاؤُنَا باب و ٻاويرانمان اَلْاَوَّلُونَ پيشينھ و يھکھمينھ کانمان (١٧) قُلْ بَلٰى نَعَمْ بھلي وَاَنْتُمْ و ئيوھش

دُخِرُونَ ريسوا و سھرشوڙين (١٨) فَاِنَّمَا جاهھر ئھوھندھيھ هي ئھو زَجْرَةٌ ھاوار و دھنگيکھ وَحِدَةٌ يھک دھنگ

فَاِذَا ئيٽر ئھوڪات هُم ئھوان يَنْظُرُونَ سھير دھکھن و لي دھروانن (١٩) وَقَالُوا وگوتيان يُولِنَا ئھي ھاوار !!! بھحالمان

هَذَا نَهْوِيه يَوْمَ رَوْزِي اَلَّذِيْنَ پاداشت و سزا (۲۰) هَذَا نَهْوِيه يَوْمَ رَوْزِي اَلْفَصْل جياکردنه وه اَلَّذِيْ نَهْوِي كُنْتُمْ پيشان

بِهء - تَكْذِبُون دروټانده كرد - پيى (۲۱) اَحْشَرُوا كُوبكه نه وه له جيگايه ك اَلَّذِيْنَ نه وانه ي ظَلَمُوا سته مكاريان كرد

وَأَزْوَاجَهُمْ و هاوشتي وه كانيان وَمَا و نه وشتانه ي كَانُوا پيشان يَعْبُدُون ده يانپه رستن (۲۲) مِنْ جگه له دُون غه يري

اَللّٰهُ خُودا فَاهْدُوهُمْ ده ي رَيان نيشان بدن اِلَى بُو ، بُولاي صِرْط رَيگاي اَلْحَيِّمْ دُوزخ (۲۳) وَقِفُوهُمْ و رايانگرن

إِنَّهُمْ به دَلنَياي نه وان مَسْئُولُون پرسيا رليکراون (۲۴) مَا لَكُمْ نه وه چيتان لَا تَتَّصِرُون بُو يارمه تي يه کترنا ده ن (۲۵)

بَلْ به لکو هُم نه وان اَلْيَوْمَ ئيمِرُو مُسْتَسْلِمُون ته سليم بووينه (۲۶) وَأَقْبَلْ و - بَعْضُهُمْ هه نديکيان - پرويان خسته عَلَي سهر

بَعْضُ هه نديک يَتَسَاءَلُون پرسيا ريان له يه ک ده کرد (۲۷) قَالُوا گوتيان اِنِّكُمْ نه وه به دَلنَياي ئيوه كُنْتُمْ پيشان

تَأْتُونَنَا بۆمان ده هاتن عَنْ له اَلْيَمِين راسته وه (۲۸) قَالُوا گوتيان بَلْ به لکو لَمْ هه رگيز ئوه - تَكُونُوا --

مُؤْمِنِينَ برواهين-نه--بوون (۲۹) وَمَا وَنَه كَان بوو لَنَا بُو ئيمه عَلَيكُمْ به سه رتان ، له سه رتان ، بُو سه رتان مِنْ هيج

سُلْطَنُ ده سه لات و به لگه يه ک بَلْ به لکو كُنْتُمْ ئيوه پيشان قَوْمًا قهوميكي طَغِين ياخي له سنور ده رچوو بوون (۳۰)

فَقَتَّ ئيتر جيگير و چه سپا عَلَيْنَا به سه رماندا قَوْل قسه و گوتاره ک ي رَبَّنَا په روه رديگارمان اِنَّا به دَلنَياي ، به راستي ئيمه

لَذَاتِقُون هه ر ده چيژين (۳۱) فَأَغْوَيْنَاكُمْ ئيتر ئيوه مان له خسته برد و گومرمان کردن اِنَّا به دَلنَياي ، به راستي ئيمه ش كُنَّا -

غُوَيْن گومرا و له خسته بهر(-بووين) (۳۲) فَإِنَّهُمْ جا به دَلنَياي نه وان يَوْمَئِذٍ نه ورؤزه فِي له ، له ناو

اَلْعَذَاب عه زاب و نه شكه نه جه دا مُشْتَرِكُون به شدارن (۳۳) اِنَّا به دَلنَياي ، به راستي ئيمه كَذَلِكَ ئاوا نَفَعَل ده كه ين

بِالْجَرَمِینِ له تاوانکار و موجریمه کان (۳۴) إِنَّهُمْ به دُنْیایِ تهوان کَانُوا پِشان إِذَا کاتِ قِیل ده گوترا هُم پِیان لَا نیه

إِلَهُ خوداوپه رستراوی إِلَّا جگه له اللَّهُ خودا یَسْتَكْبِرُونَ خویان به زل داده نا و ملکه چیان نه ده کرد (۳۵) ویَقُولُونَ و ده یانگوت

أَتِئَا تیا ئیمه لَتَارْکُوا هه رده بی وازینین له ءَالِهَتِنَا په رستراو و خودا کانمان لِشَاعِرِ بؤ شاعیریکی مَجْنُونٌ دیوانه و شیت (۳۶)

بَلْ به لکو جَاءَ هیئای بِالْحَقِّ حهق و راستی و رهوایی وَصَدَّقَ و پشت راستی کرده وه الْمُرْسَلِینِ نیردراو و په یامبه ران (۳۷)

إِنِّکُمْ به دُنْیایِ ئیوه لَدَاتِقُوا هه ده چیژن الْعَذَابِ عه زاب و ئه شکه نجه ی الْأَلِیمِ زور به نازار (۳۸) وَمَا و-

تُجَزَّوْنَ سزا-نادرین إِلَّا ئیلا به وه ی مَا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پِشان ده تانکرد (۳۹) إِلَّا جگه له عِبَادَ بهنده کانی اللَّهُ خودای

الْمُخْلِصِینَ پاکراو و زرگارکراوه کان (۴۰) أُولَئِكَ تهوان هُم بؤ یانه هیه رِزْقَ رزق و رۆزیه کی مَعْلُومٌ زانراوی دیاریکراو (۴۱)

فَوَکِه میوه جاتیک چون میوه جاتیک وَهُمْ و ئه وانیش مُکْرَمُونَ ریزلینراون (۴۲) فِي له ، له ناو جَنَّتْ باخ و به هه شتی

النَّعِیمِ ناز و ناعمه ت (۴۳) عَلَى له سه ر سُرُ تهخت و قه نه فان مُتَقَبِّلِینَ پووبه روو دانیشتون (۴۴) يُطَافُ ده گیردري

عَلَيْهِمْ به سه ریاندا بِكَأْسٍ په رداغیک مِّنْ له مَعِينٌ شه رابیکی پاک له هه لقولاوی به هه شت (۴۵) يَبْضَأَ سپیه

لَذَّةً به تام و له ززه ته لِلشَّرِینِ بؤ تهوانه ی ده یخونه وه (۴۶) لَا فِیْهَا نیه تیایدا غَوْلٌ هیچ زهر و ناخوشیه ک وَلَا هُمْ و نه تهوانیش

عَنَّا یی یَنْزِفُونَ هوشیان تیک ده چی و ده روات (۴۷) وَعِنْدَهُمْ و لایان هه یه قَصِرَتْ تهو ئافره تانه ی-

الطَّرْفِ بینایان -ته نها کرده عِینَ چاوگه شی زور جوان (۴۸) کَانَهُنَّ تهوان هه رده ئی بیض هیلکه و مرواری پاک سپی

مَكُونٌ دووره ده ست پاریزراو ن (۴۹) فَأَقْبَلَ جا- بَعْضُهُمْ هه ندیکیان روویان خسته عَلَى سه ر بَعْضُ هه ندیک

يَتَسَاءَلُونَ پرسیاریان لیک ده کرد (۵۰) قَالَ - قَائِلٌ قسه که ریک مَنَّهُم لهوان - گوئی اِنِّی به دُنْیایی من کَانَ پېشان

لي هه مېوو قَرین هاورپیه ک (۵۱) يَقُول ده یگوت اِنَّكَ ئه ری ئه توو لَمِنْ به راستی له اَلْمُصَدِّقین باوه پکه ران ی (۵۲)

اَئِذَا ئایا ئه گهر مَتَنَا ئیمه مردین وُكَّا و بووینه تُرَابًا خوئیک وِعِظْمًا و ئیسقانیك اَئِنَّا ئایا ئیمه

لَمَدِينُونَ ههر پاداش و سزا ده درپینه وه؟ (۵۳) قَالَ گوئی هَلْ ئایا اَنْتُمْ ئیوه مُطْلِعُونَ سه یرتان کردیه (۵۴)

فَاطَّلَعَ جا سه یری کرد فَرَّاه ئیتر هاورپیه ی بینی فِي له سَوَاء ناوهندی اَلْجَمِیم دوزه خه (۵۵) قَالَ گوئی تَالله وه لاهی

إِنْ ههر كِدَتْ خه ریک بوو تو تُرْدِين بمفه وتینی و به هیلاکم ببه ی (۵۶) وَلَوْلَا نِعْمَةٌ و ئه گهر نِعمه ت و ره حمه تی-

رَبِّي په روه ردیگارم - نه بوا لَكُنْتَ ئه وه به دُنْیایی من- مِنْ له اَلْمُحْضَرِّین ئاماده کراو و هینراوان - ده بووم (۵۷) اَفَا باشه ئه ری-

نَحْنُ ئیمه بِمِيتَيْن - نامرین (۵۸) اِلَّا جگه له مَوْتَنَا مردنه که ی- اَلْأُولَى یه که مین- مان وَا - نَحْنُ ئیمه

بِمُعْذِرَتَيْن ئازار و ئه شکه نجه- نادرتین (۵۹) اِنَّ به دُنْیایی هَذَا ئه وه هُو هه رخوی اَلْفَوْز برنده وه ی

اَلْعَظِيم ئه وپه یری شکو داری گه وره (۶۰) لِمِثْلِ بۆ نمونه ی هَذَا ئه وه فَلْيَعْمَلْ با کاریکات اَلْعَمِلُونَ کارکه ره کان (۶۱)

اَذَلِك ئایا ئه وه خَيْرٌ چاکتر ه نَزَلًا جیگا و ریگای پیشوازی بَیت اَمْ یان شَجَرَةٍ دار و دره ختی اَلزُّقُم زه قنه بووت (۶۲)

اِنَّا به دُنْیایی ، به راستی ئیمه جَعَلْنَاهَا کردوومانته فَتَنَةً فیتنه و تافیکردنه وه یه ک لِلظَّالِمِین بۆ سته مکاره کان (۶۳)

اِنَّهَا به دُنْیایی ئه وه شَجَرَةٍ دار و دره ختی که تَخْرُج درده چی فِي له اَصْل ئه سل و بنه چه ی اَلْجَمِیم دوزه خ (۶۴)

طَلَعَهَا لق و پوپه کانی کَانَهُ هه رده لی رُءُوس سه ری اَلشَّيْطَان شه یطانه کانه (۶۵) فَاِنَّهُمْ جا به دُنْیایی ئه وان

لَا كُلُّونَ هەر دهخۆن مِّنْهَا لهوی فَمَّاؤُنْ جا پردهکهن مِّنْهَا لهوی اَلْبَطُونُ زگه کان (٦٦) ثُمَّ پاشان إِنَّ بهدنیایی

لَهُمْ بۆیان ههیه عَلَیْهَا لهسه وی تا بخۆنهوه لَشَوْبًا تیکهَل و پیکهتهیهک مِّنْ له حَمِيمٌ ئاگراو و چلکاوێکی به کوَل (٦٧) ثُمَّ پاشان

إِنَّ بهدنیایی مَرَجِعُهُمْ گه راندنهوه یان لِأَلَى هەر بۆناو اَلْحَمِيمُ دۆزهخه (٦٨) إِنَّهُمْ بهدنیایی ئهوان اَلْقَوَا ئاشنا بوون و بینیان

ءَابَاءَهُمْ باب و باپیرانیان ضَالِّین گومرا و سه رلی شیواون (٦٩) فَهُمْ جا ئهوان عَلَى لهسه ر ءَاثِرِهِمْ شوینه واری ئهوان

يُهْرَعُونَ خیراخیرا پالدهدرین (٧٠) وَلَقَدْ و بهدنیایی ضَلَّ وێل و گومرا بوو قَبْلَهُمْ له پیش ئهوان أَكْثَرَ زۆری

الْأَوَّلِينَ پیشینهکان ه (٧١) وَلَقَدْ و بهدنیایی أَرْسَلْنَا ئیمه ناردمان فِیْهِمْ بۆ ناویان مُنْذِرِينَ وریاکه رهوه و ترسینه رانییک

(٧٢) فَانْظُرْ جا سهیره که کَیْفَ چۆن کَانَ بوو عَقِبَهُ سه ره نهنجامی اَلْمُنْذِرِينَ ترسینراوان و بیدارکراوان (٧٣) إِلَّا جگه له

عِبَادَ بهندهکانی اَللّٰهُ خودای اَلْمُخْلِصِينَ پاککراو و رزگارکراوه کان (٧٤) وَلَقَدْ و بهدنیایی نَادَانَا بانگی کردین

نُوحٍ پیغه مبهه ر نوح فَلَنِعْمَ جا چاکترین اَلْمُجِیْبُونَ وه لامده ره وه یین (٧٥) وَنَجَّيْنَاهُ و ئهومان ده ربازکرد

وَأَهْلَهُ له گه ل کهس و کاره کهی مِّنْ له اَلْكَرْبَ تهنگانه اَلْعَظِيمُ زۆر گه وره و مه زنکه (٧٦) وَجَعَلْنَا و -

ذُرِّيَّتَهُ نه وه کانی مان (-کرده) هُم ئهوان هی اَلْبَاقِينَ مابوونه وه (٧٧) وَتَرَكْنَا و به جیمان هیشت عَلَیْهِ له سه ری فِی له

الْآخِرِينَ دواینهکان (٧٨) سَلَّمَ ئاشتی و ئارامی بیت عَلَى لهسه ر نُوحٍ پیغه مبهه ر نوح فِی له اَلْعَالَمِينَ جیهانیان (٧٩)

إِنَّا بهدنیایی ئیمه کَذَلِكْ ئاوا نَجَّيْنا پاداشت ده دهینه وه اَلْمُحْسِنِينَ چاکه کاره کان (٨٠) إِنَّهُ بهدنیایی ئه و مِّنْ له

عِبَادِنَا بهنده - اَلْمُؤْمِنِينَ بروداره کان (-ئیمه یه) (٨١) ثُمَّ پاشان أَغْرَقْنَا ژیر ئاو و مانخستن و خنکاندمان الْآخِرِينَ ئه وامی تر

(۸۲) **وَإِنَّ** و بهدښايي **مِنْ** له **شَيْعَتِهِ** کومه لي ټه و **لَا يَرْهِيْمُ** ټيراهيمه ټيراهيم (۸۳) **إِذْ** که **جَاءَ** هيناي بو

رَبُّهُ پهروهردگاري خوۍ **بِقَلْبٍ** ذليکي **سَلِيمٍ** ساغ و سهلامهت (۸۴) **إِذْ** کاتي که **قَالَ** گوټي **لَأُيَبِّهَ** به باوکي

وَقَوْمِهِ و نهتهوهکهي **مَاذَا** چي **تَعْبُدُونَ** دهپهپرستن ټيوه (۸۵) **أَتِنُكَ** بهدرو ههلبهستراوي **ءَالِهَةٍ** پهريستراو و خودايانتيک

دُونِ جگه له **اللَّهِ** الله (تان) **تُرِيدُونَ** دهويت (۸۶) **فَمَا** جا چييه **ظَنُّكُمْ** گوماني ټيوه **يَرْبِّ** به پهروهردگاري **الْعَالَمِينَ** جيهانيان

(۸۷) **فَنَظَرَ** نهوسا سهيري کرد و راما **نَظْرَةً** رامانتيک **فِي** له **النَّجْمِ** نهستيرهکان (۸۸) **فَقَالَ** ټير گوټي **إِنِّي** بهدښايي من

سَقِيمٌ دهردهدارم (۸۹) **فَقَوْلًا** ټير پشتيانکرد **عَنْهُ** لي **مُدِيرِينَ** دوابهدواوه (۹۰) **فَرَاغَ** جا بهکړي چوو **إِلَىٰ** بو لاي

ءَالِهَتِهِمْ بت و پهريستراوهکانيان **فَقَالَ** نهوسا گوټي **أَلَا تَأْكُلُونَ** ټهري (شئي) ناخون؟ (۹۱) **مَا لَكُمْ** نهوه چيتانه بو

لَا تَسْطِقُونَ نادوټين و نوتهفتان ناي (۹۲) **فَرَاغَ** جا بهکړي چوو (کهوته) **عَلَيْهِمْ** سهريان **ضَرْبًا** به ليدان و کوتانتيک

بِالْيَمِينِ به راستهۍ (۹۳) **فَأَقْبَلُوا** ټير هاتن و رپويانکردي **إِلَيْهِ** بو لاي ټه و **يَزِفُونَ** خيرا خيراييان دهکرد (۹۴) **قَالَ** گوټي

أَتَعْبُدُونَ ټايا دهپهپرستن **مَا تَخْتُونُ** نهوهۍ خوتان داي دهتاشن (۹۵) **وَاللَّهُ** و الله **خَلَقَكُمْ** ټيوهۍ دروستکردوه **وَمَا** و ههري

تَعْمَلُونَ کار و کردهوهيهک ټيوه دهيکهن (۹۶) **قَالُوا** گوټيان **أَبْنَا** دروست بکهن **لَهُ** بوۍ **بَنِينَ** بونياد و دروستکراوتيک

فَالْقَوُّهُ ټير هه لي بدهنه **فِي** ناو **الْحَجِّمِ** دوزهخ (۹۷) **فَأَرَادُوا** جا ټهوان ويستيان **بِهِ** بوۍ **كَيْدًا** پيلانتيک

جَعَلْنَاهُمْ نهوهبوو ټهوانمانکرده **الْأَسْفَلِينَ** ژيرژيرکهوتوهکان (۹۸) **وَقَالَ** و گوټي **إِنِّي** بهدښايي من **ذَاهِبٌ** روښتوو م

إِلَىٰ بولاي **رَبِّي** پهروهرديگارم **سَيِّدِينَ** بهدښايي ټه و رټيموونيم دهکات (۹۹) **رَبِّ** پهروهرديگار و خاوهني من **هَبْ** ببهخشه

لي پٽم من له الصلحين چاڪه کان (۱۰۰) فبشرنه ٿيتر مزگنيمان دايي بغل به ڪورنڪي حلیم زور هيمن و له سه رخو

(۱۰۱) فلما کاتي بلغ پيراگه يشت معه له گهل ٿهو السعي به هات و چوون و هه وئدان قال گوٽي ييني ٿي ڪوري خووم

إني به دنيايي من أرى دهينم في له المنام خهوي آني كهوا من أذبحك سهرت دهبرم فانظر جا سهيركه و (بيريكه وه)

ماذا جي تري دهيني تو قال گوٽي يابت ٿهو باوڪه أفعل - ما تؤمر ٿهوي فهرمانت پيده ڪريٽ (-جي به جي بڪه)

ستجدني به راستي من دهيني إن ٿه گهر شاء - الله خودا - ويستي من له الصبرين نارامگره کان (۱۰۲) فلما جاکاتي

أسلما هه ردوڪيان ملڪه چ بوون وتله و خستيه لججين سهر نيوجاواني (۱۰۳) وندينه و بانگمانکرد أن كه

يأبرهيم ٿي ٿيبراهيم (۱۰۴) قد به دنيايي صدقت به راستت دانا و باوه ٻٽکرد به الرئيا خهونه كه

إننا به دنيايي ، به راستي ٿيمه كذلك ٿاوا تجزي پاداشت ده دهينه وه المحسين چاڪه ڪاره کان (۱۰۵) إن به دنيايي

هذا ٿهويه هو هه رخوي البوا به لا و تافيردنه وه يه كي المبين روون و ٿاشڪرايه (۱۰۶) وفدينه و قوربانيمانکرد بوي

يذبح به سه ريراوٽڪ (به رانيڪ) عظيم زور گهوره و مهزن (۱۰۷) وترگا و به جيمان هيشت عليه له سهري في له

الآخرين دوايينه کان (باس و خواسي چاڪي و پاڪي وي) (۱۰۸) سلم ٿاشتي و ٿارامي بيت على له سهر إبرهيم پيغه مبهري ٿيبراهيم

(۱۰۹) كذلك ٿاوا تجزي پاداشت ده دهينه وه المحسين چاڪه ڪاره کان (۱۱۰) إننه به دنيايي ٿهوه من له

عبادنا به ندهه کاني ٿيمه يه المؤمنين برواداره کان (۱۱۱) وبشرنه و مزگنيمان دايي ياستق به ٿيسحاق نبيا پيغه مبهريڪه

من له الصلحين پياوچاڪان (۱۱۲) وبرگا و خير و بير و به ره ڪه تمان دانا عليه له سهري و على له سهر استق ٿيسحاق

وَمِنْ وَ (ههیه) له ذُرِّيَّتَهُمَا نهوهی ئهوان مُحْسِنٌ کهسی چاکه کار وَظَالِمٌ و کهسی سته مکار لِنَفْسِهِ بۆ خودی خوئی

مُبِينٌ ديار و ئاشکرا (۱۱۳) وَلَقَدْ و بهدنیایی مَنَّا مینه تمانکرده عَلٰی سهر مُوسٰی مووسا وَهٰرُونَ و هاروون (۱۱۴)

وَنَجَّيْنَاهُمَا و ده ربا زمانکردن وَقَوْمَهُمَا له گهل قهومی خویان مِنْ له اَلْكَرْب تهنگانهی الْعَظِيمِ زۆر گه وره و مه زن (۱۱۵)

وَنَصَرْنَهُمْ و سه رمان خستن فَكَانُوا ئِثْرَ ئِهْوان- هُم هه رخویان اَلْغٰلِبِيْنَ (-بوون) سه رکه وتووان (۱۱۶)

وَأَتَيْنَاهُمَا و به هه ردوکیابمان دا اَلْكِتٰب نامه و نوسراوه اَلْمُسْتَقِيْم تهواو پۆن و دیارکراوه که (۱۱۷)

وَهَدَيْنَاهُمَا و رینمونیمانکردن بۆ اَلصِّرْط ئه و شا ریگایه ی اَلْمُسْتَقِيْم راست و دروست (۱۱۸) وَتَرَكَّا و به جیمان هیشت

عَلَيْهِمَا - فِي له اَلْآخِرِيْنَ (-له سهریان) دواینه کان (باش باسکردن و سه نا لیدان) (۱۱۹) سَلَّمَ ناشقی و ئارامی بێت عَلٰی له سه ر

مُوسٰی مووسا وَهٰرُونَ و هاروون (۱۲۰) اِنَّا بهدنیایی ، به راستی ئیمه کَذٰلِكَ ئاوا نَجَّيْ بِاداشت ده دینه وه

اَلْمُحْسِنِيْنَ چاکه کاره کان (۱۲۱) اِنَّهُمَا بهدنیایی ئهوان مِنْ له عِبَادِنَا بهنده- اَلْمُؤْمِنِيْنَ -برواداره کانی (-ئیمه ن) (۱۲۲)

وَإِنَّ و بهدنیایی اِلٰیاس ئیلیاس لَمِنْ هه ر له اَلْمُرْسَلِيْنَ نێردراو و په یامبه ره کانه (۱۲۳) اِذْ که قَالَ گوئی

لِقَوْمِهِ به نه ته وه که ی اَلْآتِقُونَ ئه ری ئیوه له خوا ناترسن و پارێزکاری ناکه ن (۱۲۴) اَتَدْعُونَ ئایا ده پارێنه وه و ده په رستن

بَعْلًا به عل وَتَذَرُونَ و واز دین له اَحْسَن چاکترین ی اَخْلَقِيْنَ دروستکه ران (۱۲۵) اَللّٰهُ خودای رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتان

وَرَبِّ و پهروه ردگاری ءَابَايْكُمْ باب و باپیرانه کانتان اَلْاَوَّلِيْنَ پێشینه کان ه (۱۲۶) فَكَذَّبُوْهُ جا به درۆیاندا نا

فَاِنَّهُمْ ئه وه بهدنیایی ئهوان لِمُحْضَرُونَ هه ر ئاماده ده کرین (۱۲۷) اِلَّا جگه له عِبَاد بهنده کانی اَللّٰهُ خودا

الْمُخْلِصِينَ پاكراو و رزگارکراوه کان (۱۲۸) وَتَرَكَا و به جیمان هیشت عَلَیْهِ به سه ری ، له سه ری فِي له ، له ناو

الْآخِرِينَ دوایینه کان (۱۲۹) سَلَّمَ ناشتی و ئارامی بَیت عَلَیْ لَه سه ر إِلْ ئال و به یتی یَاسِينَ یاسین (۱۳۰)

إِنَّا به دُنْیایی ، به راستی ئَیمه کَذَلِکْ ئاوا نَجَزِی پاداشت ده ده ینه وه ، سزاده دین الْمُحْسِنِينَ چاکه کاره کان (۱۳۱)

إِنَّهُ به دُنْیایی ئه وه مِنْ له عِبَادِنَا به نده کانی ئَیمه الْمُؤْمِنِينَ بروداره کان (۱۳۲) وَإِنْ و به دُنْیایی لُوطًا پیغه مبه ر لوط

لَمِنْ هه ر له الْمُرْسَلِينَ نَیردراو و په یامبه ره کان (۱۳۳) إِذْ که نَجَّيْنَاهُ ئه ومان ده ر بازکرد وَأَهْلَهُ لَه گه ل که س و کاره که ی

أَجْمَعِينَ گشتیان (۱۳۴) إِلَّا جگه له عَجُوزًا پیرزنیک فِي له ، له ناو الْغَیْرِينَ به جَیماوان (۱۳۵) ثُمَّ پاشان

دَمَرْنَا ته فروتونا ما نکرد الْآخِرِينَ ئه وانه ی دیکه (۱۳۶) وَإِنِّكُمْ و به دُنْیایی ئَیمه لَتَمُرُنَّ هه ر تیده په رن عَلَیْهِمْ به سه ریاندا

مُصْبِحِينَ به ره به یانیان (۱۳۷) وَبِالْأَيْلِ و به شه وانیش أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئایا تینا گهن و پینا گهن (۱۳۸) وَإِنْ و به دُنْیایی

يُونُسَ یوونس لَمِنْ هه ر له الْمُرْسَلِينَ نَیردراو و په یامبه رانه (۱۳۹) إِذْ کاتی که أَبَقَ هه لات و راپکرد إِلَى بُو ، بُولَی

الْفُلْکَ که شتیهِ الْمَشْحُونُ بارکراوه که (۱۴۰) فَسَاهَمَ جا به شدار بوو له تیرو پشکه که فَكَانَ ئَیتر- مِنْ له

الْمُدْحَضِينَ دُوراهه کان (-بوو) (۱۴۱) فَالْتَقَمَهُ ئه وه بوو قووتی دا الْحَوْتَ حووته که وَهُوَ لَه و کاته ی ئه و-

مَلِیمْ گله ی لَیکراو (-بوو) (۱۴۲) فَلَوْلَا ئه گهر - أَنَّهُ به راستی ئه و کَانَ -- مِنْ له الْمُسَبِّحِينَ ته سبیح کاران -نه-- بووا

(۱۴۳) لَلْبَیْتِ ئه وه به دُنْیایی ده مایه وه فِي له ، له ناو بَطْنِهِ سکی إِلَى هه تا یَوْمَ ئه و رُؤْزَی یُعْثُونَ زیندووده کرانه وه

(۱۴۴) فَبَدَّنَهُ جا فرَیماندا بِالْعَرَاءِ لَه چُولَی وَهُوَ و ئه ویش سَقِیمْ نه خُوش بوو وه ک فروجیکی بَی په ر (۱۴۵)

وَأَنْبَتْنَا وَرَوَّانْدَمَانِ عَلَيْهِ به سه ری ، له سه ری شَجَرَةً دار و دره ختی مِّنْ له يَقْطِینْ کودی زهره (۱۴۶) وَأَرْسَلْنَاهُ وَهَنَارْدَمَانِ

إِلَى بُو ، بُولَی مِائَةً سَهْدِ أَلْفٍ هَه زاری اَو یان یَزِیدُونَ زیاتر ده بوون (۱۴۷) فَأَمْنُوا ئیتَر بر وایان هینا

فَتَعْنَمُ ئینجا ئیمه ئه وانمان ژیانده و رایان بوئرد إِلَى هه تا حِین ماوه یه ک (۱۴۸) فَاسْتَفْتِهِمْ جا پرسیاریان لیکه

الرَّبِّکَ ئایا بُو په روه ردیگارت هه یه اَلْبَنَاتِ کچان وَلَهُمْ وَبُخُوشِیان اَلْبَنُونَ کوران؟! (۱۴۹) أَمْ یان خَلَقْنَا -

اَلْمَلِئْکَةَ فریشته کانمان - دروستکرده اِثْنًا مِی وَهُمْ و ئه وان یش شَهِدُونَ ئاماده و شایهت ن (۱۵۰) اَلَا ده بزائن

إِنَّهُمْ به دُنْیایی ئه وان مِّنْ له اِفْکِهِمْ درُو و هه ئبه ستر وایان لَیْقُولُونَ ههر ده ئین (۱۵۱) وَلَدَ - اَللَّهُ خُودا - منالی بوو

وَأِنَّهُمْ و به راستی ئه وان لَکَذِبُونَ ههر درُو ده که ن و دروژنن (۱۵۲) أَصْطَفَى ئایا هه ئیژاردووه؟! اَلْبَنَاتِ کچان عَلَی به سه ر

اَلْبَنین کوران (۱۵۳) مَا لَکُمْ ئه وه چیتانه؟ کَیْفَ چوَن تَحْکُمُونَ بریار ده ده ن (۱۵۴)

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ئایا بیرناکه نه وه و په ند وهر ناگرن (۱۵۵) أَمْ یان لَکُمْ هه تانه سُلْطَنٌ به لکه و ده سه لاتی مُبِینٌ دیار و ئاشکرا

(۱۵۶) فَأَتُواْ ده بینن بِکِتَابِکُمْ نوسراوه که تان اِنْ ئه گهر کُنْتُمْ ئیوه - صٰدِقِینْ راستگو - بوون (۱۵۷) وَجَعَلُواْ دایاننا

بَیْنَهُ نِیوان ئه و وِیِّن و نِیوان اَلْجَنَّةِ جنوکان نَسَبًا په یوه ندی خیزانی وَلَقَدْ و بیگومان عَلِمْتَ - اَلْجَنَّةِ جنوکه کان - زانیویان

إِنَّهُمْ که به دُنْیایی ئه وان لَمُحْضَرُونَ ههر ئاماده ده کرین (۱۵۸) سُبْحَنَ پَکی و بیگهردی بُو اَللَّهُ خُودا عَمَّا له وهی

یَصِفُونَ ئه وان وه سفی ده که ن (۱۵۹) اِلَّا جگه له عِبَادَ به نده کانی اَللَّهُ خُودا اَلْمُخْلِصِینْ پاکراو و رزگارکراوه کان (۱۶۰)

فَإِنَّکُمْ به راستی ئیوه وَمَا و ئه وهی تَعْبُدُونَ ئیوه ده یه پرستن (۱۶۱) مَا - اَنْتُمْ ئیوه عَلَيْهِ له سه ری

بِفَتْنَيْنِ مهفتون و گومرا - ناکه ن (۱۶۲) إِلَّا مه گهر مَن ټه و که سه ی هُو خوی صَال ده چیت و ده گات بو اَلْحَمْد دوزه خ

(۱۶۳) وَمَا و نیه مِنَّا له ئیمه وه إِلَّا ئیلا لَهُ بوی هه یه مَقَام جی و پایه کی مَعْلُوم زانراوی دیاریکراو (۱۶۴)

وَإِنَّا و به دنیای ئیمه لَنَحْن هه ر خو مانین اَلصَّافُونَ رنیزگرتوه کان (۱۶۵) وَإِنَّا و به دنیای لَنَحْن هه ر ئیمه یین

اَلْمُسْبِحُونَ ته سبیح کاره کان (۱۶۶) وَإِن و هه رچه ند کَانُوا ټه وان پیشان لَيَقُولُونَ هه ر ده یانگوت (۱۶۷) لَوْ ټه گهر

أَنْ به راستی عِنْدَنَا لامان هه با ذِكْرًا باس و خواستیک کیتابنیک مِّن له اَلْأَوَّلِينَ پیشینه کان (۱۶۸)

لَكَّا به دنیای ئیمه ده بوینه عِبَاد بهنده ی اَللَّهِ خودا اَلْمُخْلِصِينَ ټه وانه ی پاکراو و رزگارکراو (۱۶۹)

فَكَفَرُوا جا بروایان نه هیئا و کوفریان کرد بِهِ یی فَسَوْف ئیر له داهاتوو یَعْلَمُونَ ده زانن (۱۷۰) وَلَقَدْ و به دنیای

سَبَقَتْ پیشتر- کَلِمَتًا ونه و به ئینی ئیمه -ده رچووبوو لِعِبَادِنَا بو بهنده کان ئیمه ی اَلْمُرْسَلِينَ نیردراو و په یامبه ره کان (۱۷۱)

إِنَّهُمْ به دنیای ټه وان هُم هه ر خو یان اَلْمَنْصُورُونَ سه رخراو و سه رکه وتوو ن (۱۷۲) وَإِن و بیگومان جُنْدَنَا سه ربازه کانمان

هُم هه ر خو یان اَلْغَلْبُونَ سه رکه وتوو ن (۱۷۳) قَتَلَ جا پشت هه لکه عَنْهُمْ لیان حَتَّى تا کو حِينَ ماوه یه ک (۱۷۴)

وَأَبْصَرَهُمْ و ته ماشایان بکه و بیانینه فَسَوْف جا له داهاتوو یُبْصِرُونَ ټه وان ده بینن (۱۷۵)

أَفِعْدَابِنَا ئیا له هاتنی عه زاب و ټه شکه نه جه دانی ئیمه یَسْتَعْجِلُونَ ټه وان په له په ل ده که ن وده ئین با بیت (۱۷۶) فَإِذَا جاکا تی

نَزَلَ دابه زی بِسَاحَتِهِمْ له گوره پانی ټه وان فَسَاء جا یه کجار خراپ بوو صَبَاح به ربه یانی اَلْمُنْذِرِينَ ترسینراوان و بیدارکراوه کان

(۱۷۷) وَتَوَلَّى و پشت هه لکه عَنْهُمْ لیان حَتَّى تا کو حِينَ ماوه یه ک (۱۷۸) وَأَبْصَرَ و بیننه و ته ماشا بکه

فَسَوْفَ تَهْوَانُ لَهُ دَاحَاتُوو **يَبْصُرُون** دهبینن (۱۷۹) **سُبْحَن** پاکي و بڼگه ردی بۆ **رَبِّكَ** پهروه ردیگارت

رَبِّ پهروه ردیگار و خاوهنی **الْعِزَّة** دهسه لاتی بالآ وله بن نه هاتوو **عَمَّا** له وهی **يَصْفُون** تهوان وهسفی ده کهن (۱۸۰)

وَسَلَّمَ و سه لام **عَلَى** له سهر **الْمُرْسَلِينَ** نږدراو و په یامبه ره کان (۱۸۱) **وَالْحَمْدُ** و هه موو سوپاس و ستایشی **لِلَّهِ** ههر بۆ خودای

رَبِّ پهروه ردیگار و خاوهنی **الْعَالَمِينَ** جیهانیان (۱۸۲)

بِسْمِ به ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنُ** تهوپه ربه به زه بی و میهره بان (ناوځی پیروزی خودایه) **الرَّحِيمُ** تهوپه ری به خشنده (ناوځی پیروزی خودایه)

ص سوره تی ص **وَالْقُرْآنَ** سویند به قورثانی **ذِي** خاوهن **الذِّكْرِ** یاد و یادخه ره وه (۱) **بَلْ** به لکو **الَّذِينَ** تهوانه ی

كَفَرُوا کوفریان کرد و بی بړوا بوون **فِي** له **عِرَّةٍ** سه رکه شی و لوتبه رزی **وَشِقَاقٍ** و پکابه ری دان (۲) **كَمْ** چهند (مان)

أَهْلَكْنَا له ناومانبرد **مِنْ** له **قَبْلِهِمْ** پیش تهوان **مِّنْ** له **قَرْنٍ** خه لکانی سه رده میک **فَنَادُوا** جا هاواریان کرد

وَلَاتٍ و ږهت بوو و به سه رچوو **حِينَ** کات و ساتی **مَنَاصِبٍ** رڼگار بوون (۳) **وَعَجَبُوا** و سه رسام بوون **أَن** که

جَاءَهُمْ بۆیان هات **مُنذِرٌ** بیدارکه ر و ترسینه ریک **مِّنْهُمْ** لهوان **وَقَالَ** و - **الْكَافِرُونَ** کافر و بی پرواکان (-گوتیان) **هَذَا** ته مه

سِحْرٌ جادوگه ریکی **كَذَّابٍ** دروژنه (۴) **أَجْعَلْ** نایا- **الْأَلْهَةَ** خداکانی (-کردو ته) **إِلَهُا** په رستراو و خودایځی **وَحِدًا** یه ک و تاک

إِنَّ بهدڼيايي هَذَا ښه شتې هره شتېکې عَجَاب زورسیر و سه مهريه (۵) وَأَنْطَلَقَ و راپه رين اَمَلًا پياوماقوله کانيان

مِنْهُمْ له وان اَن کهوا اَمَشُوا برؤن و اَصْبَرُوا و ئارامبگرن عَلَى له سر اِهْتَكُم خوداکانتان إِنَّ بهدڼيايي هَذَا ښه

لَشَيْءٍ هره شتېکه يَرَاد مه به ستيکې تيا دايه (۶) مَا سَمِعْنَا نه مانبيستوه بِهَذَا بهم شته فِي له اَمَلَةً ټايي اَلْآخِرَةَ دوايينه کان

إِنَّ هَذَا ښه هېچ نيه اِلَّا ته نها اَخْتَلَق دروستکراو و به درؤ هه ښه ستر او يکه (۷) اَنْزَلَ ټايا دابه زير او هه عَلَيْهِ له سهری

الَّذِي يادخه ره وه و قورټان مِنْ له يَبْنِيَانِ نيوان ټيمه بَلْ به لکو هُم ښه وان فِي له شَكَّ گومان و راپارين مِنْ له ذِكْرِي يادی من

بَلْ به لکو لَمَّا هېشتا- يَذُوقُوا (-نه) يان چه شتوه عَذَاب عه زاب و ښه شکه نجه ی من (۸) اَمْ يَانَ عِنْدَهُمْ لای ښه وانه

خَزَائِنَ گه نجينه و خه زينه کاني رَحْمَةً به زه يي و ميهره باني رَبِّكَ پهروه ريگارت الْعَزِيزِ خودای ته و او بالاده ست

الْوَهَّاب ته و او ی به خشهر (۹) اَمْ يَانَ هُم هی ښه وانه مُلْك خاوه نداری اَلْسَمُوت ټاسمانه کان و اَلْأَرْض و زه و ی

وَمَا و ښه و ی يَبْنِيَانِ له نيوان يانه فَلْيَرْتَقُوا ده با هه ټکشين و به رزبينه وه فِي له اَلْأَسْبُ هؤکار و ښه سبابه کان (۱۰)

جُنْد سهر بازگه ليکي مَا چ (سهر بازگه ليک) هُنَالِكَ ټا له و ين مَزُوم دؤراوی شکستخواردوون مِنْ له اَلْأَحْزَاب دهسته و گرووپه کان

(۱۱) كَذَّبَتْ به درؤيان داناو بر و ايان نه هينا قَبْلَهُمْ له پيش ښه وان قَوْم قهومی نُوْج (پنځه مبه ر) نُوْح و عَاد و قهومی) عاد

وَفِرْعَوْنَ و فيرعه ون ذُو خاوه ني اَلْأَوْتَاد ميخه کان و چه سپينه ره کان (۱۲) وَتَمُود و قهومی) ټه موود وَقَوْم و قهومی

لُوط (پنځه مبه ر) لوط و اَصْحَب و خه لکي لَيْكَةً ټه ييکه (قهومی شوعه يي) اُولَئِكَ ښه وان اَلْأَحْزَاب دهسته و گرووپان يک (بوون)

(۱۳) إِنْ - کُلّ که سيکیان (-نه بوو) اِلَّا ټيلا كَذَّب به درؤيان داناو بر و ايان نه هينا به اَلرُّسُل پنځه مبه ران

حَقُّ ئَيْتَر جِيگير و چه سِپا عِقَاب سزای من (۱۴) وَمَا - يَنْظُر چاوه پروان (-نا) کهن هَوْلَاءُ ئەوانیڤی إِلَّا شتێ جگه له

صَيْحَةَ هاواریکی وَحِدَةً تاک مَّا نیه لَهَا لۆ وی مِنْ (هیچ) فَوَاقٍ به هۆش هاتنه وهیه ک (۱۵) وَقَالُوا وگوتیان

رَبَّنَا ئەهی پەر وهردیگارمان عَجَل پێشبێخه و دواى مهخه لَنَا بۆمان قَطَنًا بهشی خۆمان (لهوسزایه ی له کیتاب ههیه) قَبْل پێش

يَوْمَ رۆژی الْحِسَابِ لێپێچینهوه و حیساب (۱۶) أَصْبَرُ ئارامبگره و خۆراگریه عَلَى لهسه ر مَّا يَقُولُونَ ئەوهی ئەوان دهلێن

وَأَذْكُرُ و یادبکهرهه عِبْدَنَا بهندهی ئێمه دَاوُد داوود ذَا خاوهن آلَايد دهسهلات و توانا إِنَّهٗ بِه راستی ئەو

أَوَّابٍ ههردهم گهراوهبوو بۆ بهردهرگای خودا (۱۷) إِنَّا به راستی ئێمه سَخَّرْنَا راممان هینا و روخساندمان الْجِبَال چیاکان

مَعَهُ لهگهڵ ئەو یَسْبَحُن تهسبیحات دهکهن بِالْعِشِيِّ به ئیواران وَالْإِشْرَاق و رۆژهلاتنان (۱۸) وَالطَّيْرِ و بالندهش

مَحْشُورَةً کۆکراوه بوو كُلَّ ههموو لَهٗ لۆ وی أَوَّابٍ گهراوه بوون (و تهسبیحیان دهکرد) (۱۹) وَشَدَدْنَا و توند و تۆلمانکرد

مُلْكُهُ پادشایه ته که ی وِءَاتَيْنَاهُ و پیمان دا الْحِكْمَةَ حیکمهت و لێزانی و کاربه جێی وَفَصَّل و جیاکه ره وهی

الْخِطَاب گوفتار و وتار (۲۰) وَهَلْ و ئایا أَتَاكَ بۆتهات نَبُؤًا ههوالی گرنه و راست ی أَخَصَم خاوهن کێشه کان إِذْ که

تَسَوَّرُوا به سهردیوار که وتن بۆ الْحَرَاب میحراب و جیگای عیبادته که ی (داود) (۲۱) إِذْ کاتی که دَخَلُوا چوونه ژوور عَلَى له

دَاوُد داوود فَفَزِعَ ئێتر ترسگير بوو مِنْهُمْ لهوان قَالُوا گوتیان لَا تَخَفْ مهترسه خَصْمَان دوو کێشه دار بَغَى -

بَعْضُنَا ههندی کمان (-سته ممان کردۆته وه) عَلَى سه ر بَعْضٍ ههندی فَا حَكُم جا حوکم و دادوهی بکه يَبْنِنَا له نێوان ئێمه

بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و په وایی وَلَا تُشْطِطْ و له حه ق لاهمه ده وَآهَدِنَا و رێنونیان بکه إِلَى بۆ ، بۆلای سَوَاءَ -

أَصْرَطَ رِئْغَى (-راست و دروست) (۲۲) إِنَّ بِهَاسْتَى هَذَا ئهوه أَخِي برامه لَهُ ههيتى تَسَعُ نَوَ وَتَسْعُونَ و نهوه

نَعَجَةً مەرٍ وَلِي و من ههمه نَعَجَةً - وَحِدَةً يهك (-مهړ) فَقَالَ جا ئه و گوڼى أَكْفَلْنِيهَا ئهوهش بسپېره به من

وَعَزَّنِي و زال بوو له سهرم فِي به أَنْخَطَابَ وتار و قسهى (گهورهى) (۲۳) قَالَ (داود) گوڼى لَقَدْ بهراستى

ظَلَمْتَ زولم و ستهى لَيْت كردهو بِسْؤَال به داواکردنى نَعَجَتِكَ مەرپهكهى تُو إِلَى بُولَاى نِعَاجِهِ مەرپهكانى خَوَى وَإِنَّ و بهدښياپى

كَثِيرًا زۆريک مِّن له أَنْخَطَاءَ هاوبهش و شهريکهکان لِيَبْنِي بهراستى ستهم دهکهن بَعْضُهُمْ ههنديکيان عَلَى له بَعْضٍ ههنديکى تر

إِلَّا مَهْگەر الَّذِينَ ئهوه(کهس) انهى ءَامَنُوا بپروايان هيئاوه وَعَمِلُوا و کردوويانه الصَّالِحَاتِ کارو کردهوه چاکهکان وَقَلِيلٌ و کهميک

مَا - هُم لهوان (-وانينه) وَظَنَّ و - دَاوُد داود (-دښيابوو) أَمَّا ئهوه بهراستى ههر فَتَنَهُ تاقيمانکردهوه

فَاسْتَغْفَرَ جا داواى ليخوشبوونى کرد له رَبِّهِ پهروهردگارى خَوَى وَخَرَّ و داکهوته خوارى رَاكِعًا بهکړنوخ و سوژده بردنهوه

وَأَنَابَ ۞ و گهراپهوه به توبه و بهردهوام خوداپهراستى (۲۴) فَغَفَرْنَا جا خوشبووين لَهُ له ذَلِكَ ئهوه وَإِنَّ و بهدښياپى ئهوه

لَهُ ههيهيتى عِنْدَنَا لای ئيمه لَزَلْنِي نزيكى پلهو پايه وَحُسْن و - مَأْبٍ گهراپهوهى (-چاک و باش) (۲۵) يَدَاوُد ئهوى داوود

إِنَّا بهراستى ئيمه جَعَلْنَاكَ تۆمان کرده خَلِيفَةً جينشين فِي له الْأَرْضِ زهوى فَاحْكُم جا حوكم و دادوهرى بکه يَبْنَ له نتيوان

النَّاسَ خهلك بِالْحَقِّ به حق و راستى و پهواپى وَلَا تَتَّبِعْ و مهكهوه دواى الْهَوَى حهز و ئارهزوبازى

فِيضْلِكَ ئهوسا گومرا و لاريت دهکات عَنْ له سَبِيلِ رِئْغَى اللَّهُ خودا إِنَّ بهدښياپى الَّذِينَ ئهوانهى يَضِلُّونَ گومراډهبن عَنْ له

سَبِيلِ رِئْغَى اللَّهُ خودا هُم بۆيان (ههيه) عَذَابٌ عهزاب وئهشکهنجهيکى شَدِيدٌ توند و تيژ بِمَا بهوهى نَسُوا ئهوان له ياديانکرد

يَوْمَ رُؤْيى الْحِسَابِ لِيُنْجِزَ لَهُ وَه و حساب (٢٦) وَمَا - خَلَقْنَا دروستان (-نه) كروه السَّمَاءِ ثاسمان وَالْأَرْضِ و زهوى

وَمَا و نهوى بَيْنَهُمَا له نيوانيانه بَطْلًا بيهوده و بى حيكمت ذَلِكَ نهوى ظَنَّ گومانى الَّذِينَ نهوانيه كه

كَفَرُوا كوفريانكروه و برويان نه هيناوه قَوْلٍ جا هاواربه حال و رُؤْيى الَّذِينَ بؤ نهوانيه كَفَرُوا كوفريانكروه و بى بروابون مِن له

النَّارِ ناگر (ى دوزهخ) (٢٧) أَمْ يان نَجَلَ - الَّذِينَ نهو(كهس) انهى ءَامَنُوا برويان هيناوه وَعَمِلُوا و كروويانه

الصَّالِحَاتِ كارو كروهه چاكه كان كَالْمُفْسِدِينَ وهك خراپكاره كانى فِي ناو الْأَرْضِ زهوى (-ليدهكهين) أَمْ يان نَجَلَ -

الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پاريزكاره كان كَالْفَجَّارِ وهك تاوانكاره كان (-داده نيين) (٢٨) كَتَبَ كيتاب و نوسراويكه أَنْزَلْنَاهُ دامانبه زانده

إِلَيْكَ بؤتو مَبْرُكٍ پرخير و بيره لِيَذْبَحُوا تاكو تيرامينين له ءَايَتِهِ نايه ته كانى وَلِيَتَذَكَّرَ و تاكو پهنده و ناموزگارى وهرگرن أُولُوا خاوه نانى

الْأَلْبَابِ بير و هوشمهندي (٢٩) وَوَهَبْنَا و به خشيما لِدَاوُدَ به داوود سُلَيْمَنَ سوله يمان نِعَمَ چاكترين الْعَبْدَ بهنده يه

إِنَّمَا به راستى أَوَّابَ زورگه راوه و توبه كار (٣٠) إِذْ كاتى كه عُرِضَ پيشاندره عَلَيْهِ يَتَى بِالْعَشِيِّ كاتى ئيواره

الصَّفِينَةِ نهو نه سپانهى جوان ده وهستن له سه ر سى بى الْجِيَادِ و نهوانه ي چاك و خير (ره سهن) (٣١) فَقَالَ جا گوتى

إِنِّي به راستى من أَحَبِّتَ كه وتوته دلم حُبَّ خوشه ويستى أَخْلَيْتَ خير و چاكه ي نه سپه ره سهنه كان عَنْ له ذِكْرَ يادى

رَبِّي پهروه ريگرم حَتَّى تاكو تَوَارَتْ لاجوون و ون بوون بِالْحِجَابِ له (پشت) په رده ي (تاريكى شهو) (٣٢) رُدُّوْهَا بيانگيرنه وه

عَلَى بؤلاى من فَطَفَ ده ستيرد به مَسْحًا سرينه وه و ده سته ينان بِالسُّوقِ به قاچه كان وَالْأَعْنَاقِ و مله كانيان (٣٣)

وَلَقَدْ و به راستى فَتَنَّا ئيمه تاقيمانكروهوه سُلَيْمَنَ سوله يمان وَالْقَيْنَا و داماننا عَلَى له سه ر كُرْسِيِّه كورسيه كه ي

جَسَدًا جهسته يهک ئُم پاشان أَنَاب تۆبه ی کرد و گهرايه وه (٣٤) قَالَ گوئی رَبّ پهره رديگار و خاوه نی من

أَغْفِرْ خوشبه و ببوره لي ليم وَهَبْ و ببه خشه لي بوم مُلْكًا دهسه لات و مولکيک لَا - يَنْبَغِي نه بئيت لِأَحَدٍ بؤ هيچ که سيک

مَنْ له بَعْدِي دواي من إِنَّكَ به دنياي تو أَنْت هه ر خوئی اَلْوَهَاب ئهوپهري به خشه ري (٣٥)

فَسَخَّرْنَا جا رامان هيئا و ژيرده ستمانکرد لَهُ بؤئهو اَلرَّيْح با و گهرده لول تَجْرِي دروات بِأَمْرِهِ به فهرمانی ئهو رُخَاء به خوشی

حَيْث بۆکوی أَصَاب به ريکه وئيت (٣٦) وَالشَّيْطَانِ و (ژيرده ستمانکرد) شهيطانه کان كُلّ هه موو بِنَاء بيناسازيک

وَعَوَّاصٍ و مه له وانیکاريکی دهريا (٣٧) وَآخِرِينَ و هيتريش مُقَرَّنِينَ به ستر او فِي له الْأَصْفَاد کۆت و زنجيران (٣٨)

هَذَا ئه وه يه عَطَاؤُنَا به خشيی ئيمه فَاَمَنْنُ جا ببه خشه اَوْ يان اَمْسِكَ بگره بَغِير به بي حِسَاب حيساب و ژماردن (٣٩)

وَإِنَّ و به دنياي لَهُ ئهو هه يه تي عِنْدَنَا لای ئيمه لَزُلْفَى نزیکي پله و پايه وَحُسْن و چاکترينی مَكَّاب گه رانه وه له دواړوژ (٤٠)

وَأَذْكُرْ و يادبکهره وه عِبْدَنَا به نده ی ئيمه أَيُّوب ئه يوب إِذْ کاتي که نَادَى بانگی کرد و پارايه وه له رَبِّهِ پهره رديگاری خوئی:

أَنِّي به راستی من مَسْنِي - الشَّيْطَان شهيطان بِنُصَب (-توشي-) زه حمه تي وَعَذَابٍ و عه زاب و ئه شکه نجه ي (-کردم) (٤١)

أَرْكُضْ رابکه (و بده له زهوی) يَرْجُلِكَ به قاچت هَذَا ئه وه مُغْتَسَلْ شوشتنگايه کی بَارِدْ سارد وَشَرَابْ و خواردنه وه و شه رابنيکه

(٤٢) وَوَهَبْنَا و به خشيماں لَهُ بؤي أَهْلَهُ مال و مناله که ی وَمِثْلَهُمْ و وهک ئه وانيش مَعَهُمْ له گه لياں

رَحْمَةً به به زه ي و ميه ره باني مِّنَّا لای خو مانه وه وَذِكْرِي و بيرخه ره وه يه که لِأُولِي بؤ خاوه ن اَلْأَلْبُ هوشه کان (بؤ هوشمه نده کان)

(٤٣) وَخُذْ و بگره يَدِكَ به ده ستت ضِعْفًا چه پکيک له داری باريک (شول) فَأَضْرِبْ جا ليپده يَّه يي

وَلَا تَحْنَتْ و سوینده که مه شکنه **إِنَّا** به راستی ئیمه **وَجَدْنَاهُ** و ئەومات بینی **صَابِرًا** خۆراگر بوو **نَعَم** چاکترین **الْعَبْدُ** بهندهیه

إِنَّهُمْ ئەو به راستی **أَوَّابٌ** زۆرگهراوهیه (بۆ بهر ده رگای خودا) **(٤٤)** **وَأَذْكُرُ** و یادبکه رهوه **عِبْدَنَا** بهندهی ئیمه

إِبْرَاهِيمَ (پێغه مبه ر) ئیبراهیم **وَإِسْحَاقَ** و ئیسحاق (ناوی پێغه مبه ریکه) **وَيَعْقُوبَ** و یه عقیوب (ناوی پێغه مبه ریکه) **أُولَى** خاوهن

الْأَيْدِي بازوو و هیز **وَالْأَبْصَارَ** و بینایی و تیرامان **(٤٥)** **إِنَّا** بیگومان ئیمه **أَخْلَصْنَاهُمْ** ئەوانمان پاک و تایبه تمان کردن

بِخَالِصَةٍ به شتیکی پاک و تایبه ت: **ذِكْرِي** یادى **الْأَدَارَ** مال و مه نزلگا **(٤٦)** **وَأَنَّهُمْ** و به دنیایی ئەوان **عِنْدَنَا** لای ئیمه **لَمِنْ** هه رله

الْمُصْطَفَيْنَ هه لێبژێرداوانی **الْأَخْيَارَ** زۆر چاکه کانن **(٤٧)** **وَأَذْكُرُ** و یادبکه رهوه **إِسْمَاعِيلَ** (پێغه مبه ر) ئیسماعیل

وَالْيَسَعَ و (پێغه مبه ر) یه سه ع **وَذَا -** **الْكِفْلَ** ذول کيفل (ناوی پێغه مبه ریکه) **وَكُلٌّ** و هه موویان **مِنْ** له **الْأَخْيَارَ** چاکه کانن

(٤٨) **هَذَا** ئەوهیه **ذِكْرٌ** یادبکه رهوه و ناوبه رزکه رهوهیه **وَأَنَّ** و به دنیایی **لِلْمُتَّقِينَ** بۆ له خوداترس و پارێزکاران هه یه **لِحَسَنٍ** چاکترینی

مَكَّابٍ (جی و رپی) گه رانه وه **(٤٩)** **جَنَّتْ** باخ و به هه شتی **عَدَنَ** نه براوه ی هه تاهه تاین **مُفْتَحَةً** و آلکراوه یه **لَهُمْ** بۆیان

الْأَبْوَابَ ده روازه و ده رگاکی **(٥٠)** **مُتَكِّينَ** لێیان پالداوه ته وه **فِيهَا** تیایدا **يَدْعُونَ** داوا ده که ن **فِيهَا** تیایدا **بِفِكَهَةٍ** میوه جاتی

كَثِيرَةٍ زۆر **وَشَرَابٍ** ووخواردنه وه و شه رابنیک (چۆن شه رابنیک) **(٥١)** **وَعِنْدَهُمْ** و لایانه **قَصْرَتٌ** ئەو ئافره تانه ی-

الطَّرْفَ بینای و چاویان (-ته نها بریوه ته پیاوه کانیان) **أَتْرَابَ** هاو ته مه نن **(٥٢)** **هَذَا** ئەوهیه

مَا تُوعَدُونَ ئەوه ی به لێنتان پێده درئ **لِيَوْمٍ** بۆ رۆژی **الْحِسَابِ** لێپێچینه وه و حیساب **(٥٣)** **إِنَّ** به دنیایی **هَذَا** ئەوهیه

لِرِزْقِنَا رزق و رۆزی ئیمه یه **مَا لَكُمْ** نه تی **مِنْ** (هیچ) **نَفَادٍ** نه مان و برانیک **(٥٤)** **هَذَا** ئەوه (له لایه ک) **وَأَنَّ** و به دنیایی

لِّلطَّغِينِ بۆ سنوربه زینه کان (ههیه) لَشَرَّ خراپترینی مَآبِ (جیگای و ریگای) گه رانه وه (۵۵) جَهَنَّمَ دۆزه خ

يَصْلَوْنَهَا ده چن و ده سوتینه ناوی فَبَشْ جا خراپترینی اَلْمِهَاد جیگای حه وانه وه یه (۵۶) هَذَا ئه وه و فَلْيَذُوقُوْهُ ده با بیچیژن

حَمِيمٌ ئاگراویک وَغَسَّاقٌ و کیم و زوخاوێک (۵۷) وَءَاخِرَ و هیتیش مِنْ له شَكْلِهِ شێوهی وی اَزْوَجْ جۆره ها بابەت

(۵۸) هَذَا ئه مه فَوْجٌ دهسته و کۆمه ئیکه مُقْتَحِمٌ خۆیان هه ئداوه ته ناوی مَعْمَرٌ له گه لتان لَا مَرْحَبًا خیر نیت

بِهِمْ بۆیان (هه ی به خیر نین) اِنَّهُمْ به دنیایی ئه وان صَالُوا چوینه ناو و سوتاون له اَلنَّارِ ئاگر (۵۹) قَالُوا گوتیان بَلْ به لکو

اَنْتُمْ ئیوه لَا مَرْحَبًا خیر نیت بِكُمْ بۆتان (هه ی به خیر نین) اَنْتُمْ ئیوه قَدَّمْتُمُوْهُ پیشکه شتان کرد لَنَا بۆ ئیمه فَبَشْ جا خراپترین

اَلْقَرَار جیگای مانه وه و جیگیر بوون (۶۰) قَالُوا گوتیان رَبَّنَا ئه ی پهروه ردیگارمان مَنْ ئه و که سه ی قَدَّم پیشکه شی کرد

لَنَا بۆ ئیمه هَذَا ئه م شته فَرَدَه ئه وه بۆی زیاد بکه عَذَابًا عه زاب و ئه شکه نجه ضِعْفًا چه ند قاتیک فِي له ناو اَلنَّارِ ئاگر (۶۱)

وَقَالُوا وگوتیان مَا لَنَا ئه وه چیمانه بۆ لَا نَرٰی نابینین رِجَالًا پیاوانیک کُنَّا ئیمه پیشان نَعُدُّهُمْ - مِنْ له

اَلْأَشْرَار خراپکار و شه راگیزان (مان - ده ژماردن) (۶۲) اَتَّخَذْنَاهُمْ ئه وانمان گرتوو و کردبوومانه سَخِرِيَّا هۆی گه مه و گالته پیکردن

أُم يان زَاغَتْ (نیل بووه) و به لاداچووهِ عَنْهُمْ لێیان اَلْأَبْصُرْ بینایی ئیمه (۶۳) اِنْ به دنیایی ذَلِكَ ئه وه

لَحَقَّ بیگومان حه ق و راستی یه تَخَاصُم کیشمه کیشم و شه ره قسه ی أَهْل خه لکی اَلنَّارِ ئاگر (۶۴) قُلْ بَلٰی اِنَّمَا له راستیدا ته نها

أَنَا مِنْ مُنْذِرٍ بیدارکه ر و ترسینه رێک م وَمَا و نیه مِنْ (هیچ) إِلَهَ خودا و په رستراویکی حه ق إِلَّا ئیلا الله

اَلْوَحِد تاک و ته نه ای اَلْقَهَّار به زینه ر و ملکه چ پیکه ری هه مووشی (۶۵) رَبِّ پهروه ردیگار وخواه نی اَلسَّمُوت ئاسمانه کان

وَالْأَرْضُ وَ زَمْوٰی وَمَا وَ تَهْوٰی یٰنِیْمَا لَهْنِیَوَانِیَانَه الْعَرِیْزْ تَهْوِیْ دَه سَه لَاتْدَارِی بِلَادَه سَتْ (ناوِیْکی خُودای پِیْرُوزَه)

الْغَفْرِ ئەوپەرى لىخۆشبوو (۶۶) قُل بَلَى هُوَ نَبَأُ هَهُوَ الْيَكْبَرِ عَظِيمٍ زور گهوره و مه زن يه (۶۷) أَنْتُمْ تَيَّوهُ عَنْهُ -

مُعْرِضُونَ گوینده‌درن و پشتلیکهرن (-لی) (۶۸) مَا گَانَ نه‌بووه لِی بۆم مِّنْ (هیچ) عِلْمٌ زانست و زانیاریه‌ک

بِالْمَلَأِ به خه لکی ریزلینراوی **الْأَعْلَى** سه رسه ره وه (له فریشته کان) **إِذْ** که **يَخْتَصِمُونَ** مشت و مریان ده کرد (۶۹) **إِنْ** -

یُوحَا سَروش و وهی (-نا) کری اِلَیَّ بُو من اِلَّا ثیللا اِنَّمَا تَهوهی به پاستی- اَنَا من (-هه ر ته نها) نَذِیر ترسینه رِیک ی

مُبین ٹاشکرا و دیارکہرم (۷۰) اِذْ کَافًی کہہ قَالَ - رَبُّکَ پہرورہدیگارت (-گوئی) لِلْمَلٰئِکَۃِ بہ فریشتہکان اِنِّی بہدُنْیایی من

خَلِيقٌ خولقيڻەر و دروستكەرم بۇ بَشَرًا مَرُوفِيك مِّنْ لَهِ طِينٍ (جۈرە) قورپىك (۷۱) فَاِذَا جَاكُمۡ سَوِيَّتُهُۥ رِيك و پيكم كرد

وَنَفَخْتَ و فووم کرد **فیه** تیايدا **مِنْ** له **رُوحِي** رُوح و گیانه که ی خۆم **فَقَعُوا** ئەووه به چۆکا بکه ونه وه **لَهُ** بۆی

سُحُودِ بۆ سۆزدە بېردنەو (۷۲) فَسَجَدْ جا سۆزدەيان بېرد الْمَلَكَةُ فريشته كان كَلِمُ گشتيان اَجْعُو هه رهه موويان (۷۳)

إِلَّا جَهَنَّمُ ۖ إِنَّهَا آتِكُمْ خَيْرًا مِّنْ أَلْعَلَّامِ ۚ وَكَانَ وَجْهُكَ لِلدِّينِ ۚ إِنَّكَ عِندَ رَبِّكَ لَكَاثِبٌ ۚ

ئەي ئىبلىس **مَا مَنَعَكَ** چى رېڭىرىكد لە تو **أَنْ** كە **تَسْجُدَ** سوژدە ببەي **لِمَا** لو ئەوەي **خَلَقْتَ** خۆم خولقاندوومه

پیدیٰ به دهسته کانم **اَسْتَكْبَرْتُ** ئایا خوٽ پی گهوره بوو **اُمّ** یان **کُنت** - **مِنْ** له **اَلْعَالِین** پایه بهرز و بلند هکان (-بوویت) (۷۵)

قَالَ گوئی اَنَا من خَیْر چاکتر مِ مِنْهُ له وی خَلَقَنِي منت خولقاندوه مِنْ له نَارِ ئاگریک وَخَلَقْتُهُ و ئهویشت خولقاندوه

مِنْ لَهُ طِينٌ قَوْرِيكٌ (۷۶) قَالَ گوتی فَاَخْرَجْ ده دهر بچوو مِنْهَا لهوی فَاِنَّكَ جا دُنْیَا به تَو

رَجِمَ كراوی و دهركراوی له بهزه‌یی و میهره‌بانی من (٧٧) وَإِنَّ و به‌دُنْیایی عَلَیْكَ له‌سه‌رته لَعَنَتِي نه‌فره‌تی من إِلَى تاكو

یَوْمَ رۆژی الدِّین سزا و پاداشت (قیامه‌ت) (٧٨) قَالَ گوئی رَبِّ په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی من فَأَنْظِرْنِي ده‌مۆله‌تم بده إِلَى تاكو

یَوْمَ ئه‌و رۆژی یُعْثُونَ زیندووده‌کرنه‌وه (٧٩) قَالَ گوئی فَإِنَّكَ ده‌دُنْیابه‌تۆ مِّنْ له‌ الْمُنْظِرِينَ مۆله‌تدراوه‌کانی (٨٠)

إِلَى تا یَوْمَ ئه‌و رۆژی الْوَقْتُ کاتی الْمَعْلُوم مه‌علوم و زانراوه (٨١) قَالَ گوئی فَبِعِزَّتِكَ سویند به‌ عیزه‌ت و ده‌سَلاتداری تۆ

لَا تُغْوِيَنَّهُمْ به‌دُنْیایی گومرپایان ده‌که‌م أَجْمَعِينَ هه‌ره‌هه‌موویان (٨٢) إِلَّا تهنه‌ها- عِبَادَكَ به‌نده‌کانت (-نه‌بێ) مِنْهُمْ له‌وانیش

الْمُخْلِصِينَ دَنسۆز و پاککراو و رزگارکراوه‌کان (٨٣) قَالَ گوئی فَالْحَقُّ جا‌هه‌ق و راستی وَالْحَقُّ و هه‌ر هه‌ق و راستیش

أَقُول ده‌لیم (٨٤) لَا مَلَأَنَّ به‌دُنْیای پرده‌که‌م جَهَنَّمَ دۆزه‌خ مِنْكَ له‌تۆ وَمِنْ و له‌وه‌ی تَبِعَكَ دواتبکه‌وئِ مِنْهُمْ له‌وان

أَجْمَعِينَ گشتیان (٨٥) قُلْ بَلَىٰ - أَسْأَلُكُمْ داوا(-نا) که‌م عَلَيْهِ له‌سه‌ری مِّنْ (هه‌یج) أَجْرٍ پاداشتی وَمَا و - أَنَا مِّنْ

مِّنْ له‌ الْمُتَكَلِّفِينَ خۆلنِگۆراو (-نیم) شت هه‌له‌به‌ستم به‌درۆ (٨٦) إِنَّ هُوَ ئه‌وه‌ش شتی نیه‌ إِلَّا جگه‌له‌ ذِكْرٍ یاد و ئامۆژگارییک

لِلْعَالَمِينَ بۆ جیهانیان (٨٧) وَلَتَعْلَمَنَّ و به‌دُنْیایی ده‌زانن نَبَأُهُ هه‌والی (ئهم‌قورئانه) بَعْدَ له‌دوای حِينُ ماوه‌یه‌ک (٨٨)

سُورَةُ الزُّمَرِ سُورَةُ الزُّمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تَهوپه پیه به زه پی و میهره بان (ناوِیکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ تَهوپه ری به خشنده (ناوِیکی پیروزی خودایه)

تَنْزِيلُ دابه زینراوی الْكِتَابِ تَهوکیتاب و نوسراوه مِنْ لَه اللَّهُ خُودایه الْعَزِيزُ تَهوهی تهواو بالادهستی الْحَكِيمُ تهواو کاربه جی (یه)

(۱) إِنَّا بَيِّغُومَانِ نِيْمَه أَنْزَلْنَا دَامَانِبَه زَانَد إِلَيْكَ بُوْتُو الْكِتَابِ تَهوکیتابه (قورئان) بِالْحَقِّ به حهق و راستی و رهوایی

فَاعْبُدْ جَا بَهپرسته اللَّهُ خُودَا مُخْلِصًا به پاک و بیگهردی لَهُ بُو وِی الدِّينِ ملکه چی و بهرستش (۲) أَلَا اللَّهُ هَهَر بُو خُودایه

الدِّينِ بهرستن و ملکه چی الْخَالِصِ پاک و بیگهرد وَالَّذِينَ وَ تَهوانهی أَخَذُوا دياريانکردوه و دایانناوه مِنْ - دُونِهِ بِيْجَهه (-له) و

أُولِيَاءَ دُوْست و پشتیوانانی مَا نَعْبُدُهُمْ تَهوان ناپهرستین إِلَّا تَهَنَّا (بُوْتَهوهنه بی) لِيُقَرِّبُونَا تا نزیکمان بکه نهوه إِلَى بُوْلایِ اللَّهُ خُودَا

زُلْفَى نزیکی پله و پایه إِنَّ بهدُنْیایی اللَّهُ خُودَا يَحْكُمُ حوکم دهکا يَبْنِيْهُمْ لَه نیوانیان فِي لَه مَا هُمْ تَهوهی فِيْهِ تیایدا

يَخْتَلِفُونَ ناته به بیان دهکرد إِنَّ بهدُنْیایی اللَّهُ خُودَا لَا يَهْدِي رِيْتموونی ناکات مَنْ تَهو کهسهی هُو خُوْی كَذِبْ دروکه ری

كَفَّارٌ زُوْر بِيْ تَهمهک و ناشوکی کوفرانه کاره (۳) لَوْ تَهگهر أَرَادَ ویستبایِ اللَّهُ خُودَا أَنْ که يَخْذُ دياريیکا بُو خُوْی

وَلَدًا کوریک لَا صُطْفَى تَهوه بهدُنْیایی ههئیده بژارد بِمَا لَهوهی يَخْلُقُ دروستی دهکات مَا يَشَاءُ تَهوهی دهیهوئیت

سُبْحَنَهُ پاک و بیگهردی بُوْتَهو هُو هَهَر تَهوه اللَّهُ خُودایِ الْوَاحِدِ تاک و تهنه ای الْقَهَّارُ بهزینهر و ملکه چی پیکه ری هه مووشتی (۴)

خَلَقَ بهدیهیناوه و دروستیکردوه السَّمَوَاتِ ئاسمانهکان وَالْأَرْضِ و زهوی بِالْحَقِّ به حهق و راستی و رهوایی يُكْوِّرُ خریده کاتهوه

الَّيْلَ شهو عَلَى بهسهر النَّهَارِ رُوْژگار وَيُكْوِّرُ و خریده کاتهوه النَّهَارِ رُوْژگار عَلَى بهسهر اللَّيْلَ شهو

وَسَخَّرَ وَ رەخساندووێتی و لەخزمەتی داناوە **الشَّمْسِ** رۆژ **وَالْقَمَرِ** مانگ و **كُلِّ** هەمووی **يَجْرِي** دەگەڕێ **لِأَجَلٍ** بۆ کاتیکی

مُسْمًى دیاریکراو **أَلَا هُوَ** دەبزانن هەر ئەوە **الْعَزِيزُ** ئەوپەڕی دەسەڵاتداری بەلادەست (ناویکی خودای پیرۆزە) **الْغَفُورُ** ئەوپەڕی لیخۆشبوو

(٥) **خَلَقَكُمْ** ئێوەی دروستکردووە **مِّنْ** لە **نَفْسٍ** نەفس و زاتیکی **وَحِدَةٍ** یەکیکی **ثُمَّ** پاشان **جَعَلَ** داینا ، دروستیکرد **مِنْهَا** لەوی

زَوْجَهَا هاوسەرەکی **وَأَنْزَلَ** ئەو دایبەزاند **لَكُمْ** بۆتان **مِّنْ** لە **الْأَنْعَامِ** مەر و مالات و ئازەلان **ثَمْنِيَةَ** هەشت **أَزْوَاجٍ** جۆران

يَخْلُقُكُمْ ئێوە دروست دەکات **فِي** لە ، لەناو **بُطُونِ** سکه‌کانی **أُمَمَتِكُمْ** دایکەکانتان **خَلَقَا** دروستکرانی **مِّنْ** لە **بَعْدَ** دوای

خَلَقَ دروستکردن و بەدیھێنانی **فِي** لە ، لەناو **ظُلُمَاتٍ** تاریکایی **ثَلَاثَ** سێ (تاریکایی) **ذَلِكُمْ** ئەوەیە **اللَّهُ** خودای **رَبِّكُمْ** پەرورەدیگارتان

لَهُ هەر هی ئەوە **الْمَلِكِ** مولک و خواوەنداری و پادشایی **لَا** نیە **إِلَّا** خودا و پەرستراوی **إِلَّا** جگەلە **هُوَ** ئەو **فَأَنَّى** جا چۆن و بۆکوێ

تُصَرِّفُونَ لادەبرێن (٦) **إِنْ** ئەگەر **تَكْفُرُوا** کوفر بکەن و بێ پروا بن **فَإِنَّ** ئەوە بەراستی **اللَّهُ** خودا **غَنِيٌّ** بێ نیاز و دەوڵەمەندە

عَنْكُمْ لێتان **وَلَا يَرْضَى** و رازی نابێت- **لِعِبَادِهِ** بۆ بەندەکانی **الْكُفْرَ** (-بە) کوفر و بێپروایی **وَأَنْ** و ئەگەر **تَشْكُرُوا** بکەن

يَرْضَاهُ یی رازی دەبێت **لَكُمْ** لۆ ئێوە **وَلَا تَزِرُ** و تاوان هەنناگرێ **وَأَزْرَهُ** تاوانکار و گوناھبارێک **وَزَرَ** (سەرئانجامی) تاوان و گوناھی

أُخْرَى یەکیکی تر **ثُمَّ** پاشان **إِلَى** هەر بۆ ، بۆلای **رَبِّكُمْ** پەرورەدیگارتان **هَ** **مَرْجِعُكُمْ** گەرانەوێتان

فِيْسَبِّحُكُمْ جا خەبەری راست و دروستتان دەدات **بِمَا** بەوەی **كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ** پێشان دەتانکرد **إِنَّهُ** بەدنیایی هەر ئەوە **عَلِيمٌ** تەواو زانا

بِذَاتِ بەوەی هەیه لەناو **الْصُّدُورِ** سینگ و دلەکان (٧) **وَإِذَا** و ئەگەر **مَسَّ** بەرکەوت بە **الْإِنْسِ** مرۆف **ضُرَّ** زیان و زەرەرێک

دَعَا پاراێهوە لە **رَبِّهِ** پەرورەدگاری خۆی **مُنِيْبًا** بە گەراوێی **إِلَيْهِ** بۆ لای ئەو **ثُمَّ** پاشان **إِذَا** کاتی

خَوَلَهُ مُوْخَهوَهلی کرد و خستیه ژێرددهستی نَعْمَة ناز و نيعمه تێک مَنه له لایه ن خۆیهوه نَسِي له بیری کرد مَا كَان تهوهی پێشان

يَدْعُو هَاواری ده کرد إِلَيْهِ بۆی مَن له قَبْل پێش تهو وَجَعَلَ و داينا لِلّٰهِ بۆ خودای اُنْدَادَا هاوهل و شه ریکانیک

لِيُضِلَّ تا گومرایی بکات عَن دوورله سَبِيلِهِ ڕینگای وی قُل بَلَى تَمَتَّع ڕابوێره بِكُفْرِكَ به کوفری خۆت قَلِيلًا کهمیک

إِنَّكَ به دنیایی تۆ مَن له أَصْحَب تههل و هاوهلی النَّار ئاگری (۸) اَمَّن یان تهوهی هُو خۆی قُتِل له گوێراییه لی دایه

ءَانَاء له ناو قۆلایی کاتی اَللَّهِ شهو سَاجِدًا له سوژده دایه وَقَائِمًا و به پێویه یَحْذَر وریای مه ترسی- اَلْآخِرَة ڕۆژی (ژیانی) دوواییه

وَيَرْجُوا هیوای ههیه و چاوی له رَحْمَة به زهیی و میهره بانی رَبِّه پهروه ردگارییه تی قُل بَلَى هَلْ ئایا يَسْتَوِي یه کسان ده بێت

اَلَّذِينَ تهوانه ی يَعْلَمُونَ ده زانن وَالَّذِينَ تهوانه ی لَا يَعْلَمُونَ نازانن اِنَّمَا له راستیدا ته نها يَتَذَكَّر په ندوه رده گرن اَوَّلُوا خاوه ن

اَلْاَلْبَاب هۆشمه ندين (۹) قُل بَلَى يَعْباد تهی بهنده کانم اَلَّذِينَ تهوانه ی ءَامِنُوا بروایان هیناوه اَتَّقُوا بترسن و پارێزکارین له

رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتان لِلَّذِينَ بۆتهوانه ی اَحْسَنُوا چاکیان کردوه فِي (ههیه) له هَذِهِ تهو اَلدُّنْيَا دونیا یه

حَسَنَةً چاکه یێک (بهههشت ههیه) وَاَرْض و زهوی اَللّٰهُ خودا وَسِعَة به رفرهوانه اِنَّمَا له راستیدا يُوَقَّ تهواو پێیان ده درێتهوه

اَلصَّابِرُونَ ئارامگه کان اَجْرَهُمْ پاداشته کانیا ن بَغِيْر به بِي حِسَاب حیساب و ژماردن (۱۰) قُل بَلَى اِنِّي به دنیایی مَن

اُمِرْتُ فه رمانم پێکراوه اَنْ که اَعْبُد بپه رستم اَللّٰهُ خودا مُخْلِصًا پاك و بێگه ردبی لَه بۆ وی اَلَّذِينَ په رستش و ملکه چیم (۱۱)

وَأُمِرْتُ و فه رمانم پێکراوه لِأَنَّ که ههر اَكُون - اَوَّل یه که مینی الْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکه چکاران (-بم) (۱۲) قُل بَلَى

اِنِّي به راستی مَن اَخَاف ته ترسم اِنْ ته گهر عَصَيْت گوێراییه لیم نه کرد بۆ رَبِّي پهروه ردیگارم عَذَاب (له) عه زاب و ته شکه نهجه یی

يَوْمَ يَوْمِي عَظِيمٍ زُورَ گهواره و مه زن (۱۳) قُلْ بَلَىٰ اللَّهُ (هەر) خُودَا اَعْبُدْ دِه پهرستم مَخْلَصًا به پاکی و بیکه ردی لَهُ بُوَ ئه و

دینی پهرستش و ملکه چی من (۱۴) فَاَعْبُدُوا جا ئیوه بپهرستن مَا شِئْتُمْ ئه وهی ده تانه وی مِّنْ - دُونِه به بیجگه (-له) و

قُلْ بَلَىٰ اِنْ به دلنیاپی اَنْخَسِرِنْ خه ساره تمه ند و دؤراوه کان اَلَّذِيْنَ ئه وانه خَسِرُوا له ده ستیاند اَنْفُسَهُمْ خویان

وَأَهْلِيهِمْ و کهس و کاریان يَوْمَ رُؤْيِ الْقِيَمَةِ قیامت و زیندوو بوونه وه اَلَا ذٰلِكَ ده بزانی ئه وه هُوَ هەر ئه وه یه

اَنْخَسِرَانَ خه ساره تمه ندی و له ده ستدانی اَلَّذِيْنَ زُور رُؤن و دیار (۱۵) لَهُمْ بُوْیَان ، بُوْئِه وان هه یه مِّنْ له فَوْقِهِمْ سه ریان

ظُلِّلْ چه ندین سایه مِّنْ له اَلنَّارِ ئاگر وَمِنْ و له تَحْتِهِمْ ژیریان ظُلِّلْ چه ندین سایه ذٰلِكَ به ئه و یان يُخَوِّفْ -

اللَّهُ خُودَا (-ده ترسیئی) بِهِ یی عِبَادَهُ ، به نده کانی یَعْبَادُ ئه ی به نده کانم فَاتَّقُونَ جا لیم بترسن و پارێزکار بن لیم (۱۶)

وَالَّذِيْنَ و ئه وانه ی اَجْتَنَّبُوا خویان به دوورگرت له اَلطُّغُوت طاغوت اَنْ که یَعْبُدُوهَا (نه) بپهرستن وَاَنَابُوا و گه رانه وه

إِلَىٰ بُو ، بُولای اللَّهُ خُودَا لَهُمْ لُؤْیَان هه یه اَلْبَشَرِیْ مزگینی ته و او فَبَشِّرْ ئیتر موژده بده به عِبَاد به نده کان (۱۷)

اَلَّذِيْنَ ئه وانه ی یَسْتَمِعُونَ گویده گرن له اَلْقَوْلِ قسه فَيَتَّبِعُونَ ئینجا ده که ونه دوی اَحْسَنُهُ باشتیری اُولٰٓئِكَ به راستی ئه وان

اَلَّذِيْنَ ئه وانه که هَدَاهُمْ رینموونی کردوون اللَّهُ خُودَا وَاُولٰٓئِكَ و هەر ئه وان هُم ئه وانه اُولُوا خاوهن اَلَّاَلْبِ هوشمه ندین

(۱۸) اَمَنْ ئایا ئه وه ی حَقَّ چه سپاوه عَلَیْهِ به سه ری ، له سه ری کَلِمَةً وته ی اَلْعَذَاب عه زاب و ئه شکه نجه اَفَأَنْتَ ئایا تو

تَقْدِ ده رباز ده که ی مَن ئه وه ی فِي له ، له ناو اَلنَّارِ ئاگره (۱۹) لٰكِنْ به لام اَلَّذِيْنَ ئه وانه ی

اَتَّقُوا له خُودَا ترسان و پارێزکاریان کرد له رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان لَهُمْ بُوْیَان هه یه عُرِفَ ژوورانیک مِّنْ له فَوْقَهَا سه ر ئه وانیش

عُرِفَ ژوورانیکى مَبْنِيَّةٌ بونیدنراوه تَجَرِي دروات مَن له تَحْتَهَا ژیریاندا الْأَنْهَرُ روباره کان وَعَدَ به لَئِنى اللَّهُ خودا یه

لَا يَخْلِفُ - اللَّهُ خودا (-دواناخات و فه رامۆش ناکات) الْمِيعَادَ به لَئِنان (۲۰) أَلَمْ تَرَ نَهت بینووه أَنْ که به دَلَنیایى

اللَّهُ خودا أَنْزَلَ دایبه زاندوه مَن له السَّمَاءِ ئاسمان مَاءِ ئاوێک فَلَکَهُ جاکردیه ناو يَنْبِيعٍ سه رچاوه و کانیاوانیک

فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوى ثُمَّ پاشان يُخْرِجُ دهرديئى بِهِ يئى زَرَعًا کشتوو کال و شینبووى مُخْتَلِفًا جیاواز (له)

أَلْوَنُهُ جۆر و رهنگیان ثُمَّ پاشان يَهْبِجُ هه لئه چى قَتَلَهُ ئیتر ده بیبى مُصَفَّرًا زهردهه لگه راوه ثُمَّ پاشان يَجْعَلُهُ ده یکاته

حُطْمًا تیکشکاوى هه نقرچاو إِنَّ به دَلَنیایى فِي هه یه له ذَلِكَ ئه ویان لِذِكْرِ یادوه ریئى لِأَوَّلِي بۆ خاوه ن

الْأَلْبَبِ ئاوه ز و هۆشمه ندى (۲۱) أَفَنَ ئه وى شَرَحَ فه راح بکات اللَّهُ خودا صَدَرَهُ سینگى لِلْإِسْلَمِ بۆ ئیسلام

فَهُوَ ئه و ئه و عَلَى له سه ر نُورٍ رۆنکیه که مَن له رَبِّهِ پهروه ردگارى فَوَيْلٌ جا هاواریه حال و دۆزه خى لِلْقَسِيَةِ بۆ (ئه وانه ی) رهقه

قُلُوبَهُم دله کانیا ن مَن له ذِكْرٍ یادى اللَّهُ خودا أَوْلَئِكَ ئه وان فِي له ، له ناو ضَلَّلَ گومراییه کى مُبِينٍ دیار و ئاشکران (۲۲)

اللَّهُ خودا نَزَلَ دایبه زاندوه أَحْسَنَ چاکترین ی الْحَدِيثِ باس و فه رمووده كِتَابًا (کیتابیکی) نوسراویکی مُتَشَبِّهًا ویکچووه

مَثَانِي دووینه یه تَقْشَعِرُّ موجورک دى مِنْ به هۆیه وه به جُلُودٍ پیسته کانی الَّذِينَ ئه وانه ی يَخْشَوْنَ (له زانینیا نه وه) ده ترسن له

رَبِّهِم پهروه ردگاریان ثُمَّ پاشان تَلَيْنَ نه رم و خاو ده بیته وه جُلُودَهُم پیسته کانیا ن وَقُلُوبُهُم و دله کانیا ن إِلَى بۆ ذِكْرٍ یادى

اللَّهُ خودا ذَلِكَ ئا ئه ویان هُدًى رپی راست و هیدا یه تی اللَّهُ خودایه يَهْدِي رَئِیموونى ده کات بِهِ يئى مَن ئه وى

يَشَاءُ ئه و به یوئیت وَمَنْ و هه رکه سئى يُضِلُّ - اللَّهُ خودا (-گومرای بکات) فَمَا ئه وه نیه لَهُ بۆى ، بۆئهو مِنْ هه یچ

هَادِ رَيْنَموونیکارنیک (۲۳) أَفْنِ ئایا ئهوهی یَتَقِي دهپاریزی بَوَجْهَه رووی خوئی له سَوَّ خراپترینی

الْعَذَابِ عهزاب و ئهشکهنجهدان یَوْمِ رَوْیِ الْقِيَمَةِ قیامهت و زیندووو بونهوه وَقِيلَ و گو ترا لِلظَّالِمِينَ به ستهمکارهکان

ذُوقُوا ده بجیزن مَا كُنْتُمْ ئهوهی ئیوه پێشان تَكْسِبُونَ بهدهستان دههینا (۲۴) كَذَّبَ بهدرۆیان داناو برۆیان پینههینا

الَّذِينَ ئهوانهی مِنْ له قَبْلِهِمْ پێش ئهوان (بوون) فَأَتَتْهُمْ جا بۆیان هات الْعَذَابِ عهزاب و ئهشکهنجه مِنْ به

حَيْثُ جوړنیک و لهشویننیک که لَا يَشْعُرُونَ ههستیان پینهکرد (۲۵) فَأَذَاقَهُمْ ئیتر - اللَّهُ خودا (-پینی چهشتن)

الْخِزْيِ شهرمهزاری و ریسوایی فِي له الْحَيَاةِ دنیای دنیادا وَلِلْعَذَابِ و بیگومان عهزاب و ئهشکهجهی الْآخِرَةِ دوارۆژ

أَكْبَرَ گهورهتره لَوْ ئهگهر كَانُوا ئهوان - يَعْلَمُونَ بیانزانی(بوا) (۲۶) وَلَقَدْ و بهدنیایی ضَرَبْنَا لایماندا و دامانرپشت

لِلنَّاسِ بۆ خه لک فِي له هَذَا ئهوَ الْقُرْآنِ قورئانه مِنْ له كُلِّ ههموو مَثَلٍ نمونهییک لَعَلَّهُمْ به لکوو ئهوان

يَتَذَكَّرُونَ په ند وهریگرن (۲۷) قُرْآنًا قورئانیکی عَرَبِيًّا عه ره بییه غَيْرَ - ذِي (-نیه) تى عِوَجَ هیچ خوارو خێچییهک

لَعَلَّهُمْ به لکوو ئهوان يَتَّقُونَ له خودا دهترسن و پارێزکار دهبن (۲۸) ضَرَبَ - اللَّهُ خودا مَثَلًا نمونهیهکی (-هینایهوه)

رَجُلًا پیاویک فِيهِ (بهشداره) تیایدا شُرَكَاءَ هاوبهش شهریکانیکی مُتَشَكِّسُونَ ناتهبان وَرَجُلًا و پیاویک یش

سَلْبًا تهسلیم بووی خۆبهدهست داو لِرَجُلٍ بۆ یهک پیاو هَلْ ئایا يَسْتَوِيَان وهک یهک دهبن مَثَلًا بۆ نمونه؟

الْحَمْدُ ههرجی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ بۆ خودایه ، هی خودایه بَلْ به لکو أَكْثَرُهُمْ زۆربهیان لَا يَعْلَمُونَ نازانن (۲۹)

إِنَّكَ بهدنیایی تۆ مَيِّتٌ (دهمری) وَإِنَّهُ و بهدنیایی ئهوانیش مَيِّتُونَ (دهمرن) (۳۰) ثُمَّ پاشان إِنَّكُمْ بهدنیایی ئیوه یَوْمِ رَوْیِ

الْقِيَمَةُ قِيَامَت (ههلسانهوه لهگۆرهکان و بهپاوهستان له مهیدانی مهحشر) عِنْدَ لای رَبِّکُمْ پهروهردیگارتان

تَخْتَصِمُونَ مشت و مړ و دهمهقاله دهکهن (۳۱) مَنْ جَا كِی اَظْلَمَ ستهمکارتیه مِّنْ لهوهی کَذَبَ درۆی کرد عَلٰی (بهدهم)

اللَّهُ خودا وَكَذَّبَ و بهدرۆی دانا و پروای نههینا بِالْصِّدْقِ به پاستی اِذْ که جَاءَهُ بۆی هات اَلَيْسَ ئایا نیه فِي له ، لهناو

جَهَنَّمَ دۆزهخ مَثْوًى جیگا و مالی لِّلْكَافِرِينَ بۆ کافرهکان؟! (۳۲) وَالَّذِي و ئهوهی جَاءَ هینای بِالْصِّدْقِ پاستی

وَصَدَقَ باوهری هینا بِهَیْیَ اُولٰٓئِكَ ئهوان هُمْ ئهوانه که الْمُتَّقُونَ لهخوداترس و پارێزکاران (۳۳)

لَهُمْ بۆیان ، بۆئهوان (ههیه) مَا ههرجی يَشَاءُونَ دهپانهوێت عِنْدَ لای رَبِّهِمْ پهروهردگاریان ذَلِكَ ئهویان جزَاء پاداشتی

الْحَسَنِينَ چاکه کارهکانه (۳۴) لِيُكَفِّرَ تا ببۆشی و خوش بێت اللَّهُ خودا عَنْهُمْ لێیان اَسْوَأَ له خراپترینی الَّذِي ئهوهی

عَمِلُوا کردوویانه وَيَجْزِيَهُمْ و پاداشتیان بداتهوه اَجْرَهُمْ پاداشتهکانیان بِأَحْسَنَ به چاکترینی الَّذِي ئهوهی کَانُوا ئهوان پێشان

يَعْمَلُونَ دهیانکرد (۳۵) اَلَيْسَ ئایا- اللَّهُ خودا بِكَافٍ بهس (-نیه) بۆ عَبْدَهُ بهندهکهی؟! وَيُخَوِّفُونَكَ و تۆ دهترسین

بِالَّذِينَ بهوانهی مِنْ - دُونِهِ بێجگه (-له) و وَمَنْ و ههرکهسئِ يُضِلِّ - اللَّهُ خودا (-گومرای بکات) فَا ئهوه نیه

لَهُ بۆی ، بۆئهو مِنْ ههچ هَادٍ پێنموونیکاریک (۳۶) وَمَنْ و ههرکهسئِ يَهْدِ هیدایهتی بدا و پێنموونی بکات اللَّهُ خودا

فَا ئهوه نیه لَهُ بۆی ، بۆئهو مِنْ (ههچ) مُضِلٍّ سه‌رلێشیوێن و گومراکه‌ریک اَلَيْسَ ئایا- اللَّهُ خودا

بِعَزِيزٍ بِالآدَهْسَتِ دهسه‌لاتداری ره‌های ذِي خاوه‌ن اَتَقَامَ تۆله (-نیه؟) (۳۷) وَلَئِنْ و ئه‌گه‌ر سَأَلْتَهُمْ پرسیاریان لِي بکه‌ییت

مَنْ كِی خَلَقَ به‌دیه‌پناوه و دروستیکردوه اَلَسَّمَوَاتُ ئاسمانه‌کان وَالْاَرْضُ و زه‌وی لَيَقُولَنَّ به‌دنیایي ئه‌وان ده‌لێن اللَّهُ خودا

قُلْ بَلَىٰ أَفَرَأَيْتُمْ دَهِیَ ئِیوَه بَینیوَتانه مَّا ئهوهی تَدْعُونَ هاواریان لَیْدَهکهن و دهیانپهرستن مِن له دُونَ غهیری اَللهُ خودا

إِنْ ئهگهر اَرَادَنِی - اَللهُ خودا (-منی بویت) بِضُرٍّ به زیان و زهره ریک هَلْ ئایا هُنَّ ئهوان کَشِفَتْ لابهرن بۆ

ضُرِّهَ زیان و زهره ره که ی اَوَّیان اَرَادَنِی منی بویت به بِرَحْمَةٍ به رحمهت و بهزه ریک هَلْ ئایا هُنَّ ئهوان تَمَسَّکَتْ رینگ و بگری

رَحْمَتِهِ میهره بانی و بهزه یی وین؟ قُلْ بَلَىٰ حَسْبِی بۆ من بهسه اَللهُ خودا عَلَیْهِ بهوی یَتَوَكَّلْ پشت ده بهستن و متمانه ده که ن

الْمُتَوَكِّلُونَ پشت به ستکاره کان (۳۸) قُلْ بَلَىٰ یُقَوْمُ ئه ی قهومی خۆم اَعْمَلُوا ده ستبه کار بن عَلَی له سهر

مَكَاتِكُمْ جیگا و شیوازی خۆتان إِنِّی به دنیایی من عَمِلْ ده ستبه کارم فَسَوْفَ جا له داهاتوو تَعْلَمُونَ ده زانن (۳۹) مَنْ كِی

يَأْتِيهِ بۆی دی عَذَابٌ عه زاب و ئه شکه نجه ریک یُخْزِيهِ ریسوای ده کات وَیَحِلُّ و دیته عَلَیْهِ سه ری

عَذَابٌ عه زاب و ئه شکه نجه یه کی مُقِيمٌ به رپا کراوی و به رده وام (۴۰) إِنَّا بَیْگومان ئیمه اَنْزَلْنَا دامانبه زانده عَلَیْكَ بۆ سهر تۆ

الْكِتَابُ نامه و نوسراو (ه ئاسمانیه کان) لِلنَّاسِ بۆ خه لک بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و په وایی فَنِّ جا هه رکه سی

أَهْتَدَى هیدایه تی و هه رگرت و رینموونی کرا فَلَنْفُسِهِ ئه وه بۆخویه تی وَمَنْ و هه رکه سی ضَلَّ و ئل و گومرا بوو فَإِنَّمَا ئیتر هه ر ئه وخوی

يَضِلُّ گومرا ده بی و لاده دا عَلَیْهَا له سهر خویه تی وَمَا وَ- أَنْتَ تۆ عَلَیْهِم به سه ریاندا بِوَكِيلٍ چاودیر و پارێزه ر (-نیت) (۴۱)

اَللهُ (هه ر) خودا یَتَوَقَّى ته واو ده کات اَلْأَنْفُسِ نه فس و که سه کان حِین کاتی مَوْتَهَا مردنیان وَالَّتِی و ئه وه ی لَمْ تَمُتْ نه مرد

فِی له ، له ناو مَنَامِهَا نوستنیان فِیمَسْکَ ئیتر ده گریت اَلَّتِی ئه وه ی قَضَى براندوویه تیه وه عَلَیْهَا له سه ری اَلْمَوْتُ مه رگ و مردن

وَيُرْسِلُ و په وان ده کا (به خه به ر دینیته وه) اَلْآخِرَى ئه وه ی تر اِلَیَّ تا أَجَلَ کاتیکی مُسَمًی دیاریکراو إِنَّ به دنیایی فِی له

ذَٰلِكَ ئَهِوِيَان (ههيه) لَايْتِ ثايهت و نيشانهي زۆر گهوره و مهزن لِقَوْمِ بۆقهوئى يَتَفَكَّرُونَ بيرىكه نهوه (٤٢) أَم يَان

أَتَّخِذُوا دياريانكردوه و دايانناوه مَن له دُون غهيري الله خدا شَفَعَاءَ تككارانيك؟ قُلْ بَلَى أُولَٰئِكَ باشهته گهر كَانُوا ئهوان-

لَا يَمْلِكُونَ به دهستييان نه (-بيت) شَيْئًا شَتَّى وَلَا يَعْقِلُونَ و تينه گهن؟! (٤٣) قُلْ بَلَى لِلَّهِ ههر هي خودايه أَلَشَّفَعَةُ تككاري

جَمِيعًا هه موئى لَّهُ ههر هي ئهوه مُلْكٌ پادشايهتي و خاوهنداري السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان وَالْأَرْضِ و زهوي ثُمَّ پاشان

إِلَيْهِ (ههر) بۆ لاي ئهوَ تَرْجِعُونَ ده گيرد رينه وه (٤٤) وَإِذَا وَتِه گهر ذِكْرٍ (ناوي) يادكراوه الله خدا وَحْدَهُ به تاك و ته نيابي

أَشْمَازَتْ - قُلُوبٌ دلّه كانى الَّذِينَ ئهوانه ي لَا يُؤْمِنُونَ برّوا ناهينن بِالْآخِرَةِ به دواړؤژ (-تهنگ و نارپه حهت دهبي) وَإِذَا وَتِه گهر

ذِكْرٍ (ناوي) يادكراوه الَّذِينَ ئهوانه ي مَن - دُونِهِ جگه (-له) وَن إِذَا تِه وكت هُم ئهوان يَسْتَبْشِرُونَ دليان گهش ده بينته وه

(٤٥) قُلْ بَلَى اللَّهُ ئهوي خودايه پهروه رديگار و فَاطِرُ خولقيته ري السَّمَوَاتِ ئاسمانه كان وَالْأَرْضِ و زهوي عِلْمُ زاناي

الْغَيْبِ غهيب و په نهاني و ناديار وَالشَّهَادَةِ و ديار و ئاشكراكان أَنْتَ تَوَّ تَحْكُمُ حوكم و فه رمانرپه واپي ده كه ي بَيْنَ له نيوان

عِبَادِكَ بهنده كانى خوّت فِي له مَا كَانُوا ئهوه ي پيشان فِيهِ تيايدا يَحْتَلِفُونَ ناته به بيان ده كرد (٤٦) وَلَوْ وَتِه گهر بهاتايه

أَنَّ كِه لِلَّذِينَ هه بوا بۆ ئهوانه ي ظَلَمُوا سته مكار يانكرد مَا فِي له الْأَرْضِ زهوي جَمِيعًا هه موو (مولكي زهوي)

وَمِثْلَهُ و ههنده ي ئه وهش مَعَهُ له گهل ئهوَ لَا قُدْرًا به دنيايي ده يانكرده قورباني بِهِ يَتِي مَن له سُوءَ خرابه ي

الْعَذَابِ عه زاب و تِه شكه نجه ي يَوْمَ رۆژي الْقِيَمَةِ قيامهت و زيندوو بوونه وه وَبَدَأَ و دهركهوت و رۆنبوو يه وه هُم بۆيان ، بۆ ئهوان

مَنْ له الله خدا مَا لَمْ يَكُونُوا ئهوه ي ئهوان پيشان- يَحْتَسِبُونَ حيسابيان (-نه) ده كرد بۆي (٤٧) وَبَدَأَ و دهركهوت هُم بۆيان

سَيِّئَاتِ خِرَابِه كَانِي مَا كَسَبُوا ٲهوهی به دهستیان هیناوه وَحَاقَ و گریوو بِهِم لئیان مَا ٲهوهی كَانُوا ٲهوان ٲیشان بِهِ -

يَسْتَهْزِءُونَ گهمه و گالتهیان ده کرد (-یی) (٤٨) فَإِذَا جَاكَ مَسٌّ به رده کهوی به الْإِنْسُنُ مرؤف ضُرَّ زیان و زهره ریک

دَعَانَا هاواری بو هیناوبین و ٲارایته وه لیمان ثُمَّ ٲاشان إِذَا كَاتِي خَوَّلَهُ له ژیره سه لاتی ٲهومان دانا نِعْمَةً ناز و نيعمه تیک

مِّنَّا له لایهین خوْمانه وه قَالَ (دهئی) إِنَّمَا له ٲاستیدا ههر أُوتِيْتُهُ ٲیم دراوه عَلَى له عِلْمٌ زانایی بَلْ به لکو هِي ٲهوه

فَتَنَةً تافیک رده وهیه وَلَكِنَّ به لَام أَكْثَرُهُمْ زوره یان لَا يَعْلَمُونَ نازانن (٤٩) قَدْ به دنیایی قَالَهَا (ٲهوه یان) گوت

الَّذِينَ ٲهوانه ی مِن له قَبْلِهِمْ ٲیش ٲهوان (بوون) فَأَ جَا- أَغْنَى سودی (-نه) دَا عَنْهُمْ ٲیشان مَا ٲهوهی كَانُوا ٲیشان

يَكْسِبُونَ به دهستیان ده هینا (٥٠) فَأَصَابَهُمْ جَا به ریانکه وت سَيِّئَاتِ خِرَابِه كَانِي مَا كَسَبُوا ٲهوهی به دهستیان هینا

وَالَّذِينَ و ٲهوانه ی ظَلَمُوا سته مکاریانکرد مِن له هَؤُلَاءِ ٲهوانیْ سَيُصِيبُهُمْ (به دنیایی) له داهاتوودا به ریان ده که ویت

سَيِّئَاتِ خِرَابِه كَانِي مَا كَسَبُوا ٲهوهی به دهستیان هیناوه وَمَا و- هُمْ ٲهوان بِمُعْجِزِينَ (ده رباژیوو) (-نین) (٥١) أَوْ ٲایا

لَمْ يَعْلَمُوا نه یان زانیوو أَنَّ بَیْگومان ههر اللَّهُ خُودَا يَبْسُطُ فرهوان و زور ده کات الرِّزْقِ رۆزی و بڑیوی لَمَن ٲهوهی

يَشَاءُ ٲهوه بیه ویت وَيَقْدِرُ و تهنگی ده کات إِنَّ به دنیایی فِي له ذَلِكَ ٲهویان لَا يَتَّ بِه دنیایی ٲایهت و نیشانه ی زور گه وره و مه زن

لِقَوْمٍ بۆقه وی یُؤْمِنُونَ ٲروا به ینن (٥٢) قُلْ بَلَىٰ يَعْبادِي ٲهی بهنده کانم الَّذِينَ ٲهوانه ی أَسْرَفُوا زیده ره و یانکرده

عَلَى ٲهسه ر أَنفُسِهِمْ خوْیان لَا تَقْنَطُوا بیه یوا مه بن مِن له رَحْمَةً میهره بانی و به زهی اللَّهُ خُودَا إِنَّ به دنیایی اللَّهُ خُودَا

يَغْفِرُ ٲه به خشی و ده بووری له الذُّنُوبِ گونا هه کان جَمِيعًا هه مووی إِنَّهُ به دنیایی ٲهوه هُو ههر ٲهوه الْغَفُورُ ٲهوه ٲری لیوو رده ی

الرَّحِيمُ ٲهوپهړیبه بهزه‌ی و به‌خشنده (٥٣) و ٲگه‌ړینه‌وه اِلَى بُولای رِبْکُم په‌روه‌دیگارتان و اَسْلِبُوا و ملکه‌چی بکه‌ن

لَهُ بَوِّى مِنْ لَه قَبْل پېښ اَن ټه وهى كه يَاتِيكُمْ بُوْتَان بَيْت الْعَذَاب عه زاب و ټه شكه نهجه شَم پاشان

لَا تُصْرُونَ سه‌رناخرین و ده‌رباز ناگرین (۵۴) وَاتَّبِعُوا و بکه‌ونه دوای أَحْسَن چاکترین ی مَا نه‌وهی أَنْزَلَ دابه‌زین‌راوه

إِلَيْكُمْ بۆتان مِّنْ لَهُ رَبِّكُمْ په‌روه‌ر دیگارتان مِّنْ لَهُ قَبْلَ پِیش أَنْ ئه‌وه‌ی که یَاۤتِیْكُمْ بۆتان بَیتِ الْعَذَابِ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه

بَعَّةَ لَه پَرِڪا وَأَنْتُمْ و ئِيوَهش لَا تَشْعُرُون پِي نَه زانن و هه ست پِيْنه كه ن (۵۵) أَنْ نِه كا تَقُول بَلَى نَفْسْ نَه فس و كه سِيَك

يَحْسِرَتِي ٲه‌ي هاوار و چه‌سره‌ت و په‌شيماني عَلَيَّ له‌سه‌ر مَا فَرَطْتَ ٲه‌وه‌ي دريخيم كرد فِيْ لَه جَنَّبُ راسٲ اَللّٰهُ خودا

وَإِنْ وَبِهِ رَاسِي كُنْتُ مِنْ- لَمِنْ ههه له السَّحَرِينَ گالته پیکه ران (-بووم) (۵۶) أَوْ يان تَقُول بَلَيْت لَوْ تَهْگَه رَ أَنْ (به راسی)

اللَّهُ خُودَا هَدَانِي رَيْنَمُوونی کردبام لَكُنْتُ ئەوێ به دُنیا یی مَن - مَن لَه الْمُتَّقِينَ لَه خُودَا ترس و پارێزگاره كان (-دهبووم) (٥٧)

أَوْ يَنْ تَقُولُ - حِينَ كَأَنِّي تَرَى دَهْبِيَّ الْعَذَابِ عَذَابٌ وَهُوَ شَكَّةٌ نَجْهٌ (-بَلِيَّت) لَوْ نَهْكَرَ أَنَّ (به پراستی) لِي يَوْمَ (هه بی)

گَزَّ گہرانہ وہیہ کی دی فَأَكُونُ ٹیتر من۔ مِنْ لہ الْمُحْسِنِينَ چاکہ کارہ کان (-دہیم) (۵۸) بَلَىٰ بہ لَی قَدْ بہ دُنْیَا

جَاءَ نَكَ بُوْت هَات ۛاِيْتِي ۛايه ته كانم فَكَّيْت جَا دروٲٲكر دِهَا يِي ۛاَسْتَكْبَرْت و خوٲ بهزل دانا و كُنْت و - مِّنْ لَّه

الْكَافِرِينَ کافره‌کان (-بووی) (۵۹) وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ قیامت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌کان و به‌پاوه‌ستان له مه‌یدانی مه‌حشر)

تَرَىٰ دِهِبِي **الَّذِينَ** ئَهُوَئِهِ **كَذَّبُوا** دَرُؤِيَانَكِرْد **عَلَىٰ** لَهَسَر **اللَّهُ** خُودَا **وُجُوهُهُمْ** رُوه كَانِيَان **مُسَوَّدَةٌ** رَه شَبُوه. **الْيَسَ** ئَهْدَىٰ نِيَه

فِي لَهُ ، لَهْناو جَهَنَّم دۆزه خ مَتَوَى جیگا و مالی لِّلْمُتَكَبِّرِينَ بۆ خۆبهزل دانه ران (۶۰) وَيُنَجِّي وَي- اَللّٰهُ خودا (-رزگار دهکات)

الَّذِينَ تَهَوَّنَى أَتَقُوا لَهُ خُودَا تَرَسَان وَ پَارِيزْكَارِیَانْ كَرْدُوهُ بِمَفَازَتِهِمْ به بردراوه و ده سته كه وته كانِیانه وهش لَا يَمْسُهُمْ پَیْیَان ناكه ویت

الْأَسْوَأَ خَرَابَه وَلَا هُمْ وَ نه ته وانیش یَحْزَنُونَ خه ده خُون و دَلْ توند ده بن (۶۱) اللَّهُ خُودَا خَلِقْ خولقینه ر و دروستكه رى

كُلَّ هه مَوُو شَيْءٍ شَتِیْكه وَهُوَ وَ ته وه عَلَى له سهر كُلَّ هه مَوُو شَيْءٍ شَتِیْكه وَكِلَّ چاودیر و پارِيزهره (۶۲) لَهُ هِی ته وه

مَقَالِدِ جله و كلیلی أَلْسَمُوتْ ئاسمانه كان وَ الْأَرْضِ وَ زهوی وَ الَّذِينَ ته وانهی كَفَرُوا كوفریانكرد و بِيْ بَروابوون

بِأَيِّ به ئایه ته كانی اللَّهُ خُودَا أَوْلَئِكَ ته وان هُم هه رَخْوِیَانن أَنْحَسِرُونَ زیانمه ندان (۶۳) قُلْ بَلَى أَفَغَيْرَ ئایا جگه له

اللَّهُ خُودَا تَأْمُرُونِيْ فِهَرْمَانْم پیده كه ن كه أَعْبُدْ بپه رستم أَيُّهَا ته ی الْجَاهِلُونَ نه زان و نه فامه كان (۶۴) وَلَقَدْ وَ به دَننیایى

أَوْحِيْ سَرووشكراوه إِلَيْكَ بۆتو وَإِلَى وَ بۆ الَّذِينَ ته وانهی مِنْ له قَبْلِكَ پَیش تۆ (بوون) لَئِنْ بَیْگومان ته گهر

أَشْرَكَتْ شَهْرِيْك وَ هاوهَلْ دابنِیْ (بۆخودا) لِيَحْبَطَنَّ هه ر پوچهَلْ ده بیته وه عَمَلْكَ كاری تۆ وَلَتَكُونَنَّ وَ به دَننیایى- مِنْ له

أَنْحَسِرِينَ خه ساره تمه ند و دۆراوه كان (-ده بیته) (۶۵) بَلْ به لكو اللَّهُ (هه ر) خُودَا فَاعْبُدْ بپه رسته وَكُنْ وَ - مِنْ له

الشَّكِرِينَ سوپاسگوزاره كان (-ببه) (۶۶) وَمَا - قَدَرُوا قه دریان بۆ دا(-نه) ناوه بۆ اللَّهُ خُودَا حَقَّ هه ق وَ شایسته ی

قَدَرِهِ قه درو پایه ی وی وَ الْأَرْضِ وَ زهوی جَمِيعًا هه مووی قَبَضَتْهُ له مستیه تی یَوْمَ پۆزی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره كان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر) وَ أَلْسَمُوتْ وَ ئاسمانه كان

مَطُورِيْٓمَ پَیچراونه ته وه و نوشتاندراینه وه بِمِیْنِهِ به راسته ی سَبَحْنَهُ پَکی و بَیْگه ردى بۆته و وَتَعَلَّى وَ پیرۆز و گه و ره و بَلَنْدتره

عَمَّا له وه ی يُشْرِكُونَ هاوهَلْ وَ هاوبه ش داده نین (بۆی) (۶۷) وَنْفِخْ وَ فووکرا فِي له ، له ناو أَلْصُور وینه كان و كه ره ناكه

فَصَبَقْ لَهُ نَاقُورَ مَنْ تَهْوَى فِي لَه ، لَه نَاوِ السَّمَوَاتِ نَاسْمَانَه كَانِ وَمَنْ وَ تَهْوَى فِي لَه ، لَه نَاوِ الْأَرْضِ زَهْوَى دَايَه إِلَّا جَگَه لَه

مَنْ تَهْوَى شَاءَ - اللَّهُ خُودَا (وِيسْتِيه تِي) ثُمَّ پَاشَانِ نَفِخْ فُوكِرَا فِيهِ تَيَايِدَا أُخْرَى (جَارِيكِي) تَرِ فَإِذَا هَر تَهْوَه نَدَهو هُمْ تَهْوَانِ

قِيَامْ هَه سَتَاوونِ يَنْظُرُونِ تَهْمَه شَادَه كَهَن وَ دَه رَوَانِ (٦٨) وَأَشْرَقَتْ وَ رُوشَهَن بُوِيَهوهُ الْأَرْضِ زَهْوَى بُورْ بَه نُورِ وَ رُونَاكِي

رَبِّهَا خَاوَهَن وَ خُودَاوَه نَدِي خُوى وَوُضِعَ وَ دَانِرَا الْكِتَابِ كِتَابِ وَ نُوسِرَاوَه كَه وَجَائِيءَ وَ- بِاللَّيْنِ پِيغَه مَبَه رَانِ

وَالشَّهَادَ وَ شَهِيدَه كَانِ (-هَيَنَرَانِ) وَ قُضِيَ وَ بَرَايَهو مَه حَكَمَه كِرَا يَنْبَهُم نِيَوَانِيَانِ بِالْحَقِّ بَه حَقِّ وَ رَاسْتِي وَ رَهْوَايِ وَهُمْ وَ تَهْوَانِيَشِ

لَا يُظْلَمُونَ (هَه رَغِيَزِ) سَتَه مِيَانِ لِيَنَاكِرِي (٦٩) وَوُفِّيَتْ وَ بَه تَهْوَاوِي پِيْدِرَايَهوهُ كُلِّ هَه مُووَ نَفْسِ نَه فُسِ وَ كَه سِيَكِ

مَا (پَادَا شَتِي) تَهْوَى عَمِلَتْ كَرْدَبُووِي وَهُوَ وَ هَه رِ تَهوْ أَعْلَمَ زَانَا تَرِ وَ نَاگَادَا رَتَرَه بِمَا بَهْوَى يَفْعَلُونَ تَهْوَانِ دَه يَكَهَن (٧٠)

وَسِيقَ وَ بَه رِيخِرَانِ الَّذِينَ تَهْوَانَهِي كَفَرُوا كُوفِرِيَانِ كَرْدُو بَرَوَايَانِ نَه هَيِنَا إِلَى بُوْ ، بُولَايِ جَهَنَّمَ دُوزَه خِ

زَمْرًا كُومَه لْ كُومَه لْ وَ دَه سَتَه دَه سَتَه حَتَّى تَاكُو ، هَه تَا إِذَا كَاتِي جَاءُوهَا هَاتَنَه لَايِ فُتِحَتْ كَرَايَهوهُ أَبْوَبُهَا دَه رَاگَا كَانِي وَقَالَ وَ-

لَهُمْ پِيَايِي (-گُوتِ) خَزَنَتَهَا دَه رَغَه وَانَه كَانِ وَ پَاسَه وَانَانِي أَلَمْ يَأْتِكُمْ تَهِي بُوْتَانِ نَه هَاتِ رُسُلٍ پَه يَامَبَه رَانِيَكِ مِنْكُمْ لَه ئِيَوَه

يَتْلُونَ دَه خُونِيَنَهوهُ عَلَيْكُمْ بَه سَه رَتَانِ ، بُوْ سَه رَتَانِ ، لَه سَه رَتَانِ ءَايَتْ نَايَه تَه كَانِي قُورْثَانِ ، نِيَشَانَه گَه وَرَه كَانِ ، مَوْعِجِزَاتِي

رَبِّكُمْ بَه رَوَه رَدِيگَارَتَانِ وَيُنْذِرُونَكُمْ وَ ئِيَوَه يَانِ دَه تَرَسَانِ وَ وِرِيَادَه كَرْدَوَه لَه لِقَاءِ پِيَكِ گَه يَشْتَنِي وَ دِيْدَارِي يَوْمَكُمْ -

هَذَا تَهوْ (-رُوزَه تَانِ) قَالُوا گُوتِيَانِ يَلَى بَه لِي وَ لَكِنْ وَ بَه لَامِ حَقَّتْ چَه سِپَا وَ سَه پَا كَلِمَةً وَ تَهِي الْعَذَابِ عَه زَابِ وَ تَه شَكَه نَجَه

عَلَى لَه سَه رِ الْكَافِرِينَ كَا فَرَه كَانِ (٧١) قِيلَ گُوتِرَا أَدْخُلُوا بَرُونَه نَاوِ أَبْوَبِ دَه رَاگِي جَهَنَّمَ دُوزَه خِ خُلِدِينَ هَه تَاهَه تَايِي مَاوَه

فِيهَا تَيَافُ فَيْئَسْ جَا خِرَافَتَرِيئِه مَثْوَى مَالٍ وَ جِيگای اَلْمُتَكَبِّرِينَ خَوَّ بَهْزَل دَانِهَرِه كَان (٧٢) وَسِيْقٍ وَ بَهْرِيخِرَان اَلَّذِيْنَ ئِهَوَانِهِي

اَتَقَوَّا پارِيزْكارِيانْكَرد وَ دِهْتَرَسَان لِه رَحْمَتِهِمْ پِهروهرْدِگارِيان اِلَى بُو ، بَوْلَاي اَلْجَنَّةَ بَههَشْت زُمَرًا كَوْمَهَلْ كَوْمَهَلْ وَ دِهسْتِه دِهسْتِه

حَتَّى تَاكو ، ههتا إِذَا كَاتَى جَاءُوَهَا هَاتَنه لَای وَفُتِحَتْ وَ كَرَايهوه أَبُوبَهَا دِهَرِگَاكَانِي وَقَالَ وَ گوئی لَهُمْ پِنْيَان

خَزَنَتَهَا دِهَرِگِهَوَانِه كَان وَ پَاسِهَوَانَانِي سَلَّمَ نَاشْتِي وَ ئَارَامِي (بَيْت) عَلَيْكُمْ بَهسَهَرْتَان ، بُو سَهَرْتَان ، لِهسَهَرْتَان طِبْتُمْ چَاك بُوون

فَادْخُلُوَهَا بَغِهَرْمُوون بَرَوْنِه نَاوِي خُلِدِينَ ههتاههتاِيْ مَآوَهَن (تَيَايِدَا) (٧٣) وَقَالُوا وَگوْتِيَان اَلْحَمْدُ ههَرِچِي سُوپَاس وَ سَتَايشِه

لِلّهِ بُو خُودَايِ اَلَّذِي ئِهَوَهِي صَدَقْنَا رَاسْتِي لِهگَهَلْ ئِيْمِه كَرْد (لِه) وَعَدَهُرْ بَهئِيْنِهكَهِي وَأَوْرَثْنَا وَ ئِيْمَهِي كَرْدِه مِيرَاتْگَرِي

اَلْأَرْضُ زَهْوِي نَتَبَوَّا تَاكوو جِيئِي خَوَّ بَكِهِيْنِهوه مِّن لِه اَلْجَنَّةَ بَههَشْت حَيْثُ لِهكُوِي وَ چَوْن نَشَاءُ ئِيْمِه وَيِسْتَبَامَان

فَنَعْمُ ئِيْتَر چَاكْتَرِيْنِه اَجْرٌ پَادَاشْتِي اَلْعَمِلِينَ كَارَكِهَرَان (٧٤) وَتَرَى وَ دِهْبِيْنِي اَلْمَلَكَةُ فَرِيْشْتِه كَان حَافِينَ دِهوَرَهِيَان دَاوَه مِّن لِه

حَوْلَ دِهوَرِي اَلْعَرْشِ عَهْرَش وَ تَهخْتِي پَادَاشايَهْتِي (پِهروهرْدِگَار) يُسَبِّحُوْنَ پَاك رَاگَرِي وَ سَتَايش دِهكَهَن بِحَمْدٍ بَه سُوپَاسْكَرْدَنِي

رَحْمَتِهِمْ پِهروهرْدِگارِيان وَقُضِيَ وَ بَرَايهوه مِهحَكِهْمَهكِرَا يَنْبَغُ نِيَوَانِيان بِالْحَقِّ بَه حَهَق وَ رَاسْتِي وَ رِهَوَايِي وَقِيلَ وَ گوْتَرَا

اَلْحَمْدُ ههَرِچِي سُوپَاس وَ سَتَايشِه لِلّهِ بُو خُودَايِ رَبِّ پِهروهرْدِگَار وَ خَاوَهْنِي اَلْعَمِلِينَ جِيْهَانِيَان (٧٥)

سُورَةُ غَافِرٍ سوره‌تی غافر

بِسْمِ اللَّهِ خُودا اَلرَّحْمَنُ ئه‌وپه‌پیه به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوێکی پیرۆزی خُودایه) اَلرَّحِیمُ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خُودایه)

حَمِّمِ (۱) تَنْزِیل دابه‌زینراوی اَلْکِتَابُ ئه‌و کیتابه مِنْ لَه اَللَّهُ خُودایه اَلْعَزِیزُ خُودای ته‌واو بالاده‌ست

اَلْعَلِیمُ ته‌واو زانا و ئاگادار (۲) غَافِرٍ لیخۆش بووی اَلذَّنْبُ گوناح وَقَابِلُ و وه‌رگر و قبول‌کهری

اَلتَّوْبُ تۆبه و گه‌رانه‌وه‌ی (به‌نده‌کانی) شَدِید زۆر تونده اَلْعِقَابُ سزای ذِی خاوه‌ن اَلطَّوْلُ (خێر و بێری) درێژکراو لَا نیه

إِلَهُ خُوداوپه‌رستراوی إِلَّا جگه‌له هُوَ ئه‌و إِلَیْهِ هه‌ر بۆ لای ئه‌وه اَلْمَصِیرُ چاره‌نووس و سه‌رئه‌نجام (۳)

مَا يُجِدِلُ مشت و مې‌ناکات فِي لَه ءَايَتٌ ئایه‌ته‌کانی قورئان ، نیشانه‌ گه‌وره‌کان ، موعجیزاتی اَللَّهُ خُودا إِلَّا (که‌سێ) جگه‌له

اَلَّذِینَ ئه‌وانه‌ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بێ‌بروا‌بوون فَلَا یَغْرُرْكَ جاسا‌هه‌رگیز فریوت نه‌دا

تَقْلِبُهُمْ سَهْر و بن‌کردن (هاتووچۆنیان و ده‌سه‌لات‌داریان) فِي لَه اَلْبَلَدُ ولاته‌کان (۴) کَذَبَتْ به‌درۆی داناو برۆای پینه‌هینا

قَبْلَهُمْ لَه پێش‌ئه‌وان قَوْمٌ قه‌ومی نُوحٍ (پێغه‌مبه‌ر) نوحٍ وَالْأَحْزَابُ و ده‌سته و حیزبه‌کان مِنْ لَه بَعْدِهِمْ دوا‌ی ئه‌وان وَهَمَّتْ و-

كُلَّ هه‌موو أُمَّةٍ گهل و ده‌سته‌یه‌ک (-ویستیان) بِرُسُولِهِمْ پێغه‌مبه‌رانیان لِیَأْخُذُوهُ بگرن (سزایان بده‌ن یان بیانکوژن)

وَجَدَلُوا و گفتوگۆ و ده‌مه‌ده‌میانکرد بِالْبَطْلِ به‌پرو‌بوو‌جی و ناحه‌قی لِيُدْحِضُوا تا په‌تبه‌که‌نه‌وه بِهِ یی اَلْحَقُّ هه‌ق و راستی

فَأَخَذَتْهُمْ ئیتیر راب‌یچیانم کرد فَكَيْفَ جا‌چۆن کَانَ بوو عِقَابُ سزا (ی‌من) (۵) وَكَذَلِكَ و ئاوا‌ش حَقَّتْ چه‌سپا و سه‌پا

كَلِمَتٍ وته‌ی رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت عَلَى له‌سه‌ر اَلَّذِینَ ئه‌وانه‌ی کَفَرُوا کوفریانکردو برۆایان نه‌هینا أَنَّهُمْ به‌دنیای ئه‌وان

أَصْحَبُ خەلکى النَّارِ ئاگرى (٦) الَّذِينَ ئەوانەى يَجْمَلُونَ هەلەدەگرى الْعَرْشِ عەرش و تەختى پادشاىەتى وَمَنْ ئەوانەى

حَوْلَهُ دەورووبەرى يُسَبِّحُونَ تەسبیحات دەکەن (پاک رادەگرى و ستایش دەکەن) بِحَمْدٍ بە سوپاسگوزارى رَبِّهِمْ پەروەردگارىيان

وَيُؤْمِنُونَ و برۆادینن بِهِ يَتَسْتَغْفِرُونَ و داواى لیخۆشبوون دەکەن لِلَّذِينَ بۆئەو(کەس) انەى ءَامِنُوا برۆایان هیناوه

رَبَّنَا ئەى پەروەردگارىمان وَسِعَتْ - كُلِّ هەموو شَيْءٍ شتیکت (-دەورەداوه) رَحْمَةً بە میهرەبانى و بەزەى وَعِلْمًا و زانین و ئاگادارى

فَاغْفِرْ دە ببورە و خوشبەه لِلَّذِينَ بۆئەوانەى تَابُوا پەشیمان بوونەوه و گەراپنەوهه وَأَتَّبَعُوا و کەوتونەتە دواى سَبِيلَكَ رێگای تۆ

وَقِهِمْ و ئەوان بپارێزە لە عَذَابٍ عەزاب و ئەشکەنجەى الْجَحِيمِ دۆزەخ (٧) رَبَّنَا ئەى پەروەردگارىمان

وَأَدْخِلْهُمْ و ئەوان بخەرە ناو جَنَّتٍ باخ و بەهەشتى عَدْنٍ نەبراوهى هەتاهەتایى الَّتِي ئەوهى وَعَدْتَهُمْ وادە و بەئینت پێداون

وَمَنْ لە گەل ئەوکەسانەش کە صَلَحَ چاک بوون مِنْ لَهُ ءَابَائِهِمْ باوانیان وَأَزْوَاجِهِمْ و هاوشیوهکان و خێزانەکانیان

وَذُرِّيَّتِهِمْ و ئەوهکانیان إِنَّكَ بەدُنیاى تۆ أَنْتَ هەرخۆت الْعَزِيزُ ئەوپەرى دەسەلاتدارى بالادەستى الْحَكِيمِ دانا و تەواو کاربەجێ

(٨) وَقِهِمْ و بیانپارێزە لە السَّيِّئَاتِ خراپەکان وَمَنْ و هەرکەسى تۆ بپارێزى لَهُ السَّيِّئَاتِ خراپەکانى يَوْمَئِذٍ ئەورۆژه

فَقَدْ ئەوه بەدُنیاى رَحْمَتِهِ تۆ بەزەهیت پێهاتووتەوه وَذَلِكَ و ئەویان هُوَ (هەر) خۆى الْقَوَزُ بردنەوهى

الْعَظِيمِ ئەوپەرى شکۆدارى گەورەى (٩) إِنَّ بەدُنیاى الَّذِينَ ئەوانەى كَفَرُوا کوفریانکرد و بى برۆابوون يَنَادُونَ بانگدەکرین

لَمَقَّتْ بەراستی بقی گەورەى اللَّهُ خودا أَكْبَرُ گەورەترە مِنْ لَهُ مَقْتِكُمْ رقی خۆتان لە أَنْفُسِكُمْ خۆتان إِذْ کاتى کە

تُدْعَوْنَ بانگدەکرین إِلَى بۆ ، بۆلای الْإِيمَنِ برۆا وئیمان فَتَكْفُرُونَ ئەوسا کوفر دەکەن و برۆا ناھینن (١٠) قَالُوا گوتمان

رَبَّنَا په‌روه‌رديگاره اَمَتْنَا ئيمهت مراند اَنْتَيْنِ دووجاران وَاَحْيَيْتَنَا و ئيمهت ژياند اَنْتَيْنِ دووجاران فَاعْتَرَفْنَا ئيتړ دانمان نا

بِذُنُوبِنَا به‌گونه‌کانمان فَهَلْ جا ئيا اِلَى بُو خُرُوجْ ده‌رچوون مِّنْ (هيچ) سَبِيلْ ريگايه‌ک (هه‌يه) (۱۱) ذَلِكُمْ ئه‌وه‌يان

بِأَنَّهُ بِه‌ه‌وى ئه‌وه‌ى اِذَا کاتى دُعِى بانگ‌کړا و په‌رسترا اَللّهُ خودا وَحْدَهُ به‌تاک و ته‌نيایى كَفَرْتُمْ کوفرتان کرد وَاِنْ و نه‌گهر

يُشْرِكْ هاوېل و شه‌ريک دابنړئ بِه‌ه‌ بوى تَوَمَّنُوا بړوا دينن فَالْحُكْمُ ئيتړ حوکم و فه‌رمان‌پ‌وايى لِلّهِ بُو خوداى اَلْعَلِىَّ به‌رز و بَلَندى

اَلْكَبِيرِ ئه‌وېهرى گه‌وره (۱۲) هُوَ ئه‌و اَلَّذِي ئه‌وه‌يه که يُرِيكُمْ پيشان‌تان ده‌دات اِيتِهْ ئايه‌ته‌کانى (به‌لگه و نيشانه و موعجيزاتى)

وَيُنَزِّلْ و داده‌به‌زئى لَكُمْ بۆتان مِّنْ له اَلسَّمَاءِ ئاسمانه‌وه رِزْقًا رزق و رۆزيه‌ک وَمَا و- يَتَذَكَّرْ په‌ندوه‌ر(-نا) گرئت اِلَّا ئيلا

مِّنْ ئه‌وه‌ى يُنِيبْ (به‌رده‌وام) بگه‌رئته‌وه (۱۳) فَادْعُوا جا به‌رستن و بپاړئنه‌وه له اَللّهِ خودا مُخْلِصِينَ و پاک و خاوڼ بکه‌ن

لَهُ بۆئهو اَلدِّينِ دين و ملکه‌چيتان وَلَوْ هه‌رچه‌ند كَرِهَ (پييان خوښ نه‌بيت) اَلْكَافِرُونَ کافر و بي‌پرواکان (۱۴) رَفِيعَ زور به‌رزه

اَلدَّرَجَتِ پله و پايه‌ى ذُو خاوه‌نى اَلْعَرْشِ عرش و ته‌ختى پادشايه‌تى ه يَلْقَى (داده‌گرئ) اَلرُّوحَ رووح و وه‌ى مِّنْ له

أَمْرِهِ فه‌رمانى خو‌ى عَلَى بُو سه‌ر مِّنْ ئه‌وه‌ى يَشَاءُ خو‌ى بيه‌ويت مِّنْ له عِبَادِهِ به‌نده‌کانى لِينْدَر تا بيدارکاته‌وه و بترسي‌نى له

يَوْمَ رۆزى اَلتَّلَاقِ کۆبوونه‌وه و به‌يه‌ک گه‌يشتن (۱۵) يَوْمَ ئه‌ورؤزه‌ى هُم ئه‌وان بَرَزُونَ ديارکه‌وتوون لَا يَخْفَى ناشاردريته‌وه

عَلَى له‌راست اَللّهِ خودا مِنْهُمْ له‌وان شَيْءٌ (هيچ) شئى لِّمَن بُو کټيه اَلْمَلِكِ مولک و خاوه‌ندارى و پادشايى اَلْيَوْمِ ئيمړؤ؟

لِلّهِ بُو خوداى اَلْوَحْدِ تاک و ته‌نهای اَلْقَهَّار به‌زينه‌ر و ملکه‌چ پيکه‌رى هه‌مووشتيکه (۱۶) اَلْيَوْمِ ئيمړؤ

تُجْزَى پاداشت و سزا ده‌درئ كُلّ هه‌موو نَفْسٍ که‌س و نه‌فس‌يک بِمَا به‌وه‌ى كَسَبَتْ به‌ده‌ستى هي‌ناوه لَا ظَلَمَ نيه‌ زولم و سته‌م

الْيَوْمَ نُمِيقُ إِنَّ به دَلْنِيَايَ اللَّهُ خُودَا سَرِيعَ خَيْرِيَاةِ الْحِسَابِ لَيُطَيِّبِينَهُوهُ وَحِسَابِ ي (١٧)

وَأَنْذَرَهُمْ وَبَتَرَسِينَهُ وَبَيَّادِرِيَانِ بَكَهْوَهُ لَهْ يَوْمَ رَوْزِي الْأَزْفَةِ گُوزَارَانِ وَخَيْرِيَا وَبِهَرِيكَرْدَن (قيامهت) إِذْ كَاتِي كَهْ الْقُلُوبِ دَلَهْ كَانِ

لَدَى لَآيِ الْحَنَاجِرِ گَهْرُو وَقُورگَانِ هَ كُظْمِينِ خَهْمِ وَبِهَرَارَهِي پَهَنگَاوَهِي دَاوَهْتَهْوَهْ مَا لِلظَّالِمِينَ نِيَهْ بُو سَتَهْمَكَرَهْ كَانِ مِنْ (هيچ)

حَمِيمِ دُوسْتِيكِي گَهْرَمِ وَگِيَانَبَهْ گِيَانِي وَلَا شَفِيعِ وَنَهْ تَكَكَرِيكِيَشِ يُطَاعِ بَهْ گُويِي بَكْرِي (١٨) يَعْلَمُ (خُودَا) دَهْ زَانِي خَائِنَةُ خِيَانَهْ تَكَارِي

الْأَعْيُنِ چَاوَهْ كَانِ وَمَا وَتَهْوَهْ يَشِي تَخْفِي دَهْ يَشَارِيْتَهْوَهْ الصُّدُورِ سِينِگِ وَدَلَهْ كَانِ (١٩) وَاللَّهُ وَخُودَا يَقْضِي دَاوَهْرِي دَهْ كَاتِ

بِالْحَقِّ بَهْ حَهْقِ وَرَاسْتِي وَرَهْوَايِي وَالَّذِينَ وَتَهْوَانَهِي يَدْعُونَ دَهْ يِهْ رَسْتَنِ وَهَاوَارِي بُو دَهْ كَهْنِ مِنْ - دُونِهْ بِيَجْگَهْ (-له) وَ

لَا يَقْضُونَ نَابَرِينَهْ وَبِرِيَارِنَادَهْنِ بِشَيْءٍ بَهْ (هيچ) شَتِيكِ إِنَّ به دَلْنِيَايَ اللَّهُ خُودَا هُوَ خُوِي

الْصَّمِيعِ تَهْوَاوِييسَهْرِي (نَاوِيكِي پِيروزي خُودَا يَهْ) الْبَصِيرِ تَهْوَاوِي بِيْنَهْرَهْ بَهْ هَهْمُووشَتِي (٢٠) أَوْلَمْ يَسِيرُوا ثَايَا نَهْ گَهْ رَاوَنِ فِي لَهْ

الْأَرْضِ زَهْوِي فَيَنْظُرُوا جَا سَهِيرِ بَكَهْنِ وَتَبْرَابْمِينِيَنِ كَيْفَ چُونِ كَانِ بُوو عَقِبَةَ سَهْرَثَهْ نَجَامِ يِ الَّذِينَ تَهْوَانَهِي كَانُوا -

مِنْ لَهْ قَبْلِهِمْ يَبِيشْ تَهْوَانِ (-بوون) كَانُوا - هُمْ تَهْوَانِ أَشَدَّ تُونَدْتَر (-بوو) مِنْهُمْ لَهْوَانِ قُوَّةً هَيَزْ وَتَوَانَا

وَأَثَارًا وَشَوِيْنَهْوَارِ وَكَارِيگَهْرِيَانِ فِي لَهْ الْأَرْضِ زَهْوِي فَأَخَذَهُمْ نِيْنَجَا رَابِيْچِيكَرْدَنِ اللَّهُ خُودَا بِذُنُوبِهِمْ بَهْ گُونَا حَهْ كَانِيَانِ وَمَا -

كَانَ (-نَهْ) بُوو هُمْ بُوْتَهْوَانِ مِّنْ لَهْ رَاسْتِ اللَّهُ خُودَا مِّنْ (هيچ) وَاقٍ پَارِيْزَهْرِيكِ (٢١) ذَلِكَ تَهْوِيَانِ

بِأَنَّهُمْ بَهْ هُوِي تَهْوَهِي تَهْوَانِ كَانَتْ پِيْشَانِ تَأْتِيَهُمْ بُوِيَانِ دَهْ هَاتِ رُسُلُهُمْ پَهْ يَامَبَهْ رَانِيَانِ

بِالْبَيِّنَاتِ بَهْ بَهْ لَگَهِي رُوونِ وَثَاشْكَرَاوِ مَوْعِجِزَاتِ فَكَفَرُوا جَا بَرُوَايَانِ نَهْ هَيْنَا وَكُوفَرِيَانِ پِيْكَرْدَنِ فَأَخَذَهُمْ جَا رَابِيْچِيكَرْدَنِ اللَّهُ خُودَا

إِنَّهُ بِدُنْيَايِ نَهَو قَوِيْ بههيزى شَدِيد زور توند الْعِقَاب سزايه (٢٢) وَلَقَدْ وَ بهدُنْيَايِ أَرْسَلْنَا نَيِّمَه ناردمان مُوسَى مووسا

بِأَيَّتِنَا به نيايت و نيشانه گه وره كان و ميعجزاته كان وَسَلَطْنِ وَ بهلگه و دهسه لاتتیک ی مُبِينِ ديار و ناشکرا (٢٣) إِلَى بُو ، بُولای

فِرْعَوْنَ فيرعهون وَهَمْنٌ وَ هامان وَقُرُونِ وَ قاروون فَقَالُوا جا گوتيان سِحْرٌ جادوگه رنکی كَذَّابٌ دروژن ه (٢٤) فَلَمَّا جا کاتي

جَاءَهُمْ بۇيان هات بِالْحَقِّ به حهق و راستی و رهوايى مِنْ لَه عِنْدِنَا لايهن نيمه وه قَالُوا گوتيان اَقْتُلُوا بکوژن اَبْنَاءَ کوپاني

الَّذِينَ نَهَو(كهس) انهى ءَامَنُوا بروايان هيناوه مَعَهُ له گهل نهو وَاسْتَحْيُوا وَ بهيلنه وه به زيندووې نِسَاءَهُمْ ژنه كانيان وَمَا وَ-

كَيْدِ پيلاني الْكُفْرِينَ كافره كان (ثاكامى) إِلَّا (-نيه) جگه له فِي لَه ضَلَلِ گومرايى (٢٥) وَقَالَ وَ - فِرْعَوْنَ فيرعهون (-گوئی)

ذُرُونِي ليمگه رين اَقْتُلْ بکوژم مُوسَى مووسا وَلْيَدْعُ وَ با بپارتيته وه له رَبِّهِ پهروه ردگارى خوى اِنِّى بهدُنْيَايِ مِنْ اُخَافِ نه ترسم

أَنْ كَه يُّدِلَّ بگورئى دِينَكُمْ ثاين و عادهت و دهستورتان أَوْ يَنْ أَنْ كَه يُّظْهَرِ دهريخات و بلاوكته وه فِي لَه الْأَرْضِ زهوى

الْفَسَادِ فهساد و خراپه كارى (٢٦) وَقَالَ وَ - مُوسَى موسى (-گوئی) اِنِّى بهدُنْيَايِ مِنْ عَذْتِ په نامگرت بَرِّى به پهروه ردگارى

وَرَبِّكُمْ وَ پهروه ردگارتان مِّنْ لَه كُلِّ هه موو مُتَكَبِّرٌ خَو به زلدانه ريک لَا - يُّؤْمِنُ بروا (-نه) هينئى يَوْمَ به رَوْزى

الْحِسَابِ لينيچينه وه و حيساب (٢٧) وَقَالَ وَ - رَجُلٌ پياويكى مُؤْمِنٌ بروادار مِّنْ لَه اِلْ بنه ماله و شوينكه وتهى

فِرْعَوْنَ فيرعهون يَكْتُمُ (كه) دهيشارده وه اِيْمَنُهُ ثيمان و بروايى خوى (-گوئی) اَتَقْتُلُونَ ثايا ده كوژن رَجُلًا پياويك أَنْ كَه

يَقُولُ ده نيت رَّبِّى پهروه ردگارى مِنْ اَللّهِ (الله) يَه وَقَدْ وَ نه وه تا جَاءَكُمْ بۇتان هات بِالْبَيِّنَاتِ به لگه ي روون و ناشکراو موعجزات

مِنْ لَه رَبِّكُمْ پهروه ردگارتان وَإِنْ وَ نه گهر يَكْ - كَذَّبَا دروژن (-بيت) فَعَلِيْهْ نه وه له سه ر خويته كَذَّبَهُ درويه كهى

وَإِنْ وَتَهْگەر ۛک - صَادِقًا رَاسْتگۆ (-بیت) یُصِیْبُکُمْ بهرتان دهکهویت بَعْض هه‌ندیک الَّذِي تَه‌وه‌ی

یَعِدُکُمْ واده و به‌ئینتان پیده‌دا إِنَّ به‌دنیایي اللَّهُ خودا لَا یَهْدِي رَیْنموونی ناکات مَنْ تَه‌و که‌سه‌ی هُو تَه‌و به‌رَاسْتی

مُسْرِفٌ زَیْده‌ره‌وی کَذَّابٌ درۆزن ه (۲۸) یَقُومُ تَه‌ی قه‌ومی خۆم لَکُمْ بۆخۆتانه الْمَلِكُ مۆلک و خاوه‌نداری و پادشایی

الْيَوْمَ ئَیْمِرُو ظَهْرَیْن بِالاده‌ستن فِي له الْأَرْضُ زه‌وی فَن جاکي یَنْصُرُنَا سه‌رمان ده‌خات مِنْ له بَأْس زه‌بر و زه‌نگی

اللَّهُ خودا إِنَّ تَه‌گەر جَاءَنَا بۆمان هات قَالَ - فِرْعَوْن فیره‌هون (-گۆتی) مَا - أُرِیکُمْ نیشان‌تان(-نا) ده‌م إِلَّا شَتی جگه‌له

مَا تَه‌وه‌ی أَرَى خۆم دیییم وَمَا و - أَهْدِیکُمْ رَیْنمونیتان (-نا) که‌م بۆ إِلَّا شَتی جگه‌له سَبِيل رِیگی الرَّشَاد رَاسْتیناسی

(۲۹) وَقَالَ و- الَّذِي تَه‌وه‌ی ءَامَن برۆای هیناو (بوو) (-گۆتی) یَقُومُ تَه‌ی قه‌ومی خۆم إِنِّي به‌دنیایی مِنْ أَخَاف تَه‌ترسم

عَلَيْکُمْ به‌سه‌رتان ، له‌سه‌رتان ، بۆ سه‌رتان مِثْل (له‌به‌لایه‌ک) وه‌ک هی یَوْم رۆژی الْأَحْزَاب ده‌سته و گرووپه‌کان (۳۰)

مِثْل وه‌ک دَأْب عاده‌تی قَوْم قه‌ومی نُوح (پینگه‌مبه‌ر) نوح وَعَاد و (-قه‌ومی) عاد وَثَمُود و (-قه‌ومی) ثمود وَالَّذِينَ و تَه‌وانه‌ی

مِنْ له بَعْدِهِمْ له‌دوای تَه‌وان (بوون) وَمَا و - اللَّهُ خودا یُرِید (-نا) یه‌ویت ظُلُمًا (هیچ) زولم و سته‌میک لِلْعِبَاد بۆ به‌نده‌کانی

(۳۱) وَيَقُومُ و تَه‌ی قه‌ومی خۆم إِنِّي به‌دنیایی مِنْ أَخَاف تَه‌ترسم عَلَيْکُمْ به‌سه‌رتان ، بۆ سه‌رتان ، له‌سه‌رتان یَوْم رۆژی

الْتَّنَاد بانگی یه‌ککردن (قیامه‌ت) (۳۲) یَوْم تَه‌ورۆزه‌ی تُولُون پشت هه‌لده‌که‌ن مُدَبِّرَیْن دوابه‌دوای مَا لَکُمْ بۆتان نییه

مِنْ له‌رَاسْت اللَّهُ خودا مِنْ (هیچ) عَاصِم پاریزه‌ریکی تَه‌واو وَمَنْ و هه‌رکه‌سی یُضِلُّ - اللَّهُ خودا (-گومرای بکات) فَمَا تَه‌وه‌ نیه

لَهُ بۆی ، بۆتَه‌و مِنْ هیچ هَاد رَیْنمونیکاریک (۳۳) وَلَقَدْ و به‌دنیایی جَاءَکُمْ هات بۆ ئیوه یُوسُف یووسف مِنْ له

قَبْلَ بَيْتِهَا بِالْبَيْتِ به‌لگه‌ی ږوون و ټاشکراو موعجزات مَا جَا زِلْمٌ هَيْشَتَا فِي له ، له‌ناو شَكَّ گومان و ږاږایی (دان) مِمَّا له‌وه‌ی

جَاءَكُمْ بۆتانی هینا بِهِ حَتَّى ټاکو ، هه‌تا إِذَا کاتې هَلَّکَ له‌ناوچوو (مرد) قَلْتُمْ گوټتان لَنْ يَبْعَثَ هه‌رگیز نانږی اَللّٰهُ خدا

مِنْ له بَعْدِهِ دواږی ټهو رَسُولًا په‌یامبه‌ړنیک کَذَلِکَ ټا ټه‌وها يُضِلُّ - اَللّٰهُ خدا (-گو‌مړاده‌کات) مَنْ ټهو که‌سه‌ی

هُوَ (ټهو به‌راستی) مُسْرِفٌ زی‌ده‌ږه‌وېکې مُرْتَابٌ گو‌مانکاره (۳۴) اَلَّذِينَ ټه‌وانه‌ی يُجِدِلُونَ ده‌مه‌قاله‌ ده‌که‌ن فِي ده‌رباره‌ی

ءَايَاتٍ ټایه‌ته‌کانی ، نیشانه‌گه‌وره‌کان ، موعجزات اَللّٰهُ خدا بِغَيْرٍ به‌ږي سُلْطٰنٍ (هیچ) به‌لگه‌ و ده‌سه‌لاتي اَتَتْهُمْ بۆیان هاتې

كَبُرَ زورگه‌وره‌یه مَقْتًا رق و تورې‌ی (لږ) عِنْدَ لای اَللّٰهُ خدا وَعِنْدَ و لای اَلَّذِينَ ټهو(که‌س) انه‌ی ءَامَنُوا بږوایان هینا

كَذٰلِكَ ټاوا يَطْبَعُ - اَللّٰهُ خدا (-مورده‌نیته) عَلٰی سهر كُلِّ هه‌موو قَلْبٍ دلټیکي مُتَكَبِّرٍ خو‌به‌زل-زان ی جَبَّارٌ سه‌پینه‌ر

(۳۵) وَقَالَ و - فِرْعَوْنُ فیرعه‌ون (-گوټی) يَهْمَنُ ټه‌ی هامان اَبْنُ درووست بکه یي بَوْمَ صَرَخًا کو‌شکیکی (دیار)

لَعَلِّي به‌لکوو من اَبْلُغْ بگه‌مه اَلْاَسْبَبُ هو‌کار و ټه‌سبابه‌کان (۳۶) اَسْبَبُ هو‌کاره‌کانی اَلسَّمَوٰتِ ټاسمانه‌کان

فَاطَّلِعْ جَا (له‌سهر ږا) ته‌ماشابکه‌م اِلٰی بۆ لای ، به‌ره‌و اِلٰهُ خوداو په‌رستراوی مُوسٰی مووسا وَاِنِّي و له‌راستیدا من

لَاظَنُّهُ هه‌ر گو‌مانده‌که‌م ټهو کَذِبًا درۆزن (بیت) وَكَذٰلِكَ و ټاواش زَيْنَ ږازاندراره‌ته‌وه لِفِرْعَوْنِ بۆ فیرعه‌ون سُوءَ خراپه‌ی

عَمَلِهٖ کاره‌کانی وَصَدَّ و به‌ری-پښگړا عَنْ له اَلسَّبِيلِ راسته‌رښگای وَمَا - کَيِّدٌ پیلانی فِرْعَوْنُ فیرعه‌ون (-نیه له شتیک)

اِلَّا جگه‌له فِي (ږووچونه) ناو تَبَابٌ له‌ناوچوون (۳۷) وَقَالَ و - اَلَّذِي ټهو که‌سه‌ی ءَامَنَ بږوای هیناوه(-گوټی)

يَقُومُ ټه‌ی قه‌ومی خوُم اَتَّبِعُونَ دوام بکه‌ون اَهْدِكُمْ نیشانته‌ن ده‌ده‌م سَبِيلَ رښگای اَلرَّشَادَ راستی-ناسی (۳۸)

يَقُومُ ئه‌ی قه‌ومی خۆم إِنَّمَا له‌راستیدا ته‌نها هَذِهِ ئه‌و الْحَيَوةُ ژيانیه‌ی الدُّنْيَا دونیا مَتَّعَ (ته‌نها) رابوێردنیکه‌ه وَإِنَّ و به‌دُنْیایی

الْآخِرَةِ (ژیان) دووایی هِي هه‌ر ئه‌وه دَار مَالِي الْقَرَار مانه‌وه و جیگیر بوون (٣٩) مَنْ ئه‌و که‌سه‌ی عَمِل کردی

سَيِّئَةً خراپه‌یه‌ک فَلَا يُجْزَى ئه‌وه پاداشتی خراب (سزا) نادرته‌وه إِلَّا ته‌نها مِثْلَهَا وه‌ک ئه‌و وَمَنْ و ئه‌وه‌ی عَمِل کردی

صَالِحًا کاری چاک و به‌چاکی مَنْ له ذِكْرٍ نِّيرٍ أَوْ يَانِ أَنْتَى مِ وَهُوَ و ئه‌ویش مُؤْمِنٌ بروادار(بیت) فَأُولَئِكَ ئه‌وه ئه‌وان

يَدْخُلُونَ ده‌چنه‌ناو الْجَنَّةَ به‌هه‌شت يَرْزُقُونَ رزقیان پێده‌درئ فِيهَا تیایدا بَغَيْرٍ به‌یِّ حِسَابٍ حیساب و ژماردن (٤٠)

وَيَقُومُ و ئه‌ی قه‌ومی خۆم مَا لِي مِنْ جِیمه اَدْعُوكُمْ بانگتان ده‌که‌م إِلَى بُو النَّجْوَةِ ده‌ربازبوون وَتَدْعُونِي و ئیوه بانگم ده‌که‌ن

إِلَى بُو ، بۆلای النَّار ئاگر (٤١) تَدْعُونِي ئیوه بانگم ده‌که‌ن لِأَكْفُرَ تاکو کوفر بکه‌م بِاللَّهِ به‌خودا

وَأَشْرِكْ و دابنیم شه‌ریک و هاوه‌ل بِهِ بُوی مَا لَيْسَ (ئه‌وه‌ی که‌) نیه‌ لِي بُو مِنْ بِهِ به‌و شته‌ عِلْمٌ (هیچ) زانست و زانیاریک

وَأَنَا و مَنْ اَدْعُوكُمْ بانگتان ده‌که‌م إِلَى بُو ، بۆلای الْعَزِيزِ خودای ته‌واو بالاده‌ست الْغَفْرِ ئه‌وپه‌ری لیخۆشبوو (٤٢)

لَا جَرَمَ گومانی تیا نیه‌ إِنَّمَا به‌راستی ئه‌وه‌ی تَدْعُونِي ئیوه بانگم ده‌که‌ن إِلَيْهِ بُوی لَيْسَ نیه‌ لَهُ (هیچ) دَعْوَةً بانگه‌وازیک

فِي له ، له‌ناو الدُّنْيَا دونیا وَلَا فِي و نه‌ له الْآخِرَةِ دواړوژیش وَأَنَّ و به‌دُنْیایی مَرَدَّنَا گێڕانه‌وه‌مان إِلَى بُو ، بۆلای اللَّهِ خودا یه‌

وَأَنَّ و به‌دُنْیایی الْمُسْرِفِينَ زیده‌په‌وان هُمْ هه‌رخۆیان أَصْحَابُ (خه‌لکی) النَّار ئاگران (٤٣) فَسَتَذْكُرُونَ له‌داهاوئو بیرتان دیته‌وه‌

مَا ئه‌وه‌ی أَقُولَ مِنْ ده‌یلنیم لَكُمْ پێتان وَأَفْوِضْ و - أَمْرِي (کار و باری خۆم) إِلَى (-ئه‌سه‌پم و لیده‌گه‌ریم) بُو اللَّهِ خودا

إِنَّ به‌دُنْیایی اللَّهُ خودا بَصِيرٌ بینه‌ری ته‌واوه بِالْعِبَادَ به‌به‌نده‌کان (٤٤) فَوَقَّهٖ ئیتر- اللَّهُ خودا (-ئه‌وه‌ی پاراست له‌)

سَيِّئَات خراپه ی مَّا مَكْرُوا ټه و پیلانه ی ټه وان دایانرېشتېوو وَحَاق و بهرکه وټ- بِأَل به (دار و دهسته و) بڼه مال ه ی

فِرْعَوْنَ فیرعه ون سُوء خراپه ی ټی ٱلْعَذَاب عه زاب و ټه شکه نجه دان (٤٥) ٱلنَّار ټاگر يُعْرَضُونَ نیشانده درینه عَلَیْهَا سه ری

عُدُّوا به یانیا ن وَعَشِیًّا و ټیواران وَیَوْم و ټه و رږڅه ی تَقُوم هه لده ستی ٱلسَّاعَة رږڅی قیامه ت اَدْخِلُوا -

ءَال بڼه مال ه و شوینکه وټه ی فِرْعَوْنَ فیرعه ون (-بخه نه ناو) اَشَدّ توندتر و به ټیتری ٱلْعَذَاب عه زاب و ټه شکه نجه (٤٦)

وَإِذْ و(باس بکه) که یَتَحَا۟جُّونَ دهمه قاله له گه ل یه کتر ده که ن فِی له ناو ٱلنَّار ټاگر فِیَقُول ټیتر-

ٱلضُّعْفُو۟ا لاواز و بیده سه لاته کان (-ده لښ) لِلَّذِیْنَ به ټه وانه ی اَسْتَكْبَرُوا خو یان به گه وره دانا بوو اِنَّا به دُنْیَا ی ، به راستی ټیمه کُفَّا -

لَکُمْ بو ټیوه تَبَعًا تابع و شوینکه وټه (-بووین) فَهَلْ جا ټایا اَنْتُمْ ټیوه مُعْتُون (لا بهرن) عَنَّا له سه ر ټیمه نَصِیۡۤیۡۤا به شیک مِّن له

ٱلنَّار ټاگر (٤٧) قَالَ - اَلَّذِیْنَ ټه وانه ی اَسْتَكْبَرُوا خو یان به گه وره دانا (-گوتیا ن) اِنَّا به دُنْیَا ی ، به راستی ټیمه کُلّ هه موو

فِیۡهَا تیایدا ی اِنِّ به دُنْیَا ی اَللّٰهُ خودا قَدْ ټه وټه حَكَم حوکمی کرد و دادوه ریکرد یٰۤیۤن له نیوان اَلْعِبَاد به نده کان (٤٨)

وَقَالَ و- اَلَّذِیْنَ ټه وانه ی فِی له ، له ناو ٱلنَّار ټاگر بوون (-گوتیا ن) نَحْزَنَة به پاسه وان و ده رکه وانه کانی جَهَنَّمَ دوزه خ

اَدْعُوا بانگ بکه ن رَبِّکُمْ پهروه ردیگارتان یُخَفِّف سووک بکات عَنَّا له سه رمان یَوْمًا رږڅیک مِّن له ٱلْعَذَاب عه زاب و ټه شکه نجه

(٤٩) قَالُوا گوتیا ن اَوْ ټه دی لَمْ تَك ټه وهنده بوو تَاۡتِیۡکُمْ بوټانیا ن ده ټینا رُسُلُکُمْ په یامبه ره کان تان

بِٱلْبَیِّنٰت به لگه ی روون و ټاشکراو موعجیزات قَالُوا گوتیا ن بَلٰی به لّٰی قَالُوا گوتیا ن فَاَدْعُوا جا به رستن و بپارینه وه له وَمَا و-

دُعُوۡا پارانه وه و بانگ کردنی اَلْکٰفِرِیۡن کافره کان (هیچ ټا کانی -نیه) اِلَّا ته نها فِی له ضَلٰلٍ وټلی و گومراییه (٥٠)

إِنَّا به دُنْيَايَ ، به راستی ئیمه لَنْصُرَ هەر سهرده خهین رُسُلَنَا په یامبه رانمان وَالَّذِينَ وَتَهُو (کهس) انه ی ءَامَنُوا بروایان هیناوه

فِي له الْحَيَوةُ ثِيَابِي الدُّنْيَا دُونِي وَيَوْمَ وَتَهُو رُؤْهِي يَقُومُ هه ئنده ستیتته وه الْأَشْهُدُ هه موو شایه ته کان (٥١) يَوْمَ تَهُو رُؤْهِي

لَا يَنْفَعُ سَوْد نَابَه خَشْيَ بِهِ الظَّالِمِينَ سته مکاره کان مَعْدِرَتَهُمْ پُوزش هینانه وه یان وَلَهُمْ وَبُيَان هه یه

الْلعنة نه فرهت و بیبهشی له رحه متی خودا وَلَهُمْ وَبُيَان هه یه سُوء خرابترینی الدَّار مَال و مه نزلگا (٥٢) وَلَقَدْ وَ به دُنْيَايَ

ءَاتَيْنَا هينامان بُو مُوسَى موسا اَلْهُدَى رِبِّي راسْت و هیدایهت وَأَوْرَثْنَا وَ ئیمه - بَنِي رُؤْله و هُوزی

إِسْرَءِيلَ پیغه مبه ر به عقووب (مان - کرده میرانگری) اَلْكِتَابُ نامه و نوسراوی (ئاسمانی) (٥٣) هُدًى هیدایهت و رینموونی

و ذِكْرِي و بیرخه ره وه لِأُولَى بُو خاوهن اَلْأَلْبَبُ هُوشه کان (بُو هُوشمه ننده کان) (٥٤) فَاصْبِرْ جا ئارامبگره و خُورِاگره

إِنَّ به دُنْيَايَ وَعْدَ به ئینی اَللَّهُ خودا حَقَّ هه ق و راسته وَأَسْتَغْفِرُ و داوای لیخوُش بوون بکه لِدَنْبِكَ بُو گونا هت

وَسَبِّحْ وَ ته سبیح بکه و پاک و بهرز راگره بِحَمْدٍ به سوپاسگوزاری رَبِّكَ پهروه ردیگارت بِالْعِشْيِ به ئیواران وَالْإِبْرُ وَ بهر به یانیان

(٥٥) إِنَّ به دُنْيَايَ الَّذِينَ تَهُوانه ی يُجْدِلُونَ ده مه قاله ده کهن فِي له ءَايَتِ ئایه ته کانی قورئان ، نیشانه گه و ره کان ، مو عجزاتی

اَللَّهُ خودا بَغِيرَ به بِنِ سُلْطَنِ به لگه و ده سه لاتی أَتَهُمْ بُيَان هات (بِنِ) إِنْ نیه فِي له ، له ناو صُدُورِهِمْ سینه یان

إِلَّا (شتی) جگه له كِبَرٍ خُوبه گه و ره زانینیک مَا - هُم تَهُوان يَبْلُغِيهِ يِي (-نا) گهن فَاسْتَعِذْ جا په نابگره بِاللَّهِ به خودا

إِنَّهُ به دُنْيَايَ تَهُو هُو هه رخوی السَّمِيعِ ته واو بیسه ری (ناوئیکی پیروزی خودایه) اَلْبَصِيرِ ته واو بینهر به هه مووشتی (٥٦)

خَلَقَ به راستی دروستکردنی السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ وَ زهوی أَكْبَرَ گه و ره تره مِنْ له خَلَقَ دروستکردن و به دیه یانی

النَّاسَ خەلک وَلَکِنَّ بەلام أَكْثَرُ زۆربەى النَّاسِ خەلک لَا يَعْلَمُونَ نازانن (٥٧) وَمَا وَ- يَسْتَوِي يەكسان (-نا) بێت

الْأَعْمَى کوێر وَالْبَصِيرَ و چاوساغ و بینا وَالَّذِينَ و ئەو(کەس) انەى ءَامِنُوا بڕوایان هیناوه وَعَمِلُوا و کردوویانه

الْصَّلَاحُت کارو کردهوه چاکهکان وَلَا الْمُسِيءَ و نه خراپهکار (یش) قَلِيلًا کهمیک (ن) مَا ئەوهى تَبَذَّرُونَ پەندوهردهگرن (٥٨)

إِنَّ بەدُنْیایِ السَّاعَةِ رۆژى قیامەت لَأَتِيَةٌ هەر هاتووہ لَا - رَبِّ نیه کهمترین گومان فِیْهَا تیایدا وَلَکِنَّ بەلام أَكْثَرُ زۆربەى

النَّاسِ خەلک لَا يُؤْمِنُونَ بڕوا ناھینن (٥٩) وَقَالَ وَ- رَبُّكُمْ پەرورەدیگارتان (-گوێ) ادَّعُونِي بانگم بکەن و بپارێنەوه

أَسْتَجِبْ وهلام دەدەمەوه لَكُمْ بۆتان إِنَّ بەدُنْیایِ الَّذِينَ ئەوانەى يَسْتَكْبِرُونَ خۆیان بەزل دادەنن عَنْ لەراست

عِبَادَتِي پەرستى من سَيَدْخُلُونَ بەدُنْیایِ (لەداھاتوێکی نزیک) دەچنەناو جَهَنَّمَ دۆزەخ دَاخِرِينَ بە زەلیلی و ریسوایی و سەرشۆری

(٦٠) اللَّهُ اللَّهُ (یە) الَّذِي ئەوهى جَعَلَ دایناوه لَكُمْ بۆتان أَلَّيْلَ شەو لَتَسْكُنُوا تاكوو خامۆش و کړ بن فِیه تیایدا

وَالنَّهَارَ و رۆژگاری مُبْصِرًا رۆناک و بینراوکردوه إِنَّ بەراستی اللَّهُ خودا لَذُو هەرخواوەنى فَضْلٍ زیدەچاکەبى (زۆرەزۆرە) عَلَى لەسەر

النَّاسِ خەلک وَلَکِنَّ بەلام أَكْثَرُ زۆربەى النَّاسِ خەلک لَا يَشْكُرُونَ سوپاسگوزارى ناکەن (٦١) ذَلِكُمْ ئەوهیه اللَّهُ الله

رَبُّكُمْ خودای پەرورەدیگارتان خَلَقَ خولقینەر و دروستکەرى كُلَّ هەموو شَيْءٍ شتیکە لَا نیه إِلَهَ خوداوپەرستراوێک (ى حەق)

إِلَّا جگەلە هُوَ ئەو فَأَنْتَ جە چۆن و بۆکوێ تُوَفِّكُونَ لادەدرێن و وێڵدەکرێن (٦٢) كَذَلِكَ ئاوا يُؤَفِّكَ خوار دەروێن

الَّذِينَ ئەوانەى كَانُوا پێشان بِأَيْتَ بە ئایەتەکانى اللَّهُ خودا يَجْحَدُونَ کوفریاندهکرد و نکۆڵیان دەکرد (٦٣) اللَّهُ الله (یە)

الَّذِي ئەوهى جَعَلَ دایناوه ، دروستیکردوه لَكُمْ بۆتان الْأَرْضَ زەوى قَرَارًا جیگیرە بۆ نیشتهجى بوون وَالسَّمَاءَ و ئاسمان (یش)

بِنَاء بونیادنراوه وَصَوَّرَكُمْ و وینه و شتیه به خشیوه پیتان فَأَحْسَنَ جا چاکترینی کردوه صَوَّرَكُمْ وینه و شتیه تان

وَرَزَقَكُمْ و پییداون (رزق و رۆزی) مِّنْ لَهُ الطَّيِّبُ تهوهی خوش و پاکه ذَلِكُمْ تهوهیه الله خودای رَبَّكُمْ پهروهردیگارتان

فَتَبَارَكَ جا پر به خشش و بهرکتی و گهورهی و پیروزی بۆ الله الله خودای رَبَّ پهروهردیگار وخواهنی الْعَالَمِينَ جیهانیان (۶۴)

هُوَ تهوه اَلْحَيُّ زیندووی تهواو لَا نِیْهُ اِلَهِ خوداوپه رستراوی اِلَّا جگهله هُوَ تهوه فَادَعُوهُ ئیر بانگی بکهن و بیارینهوه لی

مُخْلِصِينَ پاک و خاوین بکهن لَهُ بۆتهو اَلدِّین دین و ملکه چیتان اَلْحَمْدُ هه چی سوپاس و ستایشه لِلَّهِ بۆ خودایه

رَبَّ پهروهردیگار و خواهنی الْعَالَمِينَ جیهانیان (۶۵) قُلْ بَلٰی اِنِّیْ به دنئیایی مِّنْ نُّهْیْت لِّیْم قه دهغه کراوه اَنْ که

اَعْبُدْ بهرستم اَلَّذِینَ تهوانهی تَدْعُونَ هاواریان لیده کهن و دهیانپه رستن مِّنْ لَهُ دُونَ غهیری الله خودا لَمَّا کَانَ که

جَاءَنِي بۆم هات اَلْبَیِّنَاتُ به لگه دیار و ئاشکراکان مِّنْ لَهُ رَبِّیْ پهروهردیگارم وَاَمِرْتُ و فه رمانم پیکراوه اَنْ که

اَسْلِمَ ملکه چی بکهم لِرَبِّ بۆ پهروهردیگاری الْعَالَمِينَ جیهانیان (۶۶) هُوَ تهوه اَلَّذِی تهوهیه خَلَقَكُمْ (که) ئیوهی دروستکردوه

مِّنْ لَهُ تُرَابٌ خَوْلَیْکُمْ ثُمَّ پاشان مِّنْ لَهُ نُطْفَةٌ تَنوکیک ثُمَّ پاشان مِّنْ لَهُ عِلْقَةٌ هه لواسراویک ثُمَّ پاشان

يُخْرِجُكُمْ دهرتانه کات طِفْلًا (وهک) منالیک ثُمَّ پاشان لِتَبْلُغُوا تا ده گهن به اَشْدَّكُمْ تهوپه ری توند و تۆلیتان ثُمَّ پاشان

لِتَكُونُوا تا دهن به شُيُوخًا پیرانیک وَمِنْكُمْ و له ئیوه- مِّنْ (-هه ن) که سانیک یَتَوَفَّی تهواو ده کرین (رۆحیان ده کیشری) مِّنْ له

قَبْلَ پِیشا وَلِتَبْلُغُوا و تا ده گهن به اَجَلًا ده م و کاتیکی مُسَمًّى دیاریکراو وَلَعَلَّكُمْ و به لکو ئیوه تَعْقِلُونَ تیبگهن و پنبگهن (۶۷)

هُوَ تهوه اَلَّذِی تهوهی یُحْيِی ته ژینتهوه و زیندوو ده کاتهوه وَمِیْت و دهرمیئی فَاِذَا جاکائی قَضَى -

أَمْرًا كَار و فهرمانيكى (-بېريار دا وبږيهوه) فَإِنَّمَا ئَيْتَر هەر ئهونده يَقُول - لَهْ يَتَّى (-دهلئ) كُن ببه فَيَكُون ئَيْتَر دهې (٦٨)

أَلَمْ تَرَ ثَايَه لېرانهماى إِلَى له الَّذِينَ ئهوانهى يُجِدُونَ دهمهقاله دهكهَن فِي له

ءَايَتْ ثايهتهكانى قورئان ، نيشانه گهورهكان ، موعجزياتى اللَّهُ خُودَا أَنَّى چُون يُصْرَفُونَ به لاريدا دهبرين (٦٩) الَّذِينَ ئهوانهى

كَذَّبُوا به دروياندانا وباوهريان نهكرد بِالْكِتَابِ به نوسراو و نامه (ى ئاسمانى) وَمَا و بهوهى أَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان بِهِ يَتَّى

رُسُلَنَا پهيامبهرانمان فَسَوْفَ جا بهدنيايى لهداهاوو يَعْلَمُونَ دهزانن (٧٠) إِذْ كَاتَى كه الْأَعْلَالُ كَوْت و زنجيران فِي له

أَعْنَقِهِمْ گهردهنهكانياندايه وَالسَّلْسِلِ له گهل زنجيرهكان يُسْحَبُونَ رادهكيشرين (٧١) فِي له ، لهناو أَلْحِمِمْ ئاوى بهكول كهوتوو

ثُمَّ پاشان فِي له ، لهناو النَّارِ ئاگر (ى دوزهخ) يُسْجَرُونَ گريان تيبهردهرى (٧٢) ثُمَّ پاشان قِيلَ گوترا لَهُمْ پينان

أَيْنَ لهكوئيه مَا كُنْتُمْ ئهوهى ئيوه پيشان تُشْرِكُونَ هاوهلتان دادهنا بوى (٧٣) مِنْ له دُون غهبرى اللَّهُ خُودَا قَالُوا گوتيان

ضَلُّوا بزربوون عَنَّا لِيَمَان بَلْ بهلكو لَمْ ههركيز - نَكُنْ ئيمه(-نه) بووين تَدْعُوا بانگ بكهيين (و بپهريستين) مِنْ له قَبْلَ پيشا

شَيْئًا (هيچ) شئى كَذَلِكَ ئا ئاوها يُضِلّ - اللَّهُ خُودَا (-گومرادهكات) الْكَافِرِينَ كافرهكان (٧٤) ذَلِكُمْ ئهوهيان

بِمَا به(هوى ئه) وهى كُنْتُمْ ئيوه پيشان تَفْرَحُونَ دلخوشتان دهكرد فِي له ، لهناو الْأَرْضِ زهوى بَغِيْرَ بهې الْحَقِّ حَق

وَمَا و به(هوى) ئهوهى كُنْتُمْ ئيوه پيشان تَمْرَحُونَ فيز و شانازيتان دهكرد (٧٥) أَدْخُلُوا برونه ناو أَبْوَابِ دهركا جَهَنَّمَ دوزهخ

خُلِدِينَ ههتا ههتاين ماوهن فِيهَا تيايدايه فَبِئْسَ جا خراپترين مَثْوًى مَال و جيگاي الْمُتَكَبِّرِينَ خو بهزل دانهرهكان (٧٦)

فَأَصْبَرَ جا ئارامبگره و خوږاگره إِنَّ بهدنيايى وَعَدَ بهئينى اللَّهُ خُودَا حَقَّ ههق و راسته فَإِمَّا جا يان نُرِيْكَ پيت نيشاندهدين

بَعْضُ هەندىك **الَّذِي** ئەوھى **نَعِدُهُمْ** بەلێنیاڭ پىدەدىڭ **أَوْ** يان **تَوَفِّيكَ** ئەتمىزىڭ و تەواوت دەكەڭ **فَالْيَنَّا** ئىتر ھەر بۆلاى ئىمە

يُرْجَعُونَ (ئەوان) دەگىردىنەوھە (۷۷) **وَلَقَدْ** و بەدلىيايى **أَرْسَلْنَا** ئىمە ناردمان **رُسُلًا** پەيامبەرانىك **مِّنْ** لە **قَبْلِكَ** پېش تۆ

مِنْهُمْ لەوان ھەنە **مِّنْ** كەسانىك **قَصَصْنَا** چىرۆكىانمان گىراوھتەوھە **عَلَيْكَ** بەسەرت ، لۆسەرت **وَمِنْهُمْ** و لەوان **مِّنْ** كەسانىك **لَمْ** -

نَقْصُصْ (-نە) مانگىراوھتەوھە چىرۆكىان **عَلَيْكَ** بەسەرت ، لەسەرت **وَمَا** و نە **كَانَ** بووھە **لِرَسُولٍ** بۆ پەيامبەرىك **أَنْ** كە

يَأْتِي بىئىت **بِآيَةٍ** ئايەت و موعىزەيەك **إِلَّا** تەنھا **بِإِذْنِ** بەئىزىڭ و رېئىدانى **اللَّهُ** خودا **فَإِذَا** جاكاتى **جَاءَ** - **أَمْرٍ** فەرمانى

اللَّهُ خودا (-ھات) **قُضِيَ** بىرايەوھە **بِالْحَقِّ** بە ھەق و راستى و رەوايى **وَخَسِرَ** و خەسارەتمەند بوون **هُنَالِكَ** ئا لەوئى

الْمُبْطِلُونَ ناحەق و پرووپوچ بىزان (۷۸) **اللَّهُ** اللە يە **الَّذِي** ئەوھى **جَعَلَ** دروستىكرد **لَكُمْ** بۆتان

الْأَنْعَمَ مەڤ و مالات و ئازەلانىك **لِتَرْكَبُوا** تا سوارىڭ **مِنْهَا** لە(سەر) ھەندىكىان **وَمِنْهَا** و لە(ھەندىكىانىش) **تَأْكُلُونَ** دەخۆن

(۷۹) **وَلَكُمْ** بۆ ئىوھەھىيە **فِيهَا** تىايدا **مَنْفَعٌ** چەندىڭ سود **وَلِتَبْلُغُوا** و تا بگەيڭ **عَلَيْهَا** بەسەرى دا

حَاجَةً حاجەت و بىويستىيەك **فِي** لە **صُدُورِكُمْ** سىڭىڭ و دلتاندايە **وَعَلَيْهَا** و لە سەر ئەوان **وَعَلَى** و لەسەر **الْفَلَكَ** كەشتى

تُحْمَلُونَ ھەلدەگىرىڭ (۸۰) **وَيُرِيكُمْ** و پىشانتان دەدات **ءَايَاتِهِ** ئايەتەكانى (بەلگە و نىشانە و موعىزاتى) **فَأَيَّ** جا كام

ءَايَاتُ ئايەتەكانى قورئان ، نىشانە گەورەكانى ، موعىزاتى **اللَّهُ** خودا **تُكْرُونَ** ئىنكار دەكەڭ و نكۆلى لىدەكەڭ (۸۱)

أَفَلَمْ ئايا نەگەر اوان **فِي** لە ، لەناو **الْأَرْضِ** زەوى **فَيَنْظُرُوا** ئەوسا سەير بگەڭ و تىراىمىڭ **كَيْفَ** چۆن **كَانَ** بوو

عُقَبَةً سەرئەنجامى **الَّذِينَ** ئەوانەيى **مِنْ** لە **قَبْلِهِمْ** پېش ئەوان (بوون) **كَانُوا** ئەوان- **أَكْثَرُ** زۆرتى **مِنْهُمْ** لەوان

وَأَشَدُّ وَ تَوَوَدُّ تَوَلَّى (بوو) قُوَّة هِز و قووه تی وءَاثَارًا و شوینهوار و کاریگهریان فِي له الْأَرْض زهوی فَمَا جا-

أَغْنَى سوودی نه به خشی عَنْهُمْ (بیان) مَا ئهوی كَانُوا پیشان یَكْسِبُونَ به دهستیان دهینا (۸۲) فَلَمَّا جا کات

جَاءَتْهُمْ بۆیان هات رُسُلُهُم په یامبه رانیان به بِالْبَيِّنَات به لگه ی روون و ئاشکراو موعجزات فَرِحُوا دلپانخوښ بوو بِمَا بهوی

عِنْدَهُمْ لایان هه بوو مِّن له أَلْعَلِّم زانین و زانست وَحَاق و گړبوو بِهِمْ لیان مَا ئهوی كَانُوا ئهوان پیشان بِهِ -

يَسْتَهْزِءُونَ گهمه و گالتهیان ده کرد (-پی) (۸۳) فَلَمَّا جا کات رَأَوْا بینیان بَأْسَنَا زهبر و زهنگی ئیمه قَالُوا گوتیان

ءَامِنًا پروامان هیئا بِاللَّهِ به خودا وَحْدَهُ به ته نهایی وَكَفَرْنَا و کوفرمانکرد بِمَا بهوی كُنَّا پیشان- بِهِ پی

مُشْرِكِينَ موشریک و بیروا (-بوون) (۸۴) فَلَمْ يَكْ جا ئهوه نه بوو يَنْفَعُهُمْ سودیان پیبگه یه نی اِيْمَنَهُم پرواهینانیان لَمَّا کات

رَأَوْا بۆیان هات بَأْسَنَا زهبر و زهنگی ئیمه سُنَّت سونهت و یاسای اللَّهُ خودا یه اَلَّتِي ئهوی قَدْ بیگومان خَلَّت (ههروابووه)

فِي له عِبَادِهِ بهنده کانی وَخَسِر و خه ساره تمه ند بوون هُنَالِكَ ئا له وی الْكُفْرُونَ کافر و بیرواکان (۸۵)

سُورَةُ فَصَّلَتْ سوره تی فصلت

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنُ ئهوپه رپیه به زهپی و میهره بان (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمُ ئهوپه ری به خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

حَمِّ حَامِيمٍ (۱) تَنْزِيلٌ دابه زینراونیکه مِّنْ لِّهِ الرَّحْمَنُ ئەو پەریبە بەزەبی و میهرەبان (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئەو پەری بەخشنده (ناویکی پیروزی خودایه) (۲) کِتَابٌ کِتابێکە فَصَّلَتْ تەواو رۆن و جیاکراوەتەووە ءَايَتُهُر ئایەتەکانی

قُرْآنًا قورئان و کیتابیکی خوینراوێ عَرَبِيًّا (بەزمانی) عەرەبی یە لِقَوْمٍ بۆقەومێ يَعْلَمُونَ بزانی (۳) بَشِيرًا موژدەبەخشە

وَنَذِيرًا و بیدار کەر و ترسینەرە فَأَعْرَضَ ئەوسا پشتیان تیکرد أَكْثَرُهُمْ زۆریەیان فَهُمْ ئیتر ئەوان لَا يَسْمَعُونَ نابیس (۴)

وَقَالُوا وگوتیان قُلُوبُنَا دڵە کانمان فِيْ لَهْ أَكِنَّةٌ چەند پەردە و پیستیکیە دوورە مِمَّا لَهْوَى تَدْعُونَا ئیمە بانگ دەکەى إِلَيْهِ بۆ لای

وَفِيْ وَهَبِهِ لَهْ ءَاذَانِنَا گوێچکە کانمان وَقَرَّ گوێگرانییک وَمِنْ و لَهْ بَيْنِنَا نیوان ئیمە وَبَيْنَكَ و نیوان تۆدا (هەبە)

حِجَابٍ پەردە و حیجابێک فَأَعْمَلَ ئیتر تۆ کار بکە إِنَّا بِهِ رَاسِئِي ئیمەش عَمِلُونَ لَه کاریین (۵) قُلْ بَلَى إِنَّمَا لَه رَاسِئِدا-

أَنَا مِنْ (-هەر) بَشَرٍ بەشەر و مَرُوفِيكُمْ مِثْلُكُمْ وەک ئیوه یُوحَى سروش و وحی دەکری إِلَيَّ بۆ من أَنَّمَا كە بەدنیایی-

إِلَهُكُمْ پەرستراو و خودای ئیوه إِلَهُهُ خوداو پەرستراونیکە وَحْدَهُ یەک و تاک فَاسْتَقِيمُوا ئیتر رَاسِئِی بن إِلَيْهِ بۆ لای ئەو

وَأَسْتَغْفِرُوهُ و لێ بپارێنەووە و داوای لیخۆشبوون بکەن وَوَيْلٌ و قورپەسەری و دۆزەخ لِّلْمُشْرِكِينَ بۆ موشریک و هاوێل دانەرەکان

(۶) الَّذِينَ ئەوانەى لَا يُؤْتُونَ ناهین و ناکەن الزَّكَاةَ زەکات (پاککاری و برەودان) وَهُمْ و ئەوانەى بِالْآخِرَةِ بەتایبەت بەدوارپۆژ

هُمْ (بەرەستی) كُفِرُونَ کافر و پڕوانەکەرن (۷) إِنَّ بەدنیایی الَّذِينَ ئەو(کەس) انەى ءَامَنُوا پڕوایان هیناوە وَعَمِلُوا و کردوویانە

الصَّالِحَاتِ کارو کردەووە چاکەکان لَهُمْ بۆیان هەبە أَجْرٌ پاداشتی غَيْرَ نە مَمْنُونٍ پراوە (۸) قُلْ بَلَى أَتُكْمَرُ ئەو ئیوه

لَتَكْفُرُونَ بەرەستی بپروایی و کوفر دەکەن بە بِالَّذِي ئەوێ خَلَقَ بەدیھیناوە و دروستیکردووە الْأَرْضَ زەوی فِيْ لَه

يَوْمَينِ دوو رۆژان وَتَجْعَلُونِ و دادەنن لَبُ بۆي اَنَدَا هاوێ و شەریکانیک ذَلِكَ ئەویان رَبّ پەروەردیگار وخواهەنی

اَلْعَالَمِین جیهانیانە (۹) وَجَعَلَ و دایناوە فِیْهَا تیایدا رَوَّی ئۆقرەبەخس و چەسپینەرانیکی (کیوەکان) مِنْ له فَوْقَهَا سەر ئەو

وَبَرَک و بەرەکەت دار و پرفەری کردووە فِیْهَا تیایدا وَقَدَّر و دیاریکردووە و بە بر دایناوە فِیْهَا تیایدا اَقْوَمَهَا خۆراکەکانی فِی له

اَرْبَعَةَ جَوَار اَيَّام رۆژان ی سَوَاء وەکی یەک لِّلْسَاتِیْن بۆ داواکاران (۱۰) ثُمَّ پاشان

اَسْتَوٰی (ویستی) بەرزبوویەووە و ئاراستەیی کرد اِلٰی بۆ ، بۆلای اَلسَّمَاء ئاسمان وَهِيَ له کاتیکی ئەو- دُخَانَ دوو کەل (-بوو)

فَقَالَ جا گووی لَهَا به وی وَلِلْاَرْضِ و به زهوی اَنْتِیَا وەرن (ژێر فەرمان و دەستبەکار بن) طَوَعًا به ویستی خۆتان و رەزامەندی

اَوْ یان كَرَهَا بەناچاری و پیناخۆشی قَالَتَا هەردوکیان گووتیان اَتَيْنَا - طَائِعِین به رەزامەندی و خۆشی خۆمان (-هاتین) (۱۱)

فَقَضَّيْن ئێتر براندیەووە و کردیە سَبْعَ حەوت سَمَوَات ئاسمانان فِی له یَوْمَينِ دوو رۆژان وَأَوْحٰی و سڕوشی کرد و وەحی کرد

فِی له كُلّ هەموو سَمَاءِ ئاسمانیک أَمْرَهَا کار و فەرمانی خۆی وَزَيْنَا و رازاندمانەووە اَلسَّمَاء ئاسمانی الدُّنْيَا دویا

بِمَصْبِيح به رۆشنکەرەوانیک وَحِفْظًا و پارێزەر (بێت) ذَلِكَ ئەویان تَقْدِير نەخشە و تەقدیری اَلْعَزِيز خودای تەواو بالادەستی

اَلْعَلِیم تەواو زانا و ئاگادارە (ناویکی پیروزی خودایە) (۱۲) فَإِنْ جا ئەگەر اَعْرَضُوا ئەوان پشتیان هەڵکرد فَقُلْ ئەوە بلی

اَنْذَرْتُكُمْ ئێوهم بیدارکردهووە و ترساند له صُعِقَةً لیدەرێکی بەهێزی مرینه‌ری و ئیرانکار مِثْل هەروەکی

صُعِقَةً لیدەری بەهێزی مرینه‌ری و ئیرانکاری عَاد (قەومی) عاد وَثَمُود (قەومی) ئەموود (۱۳) إِذْ كە جَاءَتْهُمْ بۆیان هات

اَلرُّسُل پیغەمبەرەکان مِنْ له بَيْنَ نێوان اَيِّدِيْهِمْ دەستەکانیان (لەپیشیان) وَمِنْ و له خَلْفِهِمْ دووایان اَلَّا تَعْبُدُوْا کەوا نەپەرستن

إِلَّا شَيْءٌ جَهِلُهُ اللَّهُ اللَّهُ قَالُوا كُتُبَانِ لَوْ تَهْجُرَ شَاءَ وَيَسْتَبَايَ رَبُّنَا بِرُوحِهِ رَدِيقًا لَأَنْزَلَ اللَّهُ بِهِ دَلِيلًا يَدُلُّ عَلَى دَائِدِهِ بَعْدَ زَانِدٍ

مَلَائِكَةٍ فَرِيشَتَه گه لَیْکَ فَإِنَّا نُنِیِّرُ نِیْمَه بِمَا بهوہی أُرْسِلْتُمْ نِیْوَه ناردراون بِهِ یَیْیَ کُفِرُوْا کافر و پروانه که رین (۱۴)

فَأَمَّا جَاهُ هَرَجِي عَادَ (قهومی) عاد (بوو) فَاسْتَكْبَرُوا نَهوہ خوْیان به گه وره دانا فِيْ لَه الْأَرْضُ زهوی بِغَيْرِ بهی

الْحَقَّ حَقِیْکَ (هیچ) وَقَالُوا وَکُتُبَانِ مَنْ کِی أَشَدَّ توندتره مِنَّا لَه نِیْمَه قُوَّة لَه هِیْز و قوه تی؟ أَوْ ثَا لَمْ یَرَوْا نه یان بینووه

أَنْ کَهوا اللَّهُ خُودَا الَّذِیْ نَهوہی خَلَقَهُمْ نَهوانی خولقاندوه و دروستکردوه هُوَ نَهوہ أَشَدَّ توندتره مِنْهُمْ لَهوان قُوَّة هِیْزِی

وَكَانُوا و نَهوان پِیْشان بِأَيَّتِنَا به نایهت و نِیْشانه گه وره کان و مِیْجِزَاتَه کان یَجْحَدُونَ نِکُولِیْاندَه کرد و کوفریاندَه کرد (۱۵)

فَأَرْسَلْنَا نَهوساکه ناردمان عَلَیْهِمْ به سهریان ، بۆ سهریان رِیْحًا (ره شه) بایِیک صَرَصَرًا ساردی سپکه رِیْیَ لَه أَیَّامٍ رِوْزَانِیکِی

نَحْسَاتٍ نه گه تی لِنَذِیْقَهُمْ تا پِیْیان بجِیْزِین عَذَابٍ عه زاب و نَه شکه نجه یِ أَنْحَزِیْ شهرمه زاری و رِیْسوایِ فِيْ لَه الْحَيَوةُ ژِیْانی

الدُّنْیَا دُونِیَا وَلْعَذَابٍ و بَیْگومان عه زاب و نَه شکه جهی الْأَخِرَةَ دواړوْزْ أَخْرَى رِیْسو و شهرمه زارکه ر تره وَهُمْ و نَهوان

لَا یُنْصَرُونَ سه رنآخرین و پِشتیوانیان لَیناکری و ده بازناکرتین (۱۶) وَأَمَّا و ههرجی مُؤَدَّ (قهومی) نهموده

فَهَدِیْنَهُمْ نَهو رَیْنموونیمانکردن فَاسْتَجَبُوا (که چی) نَهوان زیاتر حه زیان لَه- الْعَمِی کُوتِرایِی (-بوو) عَلَیْ (زیاتر لَه)

الْهُدَى رِیْیَ راسِتی و هیدایهت فَأَخَذَتْهُمْ جَا گرتی و راپیچیکرن صَبْعَةً لیده ری به هِیْزِی مرینه ری و تِرانکاری

الْعَذَابِ عه زاب و نَه شکه نجه یِ الْهُون شهرمه زاری و رِیْسوایِ بِمَا بهوہی کَانُوا پِیْشان یُکْسِبُونَ ده یانکرد و به ده ستیان ده هینا

(۱۷) وَنَجَّیْنَا و ده ربازمانکردن الدِّین نَهو (که س) انه یِ ءَامَنُوا پروایان هینا وَکَانُوا و پِیْشتر

يَتَقُونَ لهخودا دهترسان و پارێزکاریان دهکرد (١٨) وَيَوْمَ و ئهو رۆژهی یَحْشُرْ چهشر دهکرین و کوّدهکرینهوه اَعْدَاءَ دوژمنانی

اللّٰهُ خودا اِلٰی بۆ ، بۆلای اَلنَّارِ ئاگر فَهُمْ ئیتر ئهوان يُوَزَعُونَ بهدوای یهک دهخرین و راپیچ دهکرین (١٩) حَتّٰی تاكو ، ههتا

اِذَا كَاتِ مَا جَاءُوهَا كه هاتن بۆی شَهِد شایهتی دهدا عَلَيْهِمْ بهسهریان ، بۆ سهریان ، لهسهریان سَمِعَهُمْ بیستنیان

وَابْصَرُهُمْ و بینایی ئهوان وَجُلُودُهُمْ و پێستیان بِمَا بهوهی كَانُوا پێشان يَعْمَلُونَ دهیانکرد (٢٠) وَقَالُوا وگوتیان

لِجُلُودِهِمْ به پێستهکانیان لَمْ بۆچی شَهِدْتُمْ شایهتیتان دا عَلَيْنَا لهسهرمان قَالُوا گوتیان اَنْطَقْنَا بهدهنگی خستین اللّٰهُ خودا

الَّذِي ئهوهی اَنْطَقَ بهدهنگی خست كُلّ ههموو شَيْءٍ شتێ وَهُوَ و ئهوهی خَلَقَكُمْ ئیوهی دروستکردوه اَوَّلَ یهکهَم مَرَّةٍ جار

وَالِیْهِ و ههر بۆلای ئهو تَرْجَعُونَ دهگیردرینهوه (٢١) وَمَا و- كُنْتُمْ ئیوه پێشان (-نهتان) تَسْتَرُونَ دهشاردهوه اَنْ كه

یَشْهَد شایهتی بدا عَلَيْكُمْ بهسهرتان ، لهسهرتان سَمِعَكُمْ گوێچکه و بیستنتان وَلَا اَبْصُرُكُمْ و نه بینایی و چاوهکانتان

وَلَا جُلُودُكُمْ و نه پێستهکانتان وَلٰكِنْ بهلکو ظَنَنْتُمْ گومانتان کرد اَنْ كه اللّٰهُ خودا لَا یَعْلَمُ نازانی كَثِیْرًا زۆریك بِمَا لهوهی

تَعْمَلُونَ ئیوه دهیکهَن (٢٢) وَذَلِكُمْ و ئهوهیان ظَنَنْتُمْ گومانی ئیوه الَّذِي ئهوهی ظَنَنْتُمْ گومانتان کرد بِرَبِّكُمْ به پهروهردیگارتان

اَرَدْنٰكُمْ بههیلاکی بردن فَاصْبَحْتُمْ ئیتر ئیوه بوونه مِّنْ (ههندی) له اَخْسِرِیْنَ خهسارهتمه‌ند و دۆراوه‌کان (٢٣) فَاِنْ جا ئه‌گهر

یَصْبِرُوا ئارامبگرن و خۆراگرن فَالنَّارُ ئهوه ئاگر (ی دۆزهخ) مَثْوٰی جیگا و ماله هُم بۆ ئهوان وَاِنْ و ئه‌گهر

یَسْتَعْبِدُوا داوای گله‌ی بکه‌ن تا عوزر به‌ینه‌وه فَا ئه‌وه- هُم ئهوان مِّنْ له الْمُعْتَبِیْنَ گله‌ی لیکراو و داوای لیکراوانی عوزر نین (٢٤)

وَقِضْنَا و دهسته‌به‌رمانکرد هُم بۆیان قُرْنًا هاوه‌لانیك فَرِیْنَا ئیتر رازاندیانه‌وه هُم بۆیان ، بۆ ئهوان مَا ئه‌وهی بَيْنَ نیوان

أَيَّدِيهِمْ دهسته كانیان (له پښیانه) وَمَا و نهوې خَلَقَهُمْ له دوايانه وَحَقَّ و حقه بوو و جیگیربوو

عَلَيْهِمْ به سهریان ، له سهریان ، بۆ سهریان الْقَوْل قسه که فِي له أُمَمٌ گه لانیك قَدْ به دنیایی خَلَتْ به سهرچوون و نه مان مِنْ له

قَبْلَهُمْ پېش تهوان مِنْ له الْجِنِّ جنوکان وَالْإِنْسِ و مړوف إِنْهُمْ به دنیایی تهوان كَانُوا - خُسْرٍ خه ساره تمه ند (-بوون)

(۲۵) وَقَالَ و گوټیان الَّذِينَ تهوانه ی كَفَرُوا کوفریانکړد و بې پروابوون لَا تَسْمَعُوا گویمه گرن هَذَا بۆ ئه م الْقُرْآن قورئانه

وَالْغَوَا و ههرا و ژاوه ژاو بکه ن فِيه تیایدا لَعَلَّكُمْ به لکو ئیوه تَغْلِبُونَ سهرده که ون (۲۶) فَلَنَذِيقَنَّ بېگومان ده چیژین به

الَّذِينَ تهوانه ی كَفَرُوا کوفریانکړد و بې پروابوون عَذَابًا عه زاب و ئه شکه نجه یه کی شَدِيدًا زور تووند

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ و به دنیایی هه ر سزایان دده ی (به رامبه ر) أَسْوَأَ خرابتری الَّذِي تهوې كَانُوا پېشان یَعْمَلُونَ ده یانکړد (۲۷)

ذَلِكَ تهو دیان جَزَاءَ سزای أَعْدَاءَ دوژمنانی اللَّهُ خودایه النَّارِ ئاگره که (ی دوزه خ) لَهُمْ بۆیان هه یه فِيهَا تیایدا دَار مائی

أَنخَلِدْ هه تاهه تایی و نه براوه جَزَاءَ پاداشی بَیتِ بِمَا بهوې كَانُوا پېشان بِأَيَّتِنَا به ئایه ت و نیشانه گه وره کان و میعجیزاته کان

يَحْضُدُونَ نکۆلیانده کړد و کوفریانده کړد (۲۸) وَقَالَ و گوټیان الَّذِينَ تهوانه ی كَفَرُوا کوفریانکړد و بې پروابوون

رَبَّنَا په روه ردیگاره أَرْنَا پېشانمان بده الَّذِينَ تهو دووانه ی أَضْلَانَا گومرایانکړدین مِنْ له الْجِنِّ جنوکان وَالْإِنْسِ و مړوف

فَجَعَلَهُمَا بیانکه ینه تَحْتَ ژیر أَقْدَامِنَا پښه کانمان لِيَكُونَا تا- مِنْ له الْأَسْفَلِينَ ژیر ژیره وه کان (-بن) (۲۹) إِنَّ به دنیایی

الَّذِينَ تهوانه ی قَالُوا گوټیان رَبَّنَا په روه ردیگارمان اللَّهُ (الله) یه ثُمَّ پاشان أَسْتَقِمُوا راسته پئی و سه قامگیربوون

نُزِّلَ به رده وام دادابه زئی عَلَيْهِمْ به سهریان ، له سهریان ، بۆ سهریان الْمَلِكَةِ فریشته کان أَلَّا تَخَافُوا که وا مه ترسن

وَلَا تَحْزَنُوا و خەم مەخۆن وَأَبْشُرُوا و مزگیتی وەرگرن بِالْجَنَّةِ بەبەهەشت الَّتِي ئهوهی كُنْتُمْ ئێوه پێشان تُوْعَدُونَ بەلێنتان پێدهدرا

(۳۰) نَحْنُ ئَيْمَهُ أَوْلِيَاؤُكُمْ دۆست و پشتیوانتانین فِي له الْحَيَاةِ دُنْيَا دُنیا وَفِي و له الْآخِرَةِ دواړوژ

وَلَكُمْ و بۆ ئێوه ههیه فِيهَا تیايدا مَا تَشْتَرِي ئهوهی چهزی لێدهکات أَنْفُسَكُمْ نهفسهکانتان وَلَكُمْ و بۆ ئێوه ههیه فِيهَا تیايدا

مَا تَدْعُونَ ئهوهی داوای دهکهن (۳۱) نَزَلَا وهک پیشوازی و میوانداریی مِّنْ له غُفُورٌ زۆر لیووردی

رَّحِيمٌ زۆربه بهزهپی و میهرهбан و بهخشنده (۳۲) وَمَنْ و کئ أَحْسَنَ چاکترینه قَوْلًا قسه و وتاری مِّنْ لهوهی

دَعَا بانگخوازی کرد إِلَى بۆ، بۆلای اللَّهِ خودای وَعَمِلَ و کردی صَالِحًا کاری چاک و بهچاکی وَقَالَ و گوئی إِنِّي بهدنیایی من

مِنْ له الْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکهچکارانم (۳۳) وَلَا تَسْتَوِي و وهک یهک نابێ الْحَسَنَةَ چاکه وَلَا السَّيِّئَةَ و نه خراپهش

أَدْفَعْ پالنێ و دوورخهروهه بِأَلَّتِي بهوهی هِيَ (بهراستی) أَحْسَنَ چاکترینه فَإِذَا ئیتر ههر ئهوهنده (بینیت) الَّذِي ئهوهی

يَبْنِيكَ نیوان تۆ وَيَبْنِيهِ و نیوان ئهوه (ههیه) عَدُوَّةٌ عهداوهت و دوژمنکارییهک كَأَنَّهُ ههروهک ئهوه وَلِي دۆست و پشتیوانیکی

حَمِيمٌ گهرم و وگورپیت (۳۴) وَمَا وَ- يُلْقِيهَا وباش وهری (-نا) گری إِلَّا مهگهر الَّذِينَ ئهوانهی

صَبْرًا دانیان بهخوداگرت و ئارامیانگرت وَمَا وَ- يُلْقِيهَا وباش وهری (-نا) گری إِلَّا مهگهر ذُو خاوهنی حَظٍّ بهشیک و شانسیکی

عَظِيمٌ زۆر گهوره و مهزن (بن) (۳۵) وَإِمَّا و ئهگهر يَنْزَعَنَّك وهسوهسهکرا بۆت مِّنْ له الشَّيْطَانُ شهیطانهوه

نَزَعَ وهسوهسهیهک فَاسْتَعِذْ ئهوه پهنا ببهن بِاللَّهِ بۆ لای خودا إِنَّهُر بهدنیایی ههر ئهوه هُو ئهوهی السَّمِيعُ تهواوبیسهه

الْعَلِيمُ تهواو زانا و ئاگادار (۳۶) وَمِنْ و له ءَايَتِهِ نیشانهگهورهکانی ئهوه أَلِيلٌ شهو وَالنَّهَارُ و رۆژگار وَالشَّمْسُ و رۆژ

وَالْقَمَرَ و مانگ لَا تَسْجُدُوا سوژده مه بهن لِلشَّمْسِ بۆ رۆژ وَلَا لِلْقَمَرِ و نه بۆ مانگیش وَاسْجُدُوا و سوژده بهن لِلَّهِ بۆ خودا

الَّذِي ئه وهی خَلَقَهُنَّ ئه وانی خولقاندوه و دروستیکردوه إِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه إِيَّاه هه ر ئه و تَعْبُدُونَ دهیپهرستن (۳۷)

فَإِنْ جَاءَهُ گهر اَسْتَكْبَرُوا خۆیان به گه وره داده نا فَالَّذِينَ ئه وه ئه وانه ی عِنْد لای رَبِّكَ پهروه ردیگارت

يُسَبِّحُونَ پاك راده گرن و ستایش ده کهن لَهُ بۆ وی بِاللَّيْلِ به شه و وَالنَّهَارِ و رۆژگار وَهُمْ و ئه و ان لَا يَسْمُونَ بیزار نابن

(۳۸) وَمِنْ لَهُ ءَايَتُهُ نیشانه گه وره کانی ئه و اَنَّكَ ئه وه به دنیای تو تَرَى ده بیی الْأَرْضِ زهوی خُشْعَةً نه بزاو و کپه

فَإِذَا جَا کاتی اُنزَلْنَا دامانه زاند عَلَيَّاهَا بۆ سه ری الْمَاءِ ئا و اَهْتَرَّتْ هه ژا وَرَبَّتْ و زیده بوو إِنْ به دنیایِ الَّذِي ئه وهی

أَحْيَاهَا زیندووی کرده وه لَمْحِي هه ر زیندوو که ره وهی الْمَوْتِ مردوو هه کانه إِنَّهُ بَبْگومان ئه و عَلَى له سه ر كُلِّ هه موو شَيْءٍ شتیک

قَدِير ته و او توانا داره (۳۹) إِنْ به دنیایِ الَّذِينَ ئه وانه ی يُلْحِدُونَ لاده ده ن و بیروا بوون فِي به

ءَايَاتِنَا ئایه ته کانمان (به لکه و نیشانه و موعجزات) لَا يَخْفَوْنَ ناشارد ری نه وه عَلَيْنَا لیمان أَفَنِّ ئایا ئه وه ی يُلْقَى فریده درتته فِي ئا و

النَّارِ ئاگر خَيْر چاکتر ه اَمْ يَنْ ئه وه ی يَأْتِي - ءَامِنًا دُنْیَا و بَیْتَرَس (-دیت) يَوْمَ رۆژی الْقِيَمَةِ قیامه ت و زیندوو بوونه وه

أَعْمَلُوا ده ده سته کار بن مَا شِئْتُمْ ئه وه ی ده تانه وی إِنَّهُ به دنیایِ ئه و بِمَا به وه ی تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن بَصِير هه موو بینه

(۴۰) إِنْ به دنیایِ الَّذِينَ ئه وانه ی كَفَرُوا کوفریان کرد و بَیْ بَروا بوون بِالذِّكْرِ به یاد خه ره وه و قورئان لَمَّا کاتی که

جَاءَهُمْ بۆیان هات وَإِنَّه و به دنیایِ ئه و لِكِتَابٍ هه ر نوسرا و کیتابی عَزِيزٌ زالی باله ده سته (۴۱) لَا - يَأْتِيه ناییت

الْبَاطِلِ ناهه قی و پَروبوو چی مِنْ له بَيْنَ نیوان يَدِيْه ده سته کانی (پیشی وی) وَلَا مِنْ له خَلْفِه ده وای وی تَنْزِيلٌ دابه زینراوئیکه

مِنْ لَهُ حَكِيمٌ (خودای) ته‌واو کاربه‌جی حَمِيدٌ ئه‌وپه‌ری حه‌مد و ستایشکراو (٤٢) مَا - يَقَالُ (-نا) گوتری لَكَ به‌تۆ

إِلَّا (شتی) جگه‌له مَا قَدْ ئه‌وه‌ی که قِيلَ گوتراوه لِلرَّسُلِ به‌پیغه‌مبه‌رانیکی مِنْ له قَبْلِكَ پێش تۆ إِنَّ به‌دُنْیایی

رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت لَذُو هه‌رخاوه‌ن مَغْفِرَةً لی‌بوردنیکه‌(چۆن لی‌بوردنیک) وَذُو و خاوه‌ن عِقَابٍ سزاییکی أَلِيمٌ زۆر به‌ژان و ئازاره

(٤٣) وَلَوْ و ئه‌گه‌ر جَعَلْنَاهُ بمانکردبایا قُرْآنًا قورئانیکی أَعْجَمِيًّا عه‌جه‌می (عه‌ره‌بی نه‌بووا) لَقَالُوا به‌دُنْیایی ده‌یانگووت

لَوْلَا فَصَلَّتْ لۆ پۆن و ئاشکرا نه‌کراوه أَيْتُهُرُ ئایه‌ته‌کانی أَعْجَمِيٍّ چ عه‌جه‌می بِي وَعَرَبِيٍّ و (یا) عه‌ره‌بی قُلْ بَلَى هُوَ ئه‌وه

لِلَّذِينَ بُوْئُوهُ (که‌س) انه‌ی ءَامَنُوا برۆایان هی‌ناوه هُدًى هیدایه‌ت و رێنموونی هِدَى و شِفَاءً و شیفایا و جاکبوونه له ده‌رد وَالَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

لَا يُؤْمِنُونَ برۆا ناهینن فِي له ءَاذَانِهِمْ گونجکه‌کانیان(هه‌یه) وَقُرَّ گونگرانیکی وَهُوَ و ئه‌و عَلَيْهِمْ بۆ سه‌ریان ، له‌سه‌ریان

عَمِّي کوئیراییه أُولَئِكَ ئه‌وان يَنَادُونَ بانگده‌کرین مِنْ له مَكَانٍ جیگایه‌کی بَعِيدٌ زۆر دوور (٤٤) وَلَقَدْ و به‌دُنْیایی

ءَاتَيْنَا دَامَانَ به مُوسَى موسا أَلِكْتُبُ نامه و نوسراو فَآخْتَلَفَ ئیتر جیاووزی روویدا فِيه ده‌رباره‌ی وی

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ و ئه‌گه‌ر وته‌یه‌ک نه‌بوا سَبَقَتْ پێشتر کرابوو (گوترابوو) مِنْ له رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت لَقَضِي به‌دُنْیایی ده‌بێرئایه‌وه

بَيْنَهُمْ له نیوانیان وَإِنَّهُمْ و به‌دُنْیایی ئه‌وان لَفِي هه‌ر له شَكٍّ گومان و ڕا‌ڕاین مِنْهُ تیایدا مُرِيبٌ پ‌رله دوودلی و گوماندارین

(٤٥) مَنْ هه‌رکه‌سه‌ی عَمِلَ بکات صَالِحًا کاری چاک و به‌چاکی فَلِنَفْسِهِ ئه‌وه بۆخۆی وَمَنْ و ئه‌وه‌ی أَسَاءَ خراپه‌کاری کردوه

فَعَلِيهَا ئه‌وه بار به‌سه‌ر خۆیه‌تی وَمَا و- رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت بِظَلَمٍ (هیچ) سته‌مکار (-نه‌بووه) لِلْعَبِيدِ بۆ به‌نده‌کان (٤٦)

إِلَيْهِ بۆ لای ئه‌و يُرَدُّ ده‌گیردێته‌وه عِلْمٌ زانست و زانیاری أَلْسَاعَةُ رۆژی قیامه‌ت وَمَا و ئه‌وه‌ی تَخْرُجُ ده‌رده‌جی مِنْ له

ثُمَّ تَبْرَأُ بِهِ رُؤُوسَهُ يَجْعَلُ جُرُوجَهُ مِثْلَ شِدْرٍ لَّهُ أَكْمَامًا يَأْكُمُوهَا فَتَرَاهُ يَكْشَعُونَ لَمَّا كَانَتْ جُدُودًا لَّهُمْ تَبْرَأُ بِهِ رُؤُوسَهُ يَجْعَلُ جُرُوجَهُ مِثْلَ شِدْرٍ لَّهُ أَكْمَامًا يَأْكُمُوهَا فَتَرَاهُ يَكْشَعُونَ

وَلَا تَضَعْ وَدَانِيَّ إِلَّا ثِيْلًا بِعِلْمِهِ بِهِ زَانِينَ وَزَانِسَاتٍ تَهْوِي وَتَهْوِي رُؤُوسَهُ يَجْعَلُ جُرُوجَهُ مِثْلَ شِدْرٍ لَّهُ أَكْمَامًا يَأْكُمُوهَا فَتَرَاهُ يَكْشَعُونَ

شُرَكَاءِي هَاوَبَشْ شَهْرِيكَه كَانَم؟ قَالُوا گوتيان (بَانَكْت بُوْدَه دِهِن) مَا مِنَّا لَهُ تِيْمَه نِيَه (هِيچ) مِن

شَهِيد شايه تِيك (له سهر شهريكيك بو تو) (٤٧) وَضَلَّ وَبُرَّ بُو عَنَّم لَيَّان مَا تَهْوِي كَانُوا پيشان

يَدْعُونَ دَه يَانِ پَه رِسْتَن وَ هَاوَارِيَان بُوْدَه كَرْدَن مِن لَهُ قَبْل رَابِر دُوودَا وَظَنُوا (دَلْنِيَا بُوون) مَا لَهُم بُوِيَان نِيَه (هِيچ) مِن

مَحِيص پَه نايِيك (٤٨) لَا - يَسْمُ بِيْزَار (-نَا) بِيْ الْإِنْسُ مَرُوف مِن لَهُ دُعَاء دُوعَا وَ پَارَانَهْوِي أَنْخِرَ خَيْر وَ چاك

وَإِنْ وَ تَه گهر مَسَّه يِي بَكَهْوِي الشَّرَّ خِرَابَه وَ شَهْرَ فَيُؤَسَّ تَهْوَه بِيْ هِيوَا وَ قَنُوطَ بِيْ تُوْمِيْدَكَه وَ تُوْوَه (٤٩) وَلَئِنْ وَ تَه گهر

أَذَقْنَاهُ يِي بَجِيْزِيْن رَحْمَةً بَه زَهِي وَ مِيْهَرَه بَانِيْ مِنَّا لَهُ لَآيَهَن خُوْمَانَهْوَه مِن لَهُ بَعْد دُوَايَ ضَرَاءَ زِيَان وَ زَهْرَه رِيك مَسَّتَه يِي كَهْوَتِيْ

لَيَقُولَنَّ تَهْوَه بَه دَلْنِيَايِي دَه لِيْ هَذَا تَهْوَه لِيْ بُوْ مِنْهُ (لَه خُوْمَهْوَهِيَه) وَمَا وَ- أَظَنَّ گُوْمَان (-نَا) كَهَمَ السَّاعَةِ رُوْزِي قِيَامَه ت

قَائِمَةً هَه نَسَاو بِيْت وَلَئِنْ وَ تَه گهر رَجَعْتَ بَكِيْر دَرِيْمَهْوَه إِلَى بُوْ ، بُوْلَايَ رِيْ پَه رُوْهَر دِيْگَارَم إِنَّ بَه دَلْنِيَايِي لِيْ بُوْمَن (دَه بِيْ)

عِنْدَهُ لَاي تَهْوَه لِلْحَسَنِ هَهْرَه چَاكْتَرِيْن شَت (بَه هَه شَت) فَلَنَنْبِيْنَ بَه دَلْنِيَايِي هَهْوَال دَه دِهِيْنه الَّذِينَ تَهْوَانَه ي

كَفَرُوا كُوْفَرِيَان كَرْد وَ بِيْ بَرُوَابُوون بِمَا بَهْوِي عَمِلُوا كَرْدُوِيَانَه وَلَنْدِيْقَنَّهُمْ وَ بِيْگُوْمَان پِيْيان دَه چِيْزِيْن مِن لَهُ

عَذَابٍ عَهْزَاب وَ تَه شَكَه نَجَهِيَه كِي غَلِيْظَ زَبَر وَ تُوونَد (٥٠) وَإِذَا وَ تَه گهر أَنْعَمْنَا نِيْعَمَه تَمَان بَارَانَدَه عَلَى سَهْر الْإِنْسُ مَرُوف

أَعْرَضَ پَشْت هَه لَدَه كَا وَتَا بَجَانِيَه وَ شَانِي بَادَه دَا وَإِذَا وَ تَه گهر مَسَّه يِي بَكَهْوِي الشَّرَّ خِرَابَه وَ شَهْرِيْ قَدُوْ تَهْوَه خَاوَه ن

دُعَاءِ دوعا و پارانهوهیه کی عَرِیضْ پان و درنژه (۵۱) قُلْ بَلَىٰ أَرَأَيْتُمْ بَيْنِيَوْتَانِهِ تَتَرَامُونَ إِن تَهْجُرْ كَان - مِنْ له

عِنْدَ لای الله خدا (-بیت) ثُمَّ ثینجا كَفَرْتُمْ کوفرتان کرد بِهِ یی مَنْ و كِی أَضَلَّ وِیْل و ریگی بزرتره مِنْ لهوهی

هُوَ (به راستی) فِي له ، لهناو شِقَاقٍ دژایه تی و دووبه ره کی بَعِيد زور دوور (۵۲) سَنُرِيهِمْ له داهاتوو نیشانیان ددهین

ءَايَاتِنَا ئایه ته کانمان (به لگه و نیشانه و معجزات) فِي له ، لهناو الْآفَاقِ ئاسویه کان وَفِي و له أَنْفُسِهِمْ نهفس و زاتی خویان

حَتَّى تاكو يَتَبَيَّنْ رۆن ده بیته وه هُمْ بۆیان أَنَّهُ كهوا به راستی الْحَقَّ ههق و راستیه أَوْ ئایا لَمْ يَكْفِ بهس نه بووه

بِرَبِّكَ پهروه ردیگارت أَنَّهُ به دنیای تهو عَلَى له سهر كُلَّ ههموو شَيْءٍ شتیک شَهِيد شایه ته (۵۳) أَلَا ده بزائن

إِنَّهُمْ به دنیای تهوان فِي لهناو مَرِيَّةٍ راپایی و گومانن مِنْ له لِقَاءٍ پیگه یشتن به رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان أَلَا ده بزائن

إِنَّهُ به دنیای تهو بِكُلِّ به ههموو شَيْءٍ شتیک مُحِيطٌ تهواو ئاگداره و دهوری داوه (۵۴)

سُورَةُ الشُّورَى سوره قی الشوری

بِسْمِ بهناوی الله خدا الرَّحْمَنُ تهوپه ریبه بهزه یی و میهره بان (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمُ تهوپه ری بهخشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

حَمِّ حامیم (۱) عَسَى عَسَق (۲) كَذَلِكَ ئاوا يُوحِي سروش و نیگا ده کات إِلَيْكَ بۆتو وَإِلَى و بۆ الَّذِينَ تهوانه ی

وَالظَّالِمُونَ و سته‌مکاران مَا لَهُمْ بَيَّانُ نِيَّةٍ مِّنْ (هیچ) وَلِيٍّ دُوسْت وَلَا نَصِيرٍ و نه (هیچ) پشتیبان و یارمه‌تده‌ریک (۸) أُم یان

أَتَّخِذُوا دِیَارِیَانِکِرْدُوهُ و دایانناوه مِّنْ - دُونِهِ بَیْجَه (-له) و أَوْلِیَاءَ دُوسْت و پشتیبان فَاللَّهُ تَه‌وه خُودَا هُوَ تَه‌وه

أَوَّلِیِّ دُوسْت و پشتیبانی رَاسْتِیَه هُوَ و تَه‌وه یَحْیٰی تَه‌زَیْنَتَه‌وه و زَیْنَدُو دَه‌کاتَه‌وه أَلْمَوْتِ مَرْدُووه‌کان هُوَ و تَه‌وه عَلٰی لَه‌سَه‌ر

كُلِّ هَه‌موو شَیْءٍ شَتِیْک قَدِیر تَه‌واو تَوَانَاداره (۹) وَمَا و تَه‌وهی اَخْتَلَفْتُمْ نَاکُوک بُوون فِیْهِ تِیایدا مِّنْ هَه‌ر شَیْءٍ شَتِی (بوو)

فُحْمُهُ تَه‌وه حُوکم و بَریاره‌که‌ی اِلٰی بُو ، بُولَی اللَّهُ خُودَا ذَلِکُمْ تَه‌وه‌یه اللَّهُ خُودَا رَبِّی پَه‌روه‌ردیگارم عَلَیْهِ هَه‌ربه‌و

تَوَكَّلْتُ پَشْتَم بَه‌سْتوه و مَتَمَانَه‌م کَرْدوه وَاِلَیْهِ و هَه‌ر بُولَی تَه‌و اُنِیْب تَه‌گه‌رَیْمَه‌وه (۱۰) فَاطِر خُولَقِیْنَه‌ری

السَّمَوَاتُ ئاسْمَانَه‌کان وَالْأَرْضُ و زه‌وی جَعَلَ داینا ، دُرُوسْتِیْکَرْد ، وَاِیْلَیْکَرْد لَکُمْ بُوْتَان مِّنْ لَه اَنْفُسُکُمْ نَه‌فس و زاتی خُوْتَان

أَزْوَاجِ هَاوسه‌رانیْک وَمِنْ و لَه اَلْأَنْعَمُ مَه‌ر و مَالَات و ئَاژَه‌لَان اَزْوَاجِ جُوت انِیْک یَذَرُوْکُمْ زُورْتَانْدَه‌کَات فِیْهِ تِیایدا لَیْسَ نِیَه

کَثَلَهُ وَه‌ک و نَمُونَه‌ی تَه‌و شَیْءٍ شَتِی هُوَ و تَه‌وه اَلْسَمِیْع تَه‌واو بَیْسَه‌ر (ناوِیْکی پِیْرُوْزی خُودایه) اَلْبَصِیْر تَه‌واو بَیْنَه‌ر بَه هَه‌مووشَتِی

(۱۱) لَهُ لَه مَقَالِید جَلَه‌و و کَلِیْلِ السَّمَوَاتُ ئاسْمَانَه‌کان وَالْأَرْضُ و زه‌وی یَبْسُط فَرَه‌واو و زُور دَه‌کَات

الرِّزْقِ رُوْزی و بَرِیْوی لَمَنْ بُو تَه‌وهی یَشَاء تَه‌و بیه‌وِیْت و یَقْدِر و تَه‌نگِی دَه‌کَات اِنَّهٗ بَه‌دَلْنِیَاپی هَه‌ر تَه‌وه بِکُلِّ بَه هَه‌موو

شَیْءٍ شَتِی عَلِیْم تَه‌واو زَانَا و ئَاگَادار (۱۲) شَرَع بَه‌رَنَامَه‌رِیْزی کَرْدوه لَکُمْ بُوْتَان مِّنْ لَه اَلْدِیْن ئَاِیْن

مَا وَصَّی تَه‌وهی فَرَه‌ماو و وه‌سیه‌تِیْکَرْد بِه‌ه یَی نُوْحًا نُوح وَاَلَّذِی و تَه‌وهی اَوْحَیْنَا سُرُوش و نِیْگَامَانْکَرْد اِلَیْک بُوْتُوْ

وَمَا تَه‌وهی وَصَّیْنَا فَه‌رَمَانْمَانْکَرْد بِه‌ه یَی اِبْرَهِیْم (پَیْغَه‌مبَه‌ر) ئِیْبرَاهِیْم و مُوسٰی و عِیْسٰی و عِیْسَا اَنْ کَه

أَقِيمُوا رِبَّيْكَ وَدَامَ زُرَاوْ بَكَنَ أَلْدِّينَ ثَاينَ وَدَهْستورَ وِياسَا وَلَا تَفَرَّقُوا وَبَهْرَتَ وَنَاكُوكَ مَهْبَنَ فِيهِ تَيَايِدَا

كَبُرَ زُورَ گَهوَرَه وَ مَهْزَنَ وَ گَرَانبُوو عَلَيَّ لَهْ سَهَرِ الْمُشْرِكِينَ مَوْشَرِيكَ وَ هَاوَبَهْ شَدَانَهْ رَانَ مَا تَدْعُوهُمْ ثَهْوَهْ يِئَوَهْ بَانْگَ دَهْ كَهَنَ

إِلَيْهِ بُوَيَ اللَّهُ خُودَا (خَوِي) يَحْتَيِي هَهْ لَدَهْ بَئِرِي إِلَيْهِ بُوَ لَای خَوِي مَن ثَهْوَهْ يَشَاءَ ثَهْوَهْ بِيَهْوِيَتَ وَيَهْدِي وَ رَيْنَمُوونی دَهْ کَاتَ

إِلَيْهِ بُوَ لَای خَوِي مَن ثَهْوَهْ يَنْبِ دَهْ گَهْ رِيْتَهْوَهْ (۱۳) وَمَا وَ- تَفَرَّقُوا بَهْرَتَ وَ نَاكُوكَ (-نَه) بُوونَ إِلَّا مِنْ لَهْ بَعْدَ دَوَايَ

مَا جَاءَهُمْ ثَهْوَهْ بُوَيَانَ هَاتِ الْعِلْمَ زَانِينَ وَ زَانِيَارِي بَغِيًّا وَهَكَ دَهْ سَتَدْرِئِي وَ سَتَهْمَكَارِي يَنْبَهُمَ نِيَوَانِيَانِ

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ وَ ثَهْ گَهْرَ وَ تَهْيَهْ كَ نَهْ بَوَا سَبَقَتْ يَشْتَرُ كَرَابُوو مِنْ لَهْ رَبِّكَ پَهْ رَوَهْ دِيگَارْتِ إِلَى تَا أَجَلَ كَاتِيكِي دِيَارِيكَرَاوِي

مُسْمًى نَاوَنَرَاوِي لَقَضِي بَهْ دَلْنِيَايِي بَرَانْدَرَايَهْوَهْ يَنْبَهُمَ نِيَوَانِيَانِ وَإِنَّ وَ بَهْ دَلْنِيَايِي أَلْدِّينَ ثَهْوَانَهْ يِ

أُورِثُوا بُوَيَانَ وَهَكَ مِيرَاتِ بَهْ جِيْهِيْلَرَابُوو أَلِكْتَبَ نَامَهْ وَ نَوْسَرَاوِ (هَ ثَاسْمَانِيَهْ كَانِ) مِنْ لَهْ بَعْدِهِمْ لَهْ دَوَايَ ثَهْوَانِ لَفِي بَهْ رَاسْتِي لَهْ

شَكَّ گُومَانِ وَ رَارَايِي مَنَّهُ لِي مَرِيْپَ پَرَلَهْ دُوودَلِي وَ گُومَانْدَارِي (۱۴) فَلَذَلِكَ جَا لَهْ بَهْ رَهْ نَدِي فَادَعِ بَانْگَخَوَازِي بَكَهْ

وَأَسْتَقِمَ وَ دَامَهْ زُرَاوِ وَ جِيْگِيرِبَهْ كَمَا هَهْ رَوَهْ كَ أَمِرْتِ فَهْ رِمَانْتِيْكَرَاوَهْ وَلَا تَتَّبِعْ وَ مَهْ كَهْوَهْ دَوَايَ أَهْوَاءَهُمْ حَهْزَ وَ ثَارَهْ زُووبَازِي ثَهْوَانِ

وَقُلْ وَ بَلِيْ ءَامَنْتَ بِرُؤَاْمَهِيْنَآوَهْ بِمَا بَهْوَهْ أَنْزَلَ دَايِبَهْ زَانْدَ اللَّهُ خُودَا مِنْ لَهْ كِتَبَ كِيْتَابِيْ وَأَمِرْتِ وَ فَهْ رِمَانَمَ پِيْكَرَاوَهْ

لِأَعْدِلَ تَا دَادُوَهْ رِيْكَهَمْ يَنْبَنُكُمَ نِيَوَانْتَانِ اللَّهُ هَهْ رَ خُودَايَهْ رَبَّنَا پَهْ رَوَهْ دِيگَارْمَانِ وَ رَبُّكُمْ وَ پَهْ رَوَهْ دِيگَارْتَانِ لَنَّا هِيْ ثِيْمَهْ يَهْ

أَعْمَلْنَا كَارَ وَ كَرْدَهْوَهْ كَانْمَانِ وَلَكُمُ بُوَ ثِيْوَهْ أَعْمَلُكُمْ كَارَ وَ كَرْدَهْوَهْ كَانْتَانِ لَا حِجَّةَ بَهْ لَنْگَهْ گُورِي وَ دَهْمَهْ تَهْقِيْ نِيَهْ يَنْبَنَّا نِيَوَانِ ثِيْمَهْ

وَيَنْبَنُكُمَ نِيَوَانْتَانِ وَ اللَّهُ خُودَا يَجْمَعُ كُودَهْ كَاتَهْوَهْ يَنْبَنَّا نِيَوَانِ ثِيْمَهْ وَإِلَيْهِ وَ هَهْ رَ بُوَلَايَ ثَهْوَهْ الْمَصِيرَ چَارَهْ نَوْوَسَ وَ سَهْ رُئَهْ نَجَامَ

(١٥) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدِّينَ وَالْآيَاتَ لِلْكَافِرِينَ يَكُونُوا لَهُمْ عَمَلًا غُرُورًا
دەمه‌قاله ده‌که‌ن و به‌لگه‌دیننه‌وه **فِي** ده‌رباره‌ی **اللَّهُ** خودا **مِنْ** له **بَعْدَ** دواى

مَا اسْتُجِيبَ لَهُمْ مِنْ شَيْءٍ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
ئه‌وه‌ی وه‌لامی بانگه‌واز درایه‌وه **لَهُ** بۆی ، بۆئهو **حُجَّتُهُمْ** به‌لگه‌هه‌ینان و ده‌مه‌ده‌مییان **دَاحِضَةً** پوچکراوه **عِنْدَ** لای

رَبِّهِمْ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ فَتَبْلُغُ أَرْضَ الْبَرِّ
په‌روه‌ردگاریان **وَعَلَيْهِمْ** و له‌سه‌ریانه **غَضَبٌ** خه‌شم و توو‌په‌ی **وَلَهُمْ** و بۆیان هه‌یه ، هه‌یانه **عَذَابٌ** عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌ییکی

شَدِيدٌ تَوَدُّ أَنْ يَدْخُلَ الْأَرْضَ لِيَخْرُجَ مِنْهَا
شَدِيدٌ توند و تیژ (١٦) **اللَّهُ** خودا **الَّذِي** ئه‌وه‌ی **أَنْزَلَ** دایبه‌زاند **الْكِتَابَ** نامه و نوسراو (ه ئاسمانیه‌کان)

بِالْحَقِّ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
بِالْحَقِّ به‌ حه‌ق و راستی و په‌واپی **وَالْمِيزَانَ** و ته‌رازوو وعه‌داله‌ت **وَمَا** و چۆن **يُذَرِّكُ** بزانی **لَعَلَّ** به‌لکوو **السَّاعَةَ** رۆژی قیامه‌ت

قَرِيبٌ نَزِيقٌ
قَرِيبٌ نزیک (بی‌ت) (١٧) **يَسْتَعْجِلُ** په‌له‌ده‌کات **بِهَا** یی **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **لَا يُؤْمِنُونَ** بر‌وا نا‌هه‌ینن **بِهَا** یی

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدِّينَ وَالْآيَاتَ لِلْكَافِرِينَ يَكُونُوا لَهُمْ عَمَلًا غُرُورًا
وَالَّذِينَ ئه‌و(که‌س) انه‌ی **ءَامَنُوا** بر‌وایان هه‌ینا **مُشْفِقُونَ** زراویان چوو‌ه **مِنْهَا** لی **وَيَعْلَمُونَ** و ده‌زانن **أَنَّهُ** ئه‌وه‌یان

أَلْحَقَّ بِهِمْ
أَلْحَقَّ هه‌ق و راستی ه **أَلَا** ده‌بزانن **إِنَّ** به‌د‌ل‌نیای **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **يَمَارُونَ** گومان‌کاریده‌که‌ن **فِي** ده‌رباره‌ی **السَّاعَةَ** رۆژی قیامه‌ت

لَفِي بَرَأْسٍ
لَفِي به‌راستی له **ضَلَلٍ** گوم‌راییه‌کی **بَعِيدٍ** زۆر دوور (له‌هه‌ق) (١٨) **اللَّهُ** خودا **لَطِيفٌ** به‌سۆزو دلۆفانه **بِعِبَادِهِ** به‌ به‌نده‌کانی

يَرْزُقُ
يَرْزُقُ بزۆی ده‌به‌خشیته **مَنْ** ئه‌وه‌ی **يَشَاءُ** ئه‌و بیه‌وێت **وَهُوَ** و هه‌ر ئه‌وه **الْقَوِيُّ** ئه‌وپه‌ری به‌هه‌زی

الْعَزِيزُ
الْعَزِيزُ ئه‌وپه‌ری ده‌سه‌لاتداری بالاده‌ست (ناویکی خودای پیرۆزه) (١٩) **مَنْ** ئه‌وه‌ی **كَانَ** پێشتر **يُرِيدُ** ده‌یویست

حَرَّتْ
حَرَّتْ دروینه‌و کۆکردنه‌وه‌ی به‌ری **الْآخِرَةِ** دوا‌رۆژ **نَزَدَ** زیاد ده‌که‌ین **لَهُ** بۆی ، بۆئهو **فِي** له **حَرَّتِهِ** دروینه‌و و به‌ری ئه‌و

وَمَنْ
وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ **كَانَ** پێشتر **يُرِيدُ** ده‌یویست **حَرَّتْ** دروینه‌ی **الدُّنْيَا** دنیا **تُوتَهُ** یی ده‌دین **مِنْهَا** له **وَمَا** ئه‌وه **لَهُ** و نیه

فِي
فِي له **الْآخِرَةِ** دوا‌رۆژدا **مِنْ** بۆی **نَصِيبٍ** (هه‌یج) به‌شیک (٢٠) **أَمْ** یان **لَهُمْ** بۆیان هه‌یه **شُرْكُؤُا** هاوبه‌شدانه‌ر و شه‌ریکانیک

شَرَعُوا شه رعان دوویانه (حەلال و حەرامیان کردوه) هُم بۆیان ، بۆئەوان مِّن له اَلَّذِينَ تاین و دەستور ویاسا

مَا لَمْ يَأْذَنُ ئەوهی ڕیگای نه داوه به یی الله خودا وَلَوْلَا کَلِمَةٌ و ئەگەر نه بوا وتەیهی اَلْفَصْل جیا کردنه وه

لَقُضِيَ به دُنیا یی ده براه وه بَيْنَهُمْ نیتوانیان وَإِنَّ و به دُنیا یی الظَّالِمِينَ سته مکاره کان هُم بۆیان ههیه عَذَاب عه زاب و ئەشکه نجه یه کی

أَلَيْمٌ زۆر به ئازار (۲۱) تَرَى ده بیی الظَّالِمِينَ سته مکاره کان مُشْفِقِينَ زراویان چووه مِمَّا له وهی كَسَبُوا به ده ستیان هینا وه

وَهُوَ و ئەوه وَقَعَ که وتوو بهم وَالَّذِينَ ئەو (کهس) انه ی ءَامَنُوا برۆیان هینا وَعَمِلُوا و کردوویانه

أَصْلَحَتِ کارو کرده وه چاکه کان فِي له ، له ناو رَوْضَاتِ باخاتی الْجَنَّاتِ به هه شته کان (دان) هُم بۆیان ، بۆئەوان (هه یه)

مَا ئەوهی يَشَاءُونَ ئەوان ده یانه ویت عِنْدَ لای رَبِّهِمْ پهروه رد گریان ذَلِكَ ئەوه هُوَ ئەو اَلْفَصْل زید به خشی

الْكَبِيرِ ئەوپه ری گه وه (۲۲) ذَلِكَ ئەوان الَّذِي ئەوه یه يُبَشِّرُ مزگینی ده دات الله خودا عِبَادَهُ (به) به نده کانی

الَّذِينَ ئەو (کهس) انه ی ءَامَنُوا برۆیان هینا وه وَعَمِلُوا و کردوویانه أَصْلَحَتِ کارو کرده وه چاکه کان قُلْ بَلَىٰ لَّآ -

أَسْأَلُكُمْ داوا (-نا) کهم عَلَيْهِ له سه ری أَجْرًا پاداشت و ده سته قی إِلَّا الا اَلْمَوَدَّةَ خۆشه ویستی و په یوه ندی فِي له

الْقُرْبَىٰ نزیک و خزمایه قی وَمَنْ و هه رکه سی يَقْتَرِفْ ده سته بهر بکات حَسَنَةً چاکه یی نَزِدَ ئیمه زیاد ده کهین لَهُ له

فِيهَا لِي ، تیایدا حُسْنًا چاکه ی إِنَّ به دُنیا یی الله خودا غَفُورٌ ئەوپه ری لی بورده یه شُكُور زۆر سوپاسکاره (۲۳) أَمْ يَٰ

يَقُولُونَ ئەوان ده لێن أَفْتَرَى هه ئیبه ستوه عَلَى له سه ر الله خودا كَذِبًا درۆیه ک فَإِنْ جا ئەگەر يَشَاءُ بیه ویت الله خودا

يَحْتَمِ مۆر داده نی عَلَى له سه ر قَلْبِكَ دلی تو وَيَمَحْ و ده سپیته وه و لاده با الله خودا اَلْبَطِل ناهه قی و پر وپوچی وَيُحَقِّقْ و بجه سپینی

الْحَقُّ هَق و راستی بَكَمَّتْهُ به وته کانی إِنَّهُ به دَلَنیایی تَهوَه عَلِمٌ تهواو زانا بِذَات بهووی ههیه لهناو الصُّدُور سینگ و دله کان

(۲۴) وَهُوَ و ههر تهوخوی الَّذِي تهو زاتهیه که يَقْبَل وهرده گری و قبول ده کات التَّوْبَةَ په شیمانی و گه رانه وه و توبه

عَنْ له ، لئی عِبَادِهِ بهنده کانی وَيَعْفُوا و ده بوری عَنْ لئی ، له السَّيِّئَات خراپه کان وَيَعْلَم و ده زانی و ناگداره له

مَا تَفْعَلُونَ تهو هی ئیوه دهیکه (۲۵) وَيَسْتَجِيب و دی به دهنگ الدِّين تهو (کهس) انه ی ءَامَنُوا برویان هینا

وَعَمَلُوا و کردوویانه الصَّالِحَات کارو کرده وه چاکه کان وَيَزِيدُهُمْ و زیاتریشیان ده داتی مِّن له فَضْلِهِ زیده به خششی

وَالْكَافِرُونَ و کافر و بی پرواکان لَهُمْ بۆیان ههیه عَذَابٌ عه زاب وئه شکه نجه ییکی شَدِيدٌ زور توند (۲۶) وَلَوْ وئه گهر

بَسَطَ فرهوان بکات اللَّهُ خودا الرِّزْق رۆزی و بژیوی لِعِبَادِهِ لۆ بهنده کانی لَبَّغُوا تهو به دَلَنیایی ده سترپیژی ده کهن فِي له

الْأَرْض زهوی وَلَكِنْ به لَام يَنْزِل داده به زیتی بِقَدَر به بریک مَا يَشَاء تهو دهیه ویت إِنَّهُ به دَلَنیایی تهو

بِعِبَادِهِ به بهنده کانی خَيْرٌ خَيْرٌ هه موو بینه (۲۷) وَهُوَ و ههر تهوخوی الَّذِي تهو زاتهیه که يَنْزِل داده به زیتی

الْغَيْث باران مِّن له بَعْد دوی مَا قَطُّوا تهو هی بی هیوا و نا ئومید بوون وَيَنْشُر و په خش و بلاو ده کا رَحْمَتُهُ رحمهت و به خشینی

وَهُوَ و تهوهُ الْوَلِيّ دۆست و پشتیوانی راستی الْحَمِيد و سوپاسکراو و ناسراو به سیفات و کاری به رزی پیروز (۲۸) وَمِن و له

ءَايَاتِهِ ئایه ته کانی (به لگه و نیشانه و موعجزاتی) خَلَق دروستکردن و به دهیپنانی السَّمَوَات ئاسمانه کان وَالْأَرْض و زهوی

وَمَا و تهو هی بَثْ بلاویکرده وه فِيهَا تیااندا مِّن له دَابَّةٌ زینده وه ری وَهُوَ و ههر تهوهُ عَلَى له سهر جَمْعُهُم کۆکردنه و هیان

إِذَا کاتی يَشَاء تهو دهیه ویت قَدِيرٌ تهواو تواناداره (۲۹) وَمَا و ههر شیئ أَصْبَحُم توشتان هات و به رتانه کوت مِّن له

مُصِيبَةٍ به لّاو موسیبه تان فِيمَا ئه وه به وهی كَسَبَتْ به دهستی خستووہ اَيْدِيكُمْ دهسته کانتان وَيَعْفُوا و دهبورئ عَنْ له

كَثِيرٍ زۆر (۳۰) وَمَا و - اَنْتُمْ ئيوه بِمُعْجِزٍ له دهسته درچوو و قوتاربوو (-نین) فِي له اَلْأَرْضِ زهوی وَمَا و نیه لَكُمْ بۆتان

مِّنْ له دُونِ غهیری اَللّٰهُ خدا مِنْ (هیچ) وَلِيٍّ دۆست وَلَا نَصِيرَ و نه (هیچ) پشتیوان و یارمه تدهریک (۳۱) وَمِنْ و له

ءَايَاتِهِ نیشانه گه وره کانی ئه و اَلْجَوَارِ که شتی و پاپۆر فِي له اَلْبَحْرِ ده ریاکان كَالْأَعْلَمِ وه ک کیو (۳۲) اِنْ ئه گهر يَشَأْ بیهوئیت

يُسْكِنُ راده گری اَلرَّيْحِ با فَيَظِلُّنْ ئیتر ده میننه و رَوَاكِدَ نه بزاو و نه جولاو عَلَى له سهر ظَهْرَهُ پشتی اِنْ به دنئیایی فِي له

ذٰلِكَ ئه ویان لَايَةٍ به دنئیایی ئایهت و نیشانه ی زۆر گه وره و مه زن هه یه لِكُلِّ بۆ هه موو صَبَّارٍ زۆرخوړاگر شَكُورٍ زۆر سوپاسکاران

(۳۳) اَوْ يَان له به یینیانده بات بِمَا به وهی كَسَبُوا به دهستیان هیناوه وَيَعْفِ و دهبورئ عَنْ له كَثِيرٍ زۆر (۳۴)

وَيَعْلَمُ و ده زانی اَلَّذِينَ ئه وانهی يُجَدِّلُونَ ده مه قاله ده که ن فِي له ءَايَاتِنَا ئایه ته کانمان (به لگه و نیشانه و موعجزات)

مَا لَهُمْ بۆ ئه وان نیه مِّنْ (هیچ) حَمِيصٍ په ناییک (۳۵) فَا جَا ئه وهی اُوتِيتُمْ پیتاندراره مِّنْ شَيْءٍ له شتان فَتَعَ ئه وه پابوئیری

اَلْحَيٰوةِ ژیان اَلدُّنْيَا دنیا وَمَا ئه وهی عِنْدَ لای اَللّٰهُ خدا خَيْرٍ چاکتر ه وَاَبَقَى و زیتر ده مینته وه لِّلَّذِينَ بۆ ئه و (کهس) انه ی

ءَامَنُوا بروایان هیناوه وَعَلَى و به رَبِّهِمْ په روه ردگاریان يَتَوَكَّلُونَ پشتده به ستن (۳۶) وَالَّذِينَ ئه وانهی

يَجْتَنِبُونَ خوډوورده گرن له كَبِيرٍ گه وره اِلَآئِهِم تاوانه کان وَالْفَوْحِشِ و گونا هه دزیو و قیزه وهن و گه وره کان وَاِذَا و ئه گهر

مَا غَضِبُوا هاتو توره بوون هُمْ (ئه وه) ئه وان يَغْفِرُونَ دبورن و خوښ ده بن (۳۷) وَالَّذِينَ ئه وانهی

اَسْتَجَابُوا هاتن به دهم و وه لایمانده یه وه لِرَبِّهِمْ لۆ په روه ردگاریان وَاَقَامُوا و ریگ و دامه زراوینکرد اَلصَّلَاةِ نوئژ

وَأَمْرُهُمْ و کاروباری تهوان شُورَى به شووراپیه (پرسکرده بهیه کتر) یَنَّهُمْ له نیوانیان وَمَا و له وهی

رَزَقَهُمْ پیمانداون له رزق و روزی یُنْفِقُونَ ده به خشنه وه (۳۸) وَالَّذِينَ تهوانه ی إِذَا کَانَ

أَصَابَهُمْ تووش دین و بهریانده که ویت الْبَغِي ده ستریزیکاری هُم (تهوه) تهوان یَنْتَصِرُونَ سهرده کهون (و حقی خوین به ده ست دین)

(۳۹) وَجَزَاً و سزای سَيِّئَةٍ خرابه یه ک سَيِّئَةٍ خرابه یه ک ه مِثْلَهَا وه ک تهو فَنَ جا تهو که سه ی عَفَا بورا و لیخو شبوو

وَأَصْلَحَ و چاکه کار بوو فَأَجْرُهُ تهوه پاداشتی عَلَى له سهر الله خودا یه إِنَّهُ به دنیای تهو لَا يُحِبَّ خوشی ناویت

الظَّالِمِينَ سته مکاره کان (۴۰) وَلَمَن و به دنیای تهوه ی أَنْتَصَرَ توله یخوی سهنده وه و سهر کهوت بَعْدَ له دوا ی

ظَلَمَهُ زولم و سته مه که ی فَأُولَئِكَ تهوه تهوان مَا عَلَيْهِمْ له سهریان نیه مِّن (هیچ) سَبِيلٍ رَّيِّبٍ (۴۱) إِنَّمَا له راستیدا تهنها

السَّبِيلِ ری (ی توله کرانه وه) عَلَى له سهر الَّذِينَ تهوانه یه يَظْلِمُونَ زولم و سته م ده کهن له النَّاسِ خه لک

وَيَعْنُونَ و ده ستریز دی ده کهن فِي له الْأَرْضِ زهوی بَغَيْرٍ به ی الْحَقِّ حه ق أُولَئِكَ تهوان هُم بویان

عَذَابٍ عه زاب و تهشکه نجه یه کی أَلِيمٌ زور به ئازار (۴۲) وَلَمَن تهوه ی صَبَرَ ئارامیگرت و خوراگربوو وَغَفَرَ و بوورا إِنَّ به دنیای

ذَٰلِكَ تهویان لَمَن له عَزَمَ به گرینگداواکراوه کانی الْأُمُور کاروباره کانه (۴۳) وَمَن و هه رکه سی یُضِلِّل -

الله خودا (-گومرای بکات) فَمَا تهوه نیه لَهُ بوی مِّن (هیچ) وَلِيٍّ دؤست ی مِّن له بَعْدَهُ دوا ی تهو وَتَرَى و ده بی نی

الظَّالِمِينَ سته مکاره کان لَمَّا کَانَ رَأَوْا بینیان الْعَذَابِ عه زاب و تهشکه نجه يَقُولُونَ تهوان ده لئین هَلْ ئایا (هه یه) إِلَى بؤ

مَرَدٍّ گپرا نه وه مِّن (هیچ) سَبِيلٍ رَّيِّبٍ (۴۴) وَتَرَهُمْ و ده یانبی نی یُعَرِّضُونَ نیشانده درینه عَلَیْهَا سه ری

خَشِعِينَ زهليل و زهبوون ن من له اذلل ريسواي و سهershوړي ينظرون تهمهشادهكهن من له طرف لاچاوڼكي خفي شاروه

وقال و - الذين نهو(كهس) انهى امنوا بروايان هينابوو (-گوتيان) ان بهدنياي انخيرين خهسارهتمهاند و دؤراوهكان

الذين نهوانه ن خسروا لهدهستياندا انفسهم خويان واهليهم و كهس و كاريان يوم رؤي القيمه قيامهت و زيندووبوونهوه

الا دهبزانن ان بهدنياي الظلمين ستهمكارهكان في له ، لهناو عذاب عذاب وئهشكهنجهي مقيم بهرپاكراو (٤٥) وما -

كان (-نه) بوو لهم بؤنهوان من (هيچ) اولياء دوست و پشتيوان ي ينصرونهم سهريان بخهن من له دون غهيري الله خودا

ومن و ههركهسي يضلل - الله خودا (-گومراي بكات) فآ نهوه نيه لهو بؤنهو من (هيچ) سبيل رتيك (٤٦)

استجيبوا بهدنگ وهرن لر بكم بو پروهديگارتان من له قبل پيش ان نهوهي كه ياتي بيت يوم رؤي لا -

مرد گهرا نهوهي (-نيه) لهو له من له الله خودا ما لكم بؤتان نيه من (هيچ) ملجا پهنايهك يومئذ نهورؤزه وما ونيه

لكم بؤتان من (هيچ) نكير نكير (٤٧) فان جا نهگهر اعرضوا نهوان پشتيان ههلكرد فآ نهوه -

ارسلك (-نه) مان ناردووه تو عليهم بو سهريان ، لهسهريان حفيظا پاريزهر (بيت) ان نيه عليك لهسهرت ، لوسهرت

الا جگهله ، تهنها ، بهدهرله البالغ راگهيانندن وانا و بهدنياي ئيمه اذا كاتي اذقنا چهشتمان به الانس مروف منا له ئيمهوه

رحمة بهزهي و ميهرهباني فرح دلخوش بوو بها يي وان و نهگهر تبهم توشيان بيت و بهريانكهويت سيئه خراپهي بما بهوهي

قدمت پيشيخست و كردي ايديهم دهستهكانيان فان ئيتر نهوه الانس مروف كفور زور ناشوكر و بي نهمهكه (٤٨)

الله ههري خودايه ملك خاوهنداري و پادشاهيتي السموت ئاسمانهكان و الارض و زهوي يخلق دروستي دهكات

مَا يَشَاءُ ئَهُوَهى بيهوئيت يَهَبْ ده به خشيت لَمَنْ به ئهوهى يَشَاءُ ئهوه بيهوئيت إِنَّا مَتِينَانِ وَيَهَبْ و ده به خشيت لَمَنْ به ئهوهى

يَشَاءُ ئهوه بيهوئيت الذُّكُورَ نَرِينَانِ (٤٩) أَوْ يَنْ يَزُوجُهُمْ بَيَّكوهيان دهكات ذُكْرَانَا نَرِينَانِ وَإِنَّا وَ مَتِينَانِ وَيَجْعَلْ و -

مَنْ ئهوهى يَشَاءُ ئهوه بيهوئيت عَقِيمًا نه زوکی (-دهكات) إِنَّهُرْ به دُنْيَايِ ئهوه عَلِيمٌ تهواو زانا و ئاگدار قَدِيرٌ تهواو تواناداره (٥٠)

وَمَا نَه كَانَ بووه لِبَشَرٍ بۆ (هيچ) مرؤفیک أَنْ كَه يُكَلِّمَهُ بیدوونئى اللَّهُ خودا إِلَّا مه گهر ، تهنها وَحِيًّا به وهى ونیگا أَوْ يَنْ

مِنْ لَه وَرَائِيْ له پشت حِجَابٍ په رده و حجابیک أَوْ يَنْ يُرْسِلْ بنئرى رَسُولًا په يامبهريک فَيُوحِي ئيتر نيگا و سروش بکا

بِإِذْنِهِ به ئيزن و رښيدانى ئهوه مَا يَشَاءُ ئهوهى بيهوئيت إِنَّهُرْ به دُنْيَايِ ئهوه عَلِيٌّ بهرز و بالاي حَكِيمٌ تهواو كاريه جي (يه) (٥١)

وَكَذَلِكَ و ئاواش أَوْحَيْنَا سروش و نيگمانكرد إِلَيْكَ بۆتۆ رُوحًا رُوح و گيانك مِّنْ لَه أَمْرِنَا فه رمانى ئيمه مَا كُنْتَ تَوْ نَه

تَدْرِي (نهت) ده زانى مَا الْكِتَابِ چى يه نوسراو و نامه (ى ئاسمانى) وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا يَمُنْ و نه پروا و ئيمان وَلَكِنْ به لَام جَعَلْنَاهُ وامان ليكرد

نُورًا نور و روناكيهك (بئيت) نَهْدِي رښمايى دهكهين بِهِ يَتِي مِّنْ و ما نَشَاءُ ئيمه بمانهوى مِّنْ لَه عِبَادِنَا بهنده كانمان

وَإِنَّكَ و به دُنْيَايِ تَوْ لَتَهْدِيْ ههر رښمونى دهكهى إِلَى بۆ ، بۆلای صِرْطٌ شا ريگاييكي مُسْتَقِيمٌ راست و رهوان (٥٢)

صِرْطٌ شا ريگايى اللَّهُ خودا الَّذِي ئهوهى لَهُرْ بۆتهو ، هى ئهوه مَا فِيْ لَه ، لهناو السَّمَوَاتِ ئاسمانهكان وَمَا ئهوهى فِيْ لَه ، لهناو

الْأَرْضِ زهوى أَلَا ده بزنان إِلَى ههر بۆ ، بۆلای اللَّهُ خودا تَصِيرُ دښته به ريار الْأُمُورِ كار و فه رمانهكان (٥٣)

سُورَةُ الزُّحُرْفِ سوره تي الزخرف

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ثَهِوْپَریبَه به زه پی و میهره بان (ناوِکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ ثَهِوْپَری به خشنده (ناوِکی پیروزی خودایه)

حَمَّ حَا مِیم (۱) وَالْكِتَابِ (سوئند) به نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) الْمَیْمِینِ رَوْن و دیاره (۲) إِنَّا به راستی ئَیْمَه جَعَلْنَاهُ کَرْدمانه

قُرْءَانًا قُورْئَانِیکِ عَرَبِيًّا (به زمانی) عَهْرَه پی لَعَلَّکُمْ به لکوو ئَیْوه تَعْقِلُونَ تَبِیْگَه ن و پِیْگَه ن (۳) وَإِنَّهُ و به دُنْیَا پی ئَهِ و فِي له

أُم دایک و سه رچاوه ی الْكِتَابِ نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) لَدَيْنَا لای ئَیْمَه لَعَلَّی زَوْر به رزی حَكِيم تَهِواو کار به جِیْیه (۴)

أَفَنْضِرْ ثَا یا - عَنْکُمْ لَیْتَان (-بگرینه وه) اَلذِّکْرِ یاد خه ره وه و قورئان صَفْحًا به لاوه نَیْنِ اَنْ ئَهِ گَهِر کُنْتُمْ ئَیْوه... بوون قَوْمًا قَهْوِی

مُسْرِفِین زَیْده ره وو (-بووین) (۵) وَکَمْ و چه ند (مان) اَرْسَلْنَا ئَیْمَه ناردمان مِنْ له نَبِیِّ پَیْغَه مبه ر (ان) فِي له

اَلْأَوَّلِین پِیشینه کان ه (۶) وَمَا ونا یَا ئَیْمِهِمْ (نا) یَیْت مِنْ له نَبِیِّ پَیْغَه مبه ر (ان) اِلَّا ثَیْلَا کَانُوا ئَهِوا ن بِه -

یَسْتَهْزِؤْنَ گَه مه و گالته یان ده کرد (-پی) (۷) فَاهْلَکَا جَا فه و تاندمان اَشَدَّ توندتر و به هِیْزَتر مِنْهُمْ لَهِوا ن بَطْشًا له زه بر و زه نگا

وَمَضٰی و به سه رچوو مَثَل نمونه ی اَلْأَوَّلِین پِیشینه کان ه (۸) وَلَئِنْ و ئَهِ گَهِر سَأَلْتَهُمْ پرسیاریان لی بکه ییت مَنْ کِی

خَلَقَ به دیه ینا وه و دروستیکردوه اَلْسَمٰوت ئاسمانه کان وَالْاَرْضَ و زه وی لَیْقُولَنَّ به دُنْیَا پی ئَهِوا ن ده لَیْن

خَلَقْنَهُنَّ ئَهِوا نی خولقاندوه و دروستکردوه اَلْعَزِیزِ ثَهِوْپَری ده سه لاتداری بالاده ست (ناوِکی خودای پیروزه)

اَلْعَلِیم تَهِواو زانا و ئاگادار (ناوِکی پیروزی خودایه) (۹) اَلَّذِی ئَهِوه ی جَعَلَ داینا ، دروستیکرد ، وایلیکرد لَكُمْ بَوْتَان

اَلْاَرْضَ زه وی مَهْدًا لانه و ئاماده کراوی وَجَعَلَ و داینا وه لَكُمْ بَوْتَان فِیْهَا تَیایدا سُبُلًا رَیْچَکه گَه لَیک لَعَلَّکُمْ به لکوو ئَیْوه

تَهْتَدُونَ بِي رَاسْت دَه دُوزَنه وه و ده گرنه بهر (۱۰) وَالَّذِي تَهْوِي نَزَلَ دايه زانده مِن لَه السَّمَاءُ ثاسمان مَاءُ ثاويك

بِقَدَر به بريك فَاَنْشَرْنَا ئيتَر بلاوما نكردوه يِه يِي بَلَدَه شاروچكه يه كي مَيِّتَا مردوو كَذَلِكَ و ئاواش تُخْرِجُونَ دهرده هينرين

(۱۱) وَالَّذِي تَهْوِي خَلَقَ به ديهيناه وه دروستيكرده الْأَزْوَاجَ جَوْنَه كان كُلَّهَا گشتيان وَجَعَلَ و دايناه وه دروستيكرده

لَكُمْ بُوْتان مِّن لَه جُورِي أَلْفَلَكْ كه شتي وَالْأَنْعَمَ و مهر و مالات و ئاژه لان مَا تَرْكَبُونَ تَهْوِي سواريده بن (۱۲)

لِتَسْتَوُوا تا راستبينه وه و جيگيرين عَلَى لَه سهر ظُهُورِهِ پشتيان ثُمَّ پاشان تَذَكُّرُوا يادبكه نه وه نِعْمَةً نازو نيعمه تي

رَبِّكُمْ پهروه ريگارتان إِذَا كَاتَى أَسْتَوَيْتُمْ رَاسْت بوونه وه و جيگيريون عَلَيْهِ لَه سهرى وَتَقُولُوا و بَلَيْن سُبْحَن پاكى و بيگهردى بُو

الَّذِي تَهْوِي سَخَّرَ ره خساندوويه تي و دايناه له خزمهت لَنَا بُو ئيمه هَذَا تَهْوِي وَمَا وَ- كُنَّا -- لَه بُو

مُقَرَّنِينَ (ژيبارخهر) -نه--ده بوين (۱۳) وَإِنَّا وَ به دنياي ئيمه إِلَى بُو ، بُولَاي رَبَّنَا پهروه ريگارمان لَمُنْقَلِبُونَ ههرده گه رپينه وه

(۱۴) وَجَعَلُوا دايانا لَه بُو ي مِن لَه عِبَادِهِ بهنده كانى جَزَاءً به شيك إِنَّ به دنياي اَلْإِنْسُ مَرُوف

لَكَفُورٌ زُور ناشوكري مُبِين ديار و ئاشكرايه (۱۵) أَمْ يَانَ أَخَذَ هه ئيژاردوه مِمَّا لَهْوِي يَخْلُقُ دروستى ده كات و دروستيكرده

بَنَاتْ كچانيك وَأَصْفَكُمْ و ئيوه تايه تكدوده بِالْبَنِينَ به كوران (۱۶) وَإِذَا وَئِه گهر بَشَرٌ مزگيني بدرى به أَحَدُهُمْ يه كيكيان

بِمَا بهْوِي ضَرَبَ دارژراوه لِلرَّحْمَنِ بُو خوداي زُوربه به زهبي و ميهره بان مَثَلًا وهك نموونه (نموونه ي دانراوه) ظَلَّ - وَجْهَهُ رُوي

مُسَوِّدًا ره شهه لگه راو (-ده ميئي) وَهُوَ لَه و كاته ي تَهوَ كَظِيمٍ پرخهم و خهفه ته (۱۷) أَوْ ثَايَا مَن تَهْوِي يَنْشَوُا گه ورده ده كرى

فِي لَه ناو الْحَلِيَّةِ خشل و زير و زيو و جوانكارييا وَهُوَ و تَهوَ فِي لَه أَنْخِصَامَ مشت و مري و گف توگويا غَيْرَ -

مِین دیا و ناشکرا (-نییه) (۱۸) وَجَعَلُوا و - الْمَلِئْکَةَ فریشته کان اَلَّذِینَ ئەوانه ی هُم خویان عِبْدٌ بۀنده گه لی

اَلرَّحْمٰن ئەوپه ریبه به زه ی و میهره بان (ناویکی پیروزی خودایه) ن اِنَّا (-کرده) مِینَه اَشْهَدُوا ئایا بینویان و ئاماده بوونه له

خَلَقَهُمْ درووستکردنیان سَتَكْتَبُ له دههاتوا دهنوسری شَهِدَتْهُمْ شایه تی ئەوان وِیَسْئَلُونَ و پرسیاریان لیده کری (۱۹)

وَقَالُوا وگوتیان لَو ئەگەر شَاءَ ویستبای اَلرَّحْمٰن خودا (ی میهره بان) مَا عِبَدْنَهُمْ نه مانده په رستن مَا نیه هُم بۆیان ، بۆ ئەوان

بِذَلِكَ به و شته مِنْ (هیچ) عِلْمٍ زانست و زانیارییه ک اِنْ - هُم ئەوان (-چ ناکهن) اِلَّا ته نها یَخْرُصُونَ درۆهه لده به رستن (۲۰)

أَمْ یَانِ اَتَانَهُمْ پیمان داون کِتَابًا نامه ونوسراویکی ئاسمانی مِّنْ له قَبْلَہ پێش ئەو فَهُمْ ئیتر ئەوان بِہ ی یی

مُسْتَمْسِكُونَ تووند پابه رستن (۲۱) بَلْ به لکو قَالُوا گوتیان اِنَّا به راستی ئیمه وَجَدْنَا بینیمان اَبَاءَنَا باب و باپیرانمان

عَلٰی له سه ر اُمّةٌ ئوممه ت و ئایینیکی وَاِنَّا و به دنیای ئیمه عَلٰی له سه ر اَثَرِهِمْ شوینه واری ئەوان مُهْتَدُونَ رینمونیمان وه رگرتوو

(۲۲) وَكَذَلِكَ و ئاوا مَا - اَرْسَلْنَا ئیمه (-نه) مانارد مِّنْ له قَبْلِكَ پێش تو فِي له قَرْیَةٍ گوند و نشینگایه ک مِّنْ (هیچ)

نَذِيرٍ ترسینه ری (په یامبه ری) اِلَّا ئیلا قَالَ - مُتْرَفُوهَا خوشگوزهره کان و رابوێکاره کان ئه وی (-گوتوو یانه) اِنَّا به راستی ئیمه

وَجَدْنَا - اَبَاءَنَا باب و باپیرانمان (-بینیوه) عَلٰی له سه ر اُمّةٌ ئوممه ت و ئایینیکی وَاِنَّا و به دنیای ئیمه عَلٰی له سه ر

اَثَرِهِمْ شوینه واری ئەوان مُقْتَدُونَ چاولیکه رو لاساییکاریین (۲۳) قُلْ بَلٰی اَوَّلَوْ باشه ئەگەر جِئْتُمْ بۆتانم هینا

بِأَهْدٰی شتی ریناستر و راستر مِمَّا له وه ی وَجَدْتُمْ بینتان عَلَیْه له سه ری اَبَاءَکُمْ باب و باپیرانتان قَالُوا گوتیان

اِنَّا به دنیای ، به راستی ئیمه مِمَّا به وه ی اُرْسِلْتُمْ ئیوه نارداون بِہ ی یی کُفِرُونَ بیروا و کافرین (۲۴)

فَاتَّقِمْنَا جَا تَوْلَهُمَان سَهْنَدَهَوَه مِنِّهْمْ لَهَوَان فَانْظُرْ ئَيْتِر سَهْيِرْكَه كَيْفْ چُون كَان بُوو عَقِبَه سَهْرْتَه نَجَامِي

الْمُكَذِّبِينَ به درودانه ران (۲۵) وَاذْ و (باس بکه) کاتِي قَالَ - اِبْرَاهِيمَ (پیغمه مبه ر) ئیبراهیم (-گوئی) لِأَيِّهِ به باوکی

وَقَوْمِهِ و نه ته وه که ی اِنِّی به دُنْیَا ی من بَرَاءْ پاك و بیبه ریم مَّا له وه ی تَعْبُدُونَ ئیوه ده یپه رستن (۲۶) اِلَّا جگه له

الَّذِي ئه وه ی فَطَرَنِي ئیمه ی خولقاندوه فَاِنَّهُ ئیتر ئه و سَيِّدِن لَه وه ولا رینموونیم ده کات (۲۷) وَجَعَلَهَا وکرديه

كَلِمَةً ووتیه کی بَاقِيَه مایه وه فِي له عَقِبِهِ دواوه ی لَعَلَّهُمْ به لکو ئه وان يَرْجِعُونَ بگه رینه وه (۲۸) بَلْ به لکو

مَتَّعَتْ خستمه رابواردن هُوَلَاءْ ئه وان یه ی وَاَبَاءَهُمْ له گهل باب و باپیرانیان حَتَّى تا کو جَاءَهُمْ بۆیان هات اَلْحَقَّ هه ق و راستی

وَرَسُولٌ و په یامبه ریکی مُبِیْنٌ دیار و ئاشکرا (۲۹) وَلَمَّا جَا کاتِي جَاءَهُمْ بۆیان هات اَلْحَقَّ هه ق و راستی قَالُوا گوئیان

هَذَا ئه وه سِحْرٌ سیحر و جادویک ه وَاَنَا و به دُنْیَا یی ئیمه بِه یی كُفِرُونَ کافر و پروانه که رین (۳۰) وَقَالُوا وگوئیان

لَوْلَا نَزَلَ لَوَدَانَا به زئی هَذَا ئه و الْقُرْآن قورئان و کهلامی خودایه عَلٰی له سهر رَجُلٌ پیاویک مِّنْ له

الْقَرِیْنَيْنِ هه ردوو نشینگه و دئ عَظِيمٌ زور گه وره و مه زن بی (۳۱) اَهُمْ ئایا ئه وان یَقْسِمُونَ به ش ده که ن

رَحْمَتٍ ره حمه ت و به زه ی رَبِّکْ پهروه ردیگارت نَحْنُ ئیمه قَسَمْنَا به شمان کردوه یَبْنِهِمْ نیوانیان مَعِيشَتَهُمْ ژین و گوزه رانییان

فِي له اَلْحَيٰوةِ ژیا نی اَلدُّنْیَا دُنْیَا وَرَفَعْنَا و به زمان کردو ته وه بَعْضُهُمْ هه ندیکیان فَوْق له سهر سهر ی بَعْضُ هه ندئ

دَرَجَتٍ چه ندین پله و پایه لِيَتَّخِذَ تا هه لَبْزِیْ و بگری بَعْضُهُمْ هه ندیکیان بَعْضًا هه ندیکی تر سُخْرِيًّا به سوخره و کارپنکردن

وَرَحْمَتٍ و ره حمه ت و به زه ی رَبِّکْ پهروه ردیگارت خَيْرٌ چاکتر ه مَّا له وه ی يَجْعَلُونَ ئه وان کو ی ده که نه وه (۳۲)

وَلَوْلَا تَهَوَّنَه بِئِنَّ أَنْ كَه يَكُونُ - النَّاسُ خَلَكَ (-بِبْنَه) أُمَّةٌ - وَحِدَةً يَهَكَ (-تَوْمَهَت وَ تَائِينَ)

جَعَلْنَا تَهَوَه بَه دَلْنِيَايِ وَامَان دَه كَرْدَ مَنْ تَهَوِي يَكْفُرُ كُوفَر بَكَات بِالرَّحْمَنِ بَه خُودَايِ پَه رُوه دِيگَار لِيُوتِهِمْ (بَبَيْت) بُو مَالَه كَانِيَان

سُقُفًا چَه نَدِين بِن مِيچ وَ سَه قَف مِّنْ لَه فَضَّة زِيو وَ مَعَارِج وَ سَه رَكَه وَ تَهِي وَ پَلِيكَانِي عَلَيَّاهَا لَه سَه رِي

يَظْهَرُونَ دَه رَكَه وَ سَه رَكَه وَ وُون (۳۳) وَلِيُوتِهِمْ وَ (بَبَيْت) بُو مَالَه كَانِيَان أَبُوبًا چَه نَدِين دَه رِگَايِ وَسُرُّا وَ گَه لِي تَه خَت وَ قَه نَه فَه

عَلَيَّاهَا لَه سَه رِي يَتَكُونُ پَالْبَدَهَن (۳۴) وَ زُخْرُفًا وَ زُور زَه خَرَه فَه وَ جَوَانَكَارِي وَإِنْ وَ- كُلَّ هَه مَوُو ذَلِكَ تَهَوَانَه (-سَخِي نِيَه)

لَمَّا (تَهَنَاهَا) مَتَّ رَابُوتِرَهِي الْحَيَّوةُ ثِيَان الدُّنْيَا دُونِيَا يَه وَالْآخِرَةِ وَ (ثِيَانِي) دُووَايِ عِنْدَ لَآي رَبِّكَ پَه رُوه رَدِيگَارَت

لِلْمُتَّقِينَ بُو لَه خُودَاتِرِس وَ پَارِئِزْكَارَانَه (۳۵) وَمَنْ وَ هَه رَكَه سِي يَعِشُ چَاوَتَارِيكَ بَيْت وَ پَشْتِگُوِي بَكَات عَنْ لَه ذِكْرُ يَادِي

الرَّحْمَنِ تَهَوَه پَرِيبَه بَه زَهِي وَ مِيهَرَه بَان (نَاوِيكِي پِرُوزِي خُودَايَه) نَقِيضُ ثَامَادَه دَه كَه يِين لَهُ بُوِي شَيْطَانًا شَه يَطَانِيكَ فَهُوَ ثِيَتِر تَهَو

لَهُ بُوِي قَرِينَ هَاوَرِيَه (۳۶) وَإِنَّهُمْ وَ بَه دَلْنِيَايِ تَهَوَان لِيَصُدُّوْنَهُمْ هَه رِي پَشِيَان دَه گَرَن عَنْ لَه السَّبِيلُ رَاسْتَه رِيگَا

وَيَحْسَبُونَ وَ وَآ حَسَاب دَه كَهَن أَنَّهُمْ كَه تَهَوَان مُهْتَدُونَ رِي نِمُونِيَان وَ هَه رِگَرَتُووه (۳۷) حَتَّى هَه تَا إِذَا كَاتِي جَاءَنَا هَاتَه لَامَان

قَالَ دَه لِي يَلَيْتَ ثَاي خُوزْگَه بَيْنِي نِيَوَان مَن وَ يَيْنَكَ وَ نِيَوَان تَوُ بَعْدَ (دَه بُوو) دُووَرِي الْمَشْرِقَيْنِ هَه رَدُوو رُوزْهَه لَات

فَبَشَّسْ جَا خِرَابَتَرِينِ الْقَرِينِ هَاوَرِي يَه (۳۸) وَلَنْ وَ هَه رِگِيز- يَنْفَعَكُمْ سُوْدَتَان پِي (-نَا) بَه خَشِي الْيَوْمَ ثِيَمِرُو إِذْ كَه

ظَلَمْتُمْ زُولَم وَ سَتَه مَتَانَكِرْدُوَه أَنْتُمْ ثِيُوَه بَه دَلْنِيَايِ فِي لَه ، لَه نَاوِ الْعَذَابِ عَه زَاب وَ تَه شَكَه نَجَه مُشْتَرِكُونَ بَه شِدَارَن (۳۹)

أَفَأَنْتَ ثَايَا تَوُ تُسْمِعْ وَادَه كَه ي بِيِسْتِي أَلْصَمَّ كَه رَه كَانِ أَوْ يَان تَهْدِي رِي نِيَشَان دَه دَه ي بَه الْعَمِي كُوتِرَه كَان

وَمَنْ وَتَهُو كَه سَهَى **كَانَ** - فِي لَه ، لَه نَاو **ضَلَّ** گومراپیه کی **مِینَ** روون و دیار (-بووې) (۴۰) **فَإِمَّا** جَا یَان **نَذْهَبَنَّ** ده به یین

بِكَ تُو **فَإِنَّا** ئیتر ئیمه **مِنْهُمْ** له وان **مُتَقِمُونَ** تۆله سه نین (۴۱) **أَوْ** یَان **نُرِيكَ** پیت نیشاندده یین **الَّذِي** ته وهی

وَعَدْنَهُمْ واده و به ئینمان داوه پیان **فَإِنَّا** ئیتر ئیمه **عَلَيْهِمْ** به سه ریاندا **مُقْتَدِرُونَ** توانا داریین (۴۲)

فَاسْتَمْسِكْ جَا تووند ده ست بگره **بِالَّذِي** به ته وهی **أُوحِيَ** سرووشکراوه **إِلَيْكَ** بو تُو **إِنَّكَ** به دنیایي تُو **عَلَى** له سه ر

صِرْطٍ شا ریگیایی **مُسْتَقِيمٍ** راست و ره وانی (۴۳) **وَإِنَّهُ** و به دنیایي ته و **لَذِكْرٌ** هر یادخه ریبه که **لَكَ** بو تُو

وَلِقَوْمِكَ و لو نه ته وه که ی تُو **وَسَوْفَ** و له داهاتوودا **تُسْأَلُونَ** پرسپارتان لیده کری (۴۴) **وَسَلِّ** و پرسپاریبه که له **مَنْ** ته وانه ی

أَرْسَلْنَا ئیمه ناردمان **مِنْ** له **قَبْلِكَ** پیش تُو **مِنْ** له **رُسُلِنَا** په یامبه رانمان **أَجْعَلْنَا** ئایا دامنناوه **مِنْ** - **دُونَ** جگه (-له)

الرَّحْمَنِ ته وپه ریبه به زه یی و میهره بان (ناوکی پیروزی خودایه) **عَالِمَةً** په رسترا و خودایانیک **يُعْبَدُونَ** به رسترین (۴۵)

وَلَقَدْ و به دنیایي **أَرْسَلْنَا** ئیمه ناردمان **مُوسَى** موسا **بِآيَاتِنَا** به ئایات و موعجزاته کانمان **إِلَى** بۆلای **فِرْعَوْنَ** فیرعه ون

وَمَلَايِهِ و ده ست و پیوه ند و پیاو ماقوولانی **فَقَالَ** جَا گووتی **إِنِّي** به دنیایي من **رَسُولٌ** په یامبه ریکی **رَبِّ** په روه ردیگار و خاوه نیی

الْعَالَمِينَ جیهانیان م (۴۶) **فَلَمَّا** جَا کات **جَاءَهُمْ** بۆیان هات **بِآيَاتِنَا** به ئایات و موعجزاته کانمان **إِذَا** ته وه بوو **هُمْ** ته وان

مِّنْهَا یی **يَضْحَكُونَ** پیده که نین (۴۷) **وَمَا** و- **نُرِيهِمْ** نیشانیان (-نا) ده یین **مِّنْ** (هیچ) **آيَةٍ** ئایه ت و موعجزه یه ک **إِلَّا** ئیلا

هِيَ ته و **أَكْبَرُ** گه وره تره **مِنْ** له **أُخْتِهَا** خوشکه که ی **وَأَخَذْنَهُمْ** و ته وانمان گرت و برد **بِالْعَذَابِ** به عه زاب و ته شکه نجه

لَعَلَّهُمْ به لکو ته وان **يَرْجِعُونَ** بگه ریڼه وه (۴۸) **وَقَالُوا** وگووتیان **يَأْتِيهِ** هو ته ی **السَّاحِرِ** جادووگه ر **أَدْعَى** بانگ بکه

لَنَا بُوْئِئِمَه (له) رَبَّكَ پەروەردیگارت بِمَا بهووی عَهْد عەھد و بەلێنی عِنْدَكَ لای تۆیە إِنَّا دَلْنِیَابە ئِئِمە

لَمُهْتَدُونَ هەر راستەڕێ دەبین (٤٩) فَلَمَّا جَاكَتْ كَشَفْنَا لَامَانَبَرْد عَنْهُمْ لەسەریان الْعَذَاب عەزاب و ئەشکەنجە إِذَا ئەووتە

هَمُّ ئەوان يَنْكُثُونَ بەلێنشکێنی دەکەن (٥٠) وَنَادَى و بانگی ڕاهێلا فِرْعَوْنَ فیرعەون فِي له ، لەناو قَوْمِهِ نەتەووەکەى

قَالَ گوئی يَقُومُ ئەى قەومی خۆم أَلَيْسَ ئایا نیە لِي بۆ من مُلْك پادشایەتی وخواوەنداری مِصْر وڵاتی میصر وَهَذِهِ و ئەمانەن

الْأَنْهَرُ ڕوبارەکان تَجْرِي دېوات مِّن له تَحْتِي تَحْتِي أَفَلَا تَبْصُرُونَ ئایا نابینن؟ (٥١) أَمْ يَانَ أَنَا مِّن خَيْرٍ چاکتر م مِّن له

هَذَا ئەو الَّذِي ئەوہی هُو خۆی مَهِيْن بېژێه وَلَا يَكَاد و ناگات بهوہی يُبَيِّن ڕۆن دەربېښ بکات (٥٢) فَلَوْلَا لولا

أَلْقِي فَرِئَادَرِئْتِه سەرى عَلَيْهِ أُسُورَةٌ بازنگەلیک مِّن له ذَهَبٍ زێڕ أَوْ يَانَ جَاءَ بَيْت مَعَهُ لەگەڵ ئەو أَلَمَلِكُ فَرِيشْتەکان

مُقْتَرِنِينَ هاوشان و هاوکات (٥٣) فَاسْتَخَفَّ بەسوک سەیری کردە قَوْمَهُ نەتەووەکەى فَأَطَاعُوهُ ئیتر ئەوان گوێڕایەڵیان کرد بۆی

إِنَّهُمْ بەدەلنیاى ئەوان كَانُوا پێشان قَوْمًا قەومى فُسِقِينَ فاسق و لەڕێ لادەر بوون (٥٤) فَلَمَّا جَاكَتْ

ءَاسَفُونَا زۆر توورەیان کردین اتَقَمْنَا تۆلەمان سەندەوہ مِّنْهُمْ لەوان فَأَعْرَضْتَهُمْ ئیتر نەقوما نەکردن أَجْمَعِينَ گشتیان (٥٥)

جَعَلْنَاهُمْ جَا ئەوانمان کرد بە سَلَفًا پێشینیەیک وَمَثَلًا و نمونەیک لِلْآخِرِينَ بۆئەوانیتر (٥٦) وَلَمَّا (باس بکە) کاتى كە ضَرْب -

أَبْن كورێ مَرِيَم مەریەم مَثَلًا (-لیدرا) وەک نموونە إِذَا ئەوکات قَوْمُكَ قەومەکەت مِّنْهُ لەوہى

يَصِدُّون دەکەنە ھەرا و ڕیگری لە حق (٥٧) وَقَالُوا و گوئیان ءَأَلِهَتُنَا ئایا خودا و پەرستراوەکانمان خَيْرٍ چاکتر ن أَمْ يَانَ

هُوَ ئەو مَا ضَرَبُوهُ (ئەو نموونەیان) لێنەداوہ لَكَ بۆتۆ إِلَّا بەدەر نەبێ لە جَدَلًا جیدال و دەمەدەمى بَلْ بەلکو هُم ئەوان

قَوْمٌ قَهْمِيكِي خَصِمُونَ زور مشت و مړ کارن (۵۸) اِنْ هُوَ زياتر نيه اِلَّا له غه يري عَبْدٌ بهنده يه ک

اَنْعَمًا نعيمه تمان باراندوه عَلَيْهِ به سهری ، له سهری وَجَعَلْنَاهُ وامن ليکړد ببيتته مَثَلًا نمونه يه ک لَبِنِي بُو رُوْلَه و نه وه کانی

اِسْرَءِيل يه عقووب (جوله که کان) (۵۹) وَلَوْ وئله گهر نَشَاءَ نيمه ويستبامان لَجَعَلْنَا - مِنْكُمْ له نگومان (-ده کړنه) مَلِيْكَةً فريشته

فِي له اَلْاَرْضُ زهوی يَخْلُقُونَ يه ک له دوو يه ک بيتن (۶۰) وَاَنَّهُ و به دنيايي ئه وه لَعَلَّ زانياری و نيشانه يه کی گه وره يه

لِلَّسَّاعَةِ بُو قيامت فَلَا تَمُوتُنَّ هه رگيز گومان نه که ن بِهَا تيايدا وَاتَّبِعُونَ و دوام بکه ون هَذَا ئه وه يه صِرْطٌ شاريگای

مُسْتَقِيمٌ راست و په وانه (۶۱) وَلَا يَصُدَّنَّكُمْ و ريگريتان لينه کات اَلشَّيْطَانُ شهيطن اِنَّهُ به دنيايي ئه وه لَكُمْ بُوْتان عَدُوٌّ دوزمنی

مُيِّنٌ ديار و ناشکرايه (۶۲) وَلَمَّا و کاتي جَاءَ - عِيسَى عيسا بِالْبَيِّنَاتِ به لنگه ی روون و ناشکراو موعجيزاتي (-هينا) قَالَ گوټی

قَدْ به دنيايي جِئْتُمْ بُوْتانم هيناوه بِالْحِكْمَةِ حيكمه ت و کارزانی وَلَا يُبَيِّنُ و تا رُونبکه مه وه لَكُمْ بُوْتان بَعْضٌ هه نديک

الَّذِي له ئه وه ی تَحْتَلِفُونَ جياوازی و ناكوټی ده که ن فِيهِ تيايدا فَاتَّقُوا بترسن و پارټيزکاربن له اَللّٰهُ خودا وَاَطِيعُونَ و گوټرايه ل بن بُوْم

(۶۳) اِنْ به دنيايي اَللّٰهُ خودا هُوَ هه ر ئه وَرَبِّی په روه رديگارمه وَرَبُّكُمْ و په روه رديگاری ئيويه فَاعْبُدُوهُ ئيتر ئه و بپه رسرتن

هَذَا ئه وه يه صِرْطٌ شاريگای مُسْتَقِيمٌ راست و په وانه (۶۴) فَاخْتَلَفَ جا ناكوټيان کړد اَلْاَحْزَابُ ده سته و گرووپه کان

مِنْ له يَبْنِيهِمْ نيوان خوټيان فَوَيْلٌ جا هاواربه حال و دوزه لِّلَّذِينَ بُو ئه وانه ی ظَلَمُوا سته مکاریانکړد مِنْ له

عَذَابٍ عه زاب وئله شکه نجه ی يَوْمٍ رُوټيکي اَلَيْمٌ زور به ژان و به نازار (۶۵) هَلْ ثايا يَنْظُرُونَ چاوه پروانده که ن اِلَّا (شقی) جگه له

اَلْسَّاعَةِ رُوټی قيامت اَنْ که تَأْتِيهِمْ بُوټيان بيت بَغْتَةً له پړيکا وَهُمْ و ئه وانه لَا يَشْعُرُونَ هه ستي پينا که ن (۶۶)

الْأَخْلَاءُ دوستی گیان به گیانی یَوْمَئِذٍ لهو رۆژهیه بَعْضُهُمْ هه ندیکیان لِبَعْضٍ بۆ هه ندیک عَدُوٌّ دۆژمنن إِلَّا جگه له

الْمُتَّقِينَ له خوداترس و پارێزکاران (٦٧) يُعْبَادُ ئه ی بهنده کانم لَا خَوْفَ ترسێ نیه عَلَیْكُمْ له سه رتان ، بۆ سه رتان الْيَوْمَ ئیمرو

وَلَا أَنْتُمْ و نه ئیوهش تَحْزَنُونَ غه مبارده بن (٦٨) الَّذِينَ ئه و (كهس) انه ی ءَامَنُوا برۆیان هیناوه

بِأَيِّتِنَا به ئایهت و نیشانه گه وره کان و معجزاته کان وَكَانُوا ئه وان - مُسْلِمِينَ موسلمان (-بوون) (٦٩) أَدْخُلُوا برۆنه ناو

الْجَنَّةَ به ههشت أَنْتُمْ ئیوه وَأَزْوَاجُكُمْ و خیزان و هاوشیوانتان تُحْبَرُونَ ریزتان لیده گیرئ و بهخته وهر ده کړین (٧٠)

يُطَاف ده گیردئ عَلَیْهِمْ به سه ریاندا بِصَحَافٍ ده فر و قاپ مِّنْ له ذَهَبٍ زیر وَأَنْكُوبٍ له گه ل کاسه ی خواردنه وه

وَفِيهَا و تیایدایه مَا تَشْتَهِيهِ ئه وه ی- الْأَنْفُسُ نه فس (حه زی بۆ ده چئ) وَتَلَذَّ و- الْأَعْيُنُ چاو (-پیی خو شه) وَأَنْتُمْ و ئیوهش

فِيهَا تیایدا خَلِدُونَ ماوهن هه تا هه تایئ (٧١) وَتِلْكَ و ئه وه یه الْجَنَّةَ به ههشت الَّتِي ئه وه ی أُورِثْتُمُوهَا بۆتان ماوه ته وه

بِمَا به وه ی كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پێشان ده تا نکرد (٧٢) لَكُمْ بۆتان هه یه فِيهَا لئ ، تیایدا فَكِهَةٌ میوه ی كَثِيرَةٌ زۆر مِّنْهَا لئ

تَأْكُلُونَ ده خو ن (٧٣) إِنَّ به دنیایي الْمُجْرِمِينَ سته مکاره کان فِي له ، له ناو عَذَابٍ عه زاب و ئه شکه نجه ی جَهَنَّمَ دۆزه خ

خَلِدُونَ ماوهن هه تا هه تایئ (٧٤) لَا يُفْتَرُ سوک نا کړئ عَنْهُمْ له سه ریان وَهُمْ و ئه وان فِيهِ تیایدا مُبْلِسُونَ بئ ئومید که و توون

(٧٥) وَمَا و- ظَلَمْنَاهُمْ زو لم و سته ممان لئ (-نه) کردوون وَلَكِنْ به لام كَانُوا - هُم خۆیان الظَّالِمِينَ سته مکار (-بوون)

(٧٦) وَنَادَا و بانگیانکرد يَمْلِكْ ئه ی مالک (سه ره په شتیار ی دۆزه خ) لِيَقْضَ با کو تایی به ئیئ عَلَيْنَا پیمان (بمانمرئ)

رَبُّكَ پهروه ردیگارت قَالَ گوئی إِنَّكُمْ به دنیایي ئیوه مَكِثُونَ ماوهن (٧٧) لَقَدْ و به دنیایي جِئْتُمْ هینامان بۆتان

بِالْحَقِّ حَق و راستی و پهوایی وَلَكِنْ به لَام أَكْثَرُ زوربه تان لِحَقِّ بۆحهق كَرِهُون ناحهز و نه یارن (۷۸) اَمَّ یان

اَبْرَمُوا دایان پشته ووه وکۆده نگبون له سه ر اَمْرًا کار و فه رمانیک (پیلانیک) فَإِنَّا به دنئیایی ئیمه مَبْرُمُون داریژهرین (۷۹) اَمَّ یان

يَحْسِبُونَ وا حساب ده کهن اَنَا ئیمه لَا نَسْمَع نابیسین سِرَّهُمْ نه ئینییه کانیاں وَنَجُوهُمْ و چه چه پ و قسه ی نیوانیاں

بَلَى به ئی (ده بیسین) وَرُسُلُنَا و ناردراوه کانمان (فریشته کان) لَدَيْهِمْ لایان يَكْتُبُونَ ده نووسن (۸۰) قُلْ بَلَى إِن ته گهر

كَانَ بووبیت لِلرَّحْمَنِ بۆ خودای زوربه به زه یی و میهره بان وَلَدٌ کوریک فَأَنَا ته وه من اَوَّلَ یه که می الْعَبْدِین په رسته کانم (۸۱)

سُبْحَنَ پاک و بیگهردی بۆ رَبَّ په روه ردیگار و خاوه نی السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی رَبَّ په روه ردیگار و خاوه نی

الْعَرْشِ عهرش و ته ختی پادشایه تی عَمَّا له وهی یَصِفُونَ ته وان وه سفی ده کهن (۸۲) فَذَرَهُمْ جا لیانگه ری یَخُوضُوا به ناو بکه ون

وَيَلْعَبُوا و یاری بکه ن حَتَّى تا کو یُلْقُوا ده گه ن به یَوْمَهُمْ رۆژه که یان الَّذِي ته وهی یُوْعَدُونَ به ئینیان پیده درئ (۸۳)

وَهُوَ و هه ر ته وخوی الَّذِي ته و زاته یه که فِي له السَّمَاءِ ئاسمان إِلَهٌ خوداو په رستراوه وَفِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوی

إِلَهٌ خوداو په رستراوه وَهُوَ و ته وه الْحَكِيم دانا و ته واو کاربه جی الْعَلِيم ته واو زانا و ئاگادار (ناویکی پیروزی خودایه) (۸۴)

وَتَبَارَكَ و فره پیروزی و به ره که ت بۆ الَّذِي ته وهی لَهُ هی ته وه مُلْكٌ پادشایه تی و خاوه نداری السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان

وَالْأَرْضِ و زهوی وَمَا و ته وهی بَيْنَهُمَا له نیوانیشیانه وَعِنْدَهُ و لای ته و عِلْم زانست و زانیاری السَّاعَةِ رۆژی قیامه ت

وَالْيَهُ و هه ر بۆلای ته و تُرْجَعُونَ ده گیردیننه وه (۸۵) وَلَا يَمْلِكُ و خاوه ندار نینه الَّذِينَ ته وانه ی

يَدْعُونَ ته وان ده پیهرستن و هاواری بۆ ده که نه مِنْ - دُونِهِ بیجگه (-له) و الشَّفَعَةِ تکاکاری إِلَّا به گه و ره ده زانی مَنْ که سیک

شَهِد شایه‌تی دایِ بِالْحَقِّ به حه‌ق و راستی و په‌وایی وَهُمْ و نه‌وان يَعْلَمُونَ بزائن (۸۶) وَلَئِنْ و نه‌گهر

سَأَلْتَهُمْ پرسیاریان لی بکه‌ییت مَنْ کی خَلَقَهُمْ نه‌وانی خولقاندوه و دروستکردوه لَيَقُولُنَّ به‌دلنیاپی نه‌وان ده‌لین اَللَّهُ خودا

فَأَنِّي جا چۆن و بۆکوی يُوَفِّكُنَّ لاده‌درین و وئیده‌کرتین (۸۷) وَقِيلَهِ و قسه‌ی وی يَرْبُّ نه‌ی په‌روه‌دیگاره إِنَّ به‌دلنیاپی

هَؤُلَاءِ نه‌وانی‌هئ قَوْمٌ قه‌ومیک لَا - يَوْمِنُونَ بر‌وا (-نا) هینن (۸۸) فَأَصْفَحْ چاوپۆشی بکه عَنَّهُم لیان وَقُلْ و بلی

سَلِّمْ سه‌لام فَسَوْفَ جا له‌داهاتوو يَعْلَمُونَ ده‌زائن (۸۹)

سُورَةُ الدُّخَانِ سوره‌تی الدُّخَان

بِسْمِ به‌ناوی اَللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ نه‌وپه‌ریبه به‌زه‌بی و میهره‌بان (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ نه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

حَمِّ حامیم (۱) وَالْكِتَابِ (سوئید) به‌نوسراوه‌که‌ی الْمُبِينِ (که) رۆن و دیار و دیارخه‌ره (قورئان) (۲) إِنَّا بَيِّغُومَانِ ئیمه

أَنْزَلْنَاهُ دامانه‌زاند فِي له ، له‌ناو لَيْلَةٍ شه‌ویکی مُبْرَكَةٍ پیروژ و پرفه‌ر و به‌پیز/ <a> إِنَّا به‌دلنیاپی ، به‌راستی ئیمه مُكَّا -

مُنْذِرِينَ ترسینه‌ر (-بووین) (۳) فِيهَا لِي ، تبايدا يَفْرَقُ جیاده‌کرتیه‌وه كُلِّ هه‌موو أَمْرِ فه‌رمان وکاریکی

حَكِيم مه‌حکه‌م و دروست (۴) أَمْرًا کار و فه‌رمانیک مَنْ له عِنْدِنَا لایه‌ن ئیمه‌وه إِنَّا به‌دلنیاپی ، به‌راستی ئیمه مُكَّا -

مَرْسِلِينَ پەوانكەر (-بووین) (۵) رَحْمَةً وەك بەزەپی و میهره‌بانیك مِّنْ لَّهٗ رَبِّكَ پەرورەدیگارت إِنَّهُٓ بِهِدْنِیایِ هُوَ ھەر ئەو

السَّمِیع تەواوبیسەر (ناویکی پیرۆزی خودایە) الْعَلِیم تەواو زانا و ئاگادار (ناویکی پیرۆزی خودایە) (۶) رَبَّ پەرورەدیگار و خواوەنی

السَّمَوٰتِ ئاسمانەکان وَالْاَرْضِ و زەوی وَمَا و ئەوێ یَنۡهَمَا لەنێوانیانە اِنْ ئەگەر كُنۡتُمْ ئێوە-

مُوقِنِينَ براواپی تەواو تان (-بووییت) (۷) لَا نِیہ اِلَٰهَ خودایەك اِلَّا جگەلە هُوَ ئەو یُحۡیِ ئەژێنتەو و زیندوو دەکاتەو

وَمِیٔت و دەمریئ رُبۡکُم پەرورەدیگارتانە وَرَبَّ و پەرورەدگاری ءَابَاۤئِکُمۡ باب و باپیرانە کانتانی الْاَوَّلِیۡن پێشینەکان ه (۸)

بَلْ بەلکو هُم ئەوان فِی له ، لەناو شَكِّ گومان و پارپی یَلۡعُبُوۡن گەمە و گالته‌دەکەن (۹) فَارۡتَقِبْ جا چاوەروان بە

یَوْم ئەوڕۆژی تَأۡتِی دێئ السَّمَآءِ ئاسمان بِدُخَانٍ دوکەلێکی مُبِیۡن روون و دیار (۱۰) یَغۡشٰی دادەپۆشئ النَّاس خەلک

هٰذَا ئەوێە عَذَابٍ عەزاب و ئەشکەنجەیه‌کی اَلِیۡم زۆر بە ئازار (۱۱) رَبَّنَا پەرورەدیگار اَکۡشِفْ لابەرە عَنَّا لەسەرمان

اَلْعَذَابِ عەزاب و ئەشکەنجەکه اِنَّا بەدنیایێ ئێمە مُؤۡمِنُوۡن (بروادینین) (۱۲) اَنۡی لەکوی هُم بۆیان هەیه

اَلذِّکۡرِ پەند وەرگری لە بیرھێنانەو وَقَدَّ و ئەو تا جَاءَهُمۡ بۆیان هات رَسُوۡل پەيامبەرێکی مُبِیۡن دیار و ئاشکراکار (۱۳)

ثُمَّ پاشان تَوَلَّوْا پشتیان تیکرد عَنْهٓ لَی وَقَالُوۡا وگوتیان مُعَلِّمٌ فێرکراویکی مُجۡنُوۡن شێتە (۱۴) اِنَّا بەدنیایێ ، بەراستی ئێمە

كَاشِفُوۡا دەرخەری اَلْعَذَابِ عەزاب و ئەشکەنجەین قَلِیۡلاً کەمیکی تر اِنۡکُمۡ بەدنیایێ ئێوە عَاۡیِدُوۡن گەراوەن (۱۵)

یَوْم ئەوڕۆژی نَبِطِش لێدەدەین اَلۡبَطۡشَةَ لێدانە اَلۡکُبۡرٰی ھەرە گەورەکه اِنَّا بەدنیایێ ، بەراستی ئێمە مُنۡتَقِمُوۡن تۆلەکەرەوێین

(۱۶) وَلَقَدَّ و بەدنیایێ فِتۡنًا تاقیمانکردووە قَبَلَهُمۡ لە پیش ئەوان قَوْم قەومێک فِرَعَوۡن فیرەوون وَجَاءَهُمۡ بۆیان هات

رَسُولٌ پەيامبەرئىكى كَرِيْمٌ بەرئىز و بەخشەر (۱۷) اَنْ كە اَدُوًّا بَسِيْرًا اِلَيَّ يَتِمُّ عِبَادَ بَعْدَكَ كَانِ اَللّٰهُ خُودَا اِنِّيْ بەدُنْيايى مَن

لَكُمْ بۇتَان رَسُولٌ پەيامبەرئىكى اَمِيْنٌ ئەمىن و متمانه دار م (۱۸) وَاَنْ و ئەوھى لَا - تَعْلُوْا نا خۇتَان بەرز را (-نە) گرن

عَلَى لەسەر اَللّٰهُ خُودَا اِنِّيْ بەدُنْيايى مَن اَتَيْكُمْ دېنم بۇتَان بِسُلْطَنٌ بەلگەيەكى مُبِيْنٌ روون و ديار (۱۹) وَاِنِّيْ و بەرئاستى مَن

عُدْتُ پەنامگرتووه يَرْيى بەپەرورەديگارىم وَرَبِّكُمْ و پەرورەدگارى ئىوھش اَنْ كە- تَرْجُمُونٌ بەردباران و تۆمەتبارم (نە) كەن (۲۰)

وَاِنْ و ئەگەر لَمْ - تَوَمِنُوا بَرَوَا (-نە) هَيْنَ لِي پېم فَاَعْتَزِلُونٌ جىابېنەوھ و دابرىن ئېم (۲۱) فَدَعَا جَا ھاوارىكرده

رَبِّهِ پەرورەدگارى خۇى اَنْ اَنْ هُوَلَاءَ ئەوانىھى قَوْمٌ قەومىكى جُرْمُونٌ تاوانكارن (۲۲) فَاَسْرَ ئىتر بەرئىكەوھ

يَعْبَادِي بەبەندەكانمەوھ لَيْلًا بەشەو اِنَّكُمْ بەدُنْيايى ئىوھ مُتَبَعُونَ دوتانكەوتراوھ (۲۳) وَاَتْرَكَ و بەجىيھىلە اَلْبَحْرَ دەرياکان

رَهْوًا وەك خۇى نەجوللو و بە والايى اِنَّهُمْ بەدُنْيايى ئەوان جُنْدٌ سەريازگەلئىكى مُغْرَقُونَ نوقمكارون (۲۴) كَمْ چەندىنيان

تَرَكُوا بەجىيھىشت مَن لە جَنَّتْ باخ و بەھەشت وَعِيُونٌ و چەندەھا كانياون (۲۵) وَزُرُوعٌ و كشتوكاَلئىك و چانراوى

وَمَقَامٌ و پېگە و جىگەيەكى كَرِيْمٌ بايەخدار و بەخشەر (۲۶) وَنِعْمَةٌ و ناز و نىعمەتى كَانُوا - فَيَا لَيْ ، تاييدا (-بوون)

فَكَيْهِنٌ بەخۇش رابوئىرى (۲۷) كَذَلِكْ وھەر ئاوا وَاَوْرَثَهَا و كردمانە ميراى قَوْمًا قەومى اٰخِرِيْنَ دىكە (۲۸) فَمَا جَا نە

بَكَتْ گريا عَلَيَّهْم بەسەريان ، لەسەريان ، بۇ سەريان اَلسَّمَاءُ ئاسمان وَالْاَرْضُ و زەوى وَمَا و ئەوھى كَانُوا -

مُنْظَرِيْنَ چاوەنروانكراو (نەبوون) (۲۹) وَلَقَدْ و بەدُنْيايى نَحِيْنًا دەربازمانكرد بَنِي رۆلە و ھۆزى

اِسْرَءِيْلَ پىغەمبەر يەعقوب (واتە جولەكەكان) مَن لە اَلْعَذَابِ عەزاب و ئەشكەنجەى اَلْمُهِيْنِ رىسوايى و سووكى پىكراوى (۳۰)

مِنْ لَهُ فِرْعَوْنَ فِيعَهُونَ إِنَّهُ بِدُنْيَايَ لَهُوَ كَان - عَلِيًّا بِهِرَز (-بوو) مَنْ لَهُ الْمُسْرِفِينَ سَنُورِبَهَزِينَ وَ زَيْدَهَوَانَ (٣١)

وَلَقَدْ وَبَدُنْيَايَ أَخْتَرْنَهُمْ تَهَوَانَمَان هَهْ لَبْزَارْد عَلَى لَه سَهَر عِلْمِ زَانَسْت وَ زَانِيَارِي عَلَى لَه سَهَر الْعَالَمِينَ جِيَهَانِيَان (٣٢)

وَعَائِتْنَهُمْ وَ پِيْمَان دَان مَنْ لَهُ الْآيَاتِ ثَايَه تَه كَان ، به لَگَه وَ نِيْشَانَه گَه وَرَه كَان ، مَوْعِجِرَاتَه كَان مَا فِيْهِ تَه وَهِي تِيَايَه بَلَوًا تَاكِكَرْدَنَه وَهِي

مُبِين دِيَار وَ ثَاشَكِرَا (٣٣) إِنَّ لَه رَاَسْتِيْدَا هُوَلَاءَ تَهَوَانِيْهِي لَيَقُولُونَ هَه ر دَه لَيْن (٣٤) إِنَّ - هِي تَه وَه (-شَتِي نِيَه) إِلَّا تَه نَهَا

مَوْتَنَّا مُرْدَنَه كَهِي الْأُولَى يَه كَهَم مَانَه وَمَا وَ - نَحْنُ نِيْمَه بِمُنْشَرِينَ زِيْنْدُووَكِرَاوَه (-نِيْن) (٣٥) فَاتُوا دَه بِيْنِن بَابَائِنَا بَاوَانَمَان

إِنَّ تَه گَه ر كُنْتُمْ - صَدِيقِينَ رَاَسْتِگُو (-بووِيْن) (٣٦) أَهْمُ ثَايَا تَهَوَان خَيْرَ چَاكْتَرَن أَمْ يَان قَوْمِ قَهَوْمِي تَبِيعَ تَوْبِيْهَع

وَالَّذِينَ تَهَوَانَهِي مِنْ لَه قَبْلِهِمْ پِيْش تَهَوَان (بووِن) أَهْلَكْنَهُمْ لَه نَاوَمَانِبَرْدَن وَ فَه وَتَانْدَمَان إِنَّهُمْ بِدُنْيَايَ تَهَوَان كَانُوا -

مُجْرِمِينَ تَاوَانَكَا ر (-بووِن) (٣٧) وَمَا - خَلَقْنَا دُرُوسْتَمَان (-نَه) كَرْدَوَه أَلْسَمُوتُ ثَاَسْمَانَه كَان وَالْأَرْضُ وَ زَهَوِي وَمَا وَ تَه وَهِي

بَيْنَهُمَا لَه نِيَوَانِيَانَه لُعِين لَعِيْن (٣٨) مَا خَلَقْنَاهُمَا دُرُوسْتَمَان نَه كَرْدَوَه (شَتِي) إِلَّا تَه نَهَا بِالْحَقِّ بَه حَهَق وَ رَاَسْتِي وَ رَهَوَايِي

وَلَكِنْ بَه لَام أَكْثَرَهُمْ زُورِبَه يَان لَا يَعْلَمُونَ نَاَزَانِن (٣٩) إِنَّ بَه دُنْيَايَ يَوْمَ رُوْزِي الْفَصْلُ جِيَاكَرْدَنَه وَه مِيْقَتُهُمْ مَه وَعِدِيَانَه

أَجْمَعِينَ گَشْتِيَان (٤٠) يَوْمَ تَه وَرُوْزَهِي لَا يَغْنِي سُوودَنَابَه خَشِي مَوْلَى دُوْست وَ پَشْتِيَوَانِي عَنْ بَه مَوْلَى دُوْست وَ پَشْتِيَوَانِي

شَيْئًا هِيْج شَتِي وَلَا هُمْ وَ نَه تَهَوَانِيْش يَنْصُرُونَ سَه رْدَه خَرِيْن وَ پَشْتِيَوَان دَه كَرِيْن (٤١) إِلَّا مَه گَه ر مَنْ تَه وَهِي رَحِمَ -

اللَّهُ خُودَا (-رَه حَمِي پِيْبَكَاَت) إِنَّهُ بِدُنْيَايَ هَه ر تَه وَه هُوَ تَه وَهِي الْعَزِيْزُ تَه وَپَه رِي دَه سَه لَا تَدَارِي بَالَادَه سَت (نَاوِيْكَ خُودَايَ پِيْرُوْزَه)

الرَّحِيمُ تَه وَپَه رِيْبَه بَه زَهِي وَ بَه خَشْنَدَه (٤٢) إِنَّ بَه رَاَسْتِي شَجَرَتِ دَرَه خَتِي أَلْزَقُومُ زَه فَقُوم (٤٣) طَعَامُ خُورَاكِ

الْأُتَمِّمْ زۆر گوناھکاره (٤٤) کَالْمُهْل وهک مسی تواوه یَغْلِي دهکولئ فی لهناو الْبَطُون سکهکان (٤٥) کَغْلِي وهک کولانی

الْحَمِيم ئاوی بهکول کهوتوو (٤٦) خُذُوهُ بیبهن فَأَعْتَلُوهُ تووند رایکئشن إلی بؤ ، بؤلای سَوَاء ناوجهرگهی الْحَمِيم دۆزهخ

(٤٧) ثُمَّ پاشان صَبُوا برژینن فَوْق به سهر رَأْسِهِ سهری مِنْ له عَذَاب عهزاب وئهشکهنجهی الْحَمِيم ئاگراو (٤٨)

ذُق تامبکه و بجیزه إِنَّكَ بهراستی توی أَنْت وههرخوئی الْعَزِيز دهسهلاتداری بالادهست الْكَرِيم ئهوپهپی بهرئز ! (٤٩)

إِنَّ بهدنئیایی هَذَا ئهوهیه مَا كُنْتُمْ ئهوهی پئشان بِهِء - تَمْتَرُونَ گومانکاریتان دهکرد (-پئی) (٥٠) إِنَّ بهدنئیایی

الْمُتَّقِينَ لهخودا ترس و پارئزکارهکان فِي له ، لهناو مَقَام جئی و رپییهکی أَمِين ئهمین و متمانهدارن (٥١) فِي له ، لهناو

جَنَّتْ باخ و بهههشتان وَعِیُونَ و چهندهها کانیاو ن (٥٢) يَلْبَسُونَ لهبهردهکهن مِنْ له سُنْدُسْ ئاوریشمی تهنک

وَاسْتَبْرَقْ و ئاوریشمی ئهستوور مُتَقِيلَيْن رووبهروو (دانیشتوون) (٥٣) كَذَلِكَ ئاوايه وَزَوْجَهُمْ و هاوسه رگیرمانکردن

بِحُورْ به حوری عِین چاوهگشی زۆر جوان (٥٤) يَدْعُونَ بانگ دهکهن فِيهَا تیایدا بِكُلِّ به ههموو فُكْهَةٍ میوهیهک

ءَامِنِينَ به ئارامی و بی ترس (٥٥) لَا يَذُوقُونَ ناچیزن فِيهَا تیایدا أَلَمَاتْ مه رگ و مردن إِلَّا تهنها أَلَمَاتْ مردنی

الْأُولَى یهکهمین وَوَقَّهُمْ و پاراستی له عَذَاب عهزاب و ئهشکهنجهی الْحَمِيم دۆزهخ (٥٦) فَضْلًا (ئهوه) زنده چاکهییهِ مِنْ له

رَبِّكَ پهروهردیگارت ذَلِكَ ئهویان هُو بهراستی ئهوه أَلْفَوْز بردنهوهی الْعَظِيم ئهوپهپی شکۆداری گهورهیه (٥٧)

فَإِنَّمَا جانیتر ههر یَسَّرْنَاهُ ئاسانمانکردوه یِلْسَانِكَ به زمانی تو (عه ره بی) لَعَلَّهُمْ بهلکو ئهوان يَتَذَكَّرُونَ په ند وهریگرن (٥٨)

فَارْتَقِبْ جانی چاوهروان به إِنْهُمْ بهدنئیایی ئهوان مُرْتَقِبُونَ چاوهروانکهرن (٥٩)

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ سورەتی الجاثیة

بِسْمِ اللَّهِ به ناوی الله خدا الرَّحْمَنُ ئهوپه‌ریبه به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمُ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

حَمِّ حامیم (۱) تَنْزِيلٍ دابه‌زێراو الْكِتَابِ نوسراو و نامه (ی ئاسمانی) مِنْ له الله خدا الْعَزِيزِ خودای ته‌واو بالاده‌ست

الْحَكِيمِ ته‌واو کاربه‌جی (یه) (۲) إِنَّ به‌دُنْیَايِ فِي له ، له‌ناو السَّمَوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی (هه‌یه)

لَايَةٍ نِشانه‌ی زۆر گه‌وره و مه‌زن لِلْمُؤْمِنِينَ بۆ برواداران (۳) وَفِي و له خَلْقِكُمْ دروستکردنی ئیوه وَمَا و ئه‌وه‌ی

يَبْتَ بِلَاوده‌کاته‌وه مِنْ له دَابَّةٍ زینده‌وه‌ران ءَايَةٍ چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه‌ی گه‌وره (هه‌یه) لِقَوْمٍ بۆقه‌ومی يُوقِنُونَ یه‌قینیان هه‌بی

(۴) وَاخْتَلَفَ و جیاوازی اللَّيْلِ شه‌و وَالنَّهَارِ و پۆژگار وَمَا و ئه‌وه‌ی أَنْزَلَ دایبه‌زاندوه الله خدا مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمان

مِنْ له رِزْقٍ رزق و رۆزی فَأَحْيَا جازیندووی کردوه به‌یِّي الْأَرْضِ زه‌وی بَعْدَ له‌دوای مَوْتَهَا مردنیان

وَتَصَرَّفَ و جیاوزکردن و ناردنی الرَّيْحِ بایه‌کان ءَايَةٍ چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه‌ی گه‌وره لِقَوْمٍ بۆقه‌ومی يَعْقِلُونَ تیبگه‌ن و پیبگه‌ن

(۵) تِلْكَ ئه‌وه ءَايَةٍ چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه‌ی گه‌وره الله خدا يَه تَلُوهَا ده‌خوێنینه‌وه و به‌دوای یه‌کداده‌هێنین

عَلَيْكَ له‌سه‌رت ، به‌سه‌رت ، لۆسه‌رت بِالْحَقِّ به‌حق و راستی و په‌وایی فَبَايَ جاز به‌کام حَدِيثُ قسان بَعْدَ له‌دوای الله خدا

وَعَايَتُهُ و نیشانە گەورەکانی ئەو یۆمُنُون بپروا دینن (٦) وێل ئاگر و قوربەسەری لَکَل بۆ هەموو أَفَّاک زۆر درۆهەلبەستی

أَئِیم زۆر تاوانکار (٧) یَسْمَع ئەبیستی عَايَت ئایەتەکانی قورئانی اللَّهِ خودا تێلی که دەخویندرێتەوه عَالِيه بەسەری ، لەسەری

ئُم پاشان یَصِر پێداگری دەکات مُسْتَكْبِرًا بە خۆزلزانی کَانَ هەرەک لَم هەرگیز- یَسْمَعَهَا (-نە) ییبیستی فَبَشِّرَه جا مزگینی پێبدە

بِعَذَابٍ بە عەزاب و ئەشکەنجەیهکی أَلِیم زۆر بەژان و ئازار (٨) وَإِذَا وئەگەر عِلْم بزانی مِّن له

عَايَتِنَا ئایەتەکانمان (بەلگە و نیشانە و موعجزات) شَيْئًا شتێ أَتَّخَذَهَا ئەیکاتە هَزُوا گالته پێکراو أُولَئِكَ ئەوان هُم بۆیان (هەیه)

عَذَابٍ عەزاب و ئەشکەنجەیهکی مُهِين ریسواکەر (٩) مِّن و له وَرَأَيْهِم دوای ئەوان (هەیه) جَهَنَّمَ دۆزهخی

وَلَا يُعْنِي و سوودنا بەخشی عَنْهُمْ پێیان مَّا ئەوهی كَسَبُوا بە دەستیان هێناوه شَيْئًا هیچ شتێ وَلَا مَا و نە ئەوهی

أَتَّخَذُوا دیاریان کردووە و دایانناوه مِّن له دُون غەیری اللَّهِ خودا أُولَآءِ وەک دۆست و پشتیوان وَلَهُمْ و بۆیان هەیه ، هەیانە

عَذَابٍ عەزاب و ئەشکەنجەیهکی عَظِيم زۆر گەورە و مەزن (١٠) هَذَا ئەوهیه هَذِي هیدایەت و رێنموونی وَالَّذِينَ و ئەوانە

كَفَرُوا کوفریان کرد و بێ پروابوون بِأَيِّت به ئایەتەکانی رَبِّهِم پەرورەدگاریان هُم بۆیان (هەیه) عَذَابٍ عەزاب و ئەشکەنجەیهک

مِّن له رَجَزٍ عەزابی پیسی أَلِیم زۆر بەژان و ئازار (١١) اللَّهُ خودا یه الَّذِي ئەوهی سَخَّر رەخساندووێتی و دایناوه لەخزمەت

لَكُمْ بۆتان الْبَحْر دەریاکان لَتَجْرِي تا گوزەربکا الْفَلَک کەشتی فِيه تیایدا بِأَمْرِه بەفەرمانی ئەو وَلِتَبْتَغُوا و بخوازن مِّن له

فَضْلُهُ زێدە بەخششی وی وَلَعَلَّكُمْ و بە لکو ئێوه تَشْكُرُون سوپاسگوزاری بکەن (١٢)

وَسَخَّرَ و رەخساندووێتی و دایناوه لەخزمەت لَكُمْ بۆتان مَّا فِي له ، لەناو السَّمَوَاتِ ئاسمانەکان وَمَا ئەوهی فِي له ، لەناو

الْأَرْضَ زهوی جَمِيعًا هه‌مووی مِّنْهُ له‌ویه‌ویه إِنَّ به‌دُنْیایی فِي له ، له‌ناو ذَلِكَ ئه‌ویان

لَايَتِ نیشانه‌ی زۆر گه‌وره و مه‌زن (هه‌یه) لِقَوْمٍ بۆقه‌وێ یتَفَكَّرُونَ بیربکه‌نه‌وه (۱۳) قُل بَلَى لِلَّذِينَ بۆ ئه‌و(که‌س) انه‌ی

ءَامَنُوا برۆیان هینا یَغْفِرُوا ببورن لِلَّذِينَ له‌ئه‌وانه‌ی لَا یَرْجُونَ هیوایان نیه به اَیَّامِ رَوْثَانِ ی اللّٰه خودا لَیَجْزِي تا جه‌زابداته‌وه

قَوْمًا قه‌ومیك بَمَا به‌وهی کَانُوا پِیشان یُکْسِبُونَ ده‌یانکردو و به‌ده‌ستیان ده‌هینا (۱۴) مِّنْ هه‌رکه‌سێ عَمِلْ بکا

صَلِحًا کاری چاک و به‌چاکي فَلَنَفْسِهِ ئه‌وه بۆخۆی وَمَنْ و ئه‌وهی اَسَاء خراپه‌کاری کردوه فَعَلِهَا ئه‌وه بار به‌سه‌ر خۆی ثُمَّ پاشان

إِلَى بۆ ، بۆلای رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان تُرْجَعُونَ ده‌گیردینه‌وه (۱۵) وَلَقَدْ و به‌دُنْیایی ءَاتَيْنَا دامان به بَنِي رَؤْلَه و هۆزی

إِسْرَئِيلَ پیغه‌مبه‌ر یه‌عقوب (واته جوله‌که‌کان) اَلْکِتَابِ نامه و نوسراو (ه ئاسمانییه‌کان)

وَالْحُكْمِ حوکم ، ده‌سه‌لات ، حیکمه‌ت ، فه‌رمانه‌وای وَالنُّبُوَّةِ و پیغه‌مبه‌رایه‌تی وَرَزَقْنَهُمْ و پیماندان له رزق و رۆزی مِّنْ له

الطَّيِّبِ خۆش و پاکه‌کان وَفَضَّلْنَهُمْ و هه‌لمانبژاردن عَلٰی به‌سه‌ر الْعَالَمِينَ جیهانیان (۱۶) وَءَاتَيْنَهُمْ و پیمان دان

يُنَبِّئُ به‌لگه‌رۆن و ئاشکران مِّنْ له اَلْأَمْرِ فه‌رمایشت و کاره‌کان مَا جَا اَخْتَلَفُوا ئه‌وان نه‌گونجاو و ناکۆک نه‌بوون اِلَّا مه‌گه‌ر

مِنْ له بَعْدِ دواى مَا جَاءَهُمْ ئه‌وه‌ی بۆیان هات اَلْعِلْمِ زانین و زانست بَغْيًا وه‌ک ده‌ستدریژی و سته‌مکاری يٰۤاَيُّهَا نِیوانیان

إِنَّ به‌دُنْیایی رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت یَقْضِي دادوه‌ری ده‌کات له يٰۤاَيُّهَا نِیوانیان یَوْمَ رۆزی

الْقِيَمَةِ قیامه‌ت (هه‌لسانه‌وه له‌گۆره‌کان و به‌پاوه‌ستان له مه‌یدانی مه‌حشر) فِيمَا له‌وه‌ی کَانُوا ئه‌وان پِیشان فِيْهِ تیایدا

يَخْتَلِفُونَ ناته‌به‌بیان ده‌کرد (۱۷) ثُمَّ پاشان جَعَلْنَاكَ تۆمان دانا عَلٰی له‌سه‌ر شَرِيعَةٍ شه‌ریعه‌ت و به‌رنامه‌یه‌ک بۆ ژین و دین

مِنْ لَهُ الْأَمْرَ فَرَمایش و کاره کان فَاتَّبِعَهَا ثَبَر شوینی بکه وه وَلَا تَتَّبِعْ و مه که وه دوای أَهْوَاء ناره زوبازی الَّذِينَ تَهوانه ی

لَا يَعْلَمُونَ نازانن و نه فامن (۱۸) إِنَّهُمْ به دلدنیایی تهوان لَنْ يَغْنُوا هه رگیز بینیزی نه به خشن عَنْكَ به تو مِنْ له پاست اللَّهُ خودا

شَيْئاً به هیچ شتی وَإِنَّ و به دلدنیایی الظَّالِمِينَ سته مکاره کان بَعْضُهُمْ هه ندیکیان أَوْلِيَاء دُوست و پشتیوان بَعْضُ هه ندیکن

وَاللَّهُ و خودا وَلِيّ دُوست و پشتیوانی الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پاریزکاره کانه (۱۹) هَذَا تَهویه بَصِيرٌ رُوشه نکه روه گه لیکه

لِلنَّاسِ بُو خه لک وَهْدَى و هیدایهت و رینموونی وَرَحْمَةً و به زهی و میهره بانیه لِقَوْمٍ بُو قهومی يُوقِنُونَ یه قینیان هه بی (۲۰)

أَمْ يَنْ حَسِبَ وایان زانیوه الَّذِينَ تَهوانه ی أَجْتَرَحُوا به هه و لدانه کردوویانه السَّيِّئَاتِ خراپه کان أَنْ که

تَجْعَلَهُمْ وایان لیبکه یین وه ک کَالَّذِينَ تَهو (کهس) انه ی ءَامَنُوا بروایان هیئاوه وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده وه چاکه کان

سَوَاء هه روه ک یه ک (بی) حَيَّاهُمْ ژیین وَمَمَاتُهُمْ و مردنیان سَاء ئای که خراپ و هه نه یه مَا يَحْكُمُونَ تَهو حوکم و بریاره ی دهیده ن

(۲۱) وَخَلَقَ و به دیهیناوه و دروستیکردوه اللَّهُ (خودا) السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی

بِالْحَقِّ به حه ق و پاستی و رهوایی وَلِتُجْزَى و تا پاداشت و سزا بدریته وه كُلِّ هه موو نَفْسٍ کهس و نه فسیک بِمَا به وهی

كَسَبَتْ به دههستی خستووه وَهُمْ و تهوان لَا يُظْلَمُونَ سته میان لیتناکری (۲۲) أَفَرَأَيْتَ ئایا بینیوته مَنْ تَهوه ی اتَّخَذَ -

إِلَهُهُ -- هَوْنَه هه ز و ههوای خوئی (- کرده به -- خودای خوئی) وَأَضَلَّهُ و- اللَّهُ خودا (گومراویکرد) عَلَى سه ره پای

عَلِمَ زانین و زانست و زانیارییه ک وَخَتَمَ و موری نا و خه تمی کرد عَلَى له سه ر سَمِعَهُ بیستنی وَقَلْبِهِ و دلی وَجَعَلَ و دایناوه

عَلَى له سه ر بَصَرَهُ بینایی غَشُوهُ په رده و تارماییک فَمَنْ جَا كَی یه دیه رینمونی ده کات مَنْ له بَعْد دوای اللَّهُ خودا

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ثایا بیرناکه نه وه و په ند وه رناگرن (۲۳) وَقَالُوا وَكَوْتِيَان مَّا هِيَ هِيچ نیه إِلَّا تهنهآ حَيَاتُنَا رُيَانِي الدُّنْيَا دوونيامانه

نُفُوت دهمرين وَنَحْيَا و ده ژيين وَمَا و - يَهْلِكُنَا له ناومان (-نا) بات إِلَّا شَتَّى جگه له الدَّهْرُ زهمانه وَمَا ونیه هُمْ بُوِيَان ، بُوْتَه وان

بِذَلِكَ به وه مِنْ (هيچ) عِلْمٌ زانست و زانياريبه كَ إِن ناكهن هُمْ تَه وان إِلَّا شَتَّى جگه له يَظُنُّونَ گومانبردن (۲۴) وَإِذَا وَكَاتِ

تَمَلَّى ده خویندریته وه عَلَیْهِمْ به سه ریان ، بُو سه ریان ، لَه سه ریان ءَايَتُنَا ثایه ته کانمان يَنْبُتْ هه مووی رُوْن و ئاشکران مَّا نه كَان بُوو

جَحْتَهُمْ به لگه و قسه کردنی إِلَّا تهنهآ ، به ده رله وهی أَن كه قَالُوا گوتیان اَتَمُّوا ده بینن بِأَبَآئِنَا باوک و باپیرانمان إِن ته گهر

كُنْتُمْ ئیوه- صٰدِقِیْن راسنگو (-بووبن) (۲۵) قُلْ بَلَىٰ اَللّٰهُ خُودَا يُحْيِیْكُمْ زیندووتان ده کاته وه ثُمَّ پاشان يُمِیْتُكُمْ ده تانمریخی

ثُمَّ پاشان یَجْعَلُكُمْ كُوتان ده کاته وه إِلَى بُو یَوْمَ رُوْی الْقِیَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گُورَه کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشه ر)

لَا رَیْبَ بجوکتین گومان نیه فیه تیایدا وَلٰكِنْ به لَام أَكْثَرُ زُوربهی النَّاسِ خه لك لَا یَعْلَمُونَ نازانن (۲۶)

وَلِلّٰهِ هه موو هی خودایه مُلْكٌ خاوه نداری و پادشایی اَلْسَمٰوٰتُ ئاسمانه کان و اَلْأَرْضُ و زهوی و یَوْمٌ و تَه و رُوْزهی

تَقُومُ دادیت و هه لدهستی اَلْسَاعَةُ رُوْی قیامهت یَوْمَئِذٍ تَه ورُوْزه یَخْسَرُ خه ساره تمه ند ده بن اَلْمُبْطِلُونَ ناحه قان و پرووپوچ بیژان

(۲۷) وَتَرَى و ده بینی كُلُّ هه موو اُمَّةٌ ئوممهت و گهلئیک جَاثِیَةً له سه رچوکان دانیشتووه كُلُّ هه موو

اُمَّةٌ ئوممهت و گهلئیک تَدْعٰی بانگده کری إِلَى بُو ، بُولَی کِتٰبَهَا کیتاب و نامه ی کرداره کانیان اَلْیَوْمَ ئیمرو

نُجَزَوْنَ سزاده درین و پاداشت ده درینه وه به وهی مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ پیشان ده تانکرد (۲۸) هٰذَا تَه وهیه

کِتٰبُنَا تینووس و نوسراوی ئیمه یَنْطِقُ به ده نگ دی عَلَیْكُمْ له سه رتان بِالْحَقِّ به حه ق و راستی و رهوایی اِنَّا به راستی ئیمه كُنَّا پیشان

نَسْتَنْسِخْ له بهرمانده گرتوه و وینه مانده گرت مَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ئه وهی ئیوه ده تانکرد (۲۹) فَأَمَّا جَا الَّذِينَ ئه وه (كهس) انه ی

ءَامَنُوا بر وایان هیئا وَعَمِلُوا و کردوویانه الصلحَت کارو کرده وه چا که کان فَيَدْخِلُهُمْ ئه وه- رَبَّهُمْ پهروه ردگاریان (-ده یان خاته)

فِي نَاو رَحْمَتِهِ میهره بانی خو ی (به هه شت) ذَلِكَ ئه وایان هُو (به راستی) الْقَوَزُ بردنه وهی الْمَبِينِ پو ڼ و ئاشکرایه (۳۰)

وَأَمَّا وَ هه رچی الَّذِينَ ئه وانه ی كَفَرُوا کوفریان کردو بر وایان نه هیئا أَفَلَمْ تَكُنْ ئه وه نه بوو ءَايَتِي ئایه ته کانم مَثَلِي ده خویند رایه وه

عَلَيْكُمْ به سه رتان ، له سه رتان فَاسْتَكْبَرْتُمْ ئیتر وَكُنْتُمْ و... بوون قَوْمًا قهومی مُجْرِمِينَ تاوانبار (-بوون) (۳۱) وَإِذَا وَته گهر

قِيلَ گو ترا إِنَّ به دنیای ی وَعَدَ به ئینی اللَّهُ خودا حَقَّ هه ق و راسته وَالسَّاعَةَ و روژی قیامهت لَارِيبَ بجو کترین گومان نیه

فِيهَا تیایدا قُلْتُمْ گو تتان مَا ئیمه نا نَدْرِي (نا) زانین مَا السَّاعَةَ چییه روژی قیامهت إِنَّ - نَظُنُّ گومان (-نا) که ین إِلَّا جگه له

ظَنَّا گومانیک وَمَا - نَحْنُ ئیمه بِمُسْتَقِیْنِ به قین ودنیا یمان (نیه) (۳۲) وَبَدَأَ و ده رکه وت هُم بویان سَيِّئَات خراپه کانی

مَّا عَمِلُوا ئه وه ی کردییان وَحَاقَ و گیر بوو بِهِمْ لینیان مَا ئه وه ی کَانُوا ئه وان پېشان بِهِم -

يَسْتَرْزُون گهمه و گالته یان ده کرد (-یی) (۳۳) وَقِيلَ و گو ترا الْيَوْمَ ئیمرؤ نَنسَكُم به جیتان ده هیلین و له بیرتان ده که ین

كَا هه رچو ڼ نَسِيتُمْ له بیرتان کرد لِقَاءَ پیک گه یشتی یَوْمَكُمْ روژه که تان هَذَا ئه وه یه وَمَا و لَكُمْ و مالتان النَّار ئاگر وَمَا و نیه

لَكُمْ بو تان مِّن (هیچ) نُصْرِينَ یارمه تیدهر و سه رخه رانیک (۳۴) ذَلِكَ ئه وایان بِأَنَّهُمْ به (هو ی) ئه وه ی انْخَذْتُمْ -

ءَايَتِ ئایه ته کانی قورئان ، نیشانه گه وره کان ، موعجزاتی اللَّهِ خوداتان (-کرد بووه) هُزُوا گالته جاری وَغَرَّتْكُمْ و فریووی دان

الْحَيَوةَ ژیا نی الدنیا دنیا فَالْيَوْمَ جا ئیمرؤ لَا يُخْرَجُونَ ده رنا خرین مِنْهَا له و ی وَلَا هُمْ و نه ئه وانیش يُسْتَعْتَبُونَ گله بیان لیده کری

(۳۵) **فَلِلَّهِ** بۆ خودایه **الْحَمْدُ** هه‌رچی سوپاس و ستایشه **رَبِّ** په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه‌کان

وَرَبِّ و خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاری **الْأَرْضِ** زه‌وی **رَبِّ** په‌روه‌ردیگار و خاوه‌نی **الْعَالَمِينَ** جیهانیان (۳۶) **وَلَهُ** هه‌ر هی ئه‌وه

الْكِبْرِيَاءِ گه‌وره‌یی و به‌رزى **فِي** له **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** و زه‌وی **وَهُوَ** و ئه‌وه

الْعَزِيزِ ئه‌وه‌په‌ری ده‌سه‌لاتداری بالاده‌ست (ناوێکی خودای پی‌ڕۆزه) **الْحَكِيمِ** دانا و ته‌واو کاربه‌جیی (۳۷)

سُورَةُ الْأَحْقَافِ سو‌ره‌تی الْأَحْقَافِ

بِسْمِ به‌ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئه‌وه‌په‌ریبه‌ به‌زه‌یی و می‌هه‌بان (ناوێکی پی‌ڕۆزی خودایه) **الرَّحِيمِ** ئه‌وه‌په‌ری به‌خشنده (ناوێکی پی‌ڕۆزی خودایه)

حَمِّ حا میم (۱) **تَنْزِيلِ** دابه‌زینراوی **الْكِتَابِ** کیتاب و نوسراوه‌که **مِنْ** له **اللَّهِ** خودای **الْعَزِيزِ** ته‌واو بالاده‌ستی

الْحَكِيمِ ته‌واو کاربه‌جیی (یه) (۲) **مَا خَلَقْنَا** دروستمان نه‌کردوه **السَّمَوَاتِ** ئاسمانه‌کان **وَالْأَرْضِ** و زه‌وی **وَمَا** و ئه‌وه‌ی

بَيْنَهُمَا له‌نیوانیان‌ه **إِلَّا** ته‌نها **بِالْحَقِّ** به‌حه‌ق و راستی یه **وَأَجَلٍ** و کات و ماوه‌یه‌کی **مُسَمًّى** دیارکراوه **وَالَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی

كَفَرُوا کوفریان‌کرد و بێ‌بروا‌بوون **عَمَّا** له‌وه‌ی **أُنْذِرُوا** هۆشداریان پێ‌دراوه و ترسێ‌نراون **مُعْرِضُونَ** پشتیان هه‌ل‌کردوه و گو‌تیا‌ن پێ‌نه‌داو

(۳) **قُلْ** بلی **أَرَأَيْتُمْ** ئایا بینیتان‌ه **مَا** ئه‌وه‌ی **تَدْعُونَ** هاواریان لێ‌ده‌که‌ن و ده‌یان‌په‌رستن **مِنْ** له **دُونِ** غه‌یری **اللَّهِ** خودا

أَرْوِي نیشانم بدهن مَاذَا چیان خَلَقُوا خولقاندیه مِن له الْأَرْض زهوی أَمْ یان لَهم هه یانه شَرِكْ بهش و هاوه لَداری

فِي له ، له ناو السَّمَوَات ناسمانه کان اَتُونِي بۆم بهینن بِكِتَاب كِیتاب و نوسراوی مِن له قَبْل پِیش هَذَا ئه وه أَوْ یان

أَثَرُهُ ئه سه ری مِّن له عِلْم زانست و زانیارییه ک إِن ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه - صَدِيقِین راسنگۆ (-بووبن) (٤) وَمَنْ و ک

أَضَلَّ و ئِل وشوینبره (ی کرد) مِّن له وهی يَدْعُوا ده په رستی و ده پارێته وه و هاوار ده کاته (شتی) مِن له دُونَ غهیری اللَّهُ خودا

مَنْ شت و کهسانی لَا - يَسْتَجِيب (-نا) یین به دهنگ (و وه لام ناده نه وه) لَهُ بۆی إِلَى تاكو يَوْم رۆزی

الْقِيَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گۆره کان و به پاوهستان له مهیدانی مه حشه ر) وَهُمْ و ئه وان عَنْ له دُعَائِهِمْ بانگکردن و پارانه وه یان

غُفْلُونَ بێئاگا و غافل (ن) (٥) وَإِذَا و کاتی حُسْرٍ حه شرکرا و کۆکرایه وه النَّاس خه لک کَانُوا - لَهم بۆیان (-بوون به)

أَعْدَاء دوزمنانی وَكَانُوا و- يِعْبَادَتِهِمْ به په رستشی ئه وان كَفِرِينَ کافر (-بوون) (٦) وَإِذَا و کاتی ثَمَلٍ ده خویندرێته وه

عَلَيْهِمْ به سهریان ، بۆ سهریان ءَايَتُنَا ئایه ته کانمان يَنْتِ هه مووی پۆن و ئاشکرا ن قَالَ - الَّذِينَ ئه وانه ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بۆ پروابوون لِحَقَّ به هه قیان (-گووت) لَمَّا کاتی جَاءَهُمْ بۆیان هات هَذَا ئه وه سِحْرٍ سحر و جادوویی

مُبِين دیار و ئاشکرای ه (٧) أَمْ یان يَقُولُونَ ئه وان ده ئین أَقَرَّه به درۆ هه ئیبه ستوه قُل بلی إِن ئه گهر

أَقَرَّيْتَهُ به درۆ هه ئمبه ستوه فَلَا تَمْلِكُونَ ئه وه ئیوه هه یجتان له ده ست نیه لِي بۆ من مِّن له راست اللَّهُ خودا شَيْئًا هه یج شتی

هُوَ ئه و خۆی أَعْلَم زانتر و ئاگادارتره بِمَا به وهی تُفِيضُونَ به زیده قسه ی له سه ر ده که ن بۆ به لگه فِيهِ تیایدا كَفَى به سه سه

بِهِ ئه و شَهِيدًا شایهت بۆ يَبْنِي نیوان من وَيَنْكُرُ نیوان ئیوه ش وَهُوَ و ئه وه الْغَفُور ئه وه په ری لیپورده ی

الرَّحِيمِ ٲهوپهړیبه بهزهپی و بهخشنده (٨) قُلْ بَلَىٰ مَا كُنْتُ مِنْ- بَدْعًا بیدعه و شتئ (-نهبووم) که پښتر نمونهی نهبت مِّنْ له

الرُّسُلَ پیغهمبهران وَمَا نَا أَذْرِي زانم مَا یُفَعْلُ چی دهکړئ یی به من وَلَا یُکْمُرْ و به ئیوهش إِنْ أَتَبِعْ دوی شتئ ناکهوم

إِلَّا جگهله مَا یُوحَىٰ ٲهوهی سروش دهکړئ إِلَیَّ بؤ من وَمَا - أَنَا من شتئ (-نیم) إِلَّا جگهله نَذِیرٌ ترسینهړیک ی

مُبِینٌ دیار و ئاشکرا (٩) قُلْ بَلَىٰ أَرَأَیْتُمْ بینیوتانه و ٲیراماون إِنْ ئهگهر کَانَ - مِّنْ له عِنْدَ لای الله خدا (-بوویٲت)

وَكَفَرْتُمْ و کوفرتانکردبئ بِه یی وَشَهِد و شایهٲی بدا شَهِدٌ شایهٲیک مِّنْ له بَنَی رۆله و نهوهی

إِسْرَءِیلَ یهعقوب (جولهکهکان) عَلَی لهسهر مِثْلِهِ هاشویوهی وی قَامَن جا پروای هیئا وَأَسْتَکْبَرْتُمْ وئیوهش تهکهببورتان کرد و

إِنَّ بهدلنیاپی الله خدا لَا یَهْدِی الْقَوْمَ ٲنیموونی ناکات ٲهوخه لک و ٲهوقهومهی الظَّالِمِینَ ستهمکارن (١٠) وَقَالَ و -

الَّذِینَ ٲهوانه ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بئ پروابوون (-گوتیان) لِلَّذِینَ بهئهو(کهس) انه ی ءَامَنُوا پروایان هیئا لَوْ ئهگهر کَانَ -

خَیْرًا چاکه و خیر (-بووا) مَا - سَبَقُونَا پیشمان (-نه) دهکهتن إِلَیْهِ بؤ (پروا هیئان) وَإِذْ و ئهگهر لَمْ یَهْتَدُوا هیدایهت وهرنهگرن

بِهِ یی فَسَیَقُولُونَ ئیتر زوو دهئین هَذَا ٲهوه إِنْکْ درؤ وههئبهستراوئکی قَدِیمٌ کونه (١١) وَمِنْ و له قَبْلِهِ پیش ٲهوهش

کِتَابٌ نامه ئاسمانیهکه ی مُوسَىٰ (پیغهمبهر) موسا إِمَامًا پیشهوا و وَرَحْمَةً و بهزهپی و میهرهبا نی ه وَهَذَا و ٲهوهش کِتَابٌ کیتابیکی

مُصَدِّقٌ بهراستدانه ره لِسَانًا زمانئ عَرَبِیًّا (بهزمانئ) عهرهپی به لَیْنِذِرْ تا بترسیئ و بیداریکاتهوه الَّذِينَ ٲهوانه ی ظَلَمُوا ستهمکاریانکرد

وَبُشْرَى و یادهوهری و بیرهنانهوهیه لِلْمُحْسِنِینَ بؤ چاکهکاران (١٢) إِنْ بهدلنیاپی الَّذِينَ ٲهوانه ی قَالُوا گوتیان

رَبُّنَا پهروهردیگارمان الله الله یه ثُمَّ پاشان اَسْتَقِمُوا ئیستقامهیانکرد و جئگیربوون له سهر ریگای هیدایهت فَلَا خَوْفَ ٲهوه ترس نیه

عَلَيْهِمْ به‌سهریان ، بۆ سهریان ، له‌سهریان وَلَا هُمْ و نه‌ ئه‌وانیش یَحْزَنُونَ خه‌م ده‌خۆن و دڵ توند ده‌بن (۱۳) أُولَئِكَ ئه‌وانن

أَصْحَابُ خاوه‌ن و هاوه‌لانی الْجَنَّةِ به‌هه‌شت خُلِدِينَ هه‌تاهه‌تایی ماوه‌ن فِيهَا تیایدا جَزَاءُ پاداشتی بِمَا به‌وه‌ی كَانُوا پێشان

يَعْمَلُونَ ده‌یانکرد (۱۴) وَوَصَّيْنَا وَه‌سیه‌تمانکرد بۆ الْإِنْسَانِ مرۆڤ بُولَدِيه‌ ده‌رباره‌ی باوانی إِحْسَانًا (به‌) چا‌که‌کاری حَمَلَتَهُ -

أُمُّهُ دایکی (-هه‌ ئیگرت) كُرْهًا (به‌) ناخۆشی وَوَضَعَتْهُ و دایناوه‌ كُرْهًا (به‌) ناخۆشی وَحَمَلَهُ و به‌سک هه‌ ئگرتنه‌که‌ی

وَفَصَّلَهُ و لیجیا‌بوونه‌وه‌ی ثَلَاثُونَ سی شَهْرًا مانگ ه‌ حَتَّى تاكو ، هه‌تا إِذَا کاتێ بَلَغَ گه‌یشته

أَشَدَّهُ توند و تۆلی جه‌سته و هۆشی خۆی وَبَلَغَ و گه‌یشته أَرْبَعِينَ چل سَنَةً سالان قَالَ گو‌تی رَبِّ په‌روه‌ردیگاره

أَوْزَعَنِي یارمه‌تی و ئیلهامم بده‌ أَنْ كِه‌ أَشْكُرْ سوپاس بکه‌م نِعْمَتَكَ ناز و نيعمه‌تی تۆ الَّتِي ئه‌وه‌ی

أَنْعَمْتَ كِه‌ به‌فه‌زلی خۆت ناردۆتته‌ عَلَيَّ سه‌ر من وَعَلَى له‌سه‌ر، وَلَدَيَّ و هه‌ردوو باوانم وَأَنْ و ئه‌وه‌ی أَعْمَلُ بکه‌م

صَلِحًا کاری چاک و به‌چاکی تَرْضَاهُ پێی پازی بیت وَأَصْلِحَ و چاک بکه‌ لِي بۆم فِي له‌ ذُرِّيَّتِي نه‌وه‌کانم إِنِّي به‌د‌ل‌نیایی من

تَبَّتْ په‌شیمانم و گه‌رامه‌وه‌ إِلَيْكَ بۆتۆ وَإِنِّي و به‌پاستی من مِنْ له‌ الْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکه‌چکاران م (۱۵) أُولَئِكَ ئه‌وان

الَّذِينَ ئه‌وانه‌ن تَتَقَبَّلَ قبول ده‌که‌ین عَنْهُمْ لێیان أَحْسَنَ چاکترینی مَا عَمِلُوا ئه‌وه‌ی کردییان وَتَجَاوَزَ و چاوپۆشی ده‌که‌یین

عَنْ له‌ سَيِّئَاتِهِمْ خراپه‌کانیان فِي له‌ أَصْحَابِ هاوه‌ل و خاوه‌ندارانِ الْجَنَّةِ به‌هه‌شت ن وَعَدَ به‌ئێنی الصِّدْقَ راست

الَّذِي ئه‌وه‌ی كَانُوا ئه‌وه‌ان پێشان يُوعَدُونَ به‌ئێنیان پێده‌درا (۱۶) وَالَّذِي و ئه‌وه‌ی قَالَ گو‌تی لَوْلَدِيه‌ به‌ هه‌ردوو باوانی

أَفْ ئۆف لَكُمَا له‌نگۆ أَتَعِدَانِي ئه‌ری واده‌ و به‌ئێن ده‌ده‌ن به‌ مِنْ أَنْ كِه‌ أَخْرَجَ ده‌ربه‌ی‌ن‌ریم (زیندوو بک‌ریمه‌وه‌)

وَقَدْ لَهُ كَاتٍ بِدَلْنِيَايِ خَلَّتْ تَيِّبَه پری الْقُرُونُ چندها خه لکی سهردهمانیک ی مِنْ لَهُ قَبْلِي پيش من وَهْمَا و ههردووکیان

يَسْتَعِينَان هوارده کهن بؤ به هانا هاتنیان له اَللّٰهُ خُودَا وَيَلَاک (ده لّین) هوار به حالت! ءَامِنَ بړوا بیته اِنَّ به دَلْنِيَايِ وَعَدَ به لّین ی

اَللّٰهُ خُودَا حَقّ هه ق و راسته فَيَقُولُ تیر تهو ده لّیت مَا هَذَا تهو چ نیه اِلَّا جگه له ، به ده رله اَسْطِير ته فسانه گه لی

الْأَوَّلِينَ پيشینه کان ه (۱۷) اُولَئِكَ تهوان اَلَّذِينَ تهوانه حَقّ حه ق بووه و جیگیر بووه عَلَيْهِم به سه ریان ، له سه ریان ، بؤ سه ریان

الْقَوْلِ قسه که فِي له ناوړیزې اُمَم گه لانیک ن قَدْ که به دَلْنِيَايِ خَلَّتْ به سه رچوون و نه مان مِنْ لَهُ قَبْلِهِم پيش تهوان مِنْ لَهُ

الْجَنِّ جنوکان و الْإِنْس و مَرُوفَان اِنَّهُمْ به دَلْنِيَايِ تهوان کَانُوا - خُسِرِينَ خه ساره تمه ند (-بوون) (۱۸)

وَلِكُلٍّ و(هیه) بؤ هه ریه کي دَرَجَتَّ چه ندين پله و پایه بِمَا له وهی عَمِلُوا کردوویانه

وَلِيُوفِيَهُمْ و به تهواوی پييانبدات (پاداشت و سزای) اَعْمَلُهُمْ کار و کرده وه کانیاں وَهُمْ و تهوان لَا يُظْلَمُونَ سته میان لیناکړی (۱۹)

وَيَوْمَ و تهو روزهی يُعْرَضُ نیشانده درتین اَلَّذِينَ تهوانه ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بې بړوا بوون عَلَيَّ بؤ سه ر اَلنَّارِ ناگر

أَذْهَبَتْ به ریتانکرد طَيِّبَتِكُمْ خوشیه کانتان فِي له حَيَاتِكُمْ ژیا نی خو تانی اَلدُّنْيَا دونیا وَاَسْمَتَعْتُ و پاتانبوارد بِهَا يِي

فَالْيَوْمَ جا نیمړو تُجَزَوْنَ سزاده درتین عَذَاب عه زاب و ته شکه نجه ی اَلْهُون شه رمه زاری و ریسوایی بِمَا به وهی کُنْتُمْ پيشان

تَسْتَكْبِرُونَ خو تان به زل داده نا فِي له اَلْأَرْضِ زهوی بَغِيْرَ به بې اَلْحَقِّ حه ق و بِمَا و به وهی کُنْتُمْ پيشان

تَفْسُقُونَ له رپي راست دهرده چوون (۲۰) وَاَذْكُرْ و یادبکه ره وه اَخَا برای عَادٍ (قهومی) عاد اِذْ که

أَنْذَرُ وریا یکر دنه وه و ترساندنی قَوْمَهُ نه ته وه که ی خو ی بِالْأَحْقَافِ له ته حقاف وَقَدْ و له کاتی خَلَّتْ تَيِّبَه پری اَلنُّدُر ترسینه ره کان

مِنْ لَهُ بَيْنَ نَيَّوَانٍ يَدِيهِ دَهْسَتَه كَانِي (پیشی وی) وَمِنْ وَ لَهُ خَلْفِهِ دَوَوای وی اَلَا تَعْبُدُوْا كَهَوَا نَه پَه رَسْتَن اِلَّا شَتِي جَگَه لَهُ

اللهُ خُودَا اِنِّي بَه دَلْنِيَايِي مِنْ اَخَافْ تَه ترسم عَلَيْكُمْ لَه سَه رَتَان عَذَابْ عَه زَاب وَ تَه شَكَه نَجَه يِي يَوْمَ رَوْژِي

عَظِيمَ زَوْر گَه وَرَه وَ مَه زَن (۲۱) قَالُوا گُوتِيَان اُجِئْتَنَا ثَايَا هَاتِي بَوْمَان لَتَا فِكْنَا تَا وَ هَر مَان گِيْرِي عَنْ لَهُ ، لِيِي

ءَالِهَتِنَا پَه رَسْتَرَا وَ خُودَا كَانْمَان فَاتِمَا دَه بَوْمَان بَهِيْنَه بِمَا تَه وَهِي تَعِدُنَا بَه لَيْنِمَان پَيْدَه دَهِي اِنْ تَه گَهَر كُنْتَ تَو- مِنْ لَهُ

الصَّٰدِقِيْنَ رَاسْتِگُوْكَان (-بووی) (۲۲) قَالَ گُوتِي اِنَّمَا لَه رَاسْتِيْدَا تَه نَهَا اَلْعِلْمَ زَانِيْن وَ زَانِسْت عِنْدَ لَايِ اللهُ خُودَا يَه

وَأُبَلِّغُكُمْ وَ پَيْتَان رَا دَه گَه يَه نَم مَّا تَه وَهِي اُرْسِلْتَ مِنْ هَه نَارْدِرَاوَم يِه يِي وَلَكِيْنِي بَه لَكُوو مِنْ اُرْكُمْ دَه تَانَبِيْنَم قَوْمًا قَه وَحِي

تَجَهْلُوْنَ نَه زَانَن وَ نَه فَاْمِي دَه كَهَن (۲۳) فَلَمَّا جَا كَاتِي رَاَوْه بِيْنِيَان عَارِضًا هَه وَرِي دَه رَكَه وَت مُسْتَقْبِلَ رَوِي كَرْدَبُووَه

أَوْدِيَتِهِمْ دَوْلَه كَانِيَان قَالُوا گُوتِيَان هَذَا تَه وَهِي عَارِضٌ هَه وَرِيك ه مُطِرُنَا بَارَانْمَان بُو دَه بَارِيْتِي ، بَلْ بَه لَكُو هُو تَه وَه

مَا اسْتَعْجَلْتُمْ تَه وَهِي كَه پَه لَه تَان كَرْد يِه يِي ، رِيحٌ رَه شَه بَايِيكَه فِيْهَا تِيَايِدَايَه عَذَابْ عَه زَاب وَ تَه شَكَه نَجَه يِه كِي اَلِيْمٌ زَوْر بَه نَا زَار

(۲۴) تُدْمِرُ وِيْرَانْدَه كَات كَلْ هَه مُوَو شَيْءٌ شَتِي بِأَمْرِ بَه فَه رَمَانِي رِبَهَا خَاوَهَن وَ خُودَا وَهَنْدِي فَأَصْبَحُوا ثِيْر وَ اِيَا نَلِيْهَات

لَا يُرَى نَابِيْرِي اِلَّا شَتِي جَگَه لَهُ مَسْكِنُهُمْ جِيْگَا كِي نِيْشْتَه جِيْبووْنَه كَانِيَان كَذَلِكَ ثَاوَا نَجْزِي سَزَادَه دَهِيْن اَلْقَوْمَ تَه وَ خَه لَك وَ قَه وَمَهِي

الْمُجْرِمِيْنَ سْتَه مَكَارَهَن (۲۵) وَلَقَدْ وَ بَه دَلْنِيَايِي مَكَّنَّهُمْ جِيْگِيْر مَان كَرْدَبُوونَ فِيمَا لَه وَهِي اِنْ كَه مَكَّنَّهُمْ ثِيُوَه مَان جِيْگِيْر كَرْدَبُوو

فِيْه تِيَايِدَا وَجَعَلْنَا وَدَاْمَانْنَا لَّهُمْ بُوِيَان سَمْعًا بِيْسْتَن وَأَبْصَرًا وَ بِيْنَايِيَان وَأَقْدَةً وَ دَلْ وَ دَه رَوْنِي فَا جَا- اَغْنِي سُوْدِي (-نَه) بَه خَشِي

عَنْهُمْ پَيْتَان سَمْعُهُمْ بِيْسْتِنِيَان وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَ نَه بِيْنَايِيَه كَانِيَان وَلَا أَقْدَتُهُمْ وَ نَه دَلْ وَ دَه رَوْنِيَان مِّنْ هِيْج شَيْءٌ شَتِي اِذْ كَه

كَانُوا وَاَبُوونَ يَجْحَدُوْنَ نَكُوْلِيَانْدَه كَرْد وَكُوفِرِيَانْدَه كَرْد بِأَيِّتْ به ئايه ته كاني **اللَّهُ** خودا **وَحَاقَ** و گيربوو **بِهِمْ** لَيَان **مَا** ئه وهى

كَانُوا ئه وان پيشان **بِهِ** - **يَسْتَهْزِئُونَ** گهمه و گالته يان ده كَرْد (-يى) **(٢٦)** **وَلَقَدْ** و به دنيايى **أَهْلَكْنَا** له ناومانبرد

مَا حَوْلَكُمْ ئه وهى ده ورووبه رى ئتوه **مِّنْ** له **الْقُرَى** نشينگه كان (گوند و شاره كان) **وَصَرَفْنَا** و جؤرا و جؤرمانكرد

الْأَيِّتِ ئايه ته كان ، به لگه و نيشانه گه و ره كان ، موعجزاته كان **لَعَلَّهُمْ** به لكو ئه وان **يَرْجِعُونَ** بگه رينه وه **(٢٧)**

فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ باشه بؤ سهريان نه خستن **الَّذِينَ** ئه وانه ي **اتَّخَذُوا** دياريانكردوه و دايانناوه **مِّنْ** له **دُونِ** غه يرى **اللَّهُ** خودا

قُرْبَانًا نزىكه ره وانىك **إِلَهِةً** په رستراوانىك وگه لى خوداى درؤيينه **بَلْ** به لكو **ضَلُّوا** وونبوون **عَنْهُمْ** لَيَان **وَذَلِكَ** و ئه وهش

إِنْفُكُهُمْ هه ئبه ستراره ي ئه وان **وَمَا** ئه وهى **كَانُوا** پيشان **يَقْتُرُونَ** به درؤهه ئيانده به ست **(٢٨)** **وَإِذْ** و كه **صَرَفْنَا** (هه ناردمان)

إِلَيْكَ بؤلاى تو **نَفَرًا** كؤمه ئىك **مِّنْ** له **الْجِنِّ** جنؤكان **يَسْتَمِعُونَ** گوئده گرن **الْقُرْآنَ** قورئان و كه لامى خودا **فَلَمَّا** جا كاتى

حَضَرُوهُ ئاماده ي بوون **قَالُوا** گوتمان **أَنْصِتُوا** بنده نگ گوئىگرن **فَلَمَّا** ئىتر كاتى **قُضِيَ** ته واو بوو **وَلَوْ** پشتيان هه لكرد و رؤيشتن

إِلَى بؤ ، بؤلاى **قَوْمِهِمْ** قه و مى خويان **مُنْذِرِينَ** بوونه ورياكه ره وه و ترسيئهر **(٢٩)** **قَالُوا** گوتمان **يَقُومَنَّا** ئه ي قه و مى خوئمان

إِنَّا به راستى ئئيمه **سَمِعْنَا** بيستمآن **كِتَابًا** كتاب و نوسراوىك **أُنْزِلَ** دابه زئيراوه **مِنْ** له **بَعْدَ** دواى **مُوسَى** موسا

مُصَدِّقًا به راست دانهره **لَمَّا** بؤئه وهى **بَيْنَ** نيوان **يَدَيْهِ** دهسته كاني (پيشى وى هاتووه) **يَهْدِي** رينموونى ده كات **إِلَى** بؤ ، بؤلاى

الْحَقِّ هه ق و راستى **وَالِى** و بؤلاى **طَرِيقَ** ريگايه كى **مُسْتَقِيمَ** راست و ره وان **(٣٠)** **يَقُومَنَّا** ئه ي قه و مى خوئمان

أَجِيبُوا وه لام بده نه وه **دَاعِي** بانگخوازى **اللَّهُ** خودا **وَأَمِنُوا** و پروا به يئن **بِهِ** يئى **يَغْفِرُ** ئه به خشى و ده بوورى **لَكُمْ** بؤتان **مِّنْ** له

ذُنُوبِكُمْ تاوانه کانتان وِیْجِرْکُمْ و ده تان پارێزێ مِّنْ له عَذَابٍ عه زاب وئه شکه نجه ی اَلِیْم زۆر به ژان و ئازار (٣١)

وَمَنْ و هه رکه سی لَا - یُحِبُّ وه لām نه داته وه دَاعِی بانگخوازی اَللّٰه خودا فَلَیْسَ ئه وه- بِمَعْجَزٍ دهسته وه سینکهر نیه (پارێزارو نیه)

فِي له اَلْأَرْضِ زهوی وَلَیْسَ و نیه لَهُ بۆ ئه و مِّن - دُونِهِ بیجگه (-له) و اَوَّلَیَاءِ دۆست و پشتیوانی اَوَّلَیْکَ ئه وان

فِي له ، له ناو ضَلَلٍ گومراییه کی مُبِیْنٍ دیار و ئاشکران (٣٢) اَوْ ئایا لَمْ یَرَوْا نه یان بینوووه اَنْ که وا اَللّٰه خودا الَّذِی ئه وه ی

خَلَقَ به دیهیناوه و دروستیکردوه اَلْأَسْمَوتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی وَلَمْ یَعِ و ماندوو نه بووه

بِخَلْقِهِنَّ به خولقاندن و به دیهینانیان بِقَدْرِ که وا تواناداره عَلَی له سه ره وه ی اَنْ که یُحْیِی زیندوو بکاته وه اَلْمَوْتِ مردوووه کان

یَلٰی به ئی اِنَّهٗ به دنیای ی ئه و عَلَی له سه ر کُلِّ هه موو شَیْءٍ شتیک قَدِیْر ته وا و تواناداره (٣٣) وَیَوْمَ و رۆزی

یُعْرَضُ نیشانده درێن اَلَّذِیْنِ ئه وانه ی کَفَرُوا کوفریانکرد و بَی بڕوا بوون عَلَی له سه ر اَلنَّارِ ئاگر اَلِیْسَ - هَذَا ئه وه (-نییه)

بِالْحَقِّ به حق و راستی و ڕه وایی قَالُوا گوتیان یَلٰی به ئی وَرَبِّنا سویند به پهروه ردیگارمان قَالَ گوتی فَذُوقُوا ده بچێژن

اَلْعَذَابِ عه زاب و ئه شکه نجه بِمَا به وه ی کُنْتُمْ ئیوه پێشان تَكْفُرُوْنَ کوفرتان ده کرد (٣٤) فَاصْبِرْ جا ئارامبگه ر و خۆراگه ر

کَمَا هه رچۆن صَبِرْ ئارامیانگرت و خۆیان راگرت اَوَّلُوا خاوه ن اَلْعَزْمِ عه زیمه ته کان مِّنْ له اَلرَّسْلِ پێغه مبه ران

وَلَا تَسْتَعْجِلْ و په له مه که هُم لَیْیَان کَأَنَّهُمْ وه ک ئه وه ی ئه وان یَوْمَ ئه ورۆزه ی یَرَوْنَ ده بینن

مَا یُوعَدُوْنَ ئه وه ی به ئینیان پیده درێ لَمْ یَلْبَثُوا نه ماینه وه له ژیان (ی دوونیا) اِلَّا (کاتی) جگه له سَاعَةً ساتیک مِّنْ له نَهَارٍ بۆزی

بَلِّغْ راگه یاندنیک فَهَلْ جا ئایا یَهْلَک ده فه وتیندری و به هیلاک ده چویندری اِلَّا (که سی) جگه له اَلْقَوْمِ ئه ونه ته وه وگه له ی

سُورَةُ مُحَمَّدٍ سوره قی موحه ممهد

بِسْمِ اللَّهِ خُودا الرَّحْمَنُ ئهوپه ږي به زه ږي و ميه ربان (ناوځي پيړوزی خودايه) الرَّحِيمُ ئهوپه ږي به خشنده (ناوځي پيړوزی خودايه)

الَّذِينَ ئهوانه ى كَفَرُوا كوفريانكرد و ږي پروابوون وَصَدُوا و بهر به ستیان دانا عَنْ لِه پيش سَبِيل رڼگای اللَّهِ خُودا

أَضَلَّ و تِل وشوینېزړه (ی کرد) أَعْمَلَهُمْ کار و کرده وه کانیان (۱) وَالَّذِينَ و ئه و (کهس) انه ى ءَامَنُوا بروایان هیناوه

وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده وه چاکه کان وَءَامَنُوا و باوه ږیان هیناوه بِمَا به وه ى نَزَلَ دابه زتیراوه عَلَى لِه سهر

مُحَمَّدٌ موحه ممهد وَهُوَ و ئه ویش الْحَقَّ هق و راستی ىه مِنْ لِه رَبِّهِمْ په روه ردگارانه وه كَفَرُوا خوشبوو عَنْهُمْ لینیان

سَيِّئَاتِهِمْ خرابه کانیان وَأَصْلَحَ و چاک و نارامی کرد بِالْهَمِّ هزر و بیران (۲) ذَلِكَ ئه ویان بِأَنَّ به (هوی) ئه وه ى الَّذِينَ ئهوانه ى

كَفَرُوا كوفريانكرد و ږي پروابوون أَتَّبِعُوا كهوتنه دواى الْبَاطِل ناهق و پر وپوچی وَأَنَّ و ئه وه ى الَّذِينَ ئه و (کهس) انه ى

ءَامَنُوا بروایان هینا أَتَّبِعُوا كهوتنه دواى الْحَقَّ هق و راستی ىه مِنْ لِه رَبِّهِمْ په روه ردگارین كَذَلِكَ ئاوا يَضْرِبُ -

اللَّهُ خُودا (-داده ږيږي و لیده دا) لِلنَّاسِ بُو خه لك أَمْثَلُهُمْ نمونه کانیان (۳) فَإِذَا جاکتی لَقِيتُمْ تووش بوون و گه یشن به

الَّذِينَ تَهَوَّنَى كَفَرُوا كوفريانکرد و بى پروابوون فَضَرَبَ ئيتر(بارووبدا) ليدانى الرِّقَابَ گهردهنه كان حَتَّى تاكو ، هه تا إِذَا كَاتَى

أَخْتَتُمُوهُمْ خلتانى خوښتانکردن فَشُدُوا ئيتر تووند بکهن أَلْوَثَاقِ کوټ و زنجيران فِيمَا جا يان

مَنْ وَهك مينهت و چاکه له گه لکرد (بى بهرامبهر نازاد بکړين) بَعْدَ دواى تهوه وَإِمَا و يان فِدَاءَ نازاد بکړين به فيديه حَتَّى تاكو

تَضَعُ داده نى الْحَرْبِ جهنگ أَوْزَارَهَا لارى ولاقى و قورساييه كانى (جهنگ کوټايى پيدى) ذَلِكَ تهوه وَلَوْ و نه گهر يَشَاءَ بيهويت

اللَّهُ خودا لَا تَتَصَرَّ تهوه به دلتيايى تو لهى ده کردهوه مِنْهُمْ لهوان وَلَكِنْ به لام لِيَلْبُوا تا تاقيبکاتهوه بَعْضُكُم هه نديکتان

يَعْضُ به هه نديک وَالَّذِينَ و تهوانه قَتَلُوا کوژان فِي له سَبِيلِ ريگای الله خودا فَلَنْ تهوه هه ريگيز - يُضِلَّ ويئل (-نا) کات

أَعْمَلَهُمْ کار و کردهوه کانين (٤) سَيِّدِيهِمْ له داهاتوودا رينمايان ده کات و ده يانخاته سهر پي راست وَيُصْلِحْ و چاک ده کات

بَالَهُمْ هزر و بيران (٥) وَيَدْخِلُهُمْ و تهوان ده خاته ناو الْجَنَّةَ به هه شت عَرَفَهَا ناسانديويه قى لَهُمْ بويان (٦) يَأْتِيهَا هو تهى

الَّذِينَ تهوانه ءَامَنُوا پرواتان هيناوه إِنْ نه گهر تَتَصَرُّوا سهر بخه ن الله خودا يَنْصُرُكُمْ (تهوه خودا) سهر تان ده خات

وَيُثَبِّتْ و جيگيرده کات أَقْدَامَكُمْ قاچه کانتان (٧) وَالَّذِينَ تهوانه كَفَرُوا كوفريانکرد و بى پروابوون

فَتَعَسَى تهوه نه گبه قى و نابوو قى بَيْتَ لَهُمْ بويان وَأَضَلَّ و ويئل وشوئينبزه (ى کرد) أَعْمَلَهُمْ کار و کردهوه کانين (٨) ذَلِكَ تهويان

بِأَنَّهُمْ به هوى تهوهى كَرِهُوا رقيان بوو له مَا تهوهى أَنْزَلَ دايبه زاندوه الله خودا فَأَحْبَطَ ئيتر بوچيكردهوه

أَعْمَلَهُمْ کار و کردهوه کانين (٩) أَفَلَمْ يَسِيرُوا ثايا نه گه راون فِي له ، له ناو الْأَرْضِ زهوى فَيَنْظُرُوا جا سهر بکهن و تيرابمينين

كَيْفَ چوَن كَانَ بوو عَقِبَةَ سهر نه نجام ي الَّذِينَ تهوانه مِنْ له قَبْلِهِمْ پيش تهوان (بوون) دَمَّرَ ويرانيكرد الله خودا

عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریان وَلِ الْكَافِرِينَ و بۆ بی‌پروا و کافره‌کانیش (هه‌یه) أَمْثَلُهَا هاو شتیه و نمونه‌ی ئه‌وانه (۱۰) ذَلِكَ ئه‌وه‌یان

بِأَنَّ به‌(هۆی) ئه‌وه‌ی اللَّهُ خودا مَوْلَى دوست و پالېشتی الَّذِينَ ئه‌وانه‌یه ءَامَنُوا بروایان هیناوه وَأَنَّ و ئه‌وه‌ی الْكَافِرِينَ کافره‌کان

لَا مَوْلَى هیچ دوست پالېشتیک نیه لَهُمْ بۆیان (۱۱) إِنَّ به‌دُنْیایی اللَّهُ خودا يَدْخُلُ - الَّذِينَ ئه‌و(که‌س) انه‌ی

ءَامَنُوا بروایان هینا وَعَمِلُوا و کردوویانه الصَّالِحَاتِ کارو کرده‌وه چاکه‌کان (-ده‌خاته ناو) جَنَّتْ باخ و به‌هه‌شتانی تَجْرِي دروات

مِنْ له تَحْتَهَا ژێریدا الْأَنْهَرُ روباره‌کان وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی كَفَرُوا کوفریانکرد و بِنِ پروابوون يَتَمَتَّعُونَ راده‌بوێرن

وَيَأْكُلُونَ و ده‌خۆن (وده‌خۆنه‌وه) كَمَا هه‌رچۆن تَأْكُلُ ده‌خوا و ده‌خواته‌وه الْأَنْعَامُ مه‌ر و مالات و ئازهلان وَالنَّارُ و ئاگر

مَثْوًى جیگا و ماله لَهُمْ بۆیان (۱۲) وَكَانَ و وه‌ک هه‌ریه‌ک مِّنْ له قَرْيَةٍ شار و دێیه‌ک هِيَ ئه‌و أَشَدَّ تووند وزۆرتیه

قُوَّةً هێز و قووه‌تی مِّنْ له قَرْيَتِكَ دێیه‌که‌ی تُو الَّتِي ئه‌وه‌ی أَخْرَجَتْكَ ده‌ریه‌ده‌ریکردی أَهْلَكْنَهُمْ له‌ناومانبرد و فه‌وتاندمان

فَلَا نَاصِرَ ئێتر پالېشت و سه‌رخه‌ری نیه لَهُمْ بۆیان (۱۳) أَفَنُ ئایا ئه‌وه‌ی كَانَ - عَلَى له‌سه‌ر

بَيِّنَةٍ به‌لگه‌داری و به‌رچاوڕۆنی (-بووه) مِّنْ له رَبِّهِ به‌روه‌ردگاری كَمَنْ وه‌ک ئه‌وه‌یه زَيْنَ پازاندراوه‌ته‌وه لَهُ بۆی سُوءَ خراپه‌ی

عَمَلِهِ کاره‌کانی وَاتَّبَعُوا و که‌وته‌نه‌ دواى أَهْوَاءَهُمْ هه‌ز و ئاره‌زووبازی خۆیان (۱۴) مَثَلُ نمونه‌ی الْجَنَّةِ به‌هه‌شت الَّتِي ئه‌وه‌ی

وَعِدَ به‌ئندراوه به الْمُتَّقُونَ له‌خوداترس و پارێزکاران فِيمَا تَيَادَايه أَنه‌ر گه‌لی رووبار مِّنْ له مَاءٍ ئاوێک غَيْرَ نه

ءَاسِنٍ گۆراو (سازگار) وَأَنهَرٌ و گه‌لی رووباری مِّنْ له لَبَنٍ شیرێک لَمْ هه‌رگیز نه يَتَغَيَّرُ گۆراوه طَعْمُهُ تame‌که‌ی

وَأَنهَرٌ و گه‌لی رووبار مِّنْ له نَخْرٍ مه‌یه‌ک لَذَّةً به‌تام و له‌زه‌ته لِّلشَّرِبِينَ بۆ ئه‌وانه‌ی ده‌یخۆنه‌وه وَأَنهَرٌ و گه‌لی رووبار مِّنْ له

عَسَلْ ههنگوینیک ی مُصَفًی پاک و سافکراو وَلَهُمْ و بۆیان ههیه ، هه یانه فِیْهَا لَیْ ، تیایدا مِنْ له كُلِّ هه موو

أَثَرَتْ بهروبومه کان وَمَغْفِرَةً و لیبوردنیک مِنْ له رَبِّهِمْ پهروهردگاریان كَمَنْ وهك ئه وهیه هُو ئه وهی خُلِدَ هه تاهه تاماوه ن

فِي له ، له ناو النَّارِ ئاگر وَسُقُوا و ده رخوارد ده درین مَاءِ ئاوی حَمِيمًا کولوا فَقَطَّعْ جا له ت و په تی کردوه

أَمْعَاءَهُمْ ریخه لۆکه کانیا ن (١٥) وَمِنْهُمْ و له وان ههیه مَنْ كه سانیک یَسْتَمِعْ گویده گری إِلَيْكَ بۆتۆ حَتَّى هه تا إِذَا کاتِ

خَرَجُوا ده رچوون مِنْ له عِنْدِكَ له لای تۆ قَالُوا گوئیا ن لِلَّذِينَ به ئه وانه ی أُوتُوا پێیان دراوه الْعِلْمِ زانین و زانست مَادَا چی

قَالَ گوت ءَانِفًا كه میك پێش ئیستا أُولَئِكَ ئه وان الَّذِينَ ئه وانه ن طَبَعَ مۆری ناوه اللَّهُ خودا عَلَى له سه ر قُلُوبِهِمْ دله کانیا ن

وَاتَّبَعُوا و كه وتونه دوا ی أَهْوَاءَهُمْ چه ز و ئاره زووبازی خۆیا ن (١٦) وَالَّذِينَ ئه وانه ی أَهْتَدُوا هیدایه ت و رێنمونیان وه رگرتووه

زَادَهُمْ بۆی زیاد کردوون هُدًى هیدایه ت و رێنموونی وَعَاتَهُمْ و پێیدا و ن تَقْوَهُمْ بارێزکارییا ن (١٧) فَهَلْ جا ئایا

يَنْظُرُونَ چاوه پوانده که ن إِلَّا شتێ جگه له السَّاعَةِ رۆژی قیامه ت أَنْ كه تَأْتِيهِمْ بۆیا ن بَیْتِ بَغْتَةً له پرنکا فَقَدْ ئه وه ته جَاءَ هات

أَشْرَاطُهَا نیشانه کا نی فَأَنَّى جا چۆنه هُمْ بۆیا ن إِذَا کاتِ جَاءَتْهُمْ بۆیا ن بَیْ ذِكْرِي بیرخه ره وه کانیا ن (١٨)

فَاعْلَمْ أَنَّهُ ده بزانه به دننیا ی لَا نیه إِلَهَ هه یج خودا و په رستراوی (هه ق) إِلَّا جگه له اللَّهُ الله وَاسْتَغْفِرْ و داوا ی لیخۆش بوون بکه

لِذَنبِكَ بۆ گونا هت وَلِلْمُؤْمِنِينَ و پروادارا نی (نیر) وَالْمُؤْمِنَاتِ و پروادارا نی (ی) وَاللَّهُ و خودا يَعْلَمُ ده زانی مُتَقَلِّبُكُمْ گه رانه وه تا ن

وَمَثَلُكُمْ و جیگا و مالتا ن (١٩) وَيَقُولُ و ده تی (ن) الَّذِينَ ئه و (كه س) انه ی ءَامَنُوا بروایا ن هینا لَوْلَا نُزِّلَتْ بۆ دانه به زینرا

سُورَةَ سوره تیک (له قورئا ن) فَإِذَا جا کاتِ أُتِرَتْ دابه زینرا سُورَةَ سوره تیکی مُحْكَمَةً مه حکه م و پۆن و دیا ر وَذِكْرٍ و باسکرا

فِيهَا تَيَافُ الْقِتَالِ جهنگ و کوشتار رَأَيْتَ بَيْنَيْتِ الَّذِينَ تَهَوَانَهُ فِي لَه ، لَه ناو قُلُوبِهِمْ دَلَه کَانِيَان (ههيه) مَرَضٌ نَه خُوشِيِيَك

يَنْظُرُونَ تَهْمَه شَادَه كَهَن دَه نَوَارِن إِلَيْكَ بَوْتَو نَظَرَ تَهْمَه شَاكَرْدَنِي الْمَغْشِيِّ لَه هُوشْخُوجُون هَاتِي عَلَيْهِ بَه سَه رِي مِّن لَه

الْمَوْتُ مَه رَغ و مَرْدَن فَأَوَّلَى جَا چَاكَرَه هُم بَوِيَان (٢٠) طَاعَةً گُوتِرَپَه لِي وَقَوْلٌ و قَسَه و گُوتَارِيَك ي مَعْرُوفٌ پَه سَه نَد

فَإِذَا جَاهَه رَكَتِي عَزَم تَه وَاو يَه كَلَابُوويه وه الْأَمْرُ كَار وَفَه رِمَانَه كَه فَلَو تَه وَه تَه گَه رَ صَدَقُوا بَرَوَايَا كَرْدَبَا بَه اللَّهُ خُودَا

لَكَانَ تَه وَه بَه دَلْنِيَايِي- خَيْرًا چَاكَه و خَيْرْتَر (-دَه بَوو) هُم بَوِيَان (٢١) فَهَلْ جَا عَسَيْتُمْ دُورْنِيَه إِنْ تَه گَه رَ تَوَلَّيْتُمْ پَشْت هَه لَكَه ن

أَنْ كَه تُفْسِدُوا فَه سَاد و خَرَاپَه بَلَاوَكَه نَه وَه فِي لَه ، لَه ناو الْأَرْضُ زَه وِي وَتَقَطَّعُوا و بِيچَرِنِن

أَرْحَامَكُمْ پَه يوه نَدِي رُوحَم وَخِزْمَايَه تِي (٢٢) أُولَئِكَ تَه وَاوَن الَّذِينَ تَه وَاوَنَه ن

لَعَنَهُمْ لَه عَنَه تِي لِي كَرْدُوون و يِي بَه شِي كَرْدُوون لَه رَه حَمَه تِي خُوي اللَّهُ خُودَا فَأَصَمَّهُمْ جَا كَه رِي كَرْدُوون وَأَعْمَى و كُوتِرِي كَرْدُوه

أَبْصَرَهُمْ بِيْنَايِيَه كَانِيَان (٢٣) أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ثَايَا رَانَا مِيْنِيْن و وَرْدَنَابَنَه وَه لَه الْقُرْآنُ قُورْثَان و كَه لَامِي خُودَا أَمْ يَان عَلِي لَه سَه ر

قُلُوبٌ دَلَه كَانِيَان (ههيه) أَقْفَالَهَا كُوت و زَنْجِيْرَه كَانِيَان (٢٤) إِنْ بَه دَلْنِيَايِي الَّذِينَ تَه وَاوَنَه ي آرْتَدُوا هَه لَكَه رَانَه وَه عَلِي لَه سَه ر

أَدْبَرِهِمْ دُوَوَاوَه يَان مِّن لَه بَعْد دُوَاي مَا تَبَيَّن تَه وَه ي رُوونْبُوه وَه هُم لُويَان أَلْهَدِي رِي پَاسْت و هِيْدَايَه ت

الشَّيْطَانُ (تَه وَه) شَه يَطَان سَوَّل رَا زَانْدِيَه وَه وِثَاسَانِي كَرْد هُم بَوِيَان وَأَمَلِي و هِي وَاي تَهْمَه نَدْرِيژِي دَاوَه هُم بَوِيَان (٢٥)

ذَلِكَ تَه وِيَان بِأَنَّهُمْ بَه هُوي تَه وَه ي قَالُوا گُوتِيَان لِلَّذِينَ بَه تَه وَاوَنَه ي كَرِهُوا رَقِيَان بُوو لَه مَا نَزَلَ تَه وَه ي دَايِي بَه زَانْدُوه وَه اللَّهُ خُودَا

سُنْطِيْعُكُمْ لَه وُزُوه وَاوَنَه گُوتِرَپَه لَتَان دَه بِيْن فِي لَه بَعْض هَه نَدِي الْأَمْرُ كَارو فَه رِمَايَشْتَان وَاللَّهُ و خُودَا يَعْلَم دَه زَانِي

إِسْرَارَهُمْ شاردنهوه و په نهانكردنه كانيان (۲۶) فَكَيْفَ جا چونه إِذَا كَاتَى تَوَقَّتُمْ تهواويانيكرد ژيانيان (پړحيان كيشان)

الْمَلَكَةِ فريشته كان يَضْرِبُونَ ليدهدن له وُجُوهُمْ دهموو چاوه كانيان وَأَدْبَرَهُمْ و دوواوهيان (۲۷) ذَلِكَ تهويان

بِأَنَّهُمْ بههوى تهوهى أَتَّبِعُوا تهوان كهوتنه دواى مَا شَى أَتَخَطَّ توورهيكردوه اللَّهُ خُودَا وَكَرِهُوا و تهوان رقيان بوو له

رِضْوَنَهُ رهامه ندى تهو فَأَحْبَطَ ئيتر (خودا) پوچيكردهوه أَعْمَلَهُمْ كار و كردهوه كانيان (۲۸) أَمْ يَانَ حَسِبَ وايان زانيوه

الَّذِينَ تهوانهى فِي لهناو قُلُوبِهِمْ دلّه كانيان (ههيه) مَرَضَ نهخوشيك أَن كه لَنْ هه رگيز- يُخْرِجُ دهر(-نا) هينى و بهدهر(-نا) خا

اللَّهُ خُودَا أَضْغَنَهُمْ رِق و قينهيان (۲۹) وَلَوْ وَثَّهْ گهر نَشَاءَ بمانهوى لَا رَيْنَكُهُمْ تهوه بهدنيايى تهوانت نيشان ددهيين

فَلَعَرَفْتَهُمْ ئيتر به دنيايى دهيانناسى بِسِيمِهِمْ به سيمايان وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ و ههرده شيانناسى فِي له لَحْنُ ثاواز و چونه تي الْقَوْلُ گوفتار

وَاللَّهُ و خُودَا يَعْلَمُ ده زانئى و ئاگداره به أَعْمَلَكُمْ كار و كردهوه كانتان (۳۰) وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ و بهدنيايى تاقيتان ده كهينهوه حَتَّى تاكلو

نَعْلَمُ بزانيان و بناسئين الْمُجْهَدِينَ مواهيد و كوشش كاره كان مِنْكُمْ لهنگو وَالصَّابِرِينَ و ئارامگره كان

وَنَبْلُوا و تاقى بكهينهوه ودهربخهين أَخْبَارَكُمْ ههواله كانتان (۳۱) إِنَّ بهدنيايى الَّذِينَ تهوانهى كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروابوون

وَصَدُّوا و بهربهست وكو سپيان دانا عَنْ له سَبِيلِ رينگى اللَّهُ خُودَا وَشَاقُوا و ركابهريانكرد دژى الرُّسُولَ پينغه مبه ر مِنْ له

بَعْدَ دواى مَا تَبَيَّنَ تهوهى پروونبووهوه لَّهُمْ لؤيان اَلْهُدَى رپى راست و هيدايت لَنْ يَضُرُّوا هه رگيز-زهره ر (-نا) دن له اللَّهُ خُودَا

شَيْئًا به هيچ جوړئ وَسَيُحْبِطُ و لهوزوانهش پوچ ده كاتهوه أَعْمَلَهُمْ ههول و كار و كردهوه كانيان (۳۲) يَأْتِيهَا هؤ تهى

الَّذِينَ تهوانهى ءَامَنُوا پرواتان هيناهو أَطِيعُوا گوټرايه ئى بكه ن له اللَّهُ خُودَا وَأَطِيعُوا و گوټرايه ئى بكه ن له الرُّسُولَ پينغه مبه ر

وَلَا تَبْطُلُوا و به تال مه که نه وه **أَعْمَلْكُمْ** کار و کرده وه کانتان (۳۳) **إِنَّ** به دلنیا بی **الَّذِينَ** نه وانه ی **كَفَرُوا** کوفریانکرد و بی پروا بوون

وَصَدُّوا و به ربه ستیان دانا **عَنْ** له ، لی **سَبِيلِ** ریگای **اللَّهِ** خودا **ثُمَّ** و پاشان **مَاتُوا** مردن **وَهُمْ** له حالئ نه وان **كُفَّارًا** کافر بوون

فَلَنْ نه وه هه رگیز - **يَغْفِرُ** (-نا) بوری **اللَّهُ** خودا **لَهُمْ** لییان (۳۴) **فَلَا تَهِنُوا** جا بیتهزی و لاوازی نه کهن

وَتَدْعُوا و بانگهیشه (مه) کهن **إِلَى** بو **السَّلَامِ** ناشتی **وَأَنْتُمْ** و ئیوه **الْأَعْلَوْنَ** هه ره به رز و بلندن **وَاللَّهُ** و خودا **مَعَكُمْ** له گهل ئیویه

وَلَنْ وهه رگیز - **يَتَرَكُكُمْ** کهم (-نا) کاته وه **أَعْمَلْكُمْ** کار و کرده وه کانتان (۳۵) **إِنَّمَا** له راستیدا- **الْحَيَاةَ** زیانی **الدُّنْيَا** دونیا

لَعِبَ (-هه ر تهنها) گالته کردن **وَلَهُوَ** و رابویری و فره راموشیه **وَأَنْ** و نه گهر **تُؤْمِنُوا** پرواداری بکهن

وَتَشْتَقُوا و له خودا بترسن و پارێزکاری بکهن **يُؤْتِكُمْ** پیتان ده دات **أُجُورَكُمْ** پاداشتی خوتان **وَلَا يَسْأَلُكُمْ** و لیتان داوا ناکا

أَمْوَالَكُمْ مال و سامانه کانتان (۳۶) **إِنْ** نه گهر **يَسْأَلُكُمْ** لیتان داوا بکات **فِيْحِفُّكُمْ** جا پیداکری بکات له سه رتان

تَبَخَّلُوا (نه وه) رژدی و ره زیلی ده کهن **وَيُخْرِجُ** و به ده ردیخی **أَضْعَفُكُمْ** رک و قینه کانتان (۳۷) **هَآأَنْتُمْ** نه وه ئیوهن **هَؤُلَاءِ** نه وانیهی

تُدْعُونَ بانگده کرین **لِتُنْفِقُوا** تا به خشن **فِي** له **سَبِيلِ** ریگای **اللَّهِ** خودا **فَمِنْكُمْ** ئیتر له ئیویه هه یه **مَنْ** که سانیک

يَبْخُلُ رژدی و ره زیلی ده کات **وَمَنْ** و هه رکه سی **يَبْخُلُ** رژدی و ره زیلی بکا **فَإِنَّمَا** ئیتر هه ر نه وه **يَبْخُلُ** رژدی و ره زیلی ده کات

عَنْ له راست **نَفْسِهِ** نه فسی خوی **وَاللَّهُ** و خودا **الْغَنِيِّ** ته واو ده وله مهن دی بی نیازه **وَأَنْتُمْ** و ئیوهن **الْفُقَرَاءَ** فه قیر و نه دار

وَأَنْ و نه گهر **تَتَوَلَّوْا** پشته له کهن **يَسْتَبْدِلُ** ده تانگوریتنه وه به **قَوْمًا** قه ومیکی **غَيْرَكُمْ** غه یری ئیوه **ثُمَّ** پاشان **لَا يَكُونُوا** -

أَمْثَلَكُمْ وه ک ئیوه (-نابن) (۳۸)

سُورَةُ الْفَتْحِ سوره فتح

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنُ ئهوپهريبه بهزهي و ميهربان (ناويكي پيروزي خودايه) الرَّحِيمِ ئهوپهري بهخشنده (ناويكي پيروزي خودايه)

إِنَّا بهدَلْنِيَايَ ، بهراستی ئيمه فَتَحْنَا كَرْدَمَانَهوَه لَكَ بَوْتُو فَتَحْنَا كَرْدَنهوهيهك ي (سهركهوتنيكي) مُبِينَا ديار و ئاشكرا (۱)

لِيَغْفِرَ تَا خَوْشَبِيَّت لَكَ بَوْتُو اللَّهُ خُودَا مَا تَقَدَّمَ ئهوهي پيشوو مِنْ لَه ذَنْبِكَ گوناهاهكانت وَمَا و ئهوهي تَأَخَّرَ دوواكهوت

وَيُتِمَّ و تهواو بكات نِعْمَتُهُ خَيْر و يَز و ناز و نيعمهتي جوِي عَلَيْكَ لهسهرت وَيَهْدِيكَ و رَيْتَموونيت بكا بَو صِرْطًا شارينگاييني

مُسْتَقِيمًا راست و رهوان (۲) وَيَنْصُرَكَ و سهرت بخات اللَّهُ خُودَا نَصْرًا سهرخستننيكي عَزِيزًا بِالَا و بههيز (۳)

هُوَ ئهوَ خَوِي الَّذِي ئهوهيه أَنْزَلَ دايبهزاند السَّكِينَةَ هيمني و ئاسايش فِي بَو ناو قُلُوب دلهكاني الْمُؤْمِنِينَ بروادارهكان

لِيَزِدَادُوا تَا زياد بكهَن إِيْمَانًا باوهِر مَعَ لهگهل إِيْمَانِهِمْ برواي خوِيان وَلِلَّهِ و ههر هي خودايه جُنُود سهريازهكاني

الْأَسْمَوتُ ئاسمانهكان وَالْأَرْضُ و زهوي وَكَانَ و ههميشه اللَّهُ خُودَا عَلِيمًا تهواو زانا و ئاگادار حَكِيمًا تهواو كاريهجي (يه)

(۴) لِيَدْخُلَ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ بروادارهكان وَالْمُؤْمِنَاتُ و برواداراني (مئ) جَنَّتْ باخ و بهههشتاني تَجْرِي دروات مِنْ لَه

تَحْتَهَا ژيريذا الْأَنْهَرُ روبارهكان خُلِدِينَ ههتاهاهتايي ماوهَن فِيهَا لَي ، تاييدا وَيُكَفِّرُ وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ لَيَان سَيِّئَاتِهِمْ خراپهكانيان

وَكَانَ و پيشان ، ههميشه ذَلِكَ تهويان عِنْدَ لای اَللّٰهُ خودا فَوْزًا دهستكه وتنتيكي عَظِيمًا گه وره (۵)

وَيُعَذِّبُ و عه زاب و ته شكه نجه ده دات اَلْمُنْفِقِينَ دوو پرووه كان وَالْمُنْفِقَاتِ و اَلْمُنْفِقَاتِ

وَالْمُشْرِكِينَ و موشرېك و هاوبه شدانه ران (مټينه كان) وَالْمُشْرِكُ و موشرېك و هاوبه شدانه ران (مټينه كان) اَلظَّالِمِينَ

بِاللّٰهِ به خودا ظَنَّ ظَنّ اَلْسَوْءِ خراپه و نابوودی عَلَيْهِمْ به سهريان ، بُو سهريان ، له سهريان دَائِرَةً دَائِرَةً اَلْسَوْءِ خراپه و نابوودی

وَعَظِبَ و عَظِبَ اَللّٰهُ خودا عَلَيْهِمْ به سهريان ، بُو سهريان ، له سهريان

وَلَعَنَهُمْ و له عنه تي ليكردوون و بيبه شي كردوون له ره حمه تي خوِي وَاَعَدَّ و ئاماده يكردوه لَهُمْ بُوِيان جَهَنَّمَ دُوزَخ و سَاءَتْ و سَاءَتْ

مَصِيرًا مَصِيرًا (۶) وَلِلّٰهِ بُو خودايه جُنُودَ سهريازه كاني اَلسَّمَوَاتِ ئاسمانه كان و اَلْأَرْضِ و زهوي و كَانَ و ههميشه

اَللّٰهُ خودا عَزِيزًا بِالْاِ و به هيز حَكِيمًا ته واو كاريه جي (يه) (۷) اِنَّا بِيُغُومَانِ ئَيْمِه اَرْسَلْنَاكَ تَوْمان نارد شَهِدًا شايه ت

وَمُبَشِّرًا و موژده به خش وَنَذِيرًا و بیدار كهر و ترسینه ر (۸) لَتُؤْمِنُوا لَتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ به خودا و رَسُولِهِ و پيغه مبه ره كه ي

وَتَعَزَّزُوا و تُعَزَّزُوا و تَوَقَّرُوا و تَوَقَّرُوا و تَوَقَّرُوا و تُبَاكِ رَاگرن و ته سبيحاتي بكنه بُكْرَةً به يانيان وَأَصِيلًا و ئيواران (۹)

إِنِّ بَدَلْنِيَّيَ اَلَّذِينَ ته وانه ي يَبَايِعُونَكَ به يعه تيان پيډه داي اِنَّمَا له راستيدا ته نها يَبَايِعُونَ اَللّٰهُ خودا يَدَ يَدِ اَللّٰهُ خودا

فَوْقَ له سه ر سه ر اَيْدِيَهُمْ دهسته كانيان فَنَ جا ته وه ي نَكْتُ نَكْتُ فَاِنَّمَا ئيتر هه ر ته وه يَنَكْتُ يَنَكْتُ عَلَيَّ له سه ر

نَفْسِهِ نَفْسِهِ وَمَنْ و كَي اَوْفَى اَوْفَى بِمَا به وه ي عَهْدَ عَهْدَ عَلَيْهِ له سه ري اَللّٰهُ خودا فَسَيُؤْتِيهِ فَسَيُؤْتِيهِ

أَجْرًا پاداشت و دهسته قَيِّ عَظِيمًا گه وره (۱۰) سَيَقُولُ له داهاتوا ده لَين لَكَ بُوْتُو اَلْمُخْلَفُونَ دواكه وته و به جيماوه كان

مِنْ لَهُ الْأَعْرَابُ عاره به دهشته کیه کان شَغَلْتَنَا شَغَلْتَنَا أَمْوَلُنَا أَمْوَلُنَا وَأَهْلُونَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ فَاسْتَغْفِرْ لَنَا بُوْ ئِیمه (یه)

يَقُولُونَ ئه وان ده لَین بِالْأَسْنَتِیْهِمْ بِالْأَسْنَتِیْهِمْ مَا لَیْسَ نِیهِ فِیْ لَهُ ، له ناو قُلُوبِهِمْ دله کانیان قُلْ بَلَى فَمَنْ جَا ئه وهی یَمْلِکَ یَمْلِکَ

لَكُمْ بُوْتَانِ مَنْ لَهُ اللَّهُ خُودَا شَیْئًا شَیْئًا إِنْ إِنْ أَرَادَ أَرَادَ بِكُمْ بِكُمْ ضَرًّا ضَرًّا أَوْ یَانِ أَرَادَ أَرَادَ بِكُمْ بِكُمْ نَفْعًا نَفْعًا

بَلْ بَه لکو کَانَ بُوو اللَّهُ خُودَا بِمَا بَه وهی تَعْمَلُونَ ئِیوه ده یکه ن خَیْرًا ته واو زانای ورد و درشتی (۱۱) بَلْ بَه لکو

ظَنَنْتُمْ گومان تان کرد أَنْ که لَنْ هه رگیز- یَنْقَلِبْ یَنْقَلِبْ الرَّسُولُ پیغه مبه ر وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى بُو لای ، به ره و

أَهْلِهِمْ که س و کاریان أَبَدًا به نه براوه یی وَزَیْنٍ و رازان دراوه ته وه ذَلِكْ ئه ویان فِیْ لَهُ ، له ناو قُلُوبُكُمْ دله کان تان

وَوَظَنَنْتُمْ و گومان تان کرد ظَنَّ ظَنَّ السَّوَاءِ خراپه و نابوودی وَكُنْتُمْ و...بوون قَوْمًا قه ومیک بُورًا بُورًا (۱۲) وَمَنْ و هه رکه سی

لَمْ هه رگیز نه یُؤْمِنُ یُؤْمِنُ بِاللَّهِ به خودا وَرَسُولِهِ و پیغه مبه ره که ی فِإِنَّا ئِیتر ئِیمه أَعْتَدْنَا ئاماده مان کرده

لِلْكَافِرِينَ بُو بیپروا و کافره کان سَعِیرًا سَعِیرًا (۱۳) وَلِلَّهِ هه موو هی خودایه مُلْکُ خاوه نداری و پادشایی السَّمَوَاتِ ئاسمانه کان

وَالْأَرْضِ و زهوی یَغْفِرْ ئه به خشی و ده بووری لَنْ له وهی یَشَاءُ ئه و ده یه ویت وَیُعَذِّبُ و عه زاب و ئه شکه نجه ده دات

مَنْ ئه وهی یَشَاءُ ئه و بیه ویت وَكَانَ و هه میشه اللَّهُ خُودَا غَفُورًا ئه وپه ری لیپووردهی رَحِیمًا ئه وپه ری به زه یی بووه (۱۴)

سَیَقُولُ له وهولا - الْمَخْلُفُونَ دواکه وته و به جیما وه کان (-ده لَین) إِذَا کَانَ أَنْطَلَقْتُمْ درچوون إِلَى بُو ، بُو لای

مَغَانِمٍ ده سته که وته کانی جه نگ لِتَأْخُذْوهَا تا کوو بیبه ن ذَرُونَا لیمانگه رَیْنِ تَتَّبِعُكُمْ دواتان بکه ووین یُرِیدُونَ ده یانه وئ و نیازمه ندن

أَنْ که یُذِلُّوا بگو رَیْنِ کَلِمَ قسه ی اللَّهُ خُودَا قُلْ بَلَى لَنْ هه رگیز- تَتَّبِعُونَا دوا مان (-نا) که ووون کَذَلِكُمْ ئاوها ی قَالَ گووته

الله خودا من له قَبْلَ پيشا فَيَقُولُونَ نَتَرْتَهُوا دَوَائِي دَهْلَيْنِ بَلْ نَا ، بهلكو تَحْسُدُونَآ نَتُوه نِيرَهِي دَهْبَن پِيْمَان بَلْ نَا ، بهلكو

كَانُوا نَهْوَانِ- لَا يَفْقَهُونَ تَيْنَه دَه گَه يَشْتَن إِلَّا مَه گَهَر قَلِيلًا كَه مَيِّك (نَه بَي) (١٥) قُلْ بَلَى لِّلْمُخَلَّفِينَ بِهِ جِيْمَاوَه كَانِ مِنْ لَه

الْأَعْرَابِ عَارِبَه دَه شْتَه كِيَه كَان سَتْدَعُونَ به و زَوَانَه بَان گَدَه كَرْتِيْن إِلَى بُو ، بُولَی قَوْمِ قَه و مَيِّكِي أَوَّلِي خَاوَه

بَأْسٍ زَهْبِر وَ زَهْنَك (يَكِي) شَدِيدٍ زُور تَوْنَد تُقَاتِلُونَهُمْ دَه جَه نَگَن لَه گَه لِيَان أَوْ يَان يُسَلِّمُونَ نَهْوَانِ مُوسَلِّمَان وَ مَلَكَه چ دَهْبَن

فَإِنْ جَا نَه گَهَر تُطِيعُوا گَوِيْرَايَه لِي بَكَهَن يُؤْتِكُمْ پِيْتَان دَه دَاتِ اللهُ خُودَا أَجْرًا پَادَا شَت وَ دَه سْتَحَقِّ حَسَنًا چَاك وَ بَاش

وَإِنْ وَ نَه گَهَر تَوَلَّوْا پَشْتَه لَكَهَن كَا هَه رَچُون تَوَلَّيْتُمْ پَشْتَتَان هَه لَكِرْد مِنْ لَه قَبْلَ پيشا يُعَذِّبُكُمْ عَزَابَ وَ سَزَاتَان دَه دَاتِ

عَذَابًا عَزَابَ وَ نَه شَكَه نَجَه يَه كِي أَلِيمًا زُور به نَا زَار (١٦) لَيْسَ نِيَه عَلَى لَه سَهَر الْأَعْمَى كَوِيْر حَرَجٌ نَارَه حَه قِي وَ ئِي حِرَاجِي

وَلَا عَلَى وَ نَه لَه سَهَر الْأَعْرَجِ شَهْل حَرَجٌ نَارَه حَه قِي وَ ئِي حِرَاجِي وَلَا عَلَى وَ نَه لَه سَهَر الْمَرِيضِ نَه خُوش

حَرَجٌ نَارَه حَه قِي وَ ئِي حِرَاجِي وَمَنْ وَ هَه رَكَه سِي يُطْعِمُ بَكَات گَوِيْرَايَه لِي اللهُ خُودَا وَرَسُولُهُ وَ پِيْنَه مَبَه رَه كَه يَدْخُلُهُ دَه يَخَاتَه نَاو

جَنَّتْ بَاخ وَ به هَه شَتَانِي تَجْرِي دِرَوَاتِ مِنْ لَه نَحْتَهَا زَيْرِيْدَا الْأَنْهَرُ رَوْبَارَه كَان وَمَنْ وَ هَه رَكَه سِي يَتَوَلَّ پَشْتَه لَكَاتِ

يُعَذِّبُهُ عَزَابَ وَ سَزَاي دَه دَاتِ عَذَابًا عَزَابَ وَ نَه شَكَه نَجَه يَه كِي أَلِيمًا زُور به نَا زَار (١٧) لَقَدْ سَوِيْنَدِيْ بِه دَلْنِيَايِي رَضِيْ پَا زِي بُوو

الله خودا عَنْ لَه الْمُؤْمِنِينَ بِرَوَادَرَه كَان إِذْ نَه وَكَاتَه ي كَه يَبَايَعُونَكَ بِه يَه عَهْدِيَان پِيْنَه دَاي سَوِيْنَدِيْ لَه زَيْرِ الشَّجَرَةِ دَارَه كَه

فَعَلِمَ نَتَرْتَهُ زَانِي (چِي هَه يَه) مَا فِي لَه ، لَه نَاو قُلُوبِهِمْ دَلَه كَانِيَان فَأَنْزَلَ نَه وَه بُوو دَايِبَه زَانَدِ السَّكِينَةِ هَيْمَنِي وَ نَاسَايش

عَلَيْهِمْ به سَه رِيَان ، بُو سَه رِيَان وَأَثْبَتَهُمْ وَ پَادَا شَتِي دَانَه وَه فَتَحَا نَا زَاد كَرْدَن وَ كَرْدَنَه وَه وَ سَه رَكَه وَ تَنِيْ كِي قَرِيْبًا نَزِيَك (١٨)

وَمَغَانِمَ و دهسکهوتی جهنگی کَثِيرَةً زُور يَأْخُذُونَهَا دهیبهن و کَانَ و ههمیشه اَللّٰهُ خُودَا عَزِيزًا بَالَا و بهیژ

حَكِيمًا تهواو کاربهجی (یه) (۱۹) وَعَدَكُمْ بهئینی به ئیوه داوه اَللّٰهُ خُودَا مَغَانِمَ دهسکهوتهی جهنگی کَثِيرَةً زُور

تَأْخُذُونَهَا دهیبهن فَعَجَلَ ئیتر پینشی خست لَكُمْ بۆتان هَذِهِ ئهوه وَكَفَّ گرتیهوه اَيَّدِي دهستی اَلنَّاسَ خه لک

عَنْكُمْ لیتان وَلِتَكُونَ و تا ببیت به ءَايَةً نیشانهی گهوره لِلْمُؤْمِنِينَ بۆ پرواداران وَيَهْدِيكُمْ و رینموونیتان بکات بۆ

صِرَاطًا شارینگاییکی مُسْتَقِيمًا راست و رهوان (۲۰) وَآخِرَى و هی تر لَمْ تَقْدِرُوا دهستان پینه گهیشته و تواناو نه بوو

عَلَيْهَا لهسهری قَدْ به دنیایی اَحَاطَ ئاگاداره و دهویداره اَللّٰهُ خُودَا بِهَا یی و کَانَ و ههمیشه اَللّٰهُ خُودَا عَلَيَّ لهسهر کُلَّ ههموو

شَيْءٍ شتیک قَدِيرًا تهواو تواناداره (۲۱) وَلَوْ و نه گهر قَتَلْتُمْ جهنگان له گه لتان اَلَّذِينَ ئهوانهی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بی پروابوون لَوْلَا ئهوه به دنیایی پشتیان هه نده کرد اَلْأَدْبَرَ دوواوه یان ثُمَّ پاشان لَا يَجِدُونَ نادۆزنه وه

وَلِيًّا دۆست و پشتیوانی وَلَا نَصِيرًا و نه سه رخهر و یارمه تدهری (۲۲) سُنَّةً یاساو وسونه تی ههمیشه یی اَللّٰهُ خُودَا يَه اَلَّتِي لهوانهی

قَدْ به دنیایی خَلَّتْ به سه رچوون و نه مان مِّنْ له قَبْلَ پيشا وَلَنْ وهه رگیز - تَجِدَ (-نا) دۆزیته وه لِسُنَّةً بۆ یاسای ههمیشه یی

اَللّٰهُ خُودَا تَبْدِيلًا گۆرانیکی (۲۳) وَهُوَ ههر ئهوخوی اَلَّذِي ئهو زاته یه که كَفَّ بهست و گرتیه وه اَيَّدِيْهِمْ دهسته کانیان

عَنْكُمْ لیتان وایدیکم و دهسته کانتان عَنْهُمْ لیان بَطْنٍ له ناوجه رگهی مَكَّةَ شاری مه کهه مِّنْ له بَعْدَ دواى ئهوه ی اَنَّ که

أَظْفَرَكُمْ ئیوهی سه رخست عَلَيْهِمْ له سهریان ، به سهریان و کَانَ و ههمیشه اَللّٰهُ خُودَا بِمَا بهوه ی تَعْمَلُونَ ئیوه دهیکه ن

بَصِيرًا تهواو تهواو بینایه (۲۴) هُمْ ههر ئهوان اَلَّذِينَ ئهوانهی كَفَرُوا کوفریانکرد و بی پروابوون وَصَدُّوْكُمْ و ئیوه یان گپرایه وه

عَنْ لَه الْمَسْجِدَ مَرْكَهَوْتِ الْحَرَامَ پِرۆز (كه عبهی پِرۆز) وَالْهَدْيِ وَ نَاژَه لِي قوربانِي مَعْكُوفًا (پِیلِگیراوه) أَنْ كه يَبْلُغْ بگات به

مَحَلَّهُ شُوئِي خَوِي وَلَوْلَا رِجَالٌ وَ نَه گهر پیاوانیک نه بووا مُؤْمِنُونَ پروادارن وَ نِسَاءً وَ نافرەتانی مُؤْمِنَتٌ پروادارن لَمْ نه تان

تَعْلَمُوهُمْ دهناسین أَنْ كه تَطَّوَّهُمْ پِی بنینه سه ریان فَتْصِييْكُمْ جا به رتانهوئی و تووشتان بَیت مِنْهُمْ لهوان مَعْرَةً نازار و گوناھي

بِغَيْرِ به بِي عِلْمٍ زانین و ئاگاداری لِيَدْخُلْ تا - اللَّهُ خودا فِي (-بخاته) ناو رَحْمَتِهِ ميهره باني خَوِي (له به ههشت) مَنْ نه وهی

يَشَاءُ نهو بيهوئیت لَوْ نه گهر تَزَيَّلُوا ليكجيا بوا نه وه لَعَذَّبْنَا به دُنْيَاي عه زاب و نه شكه نجه مان دادا الَّذِينَ نهوانه ي

كَفَرُوا كوفريانكرد و بِي پروابوون مِنْهُمْ لهوان عَذَابًا عه زاب و نه شكه نجه يه كي اَلَيْمًا زور به نازار (٢٥) إِذْ نهو بوو كه

جَعَلَ داينا الَّذِينَ نهوانه ي كَفَرُوا كوفريانكرد و بِي پروابوون فِي له ناو قُلُوبِهِمْ دلنه كانيان اَلْحِمِيَّةَ ده مارگيري حِمِيَّةَ ده مارگيري

اَلْجَهْلِيَّةَ نه زاني و نه فامي فَأَنْزَلَ و دايبه زاند اللَّهُ خودا سَكِينَتَهُ هَيْمَنِي وَ ئارامي عَلَى بُو سهر رَسُولُهُ پينغه مبه ره كه ي

وَعَلَى وَ بُو سهر الْمُؤْمِنِينَ پرواداره كان وَالزَّمَمَ وابه سته ي كردن به كَلِمَةً وته ي اَلتَّقْوَى خوادترسي و پاريزكاري وَكَانُوا وَ -

أَحَقَّ شايسته تر (-بوون) بِهَا يِي وَأَهْلَهَا وَ مالي نهو بوون وَكَانَ وَ هه ميشه اللَّهُ خودا بِكُلِّ به هه موو شَيْءٍ شتِي

عَلِيمًا تهواو زانا و ئاگاداره (٢٦) لَقَدْ سوئند بِي به دُنْيَايِي صَدَقَ به راستي گيَرا (هينايه جي) اللَّهُ خودا رَسُولُهُ (بُو) پينغه مبه ره كه ي

الرُّءْيَا خه ونه كه ي بِالْحَقِّ به حه ق و راستي لَتَدْخُلَنَّ به دُنْيَايِي ده چنه ناو الْمَسْجِدَ مَرْكَهَوْتِ الْحَرَامَ پِرۆز (كه عبهی پِرۆز)

إِنْ نه گهر شَاءَ - اللَّهُ خودا (-ويستی) ءَامِنِينَ به ئارامي و بِي ترس مُحَلِّقِينَ تراشيوتانه رُءُوسَكُمْ سه ره كانتان

وَمُقَصِّرِينَ و كورنكه ره وهن لَا تَخَافُونَ ناترسن فَعَلِمَ ئيتر زاني مَا لَمْ تَعْلَمُوا نهو ي ئيوه ي نه تان زاني جَعَلَ جا - مِنْ -

دُون جگه(-له) ذَلِك ئهويان فَتَحًا سهركهوتتيك ي قَرِيْبًا نزيك (٢٧) هُو ئهوه الَّذِي ئهوهي اَرْسَلَ ههنا ردي

رَسُولُهُ پيغه مبه ره كه ي بِالْهَدْيِ به رينمووني وَدِين و ئاين ي الْحَقَّ حهق وراست لِيُظْهِرَهُ تا سه رييخات عَلَي له سه ر

الَّذِينَ ئهوهي ئاينه كُلَّ هه ره هه مووي وَكَفَى و به سه سه بِاللّٰهِ خودا شَهِيدًا شايه ت (ب) (٢٨) مُحَمَّدٌ موحه ممه د

رَسُولٌ پيغه مبه ري اللّٰهُ خودا يه وَالَّذِينَ و ئهوانه ي مَعَهُ له گه ل ئه و ن اَشِدَّاء توند و تيزن عَلَي له سه ر الْكُفَّار كاهره كان

رَحْمَاء (ئهوان) به زه ييدارن بَيْنَهُمْ له نيوان خويان تَرَهُمْ ده يانبيني رُكْعًا له كر نو شدن سَجْدًا به ده م كر نو شه وه يَبْتَغُونَ ده خوازن

فَضْلًا زيده چاكه ي مِّن له اللّٰهُ خودا وه وَرِضُونًا له گه ل په زامه ندي سِيَمَاهُمْ سيما و ئاكاريان فِي له وُجُوْهِهِمْ ده م و چاويانه

مِّن له اَثَرٌ جيكه وته ي السُّجُود سوژده بردن ذَلِك ئهويان مَثَلَهُمْ نمونه يان فِي له ناو

التَّوْرَةِ تهورات (نامه ي ئاسماني ناردراو بو موسا) وَمَثَلَهُمْ و نمونه يان فِي له ، له ناو الْاِنْجِيل ئينجيل (نامه ي ئاسماني ناردراو بو عيسا)

كَرَّع وهك روه كيک اَخْرَج ده ريكرد (ب) شَطْرُ چه كه ره ي قَاَزَرَهُ جا پالپشتيكرد (ب) فَاسْتَغَاظ ئيتر ئه ستور و به هيژ بووييت

فَاسْتَوَى جا راست وه ستاي عَلَي له سه ر سُوقِهِ قه ده كه ي يَعْجَب سه رسام بكات الزَّاع كشتياران لِيَغِيْظ تاداخ و مه راق بدا

يِهِم يني الْكُفَّار كاهره كان وَعَد - اللّٰهُ خودا (-به ئيني داوه) به الَّذِينَ ئه و(كه س) انه ي اٰمَنُوا بروايان هينا وَعَمِلُوا و كر دوويانه

الصَّلٰحَتُ كارو كرده وه چاكه كان مِنْهُمْ له وان مَغْفِرَةً ليخوش بوونيک وَأَجْرًا و پاداشتيك ي عَظِيمًا زور گه و ره و مه زن (٢٩)

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ سوره قی الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ خُودا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌رببه به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوئیکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیرۆزی خودایه)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ؤهوانه‌ی ؤامِنُوا بَرواتان هیناوه لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ نِیَوَانِ يَدَيِ اللَّهِ خُودا

وَرَسُولِهِ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی وَاتَّقُوا بترسن وپارتیزکاربن له اللَّهِ خُودا إِنَّ به‌دلنیاپی اللَّهِ خُودا سَمِيعٌ زور بیسه‌ری

عَلِيمٌ ته‌واو زانا و ئاگداره (۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ؤهوانه‌ی ؤامِنُوا بَرواتان هیناوه لَا تَرْفَعُوا به‌رزمه‌که‌نه‌وه

أَصْوَتَكُمْ ده‌نگه‌کانتان فَوْق له‌سه‌ر سه‌ر صَوْت ده‌نگی النَّبِيِّ پیغه‌مبه‌ر وَلَا تَجْهَرُوا و بلندگوپی مه‌که‌ن لَهُ بَوَى ، بۆئه‌و

بِالْقَوْلِ به‌گوفتار جَهْر وه‌ک بلند بیژی بَعْضُكُمْ هه‌ندیکتان لِبَعْضٍ له‌سه‌ر هه‌ندیک أَنْ نه‌کا تَحْبَطُ بوجه‌ل بیته‌وه

أَعْمَلَكُمْ کار وکرده‌وه‌کانتان وَأَنْتُمْ و ئیوه لَا تَشْعُرُونَ هه‌ستپینه‌که‌ن (۲) إِنَّ به‌دلنیاپی الَّذِينَ ؤهوانه‌ی

يَغْضُونَ كَز و که‌م ده‌که‌نه‌وه أَصْوَتَهُمْ ده‌نگه‌کانیان عِنْد لای رَسُول پیغه‌مبه‌ری اللَّهِ خُودا أُولَئِكَ ؤهوانن الَّذِينَ ؤهوانه‌ی

أَمْتَحَنَ - اللَّهُ خُودا (-تاقیکردۆته‌وه) قُلُوبَهُمْ ده‌له‌کانیان لِلتَّقْوَى بۆ پارتیزکاری و خُودا ترسی لَهُمْ بۆیان ۰هه‌یه) مَغْفِرَةً لیبووردنیک

وَأَجْرٍ و پاداشتیک‌ی عَظِيمٍ زور گه‌وره و مه‌زن (۳) إِنَّ به‌دلنیاپی الَّذِينَ ؤهوانه‌ی يَنَادُونَكَ بانگت ده‌که‌ن مِنْ له

وَرَاءِ پشت‌ی الْحُجُرَاتِ ژووره‌کان أَكْثَرُهُمْ زوربه‌یان لَا يَعْقِلُونَ تیناگه‌ن و هۆش ناکه‌ن (۴) وَلَوْ وَئه‌گه‌ر أَنَّهُمْ ؤهوان

صَبَرُوا دانیان به‌خوداگرتبا و ئارامیانگرتبا حَتَّى تاكو تَخْرُجُ ده‌ریجی إِلَيْهِمْ بۆیان ، بۆلایان لَكَانَ ئه‌وه- خَيْرًا چاکه و خیرتر (-ده‌بوو)

لَهُمْ بۆ ئه‌وان وَاللَّهُ و خُودا غَفُورٌ ئه‌وپه‌ری لیبورده‌یه رَحِيمٌ ئه‌وپه‌ری میهره‌بان و به‌زه‌یه (۵) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ؤهوانه‌ی

ءَامَنُوا بِرِوَاتَانِ هَيْنَاوَه **إِنْ** ئه گهر **جَاءَ كُمْ** هات بۆ ئێوه **فَاسِقٌ** فاسق و (گوینه ده ریک به دین) **يَنْبِئُ** به هه وائیکی گرن گ

فَتَبَيَّنُوا ئه وه لی بیی چنه وه **أَنْ** نه کا **تُصِيبُوا** بدن له **قَوْمًا** نه ته وه و کومه ئیک **بِجَهْلَةٍ** به نه فامیی **فَتُصْبِحُوا** ئیتر - **عَلَى** له سه ر

مَا فَعَلْتُمْ ئه وه ی کردتان **نَدِمِينَ** په شیمان (-بین) (٦) **وَأَعْلَمُوا** و بزائن **أَنَّ** که **فِيكُمْ** له ناو ئێوه دایه **رَسُولٌ** پیغه مبه ری

اللَّهُ خودا **لَوْ** ئه گهر **يُطِيعُكُمْ** گوێرا په لتان بکات **فِي** له **كَثِيرٍ** زۆر **مِنْ** له **الْأَمْرِ** کار و فه رمایشته کان

لَعَنَتُمْ ئه وه به دنیای ی تووشی گه رو گرت و زه حمه تی ده بوون **وَلَكِنْ** به لام **اللَّهُ** خودا **حَبَّ** خۆشه و یستی کردوه **إِلَيْكُمْ** بۆتان

الْإِيمَنُ بر واداری **وَزَيْنُهُ** و رازاندیتیه وه **فِي** له ، له ناو **قُلُوبِكُمْ** دله کانتان **وَكَرَّ** و ناحه زی کردوه **إِلَيْكُمْ** بۆتان

الْكُفْرُ کوفر و بیروای **وَالْفُسُوقُ** و ده رچوون (له دین) **وَالْعَصِيَانُ** و یاخیبوون **أُولَئِكَ** و ئه وان **هُمْ** هه خو یان

الرُّشْدُونَ راسته ری و ریناسه کان (٧) **فَضْلًا** زیده چاکه یی **مِنْ** له **اللَّهُ** خودا **وَنِعْمَةً** و ناز و نیعه تی **وَاللَّهُ** و خودا

عَلِيمٌ ته واو زانا و ئاگدار ه **حَكِيمٌ** ته واو کار به جی (یه) (٨) **وَإِنْ** و ئه گهر **طَائِفَتَانِ** دووده سته و کومه ل **مِنْ** له

الْمُؤْمِنِينَ بر واداره کان **أَقْتُلُوا** که و تنه جه نگ و کوشتاری په کتر **فَأَصْلَحُوا** ئه وه چاک بکه نه وه **بَيْنَهُمَا** له نیوانیان **فَإِنْ** جا ئه گهر

بَغَتْ ده ستر ئیژی و سنوور به زینی کرد **إِحْدَهُمَا** په کتیکیان **عَلَى** له سه ر **الْآخَرَى** ئه وه ی تر **فَقَتِلُوا** ئه وه بجه نگن له در **الَّتِي** ئه وه ی

تَبَغَّى ده ستر ئیژی و زو لم ده کات **حَتَّى** تا کو **تَفِيءَ** دیته وه ژێربار **إِلَى** بۆ لای ، به ره و **أَمْرٌ** فه رمانی **اللَّهُ** خودا **فَإِنْ** جا ئه گهر

فَاءَتْ ها ته وه ژێربار **فَأَصْلَحُوا** ئه وه چاک بکه نه وه **بَيْنَهُمَا** له نیوانیان **بِالْعَدْلِ** به داد په روهری **وَأَقْسَطُوا** و داد گهرین **إِنَّ** به دنیای ی

اللَّهُ خودا **يُحِبُّ** خۆشی ده ویت **الْمُقْسِطِينَ** داد په روهران (٩) **إِنَّمَا** له راستیدا ته نها **الْمُؤْمِنُونَ** بر واداره کان **إِخْوَةٌ** بران

فَأَصْلَحُوا جَا چاک بکه نه وه بَيْنَ نِيوان أَخَوَيْكُمْ براكانتان وَاتَّقُوا بترسن وپاريزکارين له اَللّٰهُ خُودا لَعَلَّكُمْ به لکو ئيوه

تُرْحَمُونَ روحمتان پيډه کړئ و خُودا به زه يې پيټان ديت (۱۰) يٰٓاَيُّهَا هُوَ ئه ي اَلَّذِينَ ئه وانه ي ءَامِنُوا بروتان هيناوه

لَا يَسْخَرُ گالته نه کات قَوْمَ قهوميک مِّنْ به قَوْمَ قهوميک عَسَىٰ به لکه اَنْ که يَكُونُوا ئه وان- خَيْرًا چاکتر (-بن) مِّنْهُمْ له وان

وَلَا نِسَاءً و نه ئا فره تانيک يش مِّنْ له نِسَاءً ئا فره تان (ي تر) عَسَىٰ به لکه اَنْ که يَكُنَّ ئه وان- خَيْرًا چاکتر (-بن) مِّنْهُمْ له وان

وَلَا تَلْبِزُوا و به قسه و وبه ئا ماز ه ش يه ک مه شکن نه وه و گالته مه که نه به اَنْفُسَكُمْ خُونان وَلَا تَتَّبِعُوا و سوکايه تي مه که نه

بِالْأَلْقَبِ به له قه ب و ناو و نا توره لينان بِئْسَ خه راپترين الْأَسْمَ ناو ه اَلْفُسُوق ده رچوون له فه رمانی خُودا و دين بَعْدَ له دواي

الْإِيمَنُ بپروا و ئيمان وَمَنْ و هه رکه سي لَمْ - يَتَّبِ توبه (-نه) کات فَأُولَٰئِكَ ئه وه ئه وان هُمْ هه ر ئه وان اَلظَّالِمُونَ سته مکاره کان

(۱۱) يٰٓاَيُّهَا هُوَ ئه ي اَلَّذِينَ ئه وانه ي ءَامِنُوا بروتان هيناوه اَجْتَنِبُوا خو دووربگرن له كَثِيرًا زوريک مِّنْ له اَلظَّنَّ گومان

إِنَّ به دلنيايى بَعْضُ هه نديک اَلظَّنَّ گومان إِيْمًا تاوان ه و و لَا تَجَسَّسُوا مه گه رين به دواي عه ي ب و عار و جاسوسي مه که نه

وَلَا يَغْتَبِ و له پاشه مله باسې خراپه مه که نه بَعْضُكُم هه نديکتان بَعْضًا (هي) هه نديکي (تر) أَيُّحِبُّ ئايا حه زده کات اَحَدُكُمْ يه کيکتان

اَنْ که يَأْكُلْ بخوات لَحْمَ گوشتي أَخِيه براهي مَيِّتًا به مردووي فَكَرِهْتُمُوهُ ئه وه حه زيلينا که نه وَاتَّقُوا و بترسن وپاريزکارين له

اَللّٰهُ خُودا إِنَّ به دلنيايى اَللّٰهُ خُودا تَوَّابٌ زور قبولکاری توبه ي رَحِيمٌ ئه وپه ري ميه ره بان وبه به زه بيه (۱۲) يٰٓاَيُّهَا هُوَ ئه ي

النَّاسُ خه لکينه اِنَّا به دلنيايى ، به راستي ئيمه خَلَقْنٰكُمْ ئيوه مان خولقاندوه مِّنْ له ذَكَرَ نيريک وَأُنثَى و ميټيک

وَجَعَلْنٰكُمْ و ئيوه مان کړدوه به شُعُوبًا چه نده ها گهل وَقَبَائِلَ و چه نده ها هوژ

لِتَعَارَفُوا تا له گه ل يه ک په يوه ندى ببه ستن و يه ک بناسن **إِنَّ** به د نيايي **أَكْرَمَكُمْ** به ريز ترينتان **عِنْدَ** لای **اللَّهِ** خدا

أَتْقَمَكُمْ پاريز گار ترين و له خود اتر ساو ترين تانه **إِنَّ** به د نيايي **اللَّهُ** خدا **عَلِيمٌ** ته واو زانا و ناگاداري **خَيْرٌ** ته واو زانا به ورد و در شته کان ه

(۱۳) **قَالَتْ - الْأَعْرَابُ** عاره به ده شته کيه کان (-گوتيان) **ءَامَنَّا** پرومان هينا **قُلْ بَلَىٰ لَّمَّ** هه رگيز - **تُؤْمِنُوا** پرواتان (نه) هينا وه

وَلَكِنْ به لام **قُولُوا** بلين **أَسْلَمْنَا** ته سليم و موسلمان بووين و ملکه چ بووين **وَلَمَّا** وهيشتا - **يَدْخُلُ** (-نه) چووه **الْإِيمَنُ** پروا وئيمان

فِي (بؤ) ناو **قُلُوبِكُمْ** دله کانتان **وَإِنْ** و نه گهر **تُطِيعُوا** گوپرايه لي و طاعت بکه ن بؤ **اللَّهُ** خدا **وَرَسُولُهُ** و پيغه مبه ره که ي

لَا يَلَيْتُكُمْ که م ناکاته وه **مِنْ** له **أَعْمَلِكُمْ** (پاداشتي) کار و کرده وه کانتان **شَيْئًا** هيچ شتي **إِنَّ** به د نيايي **اللَّهُ** خدا

غُفُورٌ نه وپه پري لي بورده ي **رَحِيمٌ** نه وپه پري به خشنديه (۱۴) **إِنَّمَا** له راستيدا ته نها **الْمُؤْمِنُونَ** پرواداره کان **الَّذِينَ** نه و (که س) انه ي

ءَامِنُوا پروايان هينا **بِاللَّهِ** به خدا **وَرَسُولِهِ** و پيغه مبه ره که ي **ثُمَّ** پاشان **لَمَّا يَرْتَابُوا** گومان و دوو دنيان نه کرده

وَجَاهِدُوا و تيکو شاون و جيهاديان کرده **بِأَمْوَالِهِمْ** به مال و سامانيان **وَأَنْفُسِهِمْ** و به گياني خويان **فِي** له پيناو **سَبِيلِ** ريگاي **اللَّهُ** خدا

أُولَٰئِكَ نه وانه **هُمْ** خويان **الصَّادِقُونَ** راستگو يه کان ن (۱۵) **قُلْ بَلَىٰ أَتَعْلَمُونَ** ثايا ئيوه ناگ دده ن و فيري - **اللَّهُ** خدا (-ده که ن)

بِذِيكُم دهرباره ي دينه که تان **وَاللَّهُ** له کاتي خدا **يَعْلَمُ** ده زاني **مَا فِي** چي (هه يه) له **السَّمَوَاتِ** ناسمانه کان **وَمَا** و چي (هه يه)

فِي له ناو **الْأَرْضِ** زهوي **وَاللَّهُ** و خدا **بِكُلِّ** به هه موو **شَيْءٍ** شتي **عَلِيمٌ** ته واو زانا و ناگدار ه (۱۶)

يُؤْمِنُونَ نه وان مينهت ده که ن **عَلَيْكَ** له سه رت ، به سه رت **أَنْ** که **أَسْلَمُوا** موسلمان بوون **قُلْ بَلَىٰ لَا - تَمْنُوا** مينهت (-نه) که ن

عَلَيَّ له سه رمن **إِسْلَمْتُ** موسلمان بوونتان **بَلْ** به لکو **اللَّهُ** خدا **يَمُنُّ** مينهت ده کات **عَلَيْكُمْ** به سه رتان ، له سه رتان **أَنْ** که

هَدَلَكُم رَتْنَموونیکردن لِلْإِیْمَنِ بۆ پرواداری إِنْ ئەگەر کُنتُمْ - صَدِیْقِیْن راسْتگۆ (-بووبن) (۱۷) إِنْ بەدُنْیایی اللَّهِ خودا

يَعْلَم دهزانی غَیْب پەنھان و شاراوەکان ی السَّمَوَات ئاسمانەکان و الْأَرْض و زەوی وَاللَّهُ و خودا بَصِيرٌ بینای تەواوہ بِمَا بەوہی

تَعْمَلُونَ ئێوہ دەیکەن (۱۸)

سُورَةُ قَ سۆرەتی ق

بِسْمِ بهناوی اللَّهِ خودای الرَّحْمَنِ میهرەبان و الرَّحِيمِ به بەزەبی

قَ قاف وَالْقُرْآن سوئند بە قورئانی الْمَجِيد مەزن (پایەدار) (۱) بَلْ بەلکو عَجَبُوا سەرسام بوون أَنْ که جَاءَهُمْ بۆیان هات

مُنْذِرٌ ترسێنەرێک مِّنْهُمْ لەخۆیان فَقَالَ جا گووتیان الْكَافِرُونَ کافرەکان (ببێرواکان) هَذَا ئەوہ شَيْء شتیکی

عَجِيب سەیر (و سەمەرەییە) (۲) اِذْ ئَاثَا ئەگەر مِتْنَا مردین وَكُنَّا وه بووین به تَرَابًا خۆل ذَلِكَ ئەوہ رَجَعُ گەرانهوہییکی

بَعِيدٌ دوورە (۳) قَدْ بەدُنْیاییهوه عَلَيْنَا ئێمە دەزانین مَا تَقْصُ ئەوہی لیان کەمدەکاتەوہ الْأَرْض زەوی مِّنْهُمْ لەوان

وَعِنْدَنَا وه لەلامانە کُتِبَ کتیبێکی (نوسراوێکی) حَفِیْظٌ پارێزراو (تۆمارکراو) (۴) بَلْ بەلکو

كَذَّبُوا بەدرۆیان زانی (باوهریان پێ نهکرد) بِالْحَقِّ بهو راستییەیی لَمَّا کاتی جَاءَهُمْ بۆیان هات (که قورئانه) فَهُمْ جا ئەوان فِي له

أَمْرٌ بارودوخیکی مَرِیچِ ئالۆز (و دژبهیه کدان) (۵) أَفَلَمْ يَنْظُرُوا ثایا سه رنجیان نه داوه إِلَى بۆ السَّمَاءِ ئاسمان

فَوْقَهُمْ به سهر سه ریان كَيْفِ چۆن بَنَيْنَا بنیاتمان ناوه (دروستکردوه) وَزَيْنَا وَه پازاندوو مانه ته وه وَمَا نِهَتِي لَهَا ئه ویش مِنْ له

فُرُوجٍ كه لین (و كه م و كورتی) (۶) وَالْأَرْضِ وه زه ویمان مَدَدْنَهَا راخستوه وَالْقَيْنَا دامانناوه فِيهَا لِيّ، تیایدا

رُؤْسِي (ئۆقره به خش) چه سپینه رانیک (کیوه کان) وَأَنْبَتْنَا وه رواندوو مانه فِيهَا لِيّ، تیایدا مِنْ له كُلِّ گشت

زَوْجٍ جۆره (پرووه کیکی) بَهِيْجِ جوان (و پازاوه) (۷) تَبَصَّرَ به رچاو پوونییه وَذِكْرِي و یادخه ره وه یه لِكُلِّ لَو گشت (بۆهه مویان)

عَبْدٌ بهنده کان (كه) مُنِيبٌ ته و به کارن (زوو زوو ده گه ریته وه لای الله تعالی) (۸) وَنَزَّلْنَا وه باراندوو مانه مِنْ له السَّمَاءِ ئاسمانه وه

مَاءٍ ئاو یکی مُبْرَكًا به فەر (به ره که تدار) فَأَنْبَتْنَا به هوییه وه رواندوو مانه بِه یی جَنَّتْ باخ و به هه شتانی وَحَبَّ وه دانه و ئیله (یهك)

الْحَصِيدِ كه دروینه ده کرین (۹) وَالنَّخْلِ وه ههروه ها دارخورمای بَاسِقَتْ بلند (و قه شهنگ) لَهَا كه هه یه تی

طَلْعٍ هیشوو (خورمای) نَضِيدٌ دانه دانه ی پیزکراو (۱۰) رَزَقًا رۆزییه كه لِلْعِبَادِ بۆ بهنده کان

وَأَحْيَيْنَا وه (هه ره به هوی ئاوه وه) زیندوو مان کرده وه بِه یی بَلَدَةً شوینه مَيِّتًا مردوو کان كَذَلِكَ ئا به مجۆره یه

الْخُرُوجِ ده رچوون (له گۆره کان و زیندوو بوونه وه) (۱۱) كَذَبَتْ به درۆیاندا نا و بروای پینه هینا قَبْلَهُمْ له پیش ئه وان قَوْمٍ گه لی

نُوحٍ (پیغه مبه ر علیه السلام) نوح وَأَصْحَبُ له گه ل هاوه لانی الرَّسِّ بیره کان وَمُتُّودٌ و (گه لی) ئه موود (۱۲) وَعَادٌ و (گه لی) عاد

وَفِرْعَوْنُ و فیرعه ون وَإِخْوَنُ و برایانی (گه لی) لُوطٍ پیغه مبه ر لوط (۱۳) وَأَصْحَبُ و هاوه لانی الْأَيَّكَةَ باخه چره کان

وَقَوْمٍ و گه لی تَبِعَ توبه عیش كُلِّ گشتیان كَذَبَ به درۆیاندا نا و بروایان نه هینا الرُّسُلِ به پیغه مبه ران

خَقَّ جَا خَوَّيَان (کرده) شایه به وَعِيد هه‌ره‌شه (و سزا) (١٤) أَفْعَيْنَا ئایا به‌ربه‌ست (هه‌بوو) بِالْخَلْق له دروستکردنی

الْأَوَّل یه‌که‌م (دروستکراو که مروفه) بَل نه‌خېر به‌لکو هُم ئه‌وان فِي له ، له‌ناو لَبَس گوماندان مِّن له

خَلَق دروستکردنه‌وه‌یه‌کی (زیندووکردنه‌وه‌یه‌کی تر) جَدِيد نوئ (واتا زیندووکردنه‌وه‌یه‌کی تر) (١٥) وَلَقَدْ و به‌دلنیاپیه‌وه

خَلَقْنَا دروستمان کردوهه الْإِنْسَن مروف وَنَعْلَم و ده‌زانین مَا تُوَسَّوَس به‌وه‌ی به‌دل و ده‌روونی بِهِ نَفْسُهُ ئه‌و (دا دیت)

وَلَحْن و ئیمه أَقْرَب نزیکترین إِلَهِ لِي مِّن له حَبَل شاره‌گی ملی (شاده‌ماری که په‌یوه‌سته به‌دل‌ه‌وه) الْوَرِيد (١٦)

إِذْ ئه‌و کاته‌ی يَتَلَقَّى داده‌نیشن الْمُتَلَقِّيَان هه‌ردوو دانیش‌تووه‌که (دوو فریشته‌ی سه‌رشان) عَنْ لِي ، له الْيَمِين راست وَعَن و له

الشِّمَال چه‌پی (شانی مروفدا) قَعِيد گیرساونه‌ته‌وه (دانیش‌توون) (١٧) مَا هِیچ ده‌ربینیک نیه يَلْفِظ مِّن له

قَوْل قسه و گوفتار إِلَّا ته‌نها لَدَيْهِ له‌لای (نوسراوه) رَقِيب چاودیر (فریشته‌یه‌که کرده‌وه تو‌مار ده‌کات)

عَتِيد و ئاماده (یاخود رقیب و عتید ناوی دوو فریشته‌که‌ی سه‌رشانه) (١٨) وَجَاءَتْ ئه‌وا هات سَكْرَةً توندی و ناره‌حه‌تی

الْمَوْت مردن بِالْخَقَّ له‌گه‌ل ئه‌م راستیه‌ش ذَلِكَ جَا ئه‌وه‌یان مَا كُنْتَ خَوْتُ مِّنْهُ لِي تَحِيد به‌دوور ده‌زانی (١٩)

وَنُفِخ وه فوو ده‌کریت فِي به الصُّور که‌ره‌نا ذَلِكَ ئه‌وه يَوْم پوژی الْوَعِيد هه‌ره‌شه (ئاگادارکردنه‌وه‌کانه) (٢٠)

وَجَاءَتْ وه هات كُلُّ بُو گشت نَفْسِ که‌سیک مَعَهَا له‌گه‌لی سَأَتِي رنیشاندەرێک (فریشته‌یه‌که به‌ره‌و مه‌حشره‌ی ده‌بات)

وَشَهِيد و شایه‌تیک (فریشته‌یه‌که شایه‌تی له‌سه‌ر ده‌دات) (٢١) لَقَدْ سویندې به‌دلنیاپی كُنْتَ تُو پیشتَر فِي له ، له‌ناو

غَفْلَةً بیئاگایی دا (بوویت) مِّن له هَذَا ئه‌وه (ی باسکرا) فَكَشَفْنَا ده‌رمان خست عَنْكَ بُوْت

غَطَاءُكَ (ئەو پەردەپە (ی بەرچاوی لێل کردبووی) فَبَصْرُكَ چاوەکانت الْيَوْمَ ئێمێرۆ حَدِيدٌ تێژە (چاکبینە) (۲۲) وَقَالَ (ئەو دەلێت

قَرِينُهُ هاو دەمه که ی هَذَا ئەو هَذَا مَا لَدَيَّ لە لای منه عَتِيدٌ ئاماده یه (ئەو ه ی تۆماره له کرده وه کانی ئەو که سه) (۲۳)

الْقِيَا فِرْي بدهن فِي له ، له ناو جَهَنَّمَ دۆزه خ كُلَّ گشت كَفَّارٍ كافرێك (ئەو ه ی بشتی له حه ق کردبیت و برۆای نه هینابیت)

عَنِيد خۆبه زل زان (۲۴) مَنَاعٌ رێگریکار لِّلْخَيْرِ له گشت چاکه یه ك مُعْتَدٍ سنوره زینی مُرِيبٌ به گومان (له حه ق) (۲۵)

الَّذِي ئەو ه ی جَعَلَ داینا مَعَ له گه لَ اللَّهُ خودا إِلهَا پهرستراوی ءَاخِرَ تر فَأَلْقِيَاهُ جا ده خرێته فِي ناو

الْعَذَابِ سزا و ئەشکه نجه ی الشَّدِيد زۆر توند (۲۶) قَالَ گوێ قَرِينُهُ هاو دەمه که ی رَبَّنَا ئە ی پهر وه ردیگارمان

مَا له خشته م نه بردووه أَطْعَمْتُهُ وَلَكِنْ به لَام كَان و ابو و (ئەو) فِي له ضَلَّلٍ گومراییه کی بَعِيدٌ زۆر دوور (له حه ق) (۲۷)

قَالَ خۆای گه وه ده فهرمویت (گوێ) لَا تَخْتَصِمُوا مشتومر مه که ی لَدَيَّ لە لای من وَقَدْ و به دنایای قَدَّمْتُ بۆم پیشخستن

إِلَيْكُمْ بۆ هه ردوولتان بِالْوَعِيدِ هه ره شه (و ئاگادار کردنه وه) (۲۸) مَا يُبَدَّل ناگۆریت الْقَوْلُ به لێن لَدَيَّ لە لای من

وَمَا و هه رگیز أَنَا من بَطَلَمُ سته مکار (ئیکی و نه بووم) لِلْعَبِيدِ بۆ بهنده کان (۲۹) يَوْمَ ئەو رۆژه نَقُولُ ده لێین لَجَهَنَّمَ به دۆزه خ

هَلْ ئایا أَمْتَلَأْتُ پڕبووینه ته وه ؟ وَتَقُولُ دۆزه خ ده لێت هَلْ ئایا مِنْ زیاتر ماوه مَزِيدٌ (۳۰) وَأَزَلَمْتُ و نزیک کرایه وه

الْجَنَّةِ به هه شت لِلْبَاقِينَ بۆ له خودا ترس و باریزکاران غَيْرَ دوورنیه (لێیان ه وه) بَعِيدٌ (۳۱) هَذَا ئەو ه یه

مَا تُوعَدُونَ که به لێنتان پنده درئ لِكُلِّ لۆ هه ریه کیان (بۆهه موو) أَوَابٍ زۆر ته و به کاریکی حَفِيزٌ خۆباریز (له گونا ه و تاوان)

(۳۲) مَنْ بۆ ئەو ه یه که خَشِي ترسی هه یه له الرَّحْمَنِ خۆای میهره بان بِالْغَيْبِ له په نهانی

وَجَاءَ وَ دهگهړتیهوه (لای پروهردگاری) بِقَلْبٍ به دلنیکي مُنِيبٌ تهوبه کار (دلنیکه زوو زوو دهگهړتیهوه لای الله تعالی) (۳۳)

أَدْخُلُوهَا برؤنه ناوی بِسَلَمٍ به سهلامه تی ذَلِكَ ئهوه یَوْمَ رَوْزَى اَنْخُلُوْدَ مانهوهی ههتا ههتاییه (۳۴) هُمُ بؤیان ههیه ، بؤئهوان

مَا ئهوهی یَشَاءُونَ دهیانهویت فیها لهوی ، تیایدا وَلَدَيْنَا و لای ئیمه مَزِيْدٌ زیاتر(بؤیان بهردهست و ئامادهیه) (۳۵)

وَكَمْ و چهند أَهْلَكًا لهناومانبردن قَبْلَهُمْ له پیش ئهوان مِّنْ له قَرْنٍ چهندان گهل و هوژ هُمُ ئهوان أَشَدُّ توندتر (بوون)

مِنْهُمْ لهوان بَطْشًا لهرووی دهسهلات و هیزهوه فَتَقَبَّوْاْ گهراون (و بینویانه کافرهکان ی قورهیش) ئهمه ی باسکرا) فِي له ، لهناو

الْبَلَدُ شاران هَلْ ئایا مِّنْ له مَحِيصٍ پهنايیک (ههیه و ههبووه بؤیان!) (بیگومان نهخیر) (۳۶) إِنَّ بهدنیایي فِي له

ذَلِكَ ئهوهدا ل ذِكْرِي یادخستنهوه ههیه ل مِّنْ بؤ کهسئیک كَانَ ههیبوویت لَهُ قَلْبٌ دلنیک (ی زیندوو) أَوْ يَان

أَلْقَى بداته (دهست) السَّمْعَ گوئیگرتنی وَهُوَ و ئهو شَهِيدٌ ئامادهی (ههبیّت بؤ وهگرتنی حهق) (۳۷) وَلَقَدْ و بهدنیایي

خَلَقْنَا دروستان کردووهُ السَّمَوَاتِ ئاسمانهکان وَالْأَرْضِ و زهوی وَمَا و ئهوهی لهنیوانیانه بَيْنَهُمَا فِي له سِتَّةَ شهش

أَيَّامٍ رُّوژدا وَمَا و توشمان نهبوو مَسْنًا مِّنْ له لُغُوبٌ ماندوویه تی (۳۸) فَاصْبِرْ جا ئارامبگره (خوږاگرهه) عَلَى لهسه ر

مَا يَقُولُونَ ئهوهی ئهوان دهلیتن وَسَبِّحْ سبحان الله (سبحان الله واته پاك و بیگهردی بؤ پروهردگار) بِحَمْدٍ و ستایشی

رَبِّكَ پروهردگارت بکه قَبْلَ پیش طُلُوع ههلاتنی الشَّمْسِ رَوْز وَقَبْلَ و پیش الْغُرُوبِ ئاوابوونی (۳۹) وَمِنْ و له

الَّيْلِ شهودا فَسَبِّحْهُ تهسبیحاتی بکه وَأَدْبِرْ لهدوای السُّجُود سوژدهبردن (مهبهست دواى نوږهکانه) (۴۰) وَاسْتَمِعْ و گوږاگره

یَوْمَ رَوْزَنیک (دیت) یُنَادِ بانگیژنیک اَلْمُنَادِ بانگ دهکات مِّنْ له مَّكَانٍ شوئینکی قَرِيبٌ نزیکهوه (۴۱) یَوْمَ لهو رَوْزهدا

يَسْمَعُونَ دهبېسن دهنګيکي سامناک بِالْحَقِّ به حق و راستي ذَلِكَ ټهوهيان يَوْمَ رږږي اَخْرُوج دهرچوونه (زيندووکردنهوه)

(٤٢) اِنَّا بهراستي ټيمه نَحْنُ ټيمه نُحْيِي زيندوو دهکهينهوه وَنُمِيت و دهرنښن وَالْاِنَّا و ههربو لاي ټيمهيه

الْمَصِير سهرهنجام (کهړانهوه) (٤٣) يَوْمَ رږږيکه تَشَقَّق شوق دهبات الْاَرْض زهوي عَنْهُمْ لښان

سِرَاعًا بهگورجي (دښنه دهرهوه) ذَلِكَ ټهوه حَشَرَ کوکردنهوهيهکه عَلَيْنَا لهسهرمان يَسِير ټاسانه (٤٤) نَحْنُ ټيمه

أَعْلَم زاناترين ښا بهوهي يَقُولُونَ ټهوان دهليښن وَمَا و ټو نيت اَنْتَ عَلَیْهِم بهسهرياندا بِجَبَّارٍ زال فَذَرِكْ يادبخهرهوه

بِالْقُرْآن بهقورټان مَنْ ټهوهي يَخَاف ترسي ههيه وَعِيد له ههرهشه و ټاگادارکردنهوهکان (٤٥)